De vorbă cu avocatul casei

Domnului Petre Cătârlici din Piatra Neamț

Din scrisoarea sosită la redacție înțelegem că problema pe care o puneți se referă la succesiunea părinților dumneavoastră, în condițiile în care este vorba de patru frați, toți având vocație concretă la moștenire, iar unul dintre aceștia a fost gratificat în timpul vieții de către defuncți.

Drepturile moștenitorilor

Cu privire la aspectele invocate vă aducem la cunoștință următoarele:

În situația dumneavoastră, toți cei patru frați vor beneficia de o cotă egală din moștenire (1/4).

Sora dumneavoastră, în situația în care dorește să vină la moștenire, este obligată să readucă la masa succesorală bunurile pe care le-a primit de la părinți în timpul vieții.

Cu alte cuvinte, atunci când se va calcula cât anume din masa moștenirii va reveni fiecărui moștenitor, în ceea ce privește cota surorii dv., se va ține seama de ceea ce a primit deja, cu excepția în care defunctul ar fi dispus la momentul la care a donat bunurile respective că donația este scutită de raport (Art. 751 C civ. și Art. 3 din legea nr. 319/1944).

Dacă defunctul însă, la momentul la care a efectuat donația, nu a menționat că aceasta este scutită de raport, sora dv. nu va mai putea invoca calitatea sa de moștenitoare decât dacă raportează bunurile primite.

În cazul în care va refuza să aducă la masa succesorală aceste bunuri, în acest caz sora dumneavoastră *nu va mai putea veni la moștenire și nu va mai putea invoca vreun drept cu privire la celelalte bunuri care fac parte din masa moștenirii.*

Dacă însă sunteți în situația în care moștenirea a fost deja dezbătută, iar sora dv. a venit la moștenire, atunci puteți introduce împotriva ei o acțiune de raport al donației, în termen de trei ani de la data deschiderii succesiunii.

Aceasta, întrucât fiind o acțiune personală cu caracter patrimonial, acțiunea de raport este prescriptibilă în termenul general de prescripție de trei ani, socotiți de la data deschiderii moștenirii, când se naște dreptul la acțiune al moștenitorului îndreptățit la raport.

În vederea realizării drepturilor dv. și pentru introducerea acțiunii de raport vă sfătuiesc să consultați un avocat.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocați MIHĂILĂ & OANCEA

Verificați-vă cunoștințele

PIETRE

1. Ce se înțelege în mod obișnuit prin „piatră"?
2. Ce eroi din mitologia greacă au repopulat pământul după potopul universal, făcând să apară oameni din pietrele aruncate peste umăr?
3. Unde se află cabana „Piatra Arsă"?
4. Cine a scris comedia „Piatra din casă"?
5. Cine a compus muzica baletului „Floarea de piatră", a cărui premieră a avut loc la 12 februarie 1954?
6. Ce este „piatra-lunii" (în mineralogie)?
7. Cine a realizat, în 1970, filmul „Piatră peste piatră"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Columna lui Traian a fost ridicată la Roma în anul 113 d.Ch. în amintirea victoriilor repurtate asupra dacilor. 2) Monumentul a fost ridicat de vestitul arhitect Apolodor din Damasc (c.60-125 d.Ch). 3) Împăratul Traian a murit la 65 de ani, în 117 d.Ch. în orașul Selinus din Cilicia Asiei Mici, oraș care s-a numit apoi Traianopolis. 4) Muzica operei „Decebal", a cărei premieră a avut loc la București, la 4 octombrie 1969, a fost compusă, pe libret propriu, de compozitorul Gheorghe Dumitrescu (1914-1996). 5) Directorul revistei „Columna lui Traian", apărută la București între 1870 și 1883, a fost Bogdan Petriceicu Hașdeu (1838-1907). 6) Filmul „Columna" a fost realizat de regizorul Mircea Drăgan. 7) O copie desfășurată a basoreliefurilor Columnei se găsește expusă la București, la Muzeul de Istorie Națională a României.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Automobilul" din numărul 45 al revistei am primit răspunsuri cu date diferite la întrebările 4 și 5, în funcție de sursele de documentare. Mai ales întrebarea nr. 4 a incitat cititorii, unii chiar ne-au telefonat, dar data respectivă, referitoare la inginerul român Aurel Perșu, a fost luată din Dicționarul Enciclopedic vol.I ediția 1993, așa că luăm în considerație ***toate*** variantele de răspuns.

Așadar menționăm următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani; Ing. Ion Ciocșan – Pucioasa; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București,* toți cu detalii deosebit de interesante.

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea - Toplița* și *prof. Maria Iova – Constanța.*

– 5 răspunsuri corecte: prietenii noștri mai noi *Viorel Comșa – Ploiești, Vasile Dinu – Timișoara* și *Marius Cizmaru – Sibiu.*

Mulțumindu-vă încă o dată pentru aprecieri vă dorim succes în continuare. *(I. Stoica)*

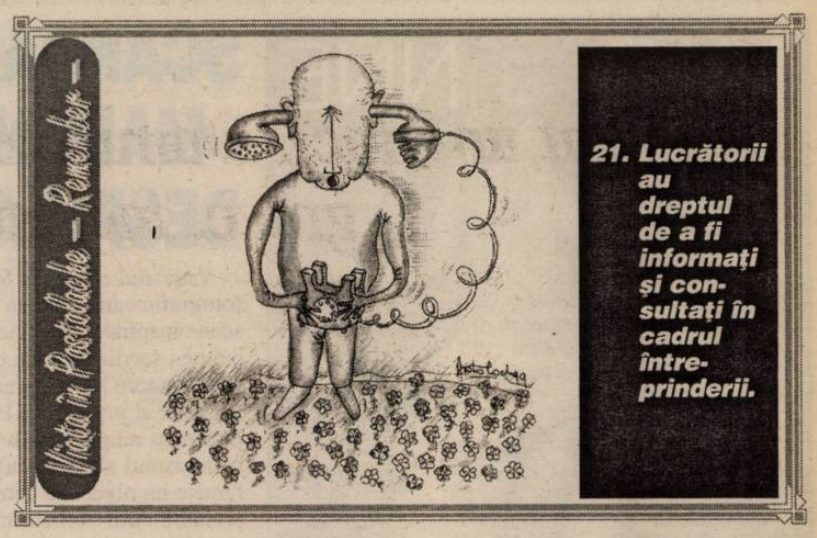

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută și câștigă

Antoniuk - Zak, 1978

DEZLEGARE:
1... Dd1!
2. Cd1 Te1
3. Rh2 Th1
mat.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

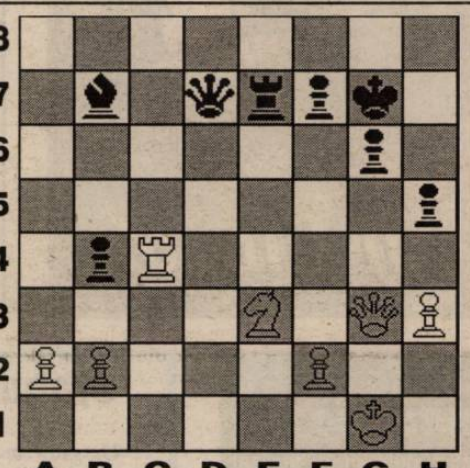

SPORT FLASH

Omul de aur pe calul cu mânere. Sâmbătă a fost o zi fastă pentru gimnaștii români care au participat la Campionatele mondiale de la Debrețin (Ungaria). În această zi, Marius Urzică a reușit, după o foarte bună execuție, să câștige cel de-al treilea său titlu mondial la aparatul numit cal cu mânere, după ce mai reușise această performanță în anii 1994 și 2001. Marius Drăgulescu a câștigat primul său titlu mondial din carieră, adjudecându-și solul. Nici la competiția fetelor n-am stat rău, dar, ca și în alți ani, gimnastele noastre au fost defavorizate de arbitre. Acesta a fost cazul Ioanei Petrovski care la paralele inegale a fost notată mai slab decât americanca Courtney Kupets, deși execuțiul ei a fost mai bun, după părerea specialiștilor prezenți la fața locului. Oricum, medalia de argint a Ioanei Petrovski readuce roșeața în obrazul gimnasticii noastre care cam de multișor n-au mai văzut o medalie la acest aparat. Oana Rus a evoluat bine în cadrul concursului de la bârnă unde a obținut argintul.

Marius Urzică

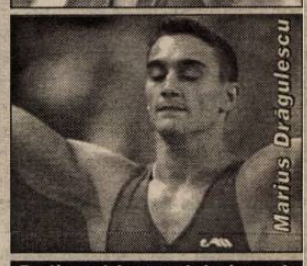
Marius Drăgulescu

Podiumul la paralele inegale

Regina a căzut de pe tron. De la mondialele de gimnastică a mai impresionat căderea „reginei" Svetlana Korchina. În concursul de la paralele inegale, marea campioană mondială din Rusia, care este și actriță de teatru la Moscova, a scăpat bara și a căzut chiar la începutul exercițiului, a mai căzut o dată după reluare și și-a încheiat evoluția cu o aterizare ratată. Este poate cea mai slabă evoluție a unei campioane mondiale pe care am văzut-o de când mă uit la acest sport.

Ne-a părăsit Căpitanul. Lumea fotbalului e tulburată până la lacrimi de când a luat cunoștință de evadarea căpitanului național de fotbal de la clubul Dinamo. El s-a cerut afară reziliind contractul cu clubul de pe Ștefan cel Mare și are planuri mari pentru viitor. Unul dintre acestea este Seria C2 în campionatul italian, vorba aia de demult, decât în ITB, mai bine-n 12-B, nu știu dacă o mai țineți minte. Cică Gică e curtat și de o echipă din Seria A, Bologna, dar asta poate pentru că e fată frumoasă și talentată.

Nulități. Echipele oaspete au reușit în etapa a 13-a o performanță rară, dacă nu unică: aceea de a fi nuli la toate capitolele. La capitolul fotbal, la capitolul victorii și la capitolul puncte înscrise. În schimb gazdele au fost mari pe toate liniile, inclusiv pe cele de tren. Astfel, Dinamo a câștigat, Steaua a câștigat (Curcă a făcut-o de oaie), Rapid a câștigat (după ce i s-a refuzat Naționalului un penalty în final), FCM Bacău a câștigat și așa mai departe. Asta da fotbal!

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ Viața și prospețimea florilor din glastră se pot prelungi dacă: zilnic este împrospătată apa din vas; la florile cu tijă lemnoasă, cum sunt trandafirii sau crizantemele, se despică baza pe o lungime de 2-4 cm, pentru a ușura pătrunderea apei; frunzele de pe porțiunea de tijă care se introduce în apă sunt îndepărtate; tijele florilor din care se scurge lichid lăptos se țin câteva secunde în apă clocotită; temperatura apei în care se pun florile de seră este cel puțin egală cu cea a camerei (poate fi chiar nițel mai călduță).

◆ Frunzele din curte pot deveni cel mai prețios îngrășământ de grădină. Doar că trebuie strânse (ideal într-un recipient din plasă de sârmă) și lăsate până la primăvară să treacă printr-un proces de descompunere. Spre deosebire de compost, îngrășământul de frunze nu ajunge în întregime descompus, dar tocmai acest lucru îi sporește calitățile. Amestecat cu un sol sărac, îngrășământul de frunze oferă materia organică necesară plantelor, permițând totodată o mai bună dezvoltare și aerisire a rădăcinilor. De asemenea, acest îngrășământ permite solului să absoarbă mai bine apa și să mențină mai mult timp umezeala. Pe măsură ce frunzele se descompun complet, pământul devine mai fertil.

◆ Pentru a fi siguri că puieții de arbuști pe care îi plantați în această perioadă se vor prinde, respectați câteva reguli: rădăcina trebuie să fie de dimensiuni egale cu cea a crengilor; dacă acestea sunt prea mari, nu ezitați să le scurtați; săpați o groapă de dimensiune dublă față de cea a rădăcinii; turnați apă cât să mustească bine fundul gropii; fixați puieții cu un sfert din cantitatea de pământ scoasă din groapă, presând bine, ca să iasă aerul; turnați restul de pământ și apăsați-l și pe acesta; udați din abundență. *(A. Popescu)*

IDEI... DE CULTIVAT

Integramă de GHEORGHE POPESCU — „POANTE"

A PERIA CAII / COMPARTIMENT	T	DOI LA CUB / A SE PLICTISI	O	FURT DIN GESTIUNE / PÂRJOLIȚI	F	MIOARE / PREFIX PENTRU TREI	O	IEȘ DIN OUĂ / MÂNER	P	LUPTA LUI BRUCE LEE / SUVERANI	C
D	E	S	P	A	R	T	I	T	U	R	A
ȚIGAN NOMAD / PALIER	S	A	T	R	A	R	CIOBAN / HAINE VECHI	O	I	E	R
C	A	T	ALAI / CÂINE... POLIȚIST	S	U	I	T	A	GELU ALBU / RASĂ DE BOXERI	G	A
CU MINTEA LIMPEDE / NUANȚĂ COLORISTICĂ	L	U	C	I	D	LĂSAT FĂRĂ VEDERE / GIGANT	O	R	B	I	T
M	A	R	O	A INCITA / E ÎN FLOAREA VÂRSTEI	A	T	A	T	A	BIJUTIERI DE LUX	E
O	CAPABIL / CURSĂ DE MAȘINI	A	P	T	HAZLIE / A PERCEPE	I	L	A	R	A	BĂUTURĂ SPIRTOASĂ
V	R	ARMATA LUI VODĂ / DOMOALE	O	A	S	T	E	STÂLP LA RUGBI / NOBIL... AFEMEIAT	B	U	T
VRACI! / A RÂNDUI / TURCUL... DIN MALIUCI	A	L	I	N	I	A	A DUCE GREUL / RESORT	C	A	R	A
A	L	I	PIATRĂ DE FOC / DÂNSUL	A	M	N	A	R	CAREU AGRICOL / FOLOSINȚĂ	A	R
RECE ȘI NESIMȚITOR / LUPTA SPADASINILOR	I	N	E	R	T	CURSURI... DE HIDROLOGIE	R	A	U	R	I
D	U	E	L	SECȚIONARE CU BISTURIUL	I	N	C	I	Z	I	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „LOGICE"

Orizontal: U - E - C - A - G - L - BRANCARDIERI - IREALI - CRAC - RAM - PISCA - GI - SUCI - CORSET - LIRA - PAT - ATA - E - ARSA - ICRE - UE - GELOZII - F - ZBOR - RASTEL - BIRUITI - MUTA - TARIE - MERIT - GATI - LEOAICA.

SCANDALUL «MADONELOR» DESPUIATE

Vaticanul e supărat foc pe un calendar fotografic care prezintă femei goale în scene inspirate după viaţa lui Iisus. „Este culmea sacrilegiului şi o scandaloasă transfigurare a Fecioarei" a spus un apropiat al papei Ioan Paul al II-lea. „Ne jucăm cu religia pentru a exalta hedonismul şi erotismul şi a face din femeie un obiect de consum" a mai spus prelatul. Alţii vorbesc mai laic, spunând că e vorba pur şi simplu de prost gust şi atât. Fotograful, 52 de ani, joacă rolul inocentului, spunând: „Corpul femeii nu este obscen, cele 12 imagini sunt scene ale inocenţei, disperării, ale durerii şi suferinţei". Evident, explicaţiile n-au nici o legătură cu fotografiile din calendar, care sunt pur comerciale, autorul fiind cunoscut mai mult pentru fotografiile făcute unor vedete ca Sharon Stone şi Nicole Kidman.

CĂŢEI BONSAI

În Rusia sunt la modă, printre bogătaşi, căţeii miniaturali. Un astfel de exemplu este „Orhideea de Petersburg", o rasă care cântăreşte doar 600 grame la maturitate, are 24 cm înălţime şi costă 500 dolari kilogramul, mult mai puţin decât aurul. „Căţeii bonsai" fac furori la Sankt Petersburg unde Nina Nasibova a reuşit să creeze, prin împerecheri succesive, această nouă rasă pe care a denumit-o „Orhideea de Petersburg", un obiect estetic aflat la polul opus al câinilor utilitari, cum sunt, de pildă, ciobăneştii germani sau câinii de vânătoare.

În cocină cu porcul filozof

Un actor din Gand, Belgia, a decis să locuiască alături de un porc, în speranţa că acesta îi va putea răspunde la o întrebare fundamentală: care e motivul că sunt atâtea războaie în lume? Gestul este inspirat de artistul german Joseph Beuys, care a petrecut în 1974 o săptămână într-o cuşcă alături de un coiot pentru a protesta împotriva războiului din Vietnam. Tânărul actor, 30 de ani, nu poartă în cocină decât pantaloni şi tricou de corp, împarte cu animalul o saltea, o pătură şi un televizor, cocina fiind de fapt o cuşcă metalică, iar locul de amplasare a acesteia, muzeul din Gand. „Sigur, faptul că porcul e un animal murdar are o mare importanţă pentru ideea protestului meu" a declarat artistul belgian.

Spectacol de teatru cu autopsie

Un anatomist german a realizat prima autopsie publică după mai bine de 200 de ani în Marea Britanie, în ciuda ameninţărilor făcute de autorităţi şi a controversei legate de transformarea disecţiei în spectacol cu public. „Când voi ajunge în momente critice vă voi avertiza ca să puteţi închide ochii", le-a spus prof. Gunther von Hagens celor 500 de spectatori veniţi să asiste la autopsia unui decedat în vârstă de 72 de ani. Cei 500 de spectatori au plătit fiecare un bilet de 12 lire sterline (19 euro) pentru acest spectacol care a durat două ore.

Statuie faraonică

Un grup de oameni de afaceri din Capetown, Africa de Sud, a lansat un proiect care prevede realizarea unei statui a lui Nelson Mandela cu scopul declarat de a promova turismul local. Monumentul, botezat cu bună ştiinţă „Statuia Libertăţii", va avea o înălţime de 65 m, fiind mai înaltă cu un metru decât celebra statuie din portul New York făcută de Eiffel. Statuia, reprezentându-l pe eroul luptei antiapartheid, va fi centrul de atracţie al unui complex care va mai include arhive muzicale africane, o gară pentru vasele de croazieră, un centru de conferinţe şi un debarcader de mare clasă. Totul va costa ceva mai mult de 50 milioane dolari şi va fi gata în anul 2006.

Samantha, considerat cel mai mare şarpe din captivitate, măsurând mai bine de 8 metri şi cântărind peste 125 kg, a murit săptămâna trecută la Grădina Zoologică din Bronx, New York. El a fost adus din Borneo în 1993, pe când măsura 6,3 m şi cântărea doar 80 kg, şi se pare că s-a născut în 1970. O dată pe lună, pitonul mânca un porc întreg de 11-16 kg, eutanasiat şi servit cald. Samantha îl înghiţea în 15 minute.

Cel mai mare şarpe din lume

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ *Casa superinteligentă* ■ *Amintiri din catalogul viitorului* ■ *Amazonia, un „continent" condamnat la moarte?* ■ *Descoperire senzaţională: Inscriptia care explică disparitia civilizatiei mayase*

HOROSCOP
2 - 8 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Luna vă joacă feste în această săptămână şi s-ar putea ca excesele de nervozitate să deterioreze temporar relaţiile din cuplu. Pe de altă parte, în mediul profesional divergenţele se ţin lanţ. Nu sosește nici o veste pozitivă despre bani, deocamdată.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are o „atitudine" recalcitrantă: ba suie, ba coboară, dându-vă emoţii destul de puternice. În cele din urmă se stabilizează la o cotă acceptabilă, însă fiţi foarte prudent la cea mai mică ispită. Nici o investiţie nu este recomandabilă.

GEMENI (22.05-21.06): Sub influenţa benefică a lui Saturn, s-ar putea ivi o ocazie excelentă de afirmare în profesiune, cu urmări extrem de favorabile în ceea ce priveşte situaţia materială. Din păcate, în ceea ce priveşte dragostea, se întrevede o scurtă glaciaţiune.

RAC (22.06-2.07): Câteva dificultăţi financiare se vor ivi la începutul perioadei, când sunteţi nevoit să faceţi unele cheltuieli neprevăzute sau să achitaţi datorii. Curba financiară are o creştere vertiginoasă în a doua parte a intervalului, fapt care înseamnă că vă veţi redresa.

LEU (23.07-22.08): Cel mai remarcabil aspect îl are acum curba psihicului, care sugerează că sunteţi cotropit de un optimism robust şi realist. Se pare că iniţiativele dv. sunt profitabile şi că toţi cei din preajma dv. vă admiră dinamismul şi inteligenţa debordante.

FECIOARA (23.08-21.09): Două evenimente contradictorii vă vor pune serios pe gânduri. Un ghinion financiar vă pândeşte luni sau marţi, însă vineri sau sâmbătă primiţi o veste materială deosebită, de mare perspectivă. Atenţie, un Berbec sau un Capricorn vă „vânează"!

BALANŢA (22.09-22.10): Influenţa benefică a Soarelui şi a lui Jupiter vă călăzeşte paşii spre o decizie importantă, de natură profesională sau amoroasă. Se pare că relaţiile de serviciu cu o persoană de sex opus se deteriorează brusc, însă timpul va arăta că nu veţi regreta,

SCORPION (23.10-21.11): Nimeni şi nimic nu poate atenta la izolarea olimpiană în care v-aţi retras pentru a medita asupra unei situaţii sentimentale foarte delicate. A sosit vremea să rupeţi nodul gordian şi să puneţi pe primul plan interesele personale. Aţi fost prea generos până acum!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară este mult mai zglobie decât de obicei şi face o ascensiune ameţitoare spre un maxim de toată frumuseţea. Probabil veţi primi bani – o sumă consistentă – în a doua parte a săptămânii. Nu-i cheltuiţi pe toţi în acelaşi loc!

CAPRICORN (21.12-19.01): Frumuseţea şi delicateţea caracterului dv. vor ieşi la iveală în mod pregnant cu prilejul implicării într-o situaţie delicată (familială sau profesională). Veţi reuşi să lămuriţi lucrurile cu tact şi înţelepciune, dar veţi rămâne, totuşi, cu un gust dulce-amărui.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Deşi nici o scamă de nor nu umbreşte constelaţia dv., parcă aveţi tendinţa să vă complicaţi singur existenţa. Nu încercaţi să faceţi rost de bani în mod „şmecheresc", nu se potriveşte cu caracterul dv. În plan sentimental, pot apărea unele zdruncinături.

PEŞTI (19.02-20.03): Sosirea iernii şi schimbările meteo vă afectează psihic şi sensibilitatea dv. proverbială se acutizează. Ar trebui să ocoliţi nisipurile mişcătoare reprezentate de situaţiile stresante de la serviciu şi de acasă. Despre bani, vorbim mai bine altă dată.

Personalităţile săptămânii: *Nicolae Labiş, Hortensia Papadat-Bengescu, Sorin Titel, Gheorghe Petraşcu;* Jan Sibelius, Pietro Mascagni, Walt Disney, Rainer Maria Rilke, Maria Callas.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Biblioteca Judeteana

SERIE NOUĂ - 602 • ANUL XLV • 5 DECEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 49 (2352)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Păcatul este un bumerang pe care ştii când îl arunci, dar nu ştii când se întoarce şi te loveşte în cap.*
(Robert Frost)

■ *Dacă vrei ca prietenii să-ţi păstreze secretele nu le spune nici unul.*
(Seneca)

■ *Cinstea răspunde la orice întrebare, iar minciuna vorbeşte neîntrebată.*
(Alfred Stuard)

Ne îndreptăm spre o premieră mondială:

OMUL-ŞOARECE

După cum a anunţat *New York Times* joia trecută, nouă cercetători canadieni şi americani s-au întâlnit recent la New York pentru a discuta problema celulelor suşe şi posibilitatea de a crea un hibrid om-şoarece. „Obiectivul este de a testa diferite celule suşe ale embrionului uman pentru calitatea şi utilitatea lor potenţială în tratamentul unor maladii specifice" a explicat unul dintre participanţii reuniunii care a avut loc pe 13 noiembrie. Nu s-a luat deocamdată nici o decizie, dar e vorba, în final, „de un şoarece care va avea şi câteva celule umane". Cu toate acestea, mai mulţi cercetători şi-au exprimat neliniştea faţă de consecinţele care ar putea decurge din acest gen de experienţe. Mulţi geneticieni sunt de partea ideii, argumentând, însă, că înainte de culoarea verde e indispensabilă o dezbatere ştiinţifică în faţa opiniei publice. Dr. Irving Weissman, specialist în celule, de la Universitatea Stanford, a evocat şi posibile situaţii extreme, cum ar fi posibilitatea ca un şoarece să producă spermă umană pentru ca apoi aceasta să fecundeze ovule de şoarece provenit din celule umane. E drept că tot el speră că efecte nedorite – cum ar fi eventualitatea unui şoarece cu un creier făcut din celule umane sau un şoarece în stare să producă spermă umană – vor putea fi împiedicate înainte ca celule umane să fie injectate în şoarece. Întrebarea care rămâne pentru deceniul care vine este: şi dacă aceste cazuri extreme nu vor putea fi împiedicate? Deocamdată, astăzi nimeni nu ştie dacă celule suşe ale embrionului uman pot supravieţui într-un blastocist (celule embrionare) de şoarece. Nu peste multă vreme vom afla...

NAPOLI STĂ PE UN CAZAN DE LAVĂ!

Paolo Gasparini de la Universitatea din Napoli împreună cu colegii lui au reuşit să determine, cu ajutorul unui tomograf seismic, forma şi suprafaţa pungii de magmă vulcanică care se găseşte sub celebrul oraş din sudul Italiei. Ei au descoperit că Napoli stă pe o pungă de lavă cu un diametru de 400 kilometri pătraţi. Cercetătorul italian şi-a publicat studiul în numărul din 19 noiembrie al revistei *Science*, unde a anunţat că este de aşteptat ca vulcanul Vezuviu, care cu al său con vulcanic de 1277 metri domină golful şi oraşul Napoli, să erupă într-un viitor nu foarte îndepărtat, afirmaţie care a pus pe jăratic oamenii. Vezuviul este situat la 12 km de oraş şi a avut 41 de erupţii majore, dintre care cea mai cunoscută este cea din 24 august 79 d.Ch. care a distrus oraşele Pompei, Herculanum şi Stabia. Pe de altă parte, Enzo Boschi, directorul Institutului italian de Geofizică şi Vulcanologie, a declarat agenţiei *Reuters* că un vulcan aflat la vreo 30 km sud de Sicilia, nu foarte departe de Tunisia, vulcan scufundat de 171 de ani, are mari şanse să reapară la suprafaţă. Ultima apariţie a insulei formate de vârful vulcanului, botezată insula Ferdinandea, a fost în iulie 1831 şi a dat apă la moară unei dispute diplomatice între Sicilia, Spania şi Marea Britanie, care au revendicat insula. Noroc că şase luni mai târziu, insula a dispărut sub apele Mării Mediterane, curmând lupta pentru revendicare. Ca să fie sigur, un grup de scafandri a plantat un steag italienesc pe vârful vulcanului aflat la 8 metri sub apă, asta în caz că insula va reapărea la suprafaţă.

Insula Ferdinandea într-o gravură de epocă

NAVĂ CONTRA POLUĂRII MARINE

Alstom Marine a prezentat săptămâna trecută la Saint-Nazaire (Franţa) un proiect de navă depoluantă, unică în lume, capabilă să elimine într-o săptămână o maree neagră de amplitudinea celei provocate de eşuarea navei *Erika* în 1999, în largul ţărmului breton sau, mai curând, de *Prestige*, vasul care a eşuat în largul Oceanului Atlantic, la 250 km de coastele galiciene. Nava, botezată *Oil Sea Harvester* (OSH, Recoltator de petrol de pe mare), este un trimaran capabil de a ajunge rapid la locul poluat, de a lucra în condiţii de mare agitată (forţa 6/7), de a pune în acţiune utilajele performante de culegere a petrolului, de a stoca şi trata produsele „recoltate". Principala inovaţie a navei, concepută de arhitectului Christian Gaudin, rezidă în structura ambarcaţiei, formată dintr-un corp central, echilibrat de două laterale, ceea ce conferă structurii posibilitatea de a stabiliza marea agitată şi de a culege produsul poluant de pe o mare calmată chiar de ea. OSH ar avea o capacitate de stocare de 6.000 tone, va naviga cu o viteză de 20 de noduri, va fi lungă de 135 m şi va costa 100 milioane de euro.

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA „OAMENILOR DIN NORI"

Femina club

● *Rochii-bijuterii*

Dosarele frumuseţii

● *„Trucuri" eficiente*

Monica Bellucci, între dorinţa irezistibilă de a juca într-un film controversat, „Irezistibil", şi cea de-a veni în România

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Bijuterii din ADN. O societate engleză specializată în analiza ADN-ului uman a venit cu ideea de a realiza bijuterii reproducând forma ADN-ului donorului, a anunţat revista, altminteri serioasă, *New Scientist*. Donorul nu trebuie decât să trimită un eşantion de salivă la firma din Sunderland, nordul Angliei, precizând tipul de bijuterie dorit: colier, brăţară.

Obuzul de sub masă. O familie din Danilovgrad, Muntenegru, a crezut că un obuz din timpul celui de-al doilea război mondial este cel mai bun lucru pentru a sprijini masa din bucătărie al cărui picior se rupsese. Asta până în ziua în care au aflat că alegerea lor nu fusese prea inspirată: obuzul a explodat rănind cele opt persoane ale familiei Miskovic, aflate în bucătărie. Oamenii credeau că obuzul este inofensiv, el aflându-se în curtea familiei de 50 de ani.

Siguranţa produselor alimentare. Conţinutul produselor alimentare şi nocivitatea lor pentru consumatori au fost subiectele abordate în câteva rânduri şi de revista noastră. Acum a fost creat oficial un program special pentru cetăţeni, intitulat Siguranţa Produselor Alimentare (SPA). Consumatorii vor avea, în fine, şi la noi, acces la două surse de informare: pagina web, la adresa *www.siguranta-alimentara.ro* şi ghidul aferent. Atât situl cât şi ghidul SPA conţin date fundamentale despre aditivii alimentari şi consumul zilnic admis, etichetarea produselor alimentare, drepturile consumatorilor, categoriile de aditivi admişi de legislaţia noastră, legislaţia în vigoare în România şi în Uniunea Europeană precum şi o serie de sfaturi practice. Ghidul se distribuie gratuit către structurile de la nivel teritorial, către asociaţiile medicale din ţară şi către reprezentanţii mass-media. Primul pas a fost făcut, urmează acum alţii, absolut obligatorii.

Biblioteca judeteană

divanul galben

Bucureştii de altădată şi artă vizuală contemporană

Cu un an în urmă, un grup de tineri, format din informaticieni, artişti şi publicişti, a avut ideea creării unui sit pe Internet dedicat creaţiilor artistice româneşti din sfera artelor vizuale. Alături de opera uriaşului Constantin Brâncuşi mai sunt prezentate opere semnate de 24 de tineri artişti români. Situl are în plus un subiect absolut original în peisajul virtual românesc, intitulat *Bucureştii, un oraş fără istorie?* în care cel interesat capătă informaţii despre oraş, prin intermediul unor imagini excepţionale de epocă, din secolul al XVIII-lea sau al XIX-lea. O lume întreagă renaşte prin aceste imagini, cu tot ce au însemnat Bucureştii vechi: mahala, uliţe, oameni bogaţi şi săraci, case. „Nu e o carte de istorie, nici o monografie" spun realizatorii sitului, este pur şi simplu o galerie virtuală care vorbeşte de la sine, care invită vizitatorul la o bragă sau la un ospăţ regesc. Am făcut această călătorie şi am considerat normal să spun şi altora, nu de alta, dar aşa umbla vestea în acele vremuri.

Filme premiate

Sâmbătă seara s-a tras cortina peste cea de-a 12-a ediţie a Festivalului internaţional de film DaKINO. După anunţarea palmaresului Marele Premiu la secţiunea ficţiune de scurt metraj, *See no devil* al grecului Ari Bafalonka a urmat o proiecţie care a inclus câteva din filmele de scurt metraj premiate. Pentru început ne-a delectat „Omuleţul cu floare" semnat de regretatul Gopo, apoi „See no devil", destul de previzibil de la început până la sfârşit. Un filmuleţ românesc, numit MECANO, o glumiţă cinematografică, de fapt un clip care nu ilustrează o melodie ci o idee micuţă născută la un pahar de bere: într-o mare fabrică dezafectată, un singur muncitor se căzneşte să producă în opt ore (marcate la maşina de pontaj) o rotiţă. Am văzut şi un scurt metraj adevărat, o producţie franceză, *Filantropul* de Matthan Zeitnojoglen, premiul pentru scenariu. Filmul are poveste, are şi actori, are şi dialoguri, are şi parabolă (chiar dacă n-are parabolică): un tânăr cere de la un filantrop 20.000 de euro. Filantropul, că de aia e filantrop, se oferă să-i dea 1.000.000 de euro. În schimbul lor, cel care cere nu are de făcut decât un singur lucru: trebuie să scrie, izolat într-o cameră, de 1.000.000 de ori, o propoziţie nu foarte amplă, ceva de genul „îi cer prin prezenta, domnului X (numele filantropului), suma de 1.000.000 de euro". Atât. Dacă va scrie de 1000 de ori pe zi, în 2 ani şi 7 luni e liber să se bucure de o avere. În fine, interesant a fost şi „U", un film iranian de Kiarang Alaei din Iran, premiul pentru cel mai bun film de desene animate, dar şi „Every Dog Has His Day", de Brigit Lehmann, premiul special al juriului, legat tot de bani căzuţi din cer, după zicala, Dumnezeu a dat, Dumnezeu a luat.

Nouă ani de Gaudeamus

Duminică s-a încheiat cea de-a 9-a ediţie a Târgului de Carte Gaudeamus, cu gândul la ce va deveni în anii viitori, adică atunci când se va înscrie în circuitul târgurilor de carte mondiale. Ce a fost? A fost premiul „Cea mai râvnită carte" atribuit versiunii în limba română a romanului „Alchimistul" semnat de brazilianul Paolo Coelho, premiul pentru cea mai tare editură din România, luat de *All*, care a editat peste 100 de titluri în 2001. A mai fost prezentă şi presa, de data asta prin „Presa văzută din interior", o manifestare care a reunit peste 100 instituţii de presă, a mai fost şi istoria tiparului, şi istoria radioului, într-un cuvânt, Gaudeamus a fost o manifestare culturală vrednică de toată lauda. La târg a fost elogiat şi Mircea Nedelciu, prietenul şi colegul meu de generaţie, stins prea timpuriu din viaţă. Mira Nedelciu este astăzi preşedinta unei fundaţii care poartă numele prozatorului optzecist, dorinţa ei fiind, după cum am aflat, să dea numele prozatorului şcolii din Fundulea unde el a învăţat şi să deschidă acolo o bibliotecă. Deşi lucrurile se mişcă greu la noi, sper din tot sufletul ca ea să reuşească.

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

Dialog astrologic

DOINA IONESCU, Bucureşti: „...Nu mă consider o cunoscătoare a astrologiei şi nici o expertă în ceea ce priveşte viaţa sentimentală, cu toate că am avut experienţe suficient de mult ca să-mi pot forma o părere. După opinia mea, nu crede în astrologie decât acea persoană căreia i s-a întâmplat ceva pozitiv la care se aştepta. Atunci când intervin evenimente negative, de vină sunt cei din jurul lor sau soarta, aşa cum le-a lăsat-o Dumnezeu (...) Ceea ce mi s-a întâmplat mie poate fi edificator pentru cititorii mai tineri. La 23 de ani m-am îndrăgostit nebuneşte de R., cu care m-am căsătorit în mare grabă. Părea un bărbat foarte echilibrat şi curtenitor, dar după mai puţin de un an de la căsătorie m-a părăsit fără să-mi lase măcar un bilet. Pur şi simplu s-a «evaporat» şi nici acum nu ştiu dacă din cauza altei femei sau din alte motive (...) Eu îmi întrerupsesem studiile... Eram complet deznădăjduită, toată lumea mă evita, ca şi cum mie trebuia să-mi fie ruşine de situaţia creată. M-am decis să plec în Austria, apoi în SUA şi să-mi reîncep studiile de stomatologie... Aşa se face că de la un mare necaz sentimental am ajuns să-mi refac viaţa într-un mod excepţional. Din păcate, nu am mai dorit să mă recăsătoresc de teama altei deziluzii (...) Ceea ce vreau să spun în final este că înainte de acea căsătorie o aşa-zisă astroloagă mi-a prezis o căsnicie fericită, fiindcă la naştere Venus şi Marte se aflau într-o poziţie extrem de favorabilă. Ce părere aveţi? Eu sunt Balanţă, iar fostul meu soţ este Berbec".

– Stimată doamnă, impresionanta dumneavoastră scrisoare nu face decât să confirme că în ccea ce priveşte astrologia există mulţi impostori. Dar se poate şi ca dogmele acestei pseudoştiinţe să conducă la interpretări eronate. De altfel se spune că cel mai greu de anticipat, din tema natală, sunt relaţiile sentimentale; cu privire la sănătate şi carieră lucrurile sunt, se pare mai simple. Şi asta pentru că atunci când „materia primă" a ghicitorului este sufletul, destinul este imprevizibil. Referitor la afinităţile dintre o Balanţă şi un Berbec, trebuie spus că nu există nimic special atunci când femeia are iniţiativa. Teoria mai spune că femeia-Balanţă este cea mai adaptabilă în cadrul unei căsnicii. Vă mulţumesc pentru scrisoare!

–Dragă ***Rada,*** povestea adevărată a vieţii tale de până acum este pilduitoare pentru cei (cele) care cred că o dată cu destrămarea cuplului nu mai au nici o şansă. Este clar că atunci când aţi divorţat v-aţi pripit, că a fost o ciocnire de orgolii artificială, care nu avea legătură cu sentimentele voastre. Din păcate, nu se înţelege cine a avut iniţiativa refacerii cuplului. Din acest motiv, îţi menţionez că atunci când femeia-Fecioară are iniţiativa, ea se potriveşte cel mai bine cu Gemenii şi Peştii; când bărbatul-Leu are iniţiativa, perechea lui ideală este din Balanţă şi

RADA M. Braşov: „...Eu cred în «astrologia inimii» indiferent ce ar spune unii cititori cărora li se pare că astăzi e la modă să fii sceptic în orice privinţă, inclusiv în dragoste. Ştiu de la bunica, dar şi de la mama mea, că în prima jumătate a secolului trecut femeile aveau mare încredere în orice fel de ghicitoare, mai ales în cafea şi cărţi. Multe îşi permiteau să consulte şi astrologi şi toate erau interesate de problemele dragostei şi de fidelitatea bărbaţilor (...) Eu cred în astrologie pentru că persoana care mi-a fost hărăzită ca bărbat s-a dovedit a fi perechea ideală. Şi asta mai ales că între noi s-a produs o ruptură gravă, acum doi ani. Atunci eu a trebuit să accept să mă mut temporar la Cluj cu serviciul. El mi-a spus că divorţează dacă mă transfer acolo (...) Chiar am divorţat. Însă la începutul acestui an m-am întors la Braşov. Ne-am întâlnit ca din întâmplare, am reluat discuţiile şi iată că acum suntem iar împreună. Acea «mare iubire» prezisă mie de o doamnă astrolog s-a confirmat (urmează să ne căsătorim din nou, anul viitor). El este acel om din zodia Leului care «îmi va lumina viaţa cu Soarele din zodia lui», aşa cum mi s-a spus. Eu sunt din zodia Fecioarei şi sunt convinsă că femeile acestea sunt cele mai încăpăţânate în dragoste".

din Vărsător. De aici rezultă că voi înşivă v-aţi croit destinul, fără amestecul astrelor. Predicţiile lor nu se potrivesc în cazul vostru, dar asta nu înseamnă mare lucru pentru fericirea cuplului.

SONIA L., Constanţa: „...Mi-am dat seama din câteva răspunsuri de până acum că vă feriţi de sfaturi în ceea ce priveşte alegerea partenerului după zodia în care s-a născut (...) Eu sunt din zodia Taurului şi mă aflu în situaţia de a fi curtată de doi bărbaţi foarte diferiţi între ei. Unul este Berbec, iar celălalt este Vărsător. Mi se pare că-i iubesc pe amândoi la fel de mult... Deşi am fost cerută în căsătorie de amândoi, nu le-am dat nici un răspuns. Oare să-l aleg pe cel mai insistent? Dar astrologic, care mi se potriveşte?"

– Dragă ***Sonia,*** teoria spune că nici unul dintre cei doi pretendenţi nu are afinitate maximă pentru tine. În ceea ce priveşte insistenţa, aceasta nu poate fi un criteriu decisiv. Mintea şi inima ta ce spun? Ascultă-le mai atentă şi apoi decide-te. Sau, cine ştie, poate un al treilea să fie norocosul...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce discută doi îndrăgostiţi?

◆În primele zile sau, mai rar, săptămâni, fiecare încearcă (mai mult băieţii) să vorbească despre calităţile sale, despre preocupările sale „înalte", despre familia onorabilă din care face parte, etc., ca să le lase pe fete cu gura căscată. Discuţiile debutează, zic eu, cu exerciţii de grandomanie după care lucrurile se amestecă. *(Paula Stere, 18 ani)*

◆Unii băieţi vin la întâlnire cu una sau două lecţii învăţate, ca să epateze, să le demonstreze fetelor ce deştepţi sunt. Alţii se lasă în voia sorţii şi discută vrute şi nevrute, tot ce le trece prin cap. Tarlale de banalităţi. În alte cazuri, fetele se pun pe

povestit şi nu trebuie să-ţi mai baţi capul să faci conversaţie. *(Dorel Tincu, 15 ani)*

◆Doi îndrăgostiţi pot discuta despre orice, despre lucruri banale sau importante. Ceea ce e cu totul extraordinar e faptul că fiecare cuvânt, fiecare replică, fiecare idee, fiecare povestire are o savoare extraordinară, că viaţa musteşte de sevă în vorbele îndrăgostiţilor. Din păcate această vrajă se spulberă în momentul în care „îndrăgostiţii" încep să se obişnuiască unul cu celălalt, în care sentimentele se „aplatizează". Conversaţiile nu mai au poezie, mister, devin un fel de indicatori care reglează relaţiile dintre ei. *(Marcela Constantinescu, 24 ani)*

◆De obicei fetele se îndrăgostesc şi nu băieţii, mă refer la cele de vârsta noastră. În cazul ăsta ele sunt mai vorbăreţe pentru că simt nevoia să se confeseze, să povestească despre hobby-urile lor, despre prietenele lor, despre tot ce le face plăcere. Băieţii sunt mai rezervaţi, (nu toţi) mai ales când simt că au intrat în graţiile fetelor şi nu prea se obosesc să facă conversaţie. Ei aşteaptă momentul potrivit să se apropie fizic de fete. *(Sorina, 18 ani)*

◆Doi îndrăgostiţi discută la început despre ei, apoi despre viaţă şi la sfârşit despre planuri de viitor. *(Bebe M., 15 ani)*

◆După părerea mea, ar trebui să discute câte în lună şi-n stele ca să se cunoască mai bine. Ca să ştii dacă merită să fii îndrăgostit. Pentru că poţi să dai de cineva care să aibă şarm şi să fie o puşlama. *(Melania, 16 ani)*

◆Despre orice în afară de sex şi politică. *(Sandra Letiţia Potra, 18 ani)*

◆Nu ştiu ce discută dar cred că ştiu ce ar trebui să discute. În primul rând despre lucrurile cele mai încântătoare din viaţa lor, despre idealurile lor, mai ales acelea care se pot împlini prin dragoste. Despre lucrurile mărunte care există în preajma noastră, aparent lipsite de importanţă dar care văzute prin lumina iubirii, devin pline de sens, de savoare, de strălucire. *(Mirel Şirianu, 20 de ani)*

◆Nu contează ce discută, nimicuri, probabil, dar într-o astfel de situaţie totul e învăluit într-o aură specială, cuvintele sunt ca nişte stele care îţi luminează universul intim şi care în momentul în care relaţiile devin normale, se sting... Sunt clipe rare şi ferice de cei care le trăiesc. De îndrăgostit ne îndrăgostim de nenumărate ori dar rareori suntem faţă în faţă cu fiinţa de care suntem îndrăgostiţi şi care ne împărtăşeşte sentimentele şi emoţiile. *(Angela P, 19 ani)*

Secretul mângâierilor

Un grup de cercetători suedezi şi canadieni a descoperit recent care sunt nervii responsabili de emoţia produsă de atingerea persoanei iubite, nervi al căror rol a fost până acum necunoscut. Cercetările nu au fost câtuşi de puţin uşoare având în vedere că în momentul contactului tactil sunt activate mai multe tipuri de nervi. Pentru a determina categoria de nervi care provoacă reacţiile emoţionale plăcute, doctorul Hakan Olauson de la departamentul de neurofiziologie clinică al spitalului Sahlgren din Göte-

borg, Suedia, împreună cu colaboratorii săi, au examinat o pacientă care şi-a pierdut simţul tactil pe cea mai mare parte a corpului. Totuşi, în pielea ei a rămas intactă o reţea nervoasă dintr-o subgrupă de nervi specializaţi. Este vorba de aşa-numitele fibre tactile C. Medicii au constatat că în ciuda handicapului pacientei, aceasta a avut o senzaţie plăcută în momentul în care corpul ei a fost mângâiat cu o pensulă. Ei au reuşit să vizualizeze, prin rezonanţă magnetică, zona creierului implicată în acest proces emoţional, zonă care se activa în momentul în care pacienta era mângâiată. Având în vedere faptul că fibrele tactile de tip C sunt singurele rămase intacte în pielea pacientei, echipa de specialişti a ajuns la concluzia că aceşti receptori sunt responsabili de emoţiile provocate de mângâieri. *(D.M.)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Mâran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Universul, la discreția cercetătorilor

PLANETE ÎN... CYBERSPAȚIU

Rețetă pentru un viitor apropiat

...Se ia o masă stâncoasă cu diametrul de aproximativ 12.800 km; se adaugă, după voie, dioxid de carbon, vapori de apă și metan; se plasează totul pe o orbită circulară la o distanță de o stea de tipul Soarelui cam cât este distanța Pământ-Soare; se lasă totul la o temperatură de 10 grade Celsius timp de un miliard de ani. Când totul este gata, se servește invitaților din restul Universului, gata de primit viață pe care să o dezvolte până la apariția unor ființe inteligente, capabile să asigure comunicare cu restul lumilor existente. Aceasta ar fi „rețeta" după care specialiștii de la Jet Propulsion Laboratory urmează să ofere cercetătorilor planete pe care aceștia să studieze modul în care a apărut și s-a dezvoltat viața în Univers precum și o seamă din problemele cu care se vor confrunta viitorii navigatori spațiali în zborurile care încă se mai află pe planșetele proiectanților. Cu un detaliu important: ei nu vor folosi materiale reale (nici nu ar putea!) ci vor „fabrica" aceste planete... într-un univers virtual, în Cyberspațiu. Responsabil al acestui proiect prioritar al Laboratorului Planetar Virtual este Dr. Vikki Meadows.

Cum este „acolo"?

Echipa, care va avea 28 de membri, de la statisticieni la biologi, va începe prin a achiziționa cele mai performante supercomputere disponibile. Rezultatele lor vor influența direct viitoarele misiuni spațiale care vor fi destinate descoperirii unor planete locuibile gravitând în jurul altor stele. *„Încercăm să construim planete quasi-terestre în calculator, ceea ce ne va ajuta să stabilim care ar fi „semnăturile" prin care să identificăm existența vieții pe o planetă extrasolară, o dată ce vom avea tehnologia necesară pentru a o studia."* Oricât ar fi de slabe semnalele obținute chiar și de la cele mai apropiate sisteme planetare, ele sunt suficiente pentru a identifica „biosemnăturile" (pe care până acum nu le-am „văzut"!). Cum vor arăta ele? A ști acest lucru este o mare problemă. După cum sublinia Dr. Cherilynn Morrow, de la Institutul științific al Telescopului Spațial, membru al noii echipe care răspunde de aspectele educative și de relația cu publicul, tocmai aici intră în joc Laboratorul Planetar Virtual. Căci aceasta vor face ei: vor arăta cum să recunoaștem lumile locuibile și cum să deosebim între ele planetele care au de cele care nu au viață pe ele.

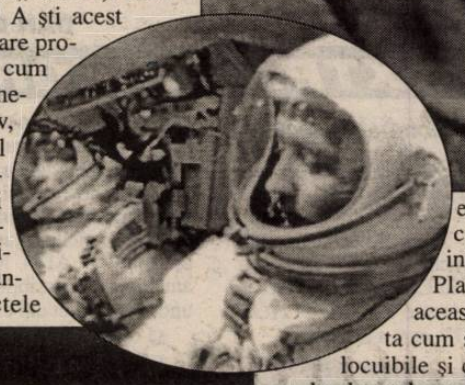

Semnătura Pământului

La ora actuală cunoaștem o singură planetă locuibilă: Pământul. Cheia extinderii conceptului nostru privind o planetă locuibilă se află în testarea diferitelor dimensiuni, structuri interne și localizări ale „candidatelor" – o lume plină de microbi, de exemplu, va avea o atmosferă bogată în vapori de metan. Cyberplanetele ce vor deveni „disponibile" peste câțiva ani, vor expune cele mai variate condiții climatice, de la infernuri de gheață la infernuri de foc. Scopul principal este să recunoaștem „tinere Pământuri". De aceea, „casa noastră terestră" va fi regăsită în spațiul virtual așa cum arăta ea privită din spațiu acum câteva miliarde de ani, când atmosfera sa nu era atât de bogată ca astăzi în oxigen. Apoi, ne vom antrena să distingem „semnalele false", lumi care vor apărea propice pentru viață, dar acesta va fi doar un „joc" al condițiilor geologice și atmosferice. Într-un cuvânt, va trebui de la bun început să descifrăm „semnătura Pământului" și să o comparăm cu tot ce vom găsi prin alte părți. Se va începe, evident, cu... familia noastră, Venus, Terra, Marte, care vor fi recreate în spațiul virtual, pentru ca apoi, testând aceste modele, să se facă pasul următor și să se producă simulările cele mai fidele.

MIHAELA DOROBANȚU

O posibilă destinație pentru căutătorii vieții în Univers... într-o lume de exoplanete spre care se vor îndrepta astronautii viitorului la bordul unor rachete care vor arăta ca aceasta... sau nu!

Proiecte mereu noi

CASA SUPERINTELIGENTĂ

O casă cu etaj, cu sufragerie, dormitoare pentru părinți și copii, baie, bucătărie... Până aici, nimic neobișnuit. Dincolo de pereți însă se află zeci de specialiști, așezați în fața computerelor care încearcă să transforme această casă într-un tărâm magic. În care o parte din dorințele și nevoile celor care locuiesc aici să fie îndeplinite fără ca aceștia să schițeze cel mai mic gest. În încăperi nu se află nici un buton, nici o telecomandă care să deconspire tehnologia revoluționară ce conferă inteligență acestui habitat. Doar ecrane de mari dimensiuni instalate pe pereți. În globurile opace din tavane se află însă câte o cameră de luat vederi perfect camuflată. Există totuși o poartă spre lumea de dincolo de pereți. Dacă dai draperiile deoparte, se pot vedea, prin geamurile fumurii, siluetele specialiștilor care controlează și analizează ceea ce se derulează pe ecrane. Proiectul se numește HomeLab și a fost pus la punct de o echipă de specialiști olandezi. Intenția lor a fost aceea de a anticipa și de a îndeplini, prin intermediul camerelor de luat vederi și a unor programe informatice speciale, dorințele utilizatorilor de a le propune diverse programe de divertisment și de a realiza o comunicare permanentă între aceștia și imaginile care apar pe ecrane. De pildă, subiectul (utilizatorul) se află într-o încăpere și urmărește pe ecran o emisiune TV. Dacă în acest timp este nevoit să se deplaseze în altă încăpere, pe ecranul acesteia din urmă poate urmări în continuare emisiunea.

Același lucru este valabil și în cazul unor videoconversații, navigații pe Internet etc. Pe ecranul electronic pot apărea personaje virtuale, parteneri de joacă pentru copii sau imagini inspirate de gesturile subiectului. De pildă, în momentul în care un copil se află în sala de baie pentru a se spăla pe dinți, prin intermediul unor detectori care sesizează mișcarea periei de dinți și a unui program informatic special, pe ecranul din oglindă apare un film de desene animate sincronizat cu mișcarea periei de dinți. Utilizatorul poate folosi un dispozitiv portabil denumit Phenom, cuplat, fără fir, la fiecare ecran. Dispozitivul poate recunoaște utilizatorul prin intermediul unor senzori și îi „propune" acestuia să vizioneze filme, emisiuni televizate, albume cu fotografii etc. Acest tip de casă poate fi conceput în funcție de personalitatea fiecărui locatar, de preferințele și nevoile sale. Iată un scenariu propus spre a fi realizat până în 2020.

După o zi de muncă, obosit, bărbatul se întoarce acasă. Camera de la intrare îl filmează, iar computerul analizează dispoziția în care se află. Omul simte nevoia unei băi fierbinți pentru a se relaxa. Dorința sa mărturisită doar de oboseala care i se citește pe față e imediat îndeplinită de un program adecvat. Singurul lucru pe care îl are de făcut e să intre în cada cu apă. O serie de companii internaționale au preluat această concepție urmând să se implice în realizarea sa. Rămâne de văzut câți dintre cei care își pot permite achiziționarea unei astfel de case vor adera la acest nou mod de viață care le va „anestezia" spiritul de decizie și le va perturba într-o bună măsură, intimitatea.

DORIN MĂRAN

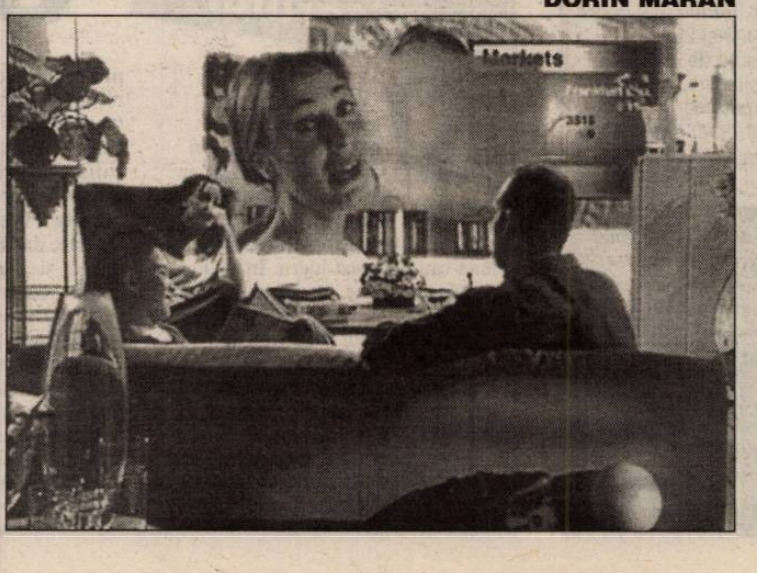

Ne vor invada bacteriile?

„Nu vrem să părem alarmiști, dar suntem îngrijorați..." – a mărturisit Richard Ostfeld, de la Institutul de studiere a ecosistemelor, din Millbrook (SUA), ca o concluzie la cercetările privind impactul încălzirii planetei, asupra speciilor animale. Astfel, majoritatea agenților patogeni, a virușilor, a bacteriilor, oricât de diferiți ar fi între ei, par a răspunde la fel de bine unei creșteri a temperaturii mediului. Doar câteva grade în plus înseamnă extinderea teritoriilor lor, afectând populații sălbatice neatinse până atunci de vectorii respectivi: corali, plante și animale. Un exemplu concludent: o specie de păsări din Hawaii, trăitoare până nu demult la circa 700 metri altitudine, astăzi nu mai poate fi întâlnită sub 1400 metri. Motivul – păsările au fost decimate de țânțarii purtători ai unui paludism avicol, aceștia colonizând altitudini tot mai ridicate, din cauza supraîncălzirii. Să adăugăm aici și specile monstruoase de calmari gigantici și de meduze (1 metru diametrul!) – care nu mai sunt creații SF – și avem abia schițat tabloul, într-adevăr îngrijorător, a ceea ce ar putea deveni planeta noastră... *(A.N.P.)*

Amprenta meteoriților

Deși a fost împărtășită de comunitatea științifică, teza privind bombardarea Pământului cu meteoriți în urmă cu 4 miliarde de ani n-a putut fi niciodată dovedită. Acest episod catastrofal din prima perioadă a formării Sistemului Solar a lăsat totuși amprente pe suprafața Pământului. Cel puțin așa afirmă cercetătorii de la Universitatea din Queesland, Australia, care au descoperit unele indicii, surprinzătoare, analizând rocile sedimentare din Groenlanda, vechi de 3,8 miliarde de ani, provenind din scoarța terestră primitivă. Ei au observat unele anomalii în compoziția izotopică a tungstenului, anomalii specifice meteoriților. Nici un scenariu geologic nu poate explica formarea acestora în mantaua sau scoarța terestră. Cercetătorii au ajuns la concluzia că responsabili de acest lucru ar fi meteoriții care au bombardat planeta noastră, făcând-o improprie formelor de viață. În mod paradoxal, acești meteoriți au adus pe Pământ molecule complexe, ceea ce a condus în final la apariția vieții. *(D.M.)*

Micro-ordinatorul durerii

Jocurile electronice au intrat deja în era patologicului violent! Cinismul și informatica se revarsă laolaltă în sadismul pur, prin intermediul ultramodernului Painstation („terminalul durerii" – parafrază după Playstation, celebra mașină de jocuri a firmei Sony). Modul de desfășurare a unei asemenea confruntări destinate celor stăpâniți mai degrabă de instincte gregare este elocvent. Jucătorii se află față-n față, cu mâna dreaptă pe manetă și stânga pe un modul botezat PEU (Pain Execution Unit) și însărcinat cu pedepsirea celui ce a lăsat să-i scape un punct. Dacă unul dintre combatanți își retrage mâna, pierde confruntarea. Pedeapsa constă în arsuri și șocuri electrice reale, care rănesc cu adevărat, jucătorii intrând astfel, într-un mod insolit, chiar în esența așa-zisului joc. E un fel de „ruletă rusească", (deocamdată) nemortală, care poate fi testată în Germania și Austria. Pentru început... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Ne vor oare binele sau dimpotrivă?

În cartea sa „*The Threat*" (Amenințarea), prof. David Jacobs împarte autorii care recunosc realitatea răpirilor OZN în două categorii: cei ce cred că această activitate se desfășoară în folosul nostru (pe aceștia îi numește „Pozitivii") și cei ce cred contrariul.

După Jacobs, numărul Pozitivilor este destul de important. De pildă, dr. **John Hunter Gray**, profesor de studii privind pieile roșii la Universitatea din Dakota de Nord, activist social distins cu premiul „Martin Luther King" pentru drepturi civile, afirma că își amintea conștient că a fost el însuși răpit în 1988, împreună cu fiul său, de niște vizitatori „prietenoși, cu motivații pozitive și efecte benefice". Un alt Pozitiv faimos este prof. **Leo Sprinkle** de la Universitatea de stat din Wyoming. El considera că obiectivul extratereștrilor este dublu: 1) să reîntinerească planeta Pământ și 2) să asiste omenirea pentru a trece într-un stadiu superior de evoluție. Acest proces are loc prin diverse forme de educație, desfășurate discret, între care cunoștințe transmise cu ocazia răpirilor ori prin *channelling*.

După dr. **Richard Boylan**, un alt Pozitiv (convins și el că fusese răpit), misiunea vizitatorilor este „să comunice pământenilor preocuparea extratereștrilor privind violența dintre oameni, violența guvernanților față de nepământeni, distrugerile și degradările mediului ecologic al Pământului [...], nevoia de a deveni mai conștienți de moștenirea noastră și de destinul nostru (vizitatorii fiind implicați în ambele direcții)". Boylan adăuga că extratereștrii cred și ei într-o „Ființă Supremă" confirmând astfel credința monoteistă iudeo-creștină.

Un Pozitiv este și cercetătorul **Joseph Nyman** din Massachusetts. El împingea regresia hipnotică până înainte de naștere, în „viețile precedente" în care unii dintre subiecți se vedeau ca extratereștri. Aceasta le conferea un statut dublu: pământean și nepământean.

După Jacobs, cel mai prestigios purtător de cuvânt al Pozitivilor este prof. **John Mack** de la Universitatea Harvard. Deși consideră că fenomenul răpirilor este „amestecat" și nu pe de-a-ntregul pozitiv, Mack crede totuși că el constituie un prilej de transformare spirituală și trecerea la un nivel superior de conștiință.

Pentru Pozitivi procedurile reproductive sunt fenomene marginale, oricum secundare față de creșterea spirituală a indivizilor contactați. Activitatea Pozitivilor a influențat semnificativ ideologia *New Age*, atât de activă în ultimul timp, influența fiind și inversă asupra unor investigatori, care au legat răpirile de fenomene paranormale, spirituale, religioase etc. Pentru a-i critica, Jacobs nu omite să menționeze paralela dintre Pozitivi și *contactații* din anii cincizeci, care afirmau că sunt în permanentă legătură cu „Frații Spațiali", mai mulți dintre ei fiind întemeietori de religii de adoratori ai OZN-urilor.

Jacobs, evident, nu împărtășește optimismul și seninătatea Pozitivilor. După el, atitudinea pozitivă a unor investigatori este cauzată de modul incorect în care au condus ancheta sau hipnoza, amestecând realitatea cu amintiri paravan, amintiri false, imagini înșelătoare implantate în minte, dorințe etc. Apelurile ecologice transmise celor răpiți de către venetici i se par lui Jacobs suspecte: „În opoziție cu prezicerile optimiste ale Pozitivilor, nu-mi place ceea ce văd în viitor – scrie el la un moment dat. Dacă străinii sunt cu adevărat preocupați de soarta planetei noastre aceasta înseamnă că au un interes aici", probabil vor să ia planeta în stăpânire și nu vor să fie poluată sau stearpă.

Cu toate acestea, Jacobs recunoaște că „Este prematur să tragem concluzia că Pozitivii sunt complet eronați privind intențiile veneticilor. Este totuși posibil ca, în cele din urmă, voința străinilor să ajute umanitatea și lumea", adăugând „Nu avem încă toate piesele acestui *puzzle*".

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

ARSENALUL MAGIC

Spre sfârșitul celui de-al doilea război mondial, cercetări tehnologico-științifice avansate au permis declanșarea unui nou tip de conflagrație: „războiul invizibil".

Războinicii lumii moderne

Prima explozie a unei bombe atomice la Alamogordo a schimbat concepția războiului planetar. În scurta explozie de lumină care l-a făcut pe conducătorul științific al Proiectului Manhattan, J.R,. Oppenheimer, să murmure îngrozit: *„eu sunt moartea, distrugătorul lumilor"*, s-au putut întrezări siluetele războinicilor lumii moderne. Oamenii de știință care, convinși că iau parte la un act pur patriotic, construiseră bomba, realizează că Pământul întreg chiar poate fi aruncat în aer. Populația civilă devine dintr-o dată țintă de război. „Vechiul" război convențional, parțial limitat, nu mai exista. Praful de pușcă era acum rezervat țărilor nenucleare și revoluționarilor întâmplători. Dar noul război era prea... vizibil, prea zgomotos. Se impunea o nouă variantă care a venit să se adauge la ceea ce vom numi...

La scară mare

Considerându-se în posesia unui control absolut asupra propriei populații au existat guverne de-a lungul istoriei care au autorizat experimente la scară mare, de-a dreptul cumplite. Surse ieșite de curând de sub „pecetea tainei", cum ar fi spus Mateiu Caragiale, vorbesc de exemplu despre o *„OPERATION BIG CITY"*, care a însemnat infectarea între 1949-1969 cu viruși mortali a unor regiuni urbane întinse din Hawaii, Alaska, New York, Florida și California. Norii invizibili ai morții au fost răspândiți și deasupra New York-ului și în tunelele Lincoln și Holland. Au urmat epidemii de encefalită și tuse convulsivă. Documente incredibile privind războiul biologic au văzut în fine lumina zilei: ceea ce povestesc ele despre acțiuni din SUA, Marea Britanie și URSS se află la limita ficțiunii! Dar totul a fost extrem de real. Cum la rândul lor au fost bolile „semănate" din rațiuni politice în timpul Cruciadelor și Inchiziției sau „bogatul arsenal" de viruși la care au apelat savanții naziști. Războiul biologic a fost folosit în Coreea și Vietnam iar scurgerile fatale de viruși de antrax din bio-armele depozitate la Semipalatinsk nu vor fi uitate multă vreme – chiar și în ultimii ani, sute de oameni au murit în agonii teribile ca urmare a acelor zile. Și tehnicile actuale, bazate pe așa-numitul ADN Recombinant, amenință cu posibila „lansare" a unor viruși mutanți care s-ar putea să nu mai fie niciodată recuperați.

Holocaustul invizibil

și totuși nu acesta este ultimul pas: pot exista lucruri încă și mai grave. Iradieri cu ultrasunete care pot declanșa acțiuni interne fără nici o picătură de sânge și fără a lăsa vreo urmă pe piele. Diverse substanțe psihotrope pot fi administrate unui politician sau unei populații întregi și să inducă euforie sau depresie sau adevărate stări de transă. *Stargate* este nu doar titlul unui serial de succes, ci și cel al unui proiect secret de „citire a gândurilor" fără contact direct cu subiecții. Cercetări asidue privind clarviziunea permit observarea, în scopuri de spionaj, a unor obiecte aflate dincolo de limitele vizibilului. Operațiunile sub acoperire, cu care ne-au familiarizat filmele de acțiune, se efectuează de multe ori recurgându-se la tehnici telepatice. Iar rezultatele obținute în studierea și practicarea telekinezei fac posibilă perturbarea funcționării armelor de distrugere în masă ale inamicului...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

CALEA CERULUI

Moldova oferă de multe ori și în multe locuri motive de profundă meditație privind caracterul cu totul special al peisajului și fenomenelor pe care le găzduiește. Unele dintre acestea au aerul unor adevărate minuni, cum se întâmplă cu un straniu efect ce poate fi observat pe vârful Ceahlăului, la răsăritul Soarelui, în prima decadă a lunii august. Considerat drept *muntele sfânt al Moldovei* (unii îl consideră chiar al doilea munte sfânt al ortodoxiei, după Muntele Athos), Ceahlăul a atras atenția din cele mai vechi timpuri mai ales prin aspectul său de zigurat gigantic. El este încununat de un vârf piramidal, Toaca, alături de care străjuiește stânca Panaghiei. Ca să nu mai vorbim că, printr-o înălțime care contrastează puternic cu munții din jur, el este vizibil de la foarte mari depărtări. Ceahlăul rămâne absolut unic și prin fenomenele optice care se înregistrează aici: se vorbește despre o adevărată imagine holografică a Căii Cerului ce se formează în fața umbrei piramidei care este vârful Toaca. Mai precis, cum specifică Dr. N. Țicleanu într-un studiu din anul 1999, la început de august și la răsăritul soarelui, umbra Toacăi combinată cu umbra vârfului Piatra Ciobanului „formează, timp de peste 80 de minute, o hologramă naturală, gigantică, incredibilă și terifiantă cu aspect de piramidă perfectă..." De fapt, cum se specifică în același studiu, fenomenul optic este precedat de un altul, de scurtă durată, poate însă și mai impresionant: un adevărat drum, nesfârșit, deschis între pământ și cer și îndreptându-se spre apus, mărginit de un parapet luminos – Calea Cerului.

Autorii consideră că aceste fenomene au fost remarcate încă de acum 10.000 – 12.000 de ani, de la sfârșitul paleoliticului, ceea ce ar justifica faptul că probabil încă din neolitic muntele a fost sacralizat. Ca o dovadă, se semnalizează simbolul vârfului piramidei pătrate care apare pe ceramica de tip Cucuteni de la Tirpești!

La fel, ampla și continua activitate monahală desfășurată pe Ceahlău îl face pe Ioanichie Bălan să susțină că acesta este, cum spuneam, al doilea munte sfânt al creștinătății ortodoxe. Specialiștii vorbesc despre un „transfer de sacralitate" de la preoții lui Zalmoxe la cei creștini. O îndelungată și neîntreruptă „încărcare" cu spirit a acestei zone cu totul aparte a României, care este nordul Moldovei, deschide, în mod categoric, formidabile porți de timp în acest spațiu, facilitând contactul cu o cunoaștere care ne-ar putea îmbogăți substanțial.

Fenomenele despre care am vorbit pot fi interpretate drept hierofanii, apariții sfinte, și nu este de mirare că aici se organizează Sărbătoarea Muntelui, a cărei vechime pare să atingă 5.000 de ani – o sărbătoare de origine uraniană, după părerea lui N. Țicleanu, peste care s-a suprapus, din nou, o sărbătoare creștină...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/49

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Sfidarea morții

Semnele și evenimentele prevestitoare care pot avea legătură cu nașterea unui copil au fost dintotdeauna la mare cinste, fie că părinții și cei apropiați recunoșteau sau nu acest lucru. În majoritatea cazurilor, interpretarea celor întâmplate cu acel prilej se face după foarte mult timp, și asta numai dacă cineva din anturaj își mai aduce aminte de împrejurările venirii pe lume a copilului.

Parcă pentru a accentua importanța unor astfel de situații, Lewis Spence (istoric al ocultismului) amintește de cazul ofițerului francez Louis Naistrom (secolul XVI). Pe când mama sa era în durerile facerii, toată suflarea satului se afla la o înmormântare, inclusiv moașa. Femeia a fost foarte aproape de moarte, dar în cele din urmă cineva și-a adus aminte de ea. Să fi fost acesta un eveniment prevestitor? Louis a urmat cariera militară și a ajuns căpitan de infanterie. Aflat mereu în mijlocul unor conflicte, Louis a „murit" prima oară în timpul luptelor de lângă Rouen. Un glonț i-a străpuns obrazul și a fost aruncat într-o groapă comună, de unde, se spune, a ieșit singur a doua zi. Cu alt prilej nefast, căpitanul se afla într-o casă cuprinsă de flăcări; se credea că a ars de viu, dar a fost găsit câteva zile mai târziu fără nici o zgârietură. A treia oară, „ofițerul nemuritor" a fost aruncat de la fereastra unui castel. Oamenii săi l-au considerat mort; corpul a fost așezat în sicriu și un convoi a pornit spre localitatea sa natală. Drumul urma să dureze patru zile, dar numai după două nopți Louis dă iarăși semne de viață. A supraviețuit și atunci, deși a rămas fără picioare. Ofițerul Louis Naistrom a murit după ce a împlinit 90 de ani. Din cataloagele parohiei satului unde se născuse a aflat că a venit pe lume în timp ce se desfășura o înmormântare. Fiul său i-a descris viața într-o broșură apărută în 1612, apoi s-a dedicat magiei și astrologiei, convins că moștenește puterile supranaturale ale tatălui său... Cât este realitate și cât este fabulație în această poveste? Imposibil de spus după atâtea secole. Cert este faptul că, specific poporului nostru, există cele trei zâne care „decid" soarta nou-născuților. Ursitoarele sau ursele se pronunță în primele zile de după naștere. Despre acest fenomen vom discuta într-un număr viitor.

PAUL IOAN

Amintiri din

CATALOGUL VIITORULUI

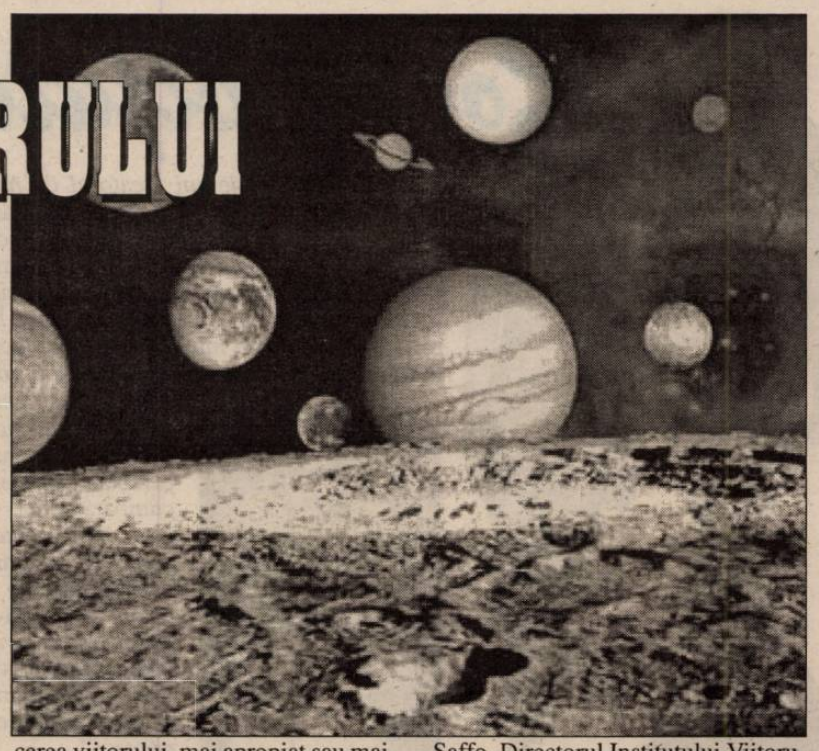

Grija... de mâine

Preluând parcă vechea zicală după care iarna trebuie să-ţi faci car şi vara sanie, o editură americană s-a gândit să publice un adevărat catalog al viitorului. Ca să ştim ce ne aşteaptă şi să ne pregătim, noi sau generaţiile viitoare, pentru noile condiţii de viaţă pe Terra şi în afara sa. Şi promisiunile sunt... foarte atrăgătoare. „Cămaşa este cea mai aproape", de pildă, este o altă zicală care ar putea deveni mult mai mult decât o simplă figură de stil: pentru că se pare că în curând vor apărea... „cămăşile inteligente". Care îşi vor autoregla de exemplu lungimea în funcţie de temperatura corpului. Sutele de produse incluse în Catalog sunt legate, ca şi aceasta, în primul rând de viaţa noastră cea de toate zilele: cum vor fi construite maşinile viitorului pentru a ne oferi securitatea totală sau cu ce schimbări terestre globale ne vom confrunta? Dar, semnificativ pentru modul în care a evoluat societatea contemporană, alături de bucătărie şi service-uri auto, sunt incluse în acelaşi Catalog şi o serie de domenii în plin avânt ale ştiinţei şi tehnologiei.

Preocupări majore

Catalogul are patru mari secţiuni: „Uneltele", „Viaţa", „Societatea", „Planeta". În prima secţiune se vorbeşte despre terapia genică şi nanotehnologii, în a doua despre o gamă largă de „produse", de la hârtie digitală la cyborgi, în a treia despre cyberterorism şi în a patra despre biodiversitate şi explorarea marilor adâncimi marine. Şi dacă în ceea ce îi priveşte pe experţi, ei nu se pot aştepta la mari revelaţii sau la surprize, orice amator de viitorologie găseşte şi lucruri cu care nu s-a mai întâlnit până acum şi la care poate nici nu s-a gândit! În acelaşi catalog apar şi Ştiinţele Spaţiale, cu rapoarte speciale despre turismul spaţial, explorarea planetelor îndepărtate şi, bineînţeles, celebrul program SETI – căutarea inteligenţelor extraterestre. În fine, o serie de aşa-numite „Eseuri-Orizont", care beneficiază de semnături ale unor specialişti de marcă, printre care Frank Drake, deschid fiecare secţiune şi fac lectura care urmează în acelaşi timp extrem de interesantă şi... generatoare de noi întrebări.

Dificultatea predicţiei

Poate însă o asemenea lucrare să reuşească efectiv în prezicerea viitorului, mai apropiat sau mai îndepărtat? Este drept că scriitorii SF au prezis cea mai mare parte din lucrurile care s-au realizat. Dar au şi fost mari surprize: proliferarea calculatoarelor personale, Internetul... şi multe... ratări: acum 40 de ani, la expoziţia numită „Lumea de Mâine" s-a prezentat modelul unui gyro-copter, mijloc de deplasare la serviciu al „navetiştilor", cum le-am spune noi. Şi nu este uşor de spus dacă aceia dintre noi care depindem de autobuze, troleibuze şi metrouri, ar avea puterea de a zâmbi gândindu-se cum ajungem noi în fiecare zi la serviciu... Devine prin aceasta mai puţin interesant sau important un asemenea studiu? *„Predicţia este posibilă doar într-o lume în care viitorul este preordonat şi nu poate fi schimbat"*, scrie în introducerea la carte Paul Saffo, Directorul Institutului Viitorului, care ţine să adauge că *„penibilele rezultate ale aşa zişilor prezicători reprezintă dovada cea mai bună că viitorul nostru este departe de a fi unul predeterminat!* „Sau, poate că este în mare parte, iar noi suntem cei care nu avem abilitatea suficientă de a-l descifra. A specula asupra sa, ţine să sublinieze Saffo, este esenţial, pentru că ne permite să vizualizăm şi să conştientizăm paşii pe care îi vom avea în curând de făcut. Valoarea unei viziuni, cum spune el, se află mai puţin în exactitatea împlinirii sale, cât în opţiunile pe care le deschide şi în gândurile şi acţiunile pe care le declanşează în oamenii prezentului. Dacă aceştia sunt dispuşi la un asemenea exerciţiu...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

Pare simplu, dar problema grefei vegetale constituie un veritabil spectacol, din punct de vedere ştiinţific. Finalitatea altoirii este obţinerea unor plante mai robuste şi mai productive, capabile să se adapteze la soluri noi şi să reziste mai bine la bolile specifice.

Există peste o sută de metode de altoire, dar toate se bazează pe acelaşi principiu: fuziunea ţesăturilor altoiului cu cele ale port-altoiului. Procesul se desfăşoară în două etape. Mai întâi, la suprafaţa tăieturii practicate în trunchi pentru a realiza grefa se formează un strat de celule moarte, care împiedică schimburile între cele două plante, dar se constituie în acelaşi timp într-un liant care „sudează" ţesuturile acestora. În câteva ore, celulele de pe linia de necroză se înmulţesc şi dau naştere unei mase cicatrizante, care le absoarbe pe cele moarte. Astfel, celulele vii ale celor doi „parteneri" vegetali pot intra în contact. În acelaşi timp, în jurul grefei se dezvoltă un ţesut protector care împiedică deshidratarea.

Cum se prinde altoiul pe un trunchi?

A doua etapă se derulează la nivelul calusului din zona de contact, unde celulele producătoare de ţesut lemnos ale ambelor plante (cambium) se unesc şi proliferează, formând un nou cambium, ce stabileşte legătura între parteneri, pe parcursul a 10-20 zile de la altoire. În următoarele 15-30 zile, se dezvoltă şi vasele producătoare de sevă, ceea ce înseamnă că grefa este sudată şi creşterea noii plante a început. Important de ştiut este că altoirea se poate face numai cu parteneri din aceeaşi familie, acelaşi gen sau din genuri vecine. Altfel, eşecurile pot fi cauzate de contaminarea virală a uneia dintre plante. Totuşi, grefa vegetală e departe de orice similitudine cu cea animală, întrucât plantele produc puţini anticorpi, limitând astfel fenomenele de respingere.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

AMAZONIA,

un „continent" condamnat la moarte?

Vastele păduri tropicale ale Bazinului amazonian – Amazonia – au pierdut între 10 şi 12 la sută din suprafaţă numai în ultimul deceniu – afirmă cel mai nou studiu al mai multor organizaţii ecologice. Din cele peste 40 de mii de specii de plante şi din numeroasele specii de animale au supravieţuit doar două treimi. Dacă pe un singur hectar de pădure amazoniană existau la începutul secolului XX peste 500 de varietăţi de arbori, astăzi numărul acestora se ridică la 400-425.

Principala ameninţare la adresa biodiversităţii Amazoniei o constituie activităţile ilegale de minerit şi de cele ale fermierilor clandestini. În ambele cazuri sunt defrişate mari suprafeţe de pădure şi ulterior intervine o poluare necontrolată a solului, apelor şi aerului. Specialiştii fenomenului susţin că, în multe zone, membrii triburilor de indieni şi-au format adevărate „gârzi" prin care îşi apără teritoriile de invadatorii din lumea civilizată. Noxele eliminate din mine (profilate pe aur şi pietre preţioase) distrug, pe calea apelor, chiar şi flora şi fauna din rezervaţiile naturale. Astfel, în parcul natural Manu din Peru au dispărut peste 80 de specii de plante, fapt care a condus la dispariţia a peste 20 de specii de fluturi. La rândul lor, botaniştii susţin că din cele peste 1200 de soiuri de plante cu proprietăţi farmaceutice (multe utile în tratarea cancerului) au mai rămas aproximativ 800... Amazonia este o rană pe harta pădurilor tropicale ale lumii; vastitatea ei face deocamdată insuficient de eficiente măsurile autorităţilor.

Mină de aur clandestină descoperită în zona Serra Pelada din Amazonia braziliană

Prima hartă a „Pământului colonizat"

Specialiştii de la Universitatea Columbia (SUA) au realizat prima hartă care conţine toate zonele lumii unde a pătruns omul. Din totalul suprafeţei de uscat a planetei, 83 la sută suferă într-un mod sau altul de activităţile umane, zonele de sălbăticie sau semisălbăticie fiind în continuă descreştere. Se estimează că în anul 2020, atunci când populaţia lumii va ajunge la 8 miliarde de locuitori, suprafaţa afectată de oameni va creşte cu 3-5 procente.

Din totalul ariei „necolonizate", mai mult de 60 la sută este discontinuă, adică este traversată de reţele de drumuri de acces, mai mult sau mai puţin amenajate. Una din consecinţele acestui fapt este aşa-zisa criminalitate îndreptată împotriva faunei. Cercetătorii afirmă că numai în SUA sunt ucise anual pe autostrăzi peste un milion de vieţuitoare, iar în toată lumea acest număr este, probabil, triplu. Cele mai afectate sunt mamifere, de la arici şi până la căprioare.

Maimuţică din specia Natuna (Indonezia); nu au rămas decât 20-30 de exemplare

Ce aveţi cu maimuţele?

Centrul Internaţional pentru Conservarea Faunei (CICF) şi-a înnoit Raportul cu privire la populaţiile de maimuţe din toate continentele. Astfel, dacă în 2000 existau 120 de specii aflate pe cale de dispariţie şi în situaţie critică, în 2002 numărul acestora a crescut la 195. Familii întregi de lemurieni, cimpanzei, gorile, urangurani etc. sunt vândute sau sunt folosite drept hrană. Cele mai dramatice situaţii sunt cele din Asia şi Africa, unde vânătoarea de maimuţe în scopuri comerciale a atins cote fără precedent. În aceste două continente se află 25 de zone de risc maxim, unde 58 de specii de maimuţe şi lemurieni sunt aproape irecuperabile.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

ŞI DACĂ NU SE MIŞCĂ?

E pur si mouve! – şi totuşi se mişcă! – se zice c-ar fi zis Galileo Galilei după ruşinea abjurării, atunci când, pentru a-şi salva viaţa, a trebuit să-şi calce pe propria-i conştiinţă şi să accepte, în faţa tribunalului Inchiziţiei, teza falsă a stupidităţii religioase: aceea că Pământul stă, nemişcat, în mijlocul Universului iar Soarele, stelele, Luna se învârt – caruselul ceresc – în jurul nostru.

Au trecut secole, în Epoca Modernă (şi laică, slavă Domnului) Biserica Catolică şi-a cerut iertare pentru crimele comise în numele dogmelor, mecanismul celest îşi dezvăluie tainele în faţa astronomului, relevând un „bestiar" de obiecte cosmice şi un inventar de fenomene cereşti de o indescriptibilă complexitate şi de un zguduitor dinamism, în care cel mai fierbinte punct al sumei de teorii cosmogonice este acela numit Big Bang, punctul Zero, momentul când Universul s-a născut pe sine, acum 14-15 milioane de ani, dintr-un atom iniţial – şi de atunci materia autonăscută şi transformată în galaxii, nebuloase şi câmpuri de energie se dilată, se dilată mereu, îndepărtându-se, printr-un spaţiu care se naşte pe măsura expansiunii, către un ţel final despre care nu avem nici cea mai mică idee...

Matematicienii, astronomii şi fizicienii, renunţând la bunul simţ, folosesc ecuaţiile pentru a descrie obiectiv mirabila Natură („Nu eu am găsit ecuaţia" – spune celebrul Paul Dirac – „ci ecuaţia m-a găsit pe mine!"). Conform lor trăim, toţi, tot Universul – oameni, animale, plante, planete, stele, gaz intergalactic – într-un spaţiu cu 11 dimensiuni, fabuloase „corzi" de energie ţinând întregul laolaltă – dacă grozăvenia asta poate fi înţeleasă de creierul uman! (deşi chiar Albert Einstein crâcneşte spunând: „Dacă Universul ne este, totuşi, comprehensibil, acest lucru se întâmplă din motive incomprehensibile"... Şi, cum spuneam, ne tot îndepărtăm de atomul iniţial.

...Sigur? Da, spun cei mai mulţi dintre cosmogoniştii şi astronomii angajaţi în studiul înspăimântătoarelor mecanisme universale. Nu! ţipă însă câte o voce izolată, încercând să aducă şi bunul simţ alături de matematică – ceea ce nu întotdeauna este posibil... O echipă de astronomi, lucrând la telescopul „Archeops", de pildă, a privit cerul cu stele şi fără Lună din Suedia, folosind un balon înălţat până la 33 km altitudine şi încercând să studieze mai ales radiaţia radio fosilă, cea rămasă de la „explozia iniţială", faimosul Big Bang. Pun rezultatele în ecuaţii şi, surpriză, matematica rece le spune că Universul este... plat! Adică nu neted ca o faţă de masă sau fundul unei farfurii ci, spun ei, cu un întreg mănunchi de subtilităţi, legate de densitatea materiei cosmice, care face ca Universul să nu se prăbuşească, cândva, în sine – „Marea implozie finală" – şi nici să nu-şi risipească părţile componente către insondabile genuni. Folosind o metaforă matematicieni-astronomi implicaţi în scandaloasa demonstraţie ne prezintă Universul plat ca pe un fel de cuţit care, „deşi adus de hazard în sprijin doar pe vârful său, rămâne, totuşi, vertical" (!). Aşa că Universul nostru-plat, nu? – îşi va încetini binişor expansiunea, la capătul unei perioade infinite – ...şi nu mai ştim ce va mai face apoi... Parcă pentru a mări şi mai mult confuzia, fizicianul Jean-Marc Bonnet-Bidault ne informează, urmare a experimentelor din Suedia, că Universul pur şi simplu nu mai are nici o faţă, el nu este alcătuit, de fapt, din materie cunoscută ci din particule şi forţe stranii, aflate în stări care mai de care mai exotice – dovadă fiind şi incomprehensibila „materie sumbră" (sau neagră), Universul care lipseşte la apel (peste 70% din materia cosmică – inventariată conform ecuaţiilor Fizicii Teoretice – refuză pur şi simplu să se lase „văzută" de aparatele noastre!). Şi mai clar – ca să fie şi mai complicat – adaugă Bonnet-Bidault: noi încercăm să explicăm fenomene cu doar 5% adevăr despre ele (galaxii, stele, planete, materie observabilă, energii şi radiaţii măsurabile) şi 95% întuneric total.

...Care întuneric ar putea să însemne pur şi simplu inexistenţă – şi atunci Teoria Big Bang-ului se prăbuşeşte, cu zgomot asurzitor, iar savanţii trebuie să ia totul de la capăt... „Este foarte posibil", spune astrnomul american Charles Seife, „ca absolut toate teoriile să fie false. Tot ceea ce oamenii de ştiinţă ştiu sigur despre cosmos este doar că el a ţâşnit din neant şi că în neant se va întoarce, în acelaşi fel în care a apărut".

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

O stare de sănătate confuză, ce se manifestă prin tuse, strănut violent, jenă şi uscăciune în gât sunt manifesări ce slăbesc şi parcă aduc organismul bolnav la stare de sfârşeală, de leşin.

Între copii, de răceală sunt afectaţi cei în vârstă de 1-10 ani. Dacă bolnavul prezintă guturai, dureri în gât, tuse, răguşeală, febră mare, imediat trebuie chemat medicul.

CE ESTE RĂCEALA

De ce? Pentru că manifestări similare sunt caracteristice şi pentru: bronşită, laringită, congestii pulmonare, rubeolă, scarlatină ori tuse convulsivă. Aşa că, din noianul de boli posibile nu ştii de care să îţi aperi copilul, fără consultul medicului. În general, când copilul bolnav prezintă manifestările de mai sus, spunem că este răcit. Dar aceste simptome nu sunt numai ale unei simple răceli, ci pot fi declanşate şi de infecţiile cauzate de unele specii virale – cum ar fi: rinovirusuri, adenovirusuri etc. În plus, capacitatea de apărare a organismului poate fi redusă datorită frigului şi umezelii, factori care netezesc drumul bolii.

Chiar denumirea de „gripă" pentru afecţiunile căilor respiratorii superioare este greşită, pentru că aceste infecţii banale nu au nimic în comun cu autentica gripă virală. Specialiştii clasifică o infecţie „banală" sau „gripală" ca fiind cea mai răspândită afecţiune la vârsta copilăriei. Multitudinea de agenţi patogeni, cu care se confruntă copilul mic, face posibil ca până la vârsta de 3 ani aceştia să contracteze o răceală de câteva ori pe an. Infecţiile gripale sunt frecvente în sezonul de iarnă, în lunile când temperatura se schimbă des de la o zi la alta. Contagiunea mai este favorizată şi de camerele supraîncălzite ori neaerisite. Bolnavul are nas înfundat, strănută, este trist, are dureri laringiene. Secreţia nazală este pentru început apoasă, apoi devine purulentă ori sticloasă. Mai mult, sugarii fac în paralel şi stări febrile. Dar infecţia poate afecta şi ochii, care sunt legaţi prin conductul nasolacrimal. Aceeaşi infecţie poate afecta şi urechea, înlesnită prin relaţia-trompa lui Eustachio, către cavitatea bucală şi faringiană. Infectarea mucoasei nazale împiedică, de altfel, sugarul să respire corect, pentru că acesta nu ştie încă să respire pe gură. Copilul răcit este agitat, plânge, refuză alimentaţia, doarme insuficient. La ei, virusurile răcelii pot determina şi stări diareice. Nu trebuie să-i „cocoloşim" exagerat pe cei mici, dar este foarte important să luăm imediat primele măsuri de tratament.

Dr. VALERIU MANTA

Rochii-bijuterii

De aproape 20 de ani creatorul de modă Elie Saab imaginează ţinute a căror valoare egalează preţul unui apartament în Montamartre. Comenzi speciale sau rochii create pentru spectacolele de modă, unele rochii-bijuterii ajung să coste şi 2,5 milioane de dolari. „Sunt singurul care a creat rochii-bijuterii, mărturiseşte Elie Saab. În total şapte. Am realizat o rochie de mireasă pentru colecţia primăvară-vară 2001 în rubine, la preţul de 2.500.000 dolari". Sursa de inspiraţie o reprezintă, adesea, clienta. În ultimul timp a creat o rochie cu smaralde care nu era destinată unei persoane anume. În trei zile şi-a găsit cumpărătoarea. Ce legătură se stabileşte între o femeie şi o rochie ce valorează 2,5 milioane dolari? E ca în dragoste. Un „coup de foudre". Clienta căreia i-am oferit rochia cu smaralde nu avea de gând să cumpere aşa ceva, dar când a văzut-o s-a îndrăgostit, pur şi simplu de ea. Era o prinţesă"...

PIETRELE PREŢIOASE şi ZODIILE

Din cele mai vechi timpuri astrologii au stabilit anumite corelaţii între zodii şi pietrele preţioase. Ba chiar se afirmă că piatra zodiei poate ameliora sănătarea nativilor respectivi.

Celor din zodia *Berbec* li se recomandă ***granatul,*** benefic sistemului osos, sistemului nervos, circulaţiei sangvine sau în cazurile de anemii.

Ametistul îi ajută pe *Tauri*. Elimină toxinele, absoarbe energiile negative, calmează şi purifică.

Acvamarinul este piatra *Gemenilor,* pe care îi ajută la înlăturarea stresului şi la îmbunătăţirea abilităţilor de comunicare.

Racul beneficiază de efectele pozitive ale ***diamantului,*** în boli ale aparatului renal şi ale celui digestiv.

Piatra *Leilor* este ***smaraldul,*** bun pentru memorie, insomnii, ulcer, boli ale vezicii biliare, ficatului, inimii, ochilor şi plămânilor.

Perla ajută *Fecioarele* în afecţiuni ale gâtului, plămânilor şi nasului.

Nativilor din zodia *Balanţei* le este benefic ***rubinul,*** eficient în afecţiuni cadio-vasculare şi oftalmologice.

Crisolitul, piatra *Scorpionilor* previne ulceraţiile, înlătură spasmele, ajută digestia şi funcţionarea bună a splinei.

Săgetătorii beneficiază de efectele ***safirului*** care scade tensiunea arterială, ameliorează insomnia şi pare a fi eficient în unele forme de cancer.

Opalul, piatra benefică nativilor din *Capricorn,* echilibrează emoţiile, vindecă depresiile şi unele boli de inimă şi digestive. Opalul este o piatră ce accentuează intuiţia.

Piatra nativilor din *Vărsător* este ***topazul,*** care scade tensiunea şi este benefic în cazuri de insomnii, gută, boli de ficat.

Turcoaza este asociată *Peştilor,* fiindu-le utilă în reumatism, artrită, eliminarea toxinelor. De asemenea, turcoaza uşurează comunicarea pentru timizi.

RECONSIDERAREA... MICULUI DEJUN

Dimineaţa este momentul ideal pentru „a face plinul" rezervelor energetice ale organismului. Apoi, este un prilej ca întreaga familie să-şi înceapă o nouă zi în bună dispoziţie. În plus, spune dr. Dominique-Adèle Cassuto, după zece ore de stomac gol, pe timpul nopţii, organismul ţipă de foame. Chiar dacă nu toată lumea depune acelaşi efort, având, în consecinţă, nevoi diferite. Persoanele active, sportive sau sedentare vor mânca diferenţiat.

Între cină şi trezirea de dimineaţă trec aproape zece ore. În acest timp organismul a apelat la rezervele sale. Este necesar, deci, de refăcut „plinul" în aşa fel încât nevoile energetice ale dimineţii să fie acoperite, pentru a evita ceea ce numesc specialiştii „căderea de la ora 11". Cercetări umeroase au demonstrat că spre sfârşitul dimineţii, pe la 11, se produce o concentrare defectuoasă. Aceasta se traduce în performanţe proaste la birou sau la şcoală, în funcţie de ocupaţie, dar şi într-un procent crescut de accidente de circulaţie sau de muncă în acest interval orar.

În timpul somnului nocturn, respiraţia şi activitatea renală au epuizat rezervele de apă. Chiar dacă nu resimţiţi acest lucru când vă treziţi, obişnuiţi-vă să beţi lichide. Preveniţi astfel răul şi rezistenţa deficitară la efort, antrenate de lipsa apei din organism.

Indispensabil organismului, micul dejun este şi un moment familial ce nu trebuie ratat. (Adesea singura masă ce reuneşte toţi membrii familiei este cina). Cu un mic efort, dumneavoastră, doamnă, îi puteţi reuni, în bună dispoziţie, pe toţi ai casei la o ceaşcă de cafea sau de lapte. Lucru ce poate stimula apetitul celor ce au tendinţa de a renunţa la această masă. Dacă vă grăbiţi dimineaţa, puneţi de seara pe masă ceştile, farfurioarele pentru prăjituri, şerveţele, cerealele. Dimineaţa, în numai câteva minute veţi prăji pâine, veţi fierbe apa sau veţi încălzi laptele. Învăţaţi să daţi organismului doza zilnică de elemente nutritive necesare. Glucidele rapide (zahăr, prăjituri) asigură demarajul, dimineaţa, cu energie disponibilă imediat. Glucidele complexe (pâinea, cerealele) aduc energie progresiv, acoperind necesarul până la masa de prânz.

Calciul este indispensabil sănătăţii oaselor şi dinţilor. Pentru dr. Dominique-Adèle Cassuto: „Calciul trebuie să figureze imperativ la micul dejun. Studiile realizate au arătat că acei copii care nu beau lapte dimineaţa se privează de o cantitate de calciu ce nu mai poate fi recuperat în cursul zilei." Constatarea este valabilă şi pentru adulţi.

Proteinele, esenţiale în întreţinerea organismului, sunt, din păcate, adesea, absente de la micul dejun. De reţinut, numai oul, şunca, laptele sau brânzeturile aduc proteine de calitate.

Dacă sunteţi o persoană activă, vi se recomandă un mic dejun echilibrat, iar când ştiţi că masa de prânz va fi luată târziu, o felie de şuncă şi un ou devin obligatorii. Persoanelor sedentare li se recomandă ceai sau cafea fără zahăr, 1-2 felii de pâine cu unt, o linguriţă de dulceaţă, sau cereale cu lapte, sau un iaurt (0% grăsime) şi un fruct sau o felie de pâine cu un bol de brânză de vaci (0% grăsime).

Celor cărora nu le este foame dimineaţa când se trezesc, li se recomandă să ia micul dejun pe la 10, masa să conţină ceva ce nu vor mânca la altă masă (cereale, iaurt, un fruct) şi, în nici un caz să nu fie cu totul eliminat.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Când vă priviţi în oglindă, atenţia vă este captată de câteva riduri abia sesizabile? Vi se pare că pielea şi-a pierdut elasticitatea? Sunteţi obosită, stresată, nervoasă? Sunt suficiente câteva gesturi, câteva „trucuri" şi pielea dv. va deveni strălucitoare, catifelată. Iar tonusul se va ameliora rapid. Pentru a vă pregăti pielea pentru anotimpul friguros şi pentru a o proteja de aerul uscat, cald din apartamente, se impune o îngrijire atentă. O dată pe săptămână faceţi o baie de aburi. În apa clocotită, infuzaţi flori de muşeţel, apoi ţineţi faţa sub acţiunea aburilor, nu foarte fierbinţi, timp de zece minute. Porii se vor deschide, pielea se va înmuia, iar acţiunea măştilor şi cremelor va fi mai eficientă. Cu ajutorul unui peeling delicat, făcut cu o cremă specială, ce se masează uşor pe faţă, tenul îşi va recăpăta vitalitatea, va deveni strălucitor, neted şi frumos colorat.

„Trucuri" eficiente

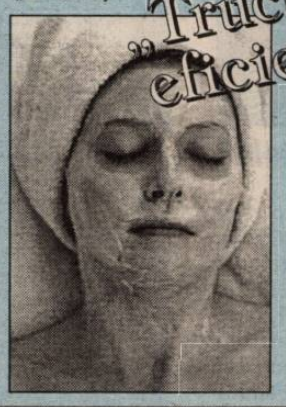

Apoi aplicaţi uniform o mască intensivă, hidratantă, pe faţă. După 15 minute clătiţi cu apă caldă. Pielea gâtului şi a decolteului necesită îngrijiri speciale, fiind o zonă foarte sensibilă. O fiolă cu lăptişor de matcă aplicat pe acest perimetru poate avea efecte miraculoase. La fel, o cremă adecvată, hidratantă, aceeaşi pe care o folosiţi pentru faţă.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 49 Valabil până pe data de: 12 DECEMBRIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, câteva reţete recomandate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Supă câmpenească

3 l apă, 1 morcov, 1 gulie, 2 fire de praz, 3 cartofi mijlocii, 1 ţelină mică, 1 lingură unt sau ulei, sare, 1 gălbenuş, 1 lingură smântână.

Morcovul, gulia şi prazul se taie fideluţă şi se înăbuşă într-o cratiţă cu o lingură de unt sau ulei. Se curăţă cartofii şi ţelina, se fierb şi se trec prin sită. Se pune zeama la fiert într-o oală de supă împreună cu zarzavatul înăbuşit. Se potriveşte de sare, se lasă să fiarbă şi când supa este gata, se drege în castron cu un gălbenuş şi puţină smântână.

Clătite cu carne

750 g carne slabă, 3 cepe potrivit de mari, 2 ouă, 150 g untură, verdeaţă, sare, piper, foi de clătite.

Pentru foi de clătite: *400 g făină, 2-3 ouă, 500 ml lapte.* Se amestecă ingredientele de mai sus şi se fac foi de clătite în mod obişnuit în ulei încins într-o tigaie cu diametrul 8-10 cm.

Carnea se spală, se taie în bucăţele ce se trec prin maşina de tocat. Ceapa curăţată şi spălată se căleşte în puţină untură, apoi se adaugă carnea tocată şi împreună se mai călesc 20-25 minute; după ce se răceşte, carnea se dă a doua oară prin maşina de tocat. Se adaugă ouăle, verdeaţă tocată foarte mărunt, sare şi piper după gust, se amestecă totul şi se umplu foile de clătite uniform, cu un strat nu prea gros şi care să nu acopere până la margine foaia. Foile de clătite se rulează, se aşază într-o tavă unsă, se stropesc cu unt şi se introduc în cuptor, lăsându-le să se rumenească puţin. Se servesc cu sos de roşii cu smântână.

Musaca de tăiţei

300 g tăiţei (2, ouă, 300 g făină, apă cât cuprinde o coajă de ou, sare) 500 g carne macră, 1 ceapă mică, 3 linguri de unt, sare, piper, 2 linguri de pesmet.

Se pregăteşte tocătura de carne. Carnea dată prin maşină se prăjeşte cu untură şi puţină ceapă. Se înăbuşă picurând câte puţină apă. Se adaugă sarea şi piperul. Se pun tăiţeii la fiert în apă clocotită cu sare, se fierb nu prea mult, se răcoresc cu apă rece, se scurg bine şi se opăresc cu unt. Se unge forma cu unt, se presară pesmet şi apoi se aşază un rând de tăiţei, un rând de carne şi aşa mai departe. Deasupra se presară pesmet şi se mai pune puţin unt. Se dă la cuptor. Se răstoarnă. La fel se poate pregăti cu macaroane.

Salată de pastă grecească

200 g spirale, 175 g măsline negre fără sâmburi, 100 g roşii mici, 100 g telemea, 1 salată.

Pentru sos: *4 linguri ulei de măsline, 2 linguri oţet alb, 1 lingură sos pesto.*

Fierbeţi pastele în apă cu sare 8-10 minute. Scurgeţi de apă, daţi prin jet de apă rece şi după ce s-au scurs amestecaţi-le cu restul ingredientelor. Turnaţi peste ele sosul de pesto amestecat cu ulei şi oţet.

Remedii naturale

MUŞTARUL

În medicina populară muştarul este unul din leacurile la care se apelează des. Fitoterapia i-a recunoscut la rândul ei virtuţile în alinarea sau vindecarea unor suferinţe. Muştarul este de două feluri – alb sau negru – şi fiecare este mai potrivit în anumite afecţiuni.

Muştarul alb (rapiţă albă)

■ laxativ – se iau 1-2 linguri dimineaţa, pe stomacul gol sau după micul dejun. Se bea, diluat în apă şi numai câteva zile, până când episodul de constipaţie rebelă cedează. Cura prelungită poate să irite stomacul.

■ stimulent al poftei de mâncare şi al funcţiilor digestive – se consumă zilnic câte o linguriţă de seminţe de muştar, băute cu apă.

■ calmant al durerilor provocate de rinosinuzită – 1 linguriţă cu seminţe de muştar se lasă câteva zile la macerat în 30 g de ulei de floarea soarelui. Se fac masaje uşoare la tâmple, în zona frontală a sinusurilor, precum şi la maxilare.

■ antiinflamator – la infecţiile unghiilor, care colectează puroi, se pune praf de muştar alb amestecat cu lapte dulce.

Muştarul negru (muştar de câmp)

Se foloseşte sub formă de băi locale sau generale. Pentru o baie locală se pun 25-30 g – un pumn – de făină de muştar într-un săculeţ pes-te care se toarnă 2-3 litri de apă caldă. Se fac băi locale (la picioare) pentru reglarea ciclului menstrual sau activarea circulaţiei periferice (picioare reci). Pentru o baie generală (care trebuie să dureze 20-30 de minu-te) se folosesc 250 g de făină de muştar. Se recomandă în reumatisme, nevralgii, răceli, gripe, bronşite, inflamaţii ale articulaţiilor. Dar, se pot folosi doar cataplasme cu muştar (100 g făină de muştar se amestecă cu apă călduţă la 20-30 grade C, până se formează o pastă moale) care se aplică pe piept, în jurul gâtului, pe cap sau pe orice altă zonă dureroasă. Cataplasma produce o înroşire a pielii de pe locul unde este aplicată, prin activarea circulaţiei sângelui. De aceea cataplas-mele nu se ţin mai mult de 5-15 minute; pot provoca arsuri şi răniri ale pielii.

Atenţie! Făina de muştar nu se prepară niciodată cu apă mai caldă de 40 de grade C şi nici cu oţet sau alcool.

Diabetici, ATENŢIE LA PICIOARE!

Dacă sunteţi diabetic, trebuie să acordaţi o atenţie deosebită picioarelor, deoarece este specific bolii să creeze tot felul de suferinţe asociate, îndeosebi infecţii provocate de microbi a căror poartă de intrare este reprezentată adesea de unghiile de la picioare. Nivelul crescut al glicemiei (cantitatea de zahăr din sânge) favorizează dezvoltarea bacteriilor şi ciupercilor cu mai mare repeziciune decât la omul sănătos. O simplă rosătură, înţepătură sau tăietură poate să ducă la complicaţii severe. Din cauza vascularizaţiei arteriale deficitare, vindecarea este mai lentă. O problemă şi mai serioasă a picioarelor este atunci când o durere resimţită mai întâi suportabil şi ocazional devine mai intensă şi frecventă în timp. Aceasta poate fi cauzată de o atingere a nervilor – o formă de neuropatie diabetică. Neglijate, aceste afecţiuni pot duce la amputaţie.

Prevenirea complicaţiilor este cea mai bună măsură de apărare a sănătăţii. Orice infecţie a unghiilor – provocată de bacterii sau ciuperci – necesită un tratament local cu unguente pe bază de antibiotice sau antimicotice, aplicat cât mai precoce. Pentru a putea interveni din timp, medicii recomandă spălarea zilnică a picioarelor cu apă şi săpun şi examinarea lor cu atenţie pentru a depista orice sursă de infecţie: unghii încarnate, înţepături, iritaţii etc.; şosetele trebuie schimbate zilnic iar pantofii trebuie să fie cât mai confortabili. Evitaţi să purtaţi, chiar şi vara, încălţăminte fără ciorapi.

ALERGIILE ALIMENTARE, ÎN CREŞTERE

Statisticile arată că în ultimii 20 de ani numărul alergiilor alimentare a fost în continuă creştere în ţările industrializate şi în special în cele din Europa.

Alergia alimentară este rezultatul unei sensibilităţi individuale faţă de unul sau mai multe alimente. În acest caz, sistemul imunitar reacţionează faţă de alimentul respectiv ca şi cum ar avea de-a face cu un „corp străin" în organism pe care încearcă să-l îndepărteze. La sugari, alergia alimentară se manifestă cel mai frecvent prin simptome digestive (diaree, vomismente, crampe abdominale) sau cutanate (urticarie, eczemă). Indiferent de vârstă, forma cea mai gravă de manifestare a alergiei alimentare este edemul Quincke – tumefierea anormală a faringelui, care poate merge până la crearea de probleme respiratorii atât de grave încât să provoace moartea prin asfixiere. Cu cât cantitatea de aliment alergen ingerat este mai mare cu atât riscul reacţiei este mai mare. Sau, în cazul „mai fericit" poate duce la astm. 30-60% dintre eczemele severe, 20-70% dintre urticariile acute şi 8% dintre cazurile de astm au la origine alergiile alimentare.

La copiii de peste trei ani, ca de altfel şi la adolescenţi şi adulţi, trei sunt alimentele folosite în mod curent care provoacă alergie: oul, laptele de vacă şi unele fructe (cireşe, căpşuni, piersici). La acestea se pot adăuga: peştele, ciocolata, arahidele. Spre deosebire de adulţi, la copii se înregistrează vindecări spontane, adică o desensibilizare „de la sine", în timp. Dacă însă alergia persistă, cea mai indicată cale de a înlătura boala este ca alimentul respectiv – după ce este identificat – să fie exclus din meniurile zilnice.

ORIGINE COMUNĂ: osteoporoza şi calculii renali

O echipă de cercetători francezi de la INSERM a publicat rezultatele unui studiu care a pus în evidenţă cauza genetică comună a osteoporozei şi a calculilor renali. La pacienţii suferinzi de osteoporoză sau litiază renală, medicii au constatat prezenţa unei anomalii genetice identice, care împiedică rinichii să reţină fosfatul în organism. În cazul osteoporozei, explicaţia ar fi că oasele formate din calciu şi fosfor se demineralizează prin efortul organismului de a menţine în sânge rata normală de fosfat. În cazul litiazei renale, fosfatul se asociază cu calciul din urină dând naştere la calculi renali.

Teoria medicilor francezi ar putea răspunde acum şi la întrebarea desprinsă din studiile epidemiologice care au constatat că există predispoziţii genetice faţă de osteoporoză sau litiază renală, ca şi cum ar fi vorba de boli de familie, moştenite. Potrivit statisticilor OMS, osteoporoza este, după cancerul de sân, cea mai importantă problemă de sănătate a femeilor, iar litiaza renală este o boală din ce în ce mai răspândită în special în ţările industrializate.

A fost descoperită încă o genă a schizofreniei

Un grup de cercetători din Israel a anunţat că a identificat o genă care ar putea fi responsabilă de declanşarea schizofreniei. De fapt, aceasta este cea de-a treia genă a schizofreniei descoperită anul acesta, cercetătorii estimând că numărul genelor asociate acestei boli ar fi între 5 şi 10. De peste un deceniu oamenii de ştiinţă încearcă să izoleze genele implicate în schizofrenie. La începutul acestui an, un grup de cercetători islandezi, precum şi un altul format din cercetători irlandezi şi americani, au anunţat că au identificat două gene, diferite, ambele legate de apariţia schizofreniei.

Studiul israelit, supravegheat de IDgene Pharmaceuticals, s-a bazat pe examinarea genetică a 1.000 de persoane – evrei de origine europeană – şi a ajuns la concluzia că gena identificată (COMT) poate fi cauza schizofreniei la peste 20% dintre persoanele suferinde de această boală.

Schizofrenia este o boală psihică şi provoacă tulburări de gândire, de percepere a realităţii, modificări emoţionale şi idei delirante. OMS estimează că în lume aproximativ 24 de milioane de persoane sunt victimele acestei boli.

Nouă metodă de sterilizare feminină

Se cheamă Essure şi este un mic aparat de producţie americană care, începând din martie 2003, când va fi lansat pe piaţă, va permite femeilor care se decid să pună punct procreaţiei să devină sterile fără să se mai supună unei intervenţii chirurgicale, cum se proceda până acum. Operaţia pentru sterilizare este deocamdată o modalitate contraceptivă mult folosită în întreaga lume, statisticile arătând că peste 180 de milioane de femei au recurs la ea. Legarea trompelor împiedică ovulele produse de ovare să mai ajungă în uter. Intervenţia necesită anestezie generală.

Spre deosebire de această metodă destul de traumatizantă, Essure nu impune o incizie şi nici anestezie generală, ci doar locală. După cum spun creatorii mini-aparatului, intervenţia pentru fixarea aparatului durează maximum o jumătate de oră şi, în viitor, ar putea fi efectuată în orice cabinet ginecologic. Essure este compus dintr-un resort fin pe care medicul îl introduce prin vagin în uter şi trompe şi pe care îl fixează, provizoriu, cu sterilete flexibile. Metoda constă în iritarea mucoasei pereţilor trompelor care încep să fabrice un ţesut cicatricial care, în cele din urmă le va bloca intrarea. Procesul durează aproximativ trei luni. Ca şi în cazul metodei clasice de legare a trompelor, şi acest procedeu duce la sterilitate ireversibilă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Miruna Slăveanu din Bucureşti. *E de înţeles că nimeni nu poate trata cu indiferenţă faptul că, aşa cum spui tu, „faţa arată permanent ca şi cum ar fi unsă cu ulei, că pielea e ca un teritoriu vulcanic, cu cratere roşiatice, gata să explodeze, că nasul e plin de puncte negre...", dar oricum ăsta nu e un motiv de „depresie vecină cu moartea".*

ACNEEA - EXCES DE HORMONI MASCULINI

Trebuie să accepţi că perioada prin care treci – adolescenţa – este doar o etapă din viaţa unui om, care va fi depăşită. De ce tu ai această probleme iar alte fete nu? Cercetările medicale au arătat că „vinovaţi" pentru apariţia acneei sunt hormonii masculini pe care organismul tău aflat în perioada transformărilor specifice adolescenţei îi produce în exces. Iar aceşti hormoni masculini simt o mare atracţie pentru glandele sebacee, aflate chiar sub piele. În general, organismul fetelor aflate la pubertate secretă mai puţin testosteron decât cel al băieţilor, dar s-a constatat că aproximativ 25% din cantitatea de hormoni este produsă chiar de ovare. În majoritatea cazurilor, către vârsta de 20 de ani, când revoluţia hormonală specifică pubertăţii este încheiată, glandele sebacee îşi pierd progresiv sensibilitatea faţă de hormonii masculini. Iar dacă atunci se întâmplă ca acneea să nu dispară de la sine (prin reglarea mecanismelor hormonale), există soluţii. Una dintre ele este pilula contraceptivă, evident nu indiferent care, ci numai tipul care conţine în structura sa o substanţă (un progestativ) care reduce secreţia de hormoni masculini şi, totodată, acţionează direct asupra celulelor care provoacă acneea, împiedicându-le să mai producă sebum în exces. Dar, toate la timpul potrivit şi numai cu recomandarea medicului.

ŞI GENELE ÎMBĂTRÂNESC

Pentru prima oară în lume, un grup de cercetători americani a evidenţiat modificările pe care modul de exprimare a genelor din inima şoarecilor le înregistrează în cursul procesului de îmbătrânire. Totodată, lucrările de cercetare au demonstrat că un regim alimentar hipocaloric face ca fenomenul de „îmbătrânire" a genelor să se producă mult mai lent.

Cobaii au fost ţinuţi sub observaţie pe o perioadă de cinci ani şi pe parcursul avansării în vârstă li s-au efectuat teste genetice. S-a constatat astfel că în timp apar modificări ale metabolismului: „la tinereţe" acesta se bazează în special pe acizi graşi, iar spre „bătrâneţe" metabolismul utilizează în special glucidele. De asemenea, la şoarecii vârstnici, sinteza globală a proteinelor s-a dovedit a fi mult redusă. Or, toate aceste modificări şi-au găsit replica în modificări ale expresiei genelor.

Teoria încetinirii procesului de îmbătrânire prin restricţia aportului de calorii s-a verificat şi în cadrul acestui experiment. Regimul hipocaloric, aplicat cobailor în vârstă de 14 luni a condus la inhibarea cu 20% a modificărilor modului de exprimare a genelor, care comandă îmbătrânirea. Cu alte cuvinte, o cantitate mai mică de calorii dăunează mai puţin ADN-ului, celulele care mor sunt mai puţine şi, implicit, procesul de îmbătrânire e mai lent.

Mama ne acuză că s-a sacrificat pentru noi

– „Mă cert în fiecare zi cu mama. Îmi reproşează mereu că nu o ascult, când ea a făcut atâtea compromisuri pentru noi, a stat căsătorită cu tata pentru noi, a renunţat la viaţa personală pentru noi... Pentru ea a ajuns o plăcere să ne reproşeze viaţa ei. Nu ştiu ce să fac, aş pleca de acasă numai să nu o mai aud..."

– Dragă Ioana, tu ai dreptate, nici tu şi nici sora ta nu sunteţi vinovate pentru viaţa pe care a dus-o mama voastră. În definitiv, ea a ales să trăiască aşa, indiferent de ce spune. A fost mai uşor să se sacrifice pentru voi decât să trăiască permanent cu îndoiala că ar fi putut să vă ofere altfel de viaţă, cu ambii părinţi alături. Nu a avut curajul să facă pasul spre divorţ, şi a preferat să pună în seama voastră decizia (sau indecizia) ei. Mulţi oameni, mulţi părinţi fac aşa. E greu să-ţi asumi riscurile vieţii, atunci când mai sunt şi alţii implicaţi. E nevoie de mult curaj ca să faci ceea ce doreşti fără să te gândeşti cum ar fi fost altfel. Şi e nevoie de multă hotărâre. Mama ta nu a avut nici una nici alta. De aici, frustrarea ei de acum, când vede că viaţa ei s-a dus, cu atât mai mult cu cât tu eşti gata să ţi-o începi pe a ta. Asta îi aduce aminte acum, mai mult decât oricând, de timpul pierdut. Şi pe cine să dea vina? Pe voi, copiii ei. E mult mai la îndemână decât să-şi asume responsabilitatea. Nu a făcut-o acum cincisprezece ani, de ce ar face-o acum? Spui că nu ai putea niciodată să o ierţi pentru ce vă face acum, zi de zi. Probabil că şi înainte aţi simţit, chiar dacă nu conştient, efectele lipsei ei de curaj în faţa vieţii. Dar dacă asta te mulţumeşte, află că ea este cea mai nefericită. Atât de nefericită încât are nevoie să le dea şi celor din jur din nefericirea ei, nu poate să o mai ducă singură. Voi sunteţi un fel de paratrăznet pentru ea.

Cam asta faci pentru mama ta. Dar ce poţi tu să faci pentru tine? Poţi să o compătimeşti, dar nu e uşor atunci când eşti prinsă la mijloc. Poţi să fii indiferentă, dar nici asta nu e uşor atunci când stai cu ea zi de zi. Poţi, aşa cum ai spus, să dai la facultate în alt oraş, să locuieşti la cămin şi să încerci să-ţi trăieşti viaţa ta, departe de ea, iar în vacanţe când ai merge acasă ai avea mai multă răbdare să o suporţi cu nefericirea ei. Pentru sora ta e mai greu, ea mai are doi ani până să poată să-şi ia „zborul", să evadeze. Dar dacă se va gândi că tu ai reuşit, poate va fi pentru ea un balon de oxigen, va trăi cu speranţa că în curând va urma şi ea acelaşi drum.

Dacă ţi-e greu acum, când înveţi pentru admitere, dar şi pentru bac, ai putea să mergi din când în când la un psiholog, pentru o terapie suportivă. Ai învăţa să te protejezi mai bine şi ai avea şi un prieten la îndemână.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

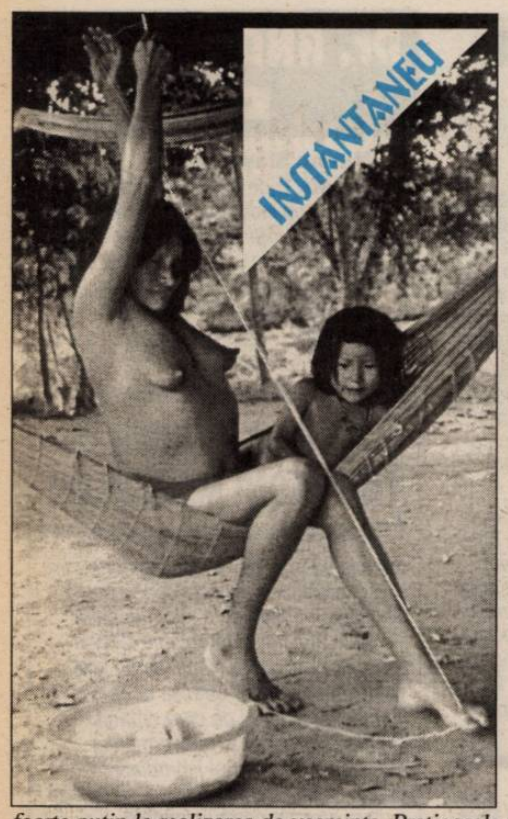

O VIAŢĂ PETRECUTĂ ÎN HAMAC

În jungla de pe teritoriul statului Ecuador supravieţuieşte tribul Anayanta, al cărui număr de membri abia depăşeşte trei sute. Nivelul de civilizaţie al acestor amerindieni este foarte apropiat de epoca de piatră, dar Anayanta prezintă o particularitate neobişnuită. Femeile comunităţii s-au specializat în realizarea de hamacuri suficient de arătoase şi de rezistente. Materia primă (liane, bumbac sălbatic etc.) se găseşte în natură, iar abilitatea lor în a o prelucra i-a uimit pe exploratorii americani care au trăit în mijlocul acestui trib.

Hamacurile reprezintă singurul obiect de mobilier al anayantaşilor. Femeile petrec mai mult de douăspreze ore pe zi lucrând cu asiduitate şi lăsând bărbaţii să se ocupe de copiii mici şi de preparatul mâncării. „Paturile vegetale" constituie cel mai important obiect de troc cu alte triburi (luând în schimb, printre altele, vase de lut, pe care ei înşişi nu ştiu să le facă), astfel se explică hărnicia lucrătoarelor. Curios este că firele de bumbac sălbatic sunt folosite foarte puţin la realizarea de veşminte. Preţioasele fire mai sunt întrebuinţate la confecţionarea de „sacoşe" pentru purtatul puradeilor. Exploratorii au remarcat că această specializare a femeilor Anayanta aduce tribului linişte şi pace; dăruirea de hamacuri poate stinge conflictele intertribale, având în vedere bărbaţii acestei comunităţi nu sunt războinici prea destoinici.

DESCOPERIRE SENZAŢIONALĂ

Inscripţia care explică

DISPARIŢIA CIVILIZAŢIEI MAYAŞE

„Cronica marelui război" este denumirea celei mai recente inscripţii în piatră privind enigmatica civilizaţie maya. Aflată pe frontonul ruinelor unei piramide în trepte din jungla guatemaleză, cronica a fost de curând adusă la lumină şi analizată; vegetaţia şi pământul îngropaseră aproape complet un text compus din hieroglife specifice mayaşilor şi datând din secolul VII sau VIII d.Ch.

Hieroglife mayaşe din „Cronica marelui război"

Mărul discordiei: un rege în vârstă de patru ani!

Experţii din mai multe ţări au căzut de acord asupra esenţei mesajului. Înfiinţarea cetăţii-stat Dos Pilas la începutul secolului VII, localizată în nord-vestul Guatemalei, a determinat o rivalitate sângeroasă între mai vechile mini-regate Tikal (de pe teritoriul aceleiaşi ţări) şi Calakmul (din Mexicul de azi). Datorită aşezării ei strategice (aproape inaccesibilă prin vegetaţia luxuriantă), la Dos Pilas s-au concentrat mari bogăţii (atât aur cât şi pietre preţioase din mine secrete). Treptat, o dată cu dezvoltarea cetăţii, regele Tikalului şi-a instalat în fruntea noului oraş-stat pe fratele său de numai patru ani, Balaj Chan Kaawil (într-un anturaj de tipul regenţelor europene ale evului mediu). Conducătorii cetăţii Calakmul (aflate mai departe de Dos Pilas) au reacţionat şi aşa s-a declanşat un devastator conflict care a durat peste şaizeci de ani, adică pe toată durata vieţii regelui Balaj. Excepţionala „Cronică a marelui război" elucidează aspecte ignorate până acum de experţii în civilizaţii amerindiene. Mayaşii nu erau cunoscuţi drept războinici; atitudinea lor pacifistă era aproape proverbială în comparaţie cu aztecii sau incaşii. Dar acea înscăunare a unui copil a generat un fel de globalizare a neînţelegerilor dintre marile comunităţi mayaşe, care s-au războit aproape şapte decenii cu urmări nefaste pentru însăşi etnia lor. Inscripţii vorbesc despre abandonarea multor aşezări din cauza teribilelor conflicte şi răzbunări între clanurile conducătoare din Tikal şi Calakmul (şi nu numai). Iar „cuiul lui Pepelea" a fost atitudinea schimbătoare a regelui din Dos Pilas; înaintând în vârstă, acesta şi-a trădat familia, trecând de partea învingătorilor pentru a-şi păstra poziţia. Numai că lucrurile nu s-au liniştit, căci învinşii nu s-au resemnat. Când cei din Tikal au câştigat câteva bătălii decisive, regele Balaj şi-a trădat foştii aliaţi... şi astfel, cu schimbări radicale de situaţie, cele două tabere s-au confruntat atâta amar de vreme fără să ţină seama că aşezările etniei lor se dezmembrează şi că populaţia îşi caută refugiul în alte ţinuturi, determinând treptat o asimilare a mayaşilor de către alte popoare. Cetatea-stat Dos Pilas a fost cucerită în cele din urmă de cei din Calakmul (o dată cu moartea regelui Balaj), însă ea însăşi a fost părăsită de localnici în anul 760. Specialiştii spun că gravitatea „marelui război" a fost atât de mare, încât acesta s-a aflat la originea decăderii civilizaţiei mayaşe în ansamblul său. În secolul X, puţin după anul 900, comunităţile etniei s-au disipat total datorită conflictelor care au urmat pentru obţinerea supremaţiei la Dos Pilas. Însă unii istorici sunt sceptici în această privinţă, susţinând că dispariţia bizară a civilizaţiei maya este încă neelucidată.

Dar marea majoritate a experţilor susţin că numai conflictele interne, şi în primul rând acest „mare război", au determinat o migrare în masă, ireversibilă, a mayaşilor.

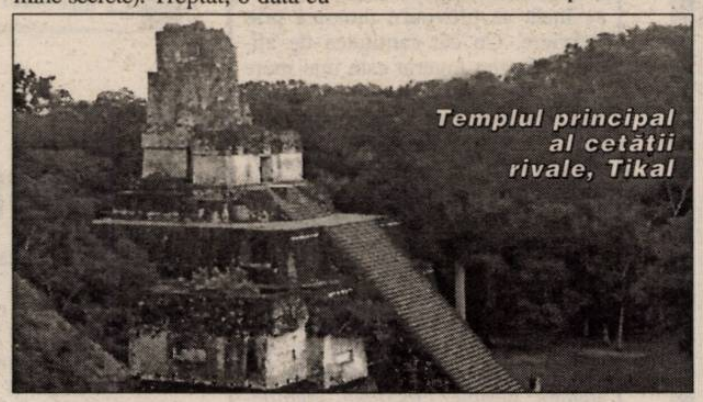
Templul principal al cetăţii rivale, Tikal

„COPIII" LUI DARWIN

Întrebarea nu ascunde nici o glumă nesărată şi nici nu este retorică. Ea este rezultatul unor stufoase studii genetice, a unor controverse ştiinţifice între experţi ai Universităţii Arizona şi cei de la Cambridge. Concret şi simplu spus: *Eva noastră este, foarte probabil, de origine africană şi are peste 3 milioane de ani, însă Adamul nostru este mult mai tânăr, el neavând decât maximum 500 de mii de ani.* Rezultă că vreo câteva milioane de ani le-au barat posibilitatea întâlnirii. Atunci noi ai cui suntem?

Fără a intra în labirintul explicaţiilor ştiinţifice, precizăm doar că „secretul" acestei probleme constă în transmiterea dificilă a caracteristicilor genetice masculine către urmaşi, adică a secvenţelor genetice a năbădăiosului cromozom Y (bărbaţii normali au perechea cromozomială XY, iar femeile normale au perechea XX; orice abatere conduce spre infertilitate sau hermafroditism).

De ce Adam nu s-a întâlnit cu Eva?

Bărbaţii din genul Homo sapiens, deci şi cei de astăzi, au o „arhitectură" a cromozomului Y nu mai veche de 180 – 480 de mii de ani. Cu alte cuvinte, partenerul de viaţă al Evei africane nu este transmiţătorul genetic al Adamilor de astăzi. Mai pe şleau spus, geneticienii dau peste mână antropologilor cu privire la datările evoluţiei omului şi afirmă că patrimoniul genetic al bărbaţilor de astăzi s-a conturat mult mai greu decât cel al femeilor.

Controversele între specialişti au două aspecte: unul cu privire la vechimea Adamului de astăzi (unii spun că are doar 35-50 de mii de ani, alţii aproape 500 de mii de ani), iar celălalt se referă la zona geografică unde s-a definitivat ADN-ul bărbaţilor de astăzi. Una din teze susţine că evoluţia de la Homo erectus la Homo sapiens s-a produs în Africa, înaintea marii migraţii spre alte continente; a doua ipoteză afirmă că trecerea s-ar fi produs în regiunile unde H.erectus a migrat, deci europenii de azi provin dintr-un H. sapiens „al lor", asiaticii la fel ş.a.m.d., păstrând totuşi majoritatea covârşitoare a zestrei genetice iniţiale, adică cea a Evei africane.

Întreaga dispută îi dă dreptate încă o dată lui Darwin. Evoluţia bărbatului a fost mai greoaie decât a femeii, care este mult mai „viguroasă" în ceea ce priveşte transmiterea genelor. Bărbatul este o excepţie (ca să nu spunem o „greşeală") a manifestării genelor, indiferent câte coaste i-ar fi „donat" Eva.

Rodin — cel care a reînviat sculptura

Criticii de specialitate sunt unanimi în ceea ce priveşte importanţa excepţională a operei sculptorului francez Auguste Rodin (1840-1917). Se spune fără reţinere că artistul a „reînviat o artă aflată pe patul morţii în secolul XIX".

Fiu al unui funcţionar mărunt din Paris, Rodin urmează de la 14 ani o şcoală specială de arte decorative şi matematici. Dar apoi este respins de trei ori la examenul pentru admiterea la şcoala de Arte Frumoase din Paris. El începe să efectueze lucrări decorative în piatră, pentru a-şi câştiga existenţa. Pe când avea 22 de ani, moartea subită a surorii sale, Marie, îl traumatizează atât de mult, încât tânărul Rodin se călugăreşte. Viaţa lui monahală durează numai doi ani; superiorii săi, impresionaţi de talentul său, îl sfătuiesc să-şi reia viaţa normală. O dată revenit printre civili, Rodin se preocupă foarte serios de sculptură, însă momentul afirmării sale depline întârzie. O anume Rose Beuret, actriţă de mâna a doua, îi devine model şi apoi va rămâne alături de el toată viaţa.

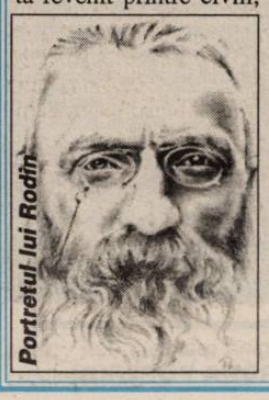
Portretul lui Rodin

Sărutul

Abia la 35 de ani, Auguste Rodin reuşeşte să-şi satisfacă o veche şi mare dorinţă, aceea de a admira la faţa locului sculpturile lui Michelangelo. Călătoreşte în Italia, iar la întoarcere el iese brusc din anonimat. Sculptura sa intitulată iniţial „Omul învins" (cunoscută ulterior drept „Epoca bronzului") stârneşte un scandal monstruos în mediile artistice parisiene. Criticii nu puteau crede că detaliile anatomice atât de precise ale bărbatului fuseseră realizate fără un model real, aşa cum susţinea Rodin. Şi asta pentru că se ignora una din marile pasiuni ale artistului, şi anume anatomia. Atrăgând atenţia asupra posibilităţilor şi viziunii sale artistice, sculptorul începe să primească numeroase comenzi oficiale grandioase, cum ar fi intrarea în Muzeul de arte decorative şi complexul care va deveni cu timpul „Burghers of Calais". În acei ani (între 1880 şi 1900) el se dedică aproape în totalitate operelor monumentale, remarcându-se şi ca sculptor-portretist. În această privinţă, Rodin a avut parte de noi scaldaluri de presă şi de o critică răutăcioasă.

Danaidele

Opera sa intitulată „Monumentul Balzac" (1891-1898) a fost declarată „o cârpăceală neterminată"... Şi asta i se întâmpla celui care avea să fie numit „cel mai mare artist francez al secolului XIX, care prin vigoarea, echilibrul şi realismul operelor sale a influenţat decisiv sculptura veacului XX". În ultima parte a vieţii, Rodin s-a dedicat sculpturii de mici dimensiuni şi desenelor, printre temele preferate situându-se corpul omenesc. Spre anul 1917, sănătatea sa se şubrezeşte foarte mult, inclusiv stabilitatea mentală. Se stinge în acelaşi an, lăsând în urmă o sumă de capodopere inestimabile.

Gânditorul

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

JFK: Cine a ascuns detaliile crimei?

Au trebuit să treacă 35 de ani de la asasinarea preşedintelui Kennedy pentru ca în septembrie 1998 să apară în SUA un Raport Final şi care, studiind mai bine de 400.000 de documente, să admită ceea ce multă lume presupusese, cum se vede şi în filmul JFK, şi anume că teoria unicului asasin şi cea a „glonţului călător" nu mai stau în picioare. S-a admis, în sfârşit, că unele persoane din nefasta Comisie Warren au ţinut cu tot dinadinsul să înşele opinia publică americană şi mersul corect al cercetărilor pentru depistarea făptaşilor în cazul acestui asasinat politic. Cum se va vedea, printre cei implicaţi în muşamalizare s-au aflat şi persoane importante.

Să ne întoarcem pe data de 22 noiembrie 1963, ziua fatidică în care preşedintele SUA a fost asasinat. În acea zi sărbătorească pentru oraşul Dallas, pe Dealey Plaza, zeci de oameni care priveau cortegiul prezidenţial au făcut poze. Unul dintre privitori, Abraham Zapruder, a făcut chiar un film. Cine îşi închipuia, însă, atunci, că în jurul acestui film, care putea rămâne o banalitate anonimă, se va învârti lumea mai bine de 30 de ani? Odiseea acestui film, din care se pot observa multe detalii ale asasinatului, este şi ea curioasă. Atât de curioasă încât unii ajung să spună că pelicula „istorică" a fost falsificată. De cine? Iată, în viziunea unui analist, ce s-a întâmplat, pe ore şi pe zile, cu acest film. Pe 22 noiembrie, la ora 8, Zapruder, din Dallas, ajunge la serviciu. Colegii lui îi cer să aducă aparatul de filmat de acasă pentru a filma vizita preşedintelui. La ora 11, acesta se întoarce cu aparatul. La ora 12, Zapruder este pe Dealey Plaza, cu aparatul pus pe trepied, gata să filmeze trecerea coloanei oficiale. La ora 12,30 omul prinde pe peliculă asasinarea lui JFK. Un sfert de oră mai târziu, se întoarce la birou şi-şi încuie aparatul în seif. La o oră după asasinat, un reporter, Harry McCormick intră împreună cu un agent secret, Forrest Sorrels, în biroul lui Zapruder. Vădit emoţionat, Zapruder acceptă să dea o copie a filmului său, dacă i se promite că va fi folosită de serviciile secrete şi nu va fi dată presei, lucru pe care Sorrels îl promite. La 13,45, Zapruder cu asociatul său, Irwin Schwartz, cu McCormick şi Sorrels ajung la ziarul *Dallas Morning News*, unde nu pot developa filmul. Ajung apoi la WFAA-TV, unde Zapruder este intervievat *live*, iar Schwartz este fotografiat cu aparatul în mână. La 14,15 cei patru ajung la fabrica Kodak unde se developează filmul. Copia filmului este văzută de cam 18 persoane. La ora 16 se fac trei copii ale filmului la Jamieson Company, iar Zapruder cere să nu se mai facă alte copii. Cu originalul şi cele trei copii, Zapruder se întoarce la fabrica Kodak la 16,30 şi le spune celor de acolo că s-au făcut doar trei copii. Pe la cinci seara, Forrest Sorrels primeşte două din cele trei copii iniţiale, promiţând că vor fi folosite doar de serviciile secrete. Revista LIFE intră pe fir şi vrea să vorbească cu Zapruder care conduce până noaptea prin Dallas, şocat de ceea ce văzuse. La zece seara, un agent secret trimite şefului său de la Serviciul Secret din Washington cele două copii, cu următoarea notă: „Dl. Zapruder se află în posesia *filmului master*". A doua zi, Zapruder îl primeşte la birou pe Dick Stolley de la LIFE, care îi oferă 50.000 dolari pentru film. Stolley obţine originalul si, probabil, copia rămasă. Originalul e trimis la Chicago, unde LIFE pregăteşte o nouă ediţie pentru ziua de 26 noiembrie. În redacţie sunt făcute mai multe copii fotografice, alb-negru, ale filmului. O copie a filmului este trimisă la New York, unde editorul Johnson îl împuterniceşte pe Stolley să obţină toate drepturile asupra filmului. Noaptea laboratorul FBI din Washington face alte trei copii. Luni, 25 noiembrie, Stolley se întâlneşte cu Zapruder la avocatul său şi cumpără drepturile mondiale ale filmului cu 150.000 dolari. A doua zi, LIFE iese pe piaţă cu ediţia din 29 noiembrie, la o zi după funeraliile naţionale ale lui JFK. În această zi încep să circule o mulţime de copii ale filmului lui Zapruder. Din această cronologie, realizată de un analist american în 1998, reiese că *nici un moment din timpul haotic al acelui weekend, originalul filmului n-a ieşit de sub controlul şi custodia lui Abraham Zapruder şi ale revistei LIFE*. Pe data de 23 noiembrie, originalul filmului a ieşit împreună cu Stolley din biroul lui Zapruder. Originalul a rămas în custodia revistei LIFE până în anii 70, când i-a fost returnată familiei lui Zapruder. Dar... de unde ştim că LIFE n-a contribuit, împreună cu oficiali ai guvernului, la falsificarea filmului? Dacă au făcut-o, trebuie s-o fi făcut-o până pe 25 noiembrie când a apărut ediţia LIFE şi zeci de copii au început să circule prin redacţiile locale. O dată ce pasta de dinţi ieşise, era mai greu să fie băgată înapoi în tub. Indiferent dacă au fost scoase sau introduse imagini în acest film, important este pentru cei care l-au analizat, că el nu susţine în nici un fel teoria Comisiei Warren, dimpotrivă. În film, se vede clar că după o primă împuşcătură care vine din spatele maşinii, preşedintele Kennedy este lovit în spate şi cade cu trunchiul înainte, pentru ca aproape imediat să fie lovit în cap, şocul glonţului aruncându-l cu capul înapoi spre spătarul banchetei. Asta dovedeşte că al doilea glonţ a fost tras din faţa cortegiului, aceste două gloanţe fiindu-i fatale preşedintelui. Or, tocmai acest al doilea glonţ a fost ignorat de Comisia Warren, şi asta din dorinţa, nemărturisită public, de a evita implicarea unui complot, prin existenţa a cel puţin doi trăgători aflaţi la sol şi nicidecum în depozitul de cărţi de unde povestea ţesută de FBI spunea că a tras Oswald. Raportul din 1998 pomeneşte şi de presiunile preşedintelui Johnson, care a presat oficialităţile să susţină teoria asasinului unic, ameninţând destul de vehement că altminteri SUA sunt în pericol de a suporta un atac nuclear (!). Aşa încât, pentru a putea fundamenta teoria lunetistului care a tras din depozitul de cărţi, unul din cei 7 membri ai Comisiei condusă Earl Warren a făcut o mică modificare. În loc să fie pomenită rana din spate, din dreptul celei de-a treia vertebre toracice – aşa cum a notat Amiralul George Gregory Burkley, medical personal al Preşedintelui şi cel care a condus autopsia de la Bathesda – , în raportul Warren, dintr-un condei, rana a fost mutată mai sus cu trei vertebre, în zona cefei! Cel care a făcut această „mică" modificare n-a fost nimeni altul decât viitorul preşedinte al SUA, Gerald Ford, în 1963 fiind doar membru al Comisiei! Întrebat, ulterior, de ce a făcut modificarea, Gerald Ford a afirmat că „asta n-are nimic în comun cu teoria conspiraţiei, modificarea mea a vrut doar să facă explicaţiile mai exacte" (!) Acesta este motivul pentru care mulţi analişti consideră că Gerald Ford a fost una dintre persoanele-cheie care au condus pe o pistă falsă cercetările şi opinia publică americană în intenţia vădită de a ascunde amănuntele unui complot şi faptele reale legate de asasinatul din 22 noiembrie 1963.

GEORGE CUŞNARENCU

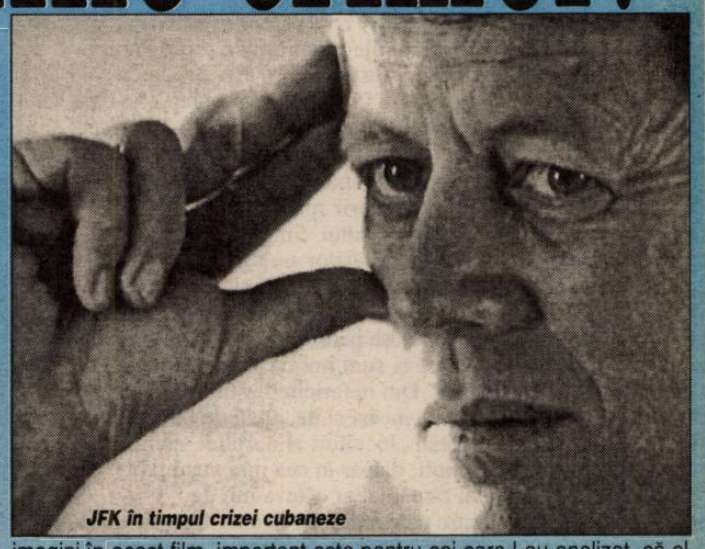
JFK în timpul crizei cubaneze

Rana din spatele lui Kennedy, imagine din timpul autopsiei

Arma cu care FBI a zis că a tras Oswald

Traseul glontului ucigaş a fost altul decât cel închipuit de Comisia Warren

Muzeul INDIENILOR AMERICANI

Aglomeraţie urbană de proporţii gigantice, New-Yorkul nu este doar un oraş al podurilor şi zgârie-norilor. Amplasat pe aproximativ 50 de insule, este în acelaşi timp unul dintre marile centre economice, politice, turistice şi culturale ale lumii.

Scenele prestigioase şi muzeele admirabil organizate atrag mulţimea vizitatorilor, multe dintre aşezămintele respective fiind unice în lume. Un asemenea muzeu este cel al Indienilor Americani, aparţinând de Institutul Smithsonian al cărui sediu Central se află la Washington. Muzeul a fost fondat la începutul secolului trecut de un bancher new-yorkez, George Gustav Heye. În timpul lungilor sale călătorii el a adunat obiecte făcute de diferite triburi indiene. Unele dintre aceste triburi dispăruseră iar el le obţinuse de la cele încă existente. Astăzi colecţia numără peste un milion de piese, dar numai o mică parte, ce-i drept cât se poate de semnificativă, poate fi expusă.

De aici rotaţia exponatelor. Este una dintre cele mai complete colecţii din lume, referitoare la istoria indienilor din America de Nord, Centrală şi de Sud. Obiectele respective aparţin fiecărei regiuni locuite de indieni, oglindind condiţiile de trai ale acestora, economia, tehnica de vânătoare, agricultura, religia, organizarea socială, distracţiile, tradiţiile, viaţa de fiecare zi. Multă vreme muzeul a fost situat în nordul Manhattanului şi pus mai puţin în valoare. Sentimentul de culpabilitate tardivă faţă de soarta tragică a indienilor i-a făcut pe oamenii de specialitate să dea acestui muzeu locul pe care îl merită.

Muzeul a fost mutat în 1994 în locul unde primii albi i-au întâlnit pe indieni, căpătând astfel valoare de simbol. Exponatele sunt găzduite în fosta clădire a vămii Alexander Hamilton, o clădire impunătoare construită în 1907, în stil francez. La vremea respectivă sistemul impozitelor era mai puţin pus la punct şi singurii bani care ajungeau în Trezoreria americană erau cei obţinuţi din vama plătită de negustorii străini veniţi în oraş. De aceea era nevoie de o clădire impozantă. Faţada era decorată cu statui, cele patru din faţă reprezentând continente. Cea care întruchipează America înfăţişează o femeie purtând o torţă, având în spate un indian şi alături un muncitor, stând în genunchi sub braţul ei protector. Sub cornişă există alte statui, simboluri ale oraşelor porturi din lumea întreagă. Interiorul se remarcă printr-un lux aproape ostentativ, imensa rotondă centrală reprezentând cucerirea mărilor şi oceanelor.

Colecţia exponatelor acoperă o perioadă de peste 10.000 de ani. Sunt reprezentate lucrări ale indienilor din Canada, Statele Unite, Mexic, obiecte remarcabile, de o valoare inestimabilă. Mijloacele audio-video îţi oferă detalii privitoare la viaţa indienilor de pe întregul continent. Deosebit de preţioase sunt colecţiile de artă precolumbiană. Se pot comanda obiecte specifice, confecţionate de artizanii indieni de aici iar banii obţinuţi sunt folosiţi pentru rezolvarea unor grave probleme ale războinicilor de odinioară.

Muzeul te pătrunde cu un anumit aer de stranietate şi de frumuseţe, făcându-te să înţelegi mult mai bine mari producţii cinematografice cum ar fi „Dansând cu lupii".

IRINA STOIA

Ştiaţi că...

◆ *...zeul grec Apollon era venerat şi ca divinitate solară? În această ipostază primea supranumele Phoibos.*

◆ *...armurarul este o plantă ierboasă din familia Compositae, cultivată în gospodăriile ţărăneşti sau pe alocuri sălbăticită? Conţine substanţe amare, amine, tanin şi este originară din regiunea mediteraneană.*

◆ *...„trianglul" sau „triunghiul" este un instrument muzical de percuţie, autofon? Este format dintr-un cadru metalic triunghiular, suspendat în care se loveşte cu o baghetă.*

◆ *...pictorul şi desenatorul Wassily Kandinsky (1866-1944), de origine rusă, naturalizat german (1928) apoi francez (1933), este promotor al picturii abstracte? A realizat prima operă nonfigurativă: „Prima compoziţie abstractă" în 1910...*

◆ *...capitala Republicii Dominicane din America Centrală insulară (arhipelagul Antilelor Mari) este oraşul Santo Domingo? Acesta este cel mai vechi oraş fondat de europeni în America.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

QUAOAR planeta cu numărul 10!?

Descoperită în 1930 de C.W. Tombaugh şi cu diametrul de 3.000 km, măsurat în 1950 de Gerald Kuiper, planeta PLUTO are nevoie de... 248,5 ani terestri pentru a da un ocol Soarelui! Zona de dincolo de orbita foarte alungită a planetei PLUTO a primit denumirea de „centura Kuiper", de la numele astronomului care a definit-o, ea fiind apreciată ca cea mai veche regiune „fosilă" a Sistemului nostru Solar, încă de la formarea acestuia.

Astronomii apreciază că explorarea regiunii de dincolo de orbita planetei PLUTO şi în special a familiilor de comete transplutoniene este deosebit de interesantă şi ar putea furniza informaţii despre perioada de formare a Sistemului Solar, inclusiv a „rezervorului" de comete din acea zonă.

Recent, un grup de astronomi britanici a declarat că a fost descoperită cea de-a 10-a planetă a Sistemului Solar: un obiect cosmic cu diametrul de aproximativ 1300 km şi care evoluează dincolo de orbita planetri PLUTO, la o depărtare medie de această planetă de 1,5 milioane km!

Plasat în plină centură KUIPER, noul astru a primit numele încă neoficial QUAOAR.

NASA, Administraţia americană pentru aeronautică şi spaţiu, a venit în întâmpinarea dezideratului astronomilor şi a reiterat lansarea unui contract de 500 milioane $ pentru firma sau grupul de firme aerospaţiale care se vor angaja să construiască un robot astronautic destinat ajungerii (după 2012) în apropierea planetei PLUTO şi a satelitului acesteia CHIRON, eventual pătrunderea în centura KUIPER şi chiar „introgării" planetei QUAOAR.

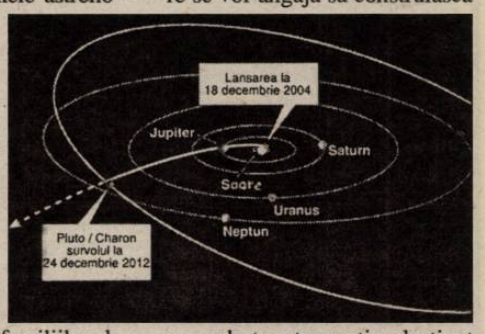

O varinată de lansare a unui astfel de robot interplanetar (vezi figura de mai sus), prevede lansarea acestuia la 18 decembrie 2004, în plină „fereastră plutoniană", cu ajungerea la destinaţie în decembrie 2012.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Călătorie în lumea „locuitorilor din nori”

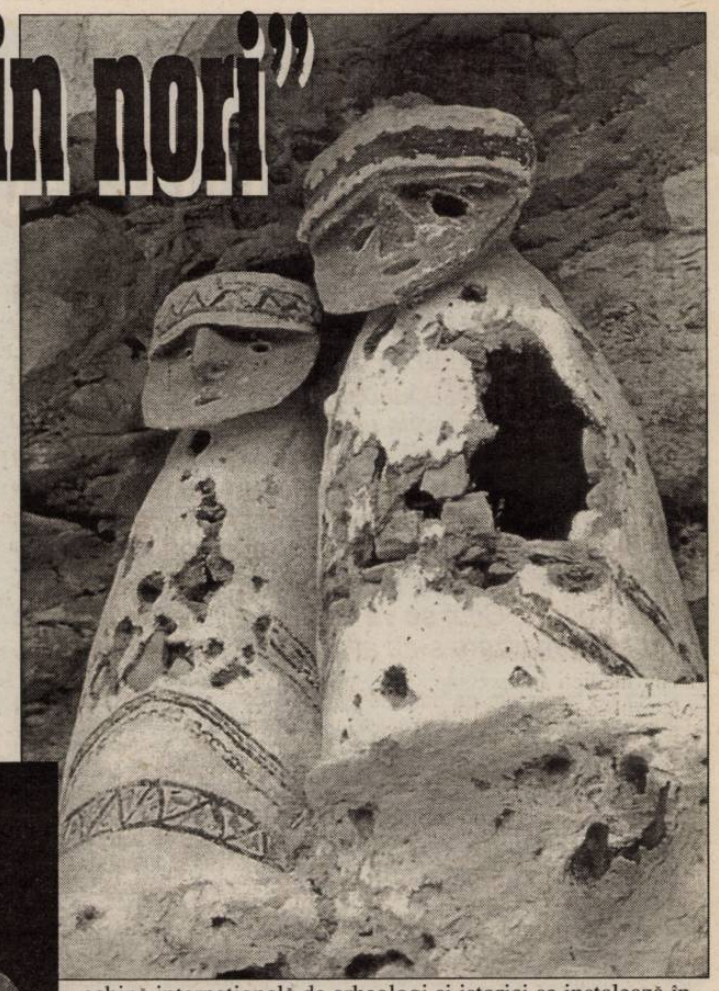

Undeva pe înălţimile munţilor Anzi din Peru, la 3.000 de metri altitudine, se află o vale cu morminte săpate într-o faleză de piatră, în care se găsesc mumii acoperite cu un linţoliu, perfect conservate, natural, datând din secolul al VIII-lea. O epocă în care a apărut poporul chachapoya, descoperit în 1535 de conchistadorii spanioli care explorează teritoriile incaşilor în căutarea aurului. Singurele mărturii despre cultura şi despre trăsăturile băştinaşilor sunt lăsate de cuceritorii spanioli şi de câteva descoperiri izolate. Cronicarul spaniol Pedro Ciaza de Leon, de pildă, notează, cuprins de emoţie: „Femeile sunt cele mai frumoase pe care le-am văzut vreodată, au pielea deschisă la culoare şi sunt îmbrăcate, asemenea bărbaţilor, în haine de lână. Din nefericire destinul lor a fost extrem de crud; deportaţi de incaşi şi decimaţi de bolile transmise de spanioli, aceşti „locuitori ai norilor”, cum sunt numiţi de cronicarii spanioli, dispar în cea mai mare parte. În secolul al XVIII-lea mai rămân doar câteva mii de supravieţuitori. Una dintre cele mai spectaculoase particularităţi ale culturii lor o constituiau mormintele. Corpurile celor mai importante personaje din comunitatea lor erau introduse în nişe săpate în piatra falezelor, locuri ideale pentru a le feri de umiditate. Corpurile erau învelite în ţesături de bumbac şi lână şi erau înconjurate de numeroase obiecte: vase de lut, arme, unelte şi uneori animale, cum ar fi, de pildă, pisicile, pentru ca nimic să nu lipsească defuncţilor în marea lor călătorie în necunoscut. Până acum au fost descoperite 6 morminte care ascundeau 220 de mumii. Locuitorii acestui tărâm misterios îşi adorau strămoşii, cărora încercau să le asigure un confort etern, dar, deopotrivă, şi divinităţile, unele dintre ele reprezentate de Soare, jagur sau şarpe. Cea mai importantă cetate se numea Kuelap şi era situată pe o creastă stâncoasă a muntelui, apărată de ziduri care atingeau în anumite locuri o înălţime de 17 metri! În 1997, o

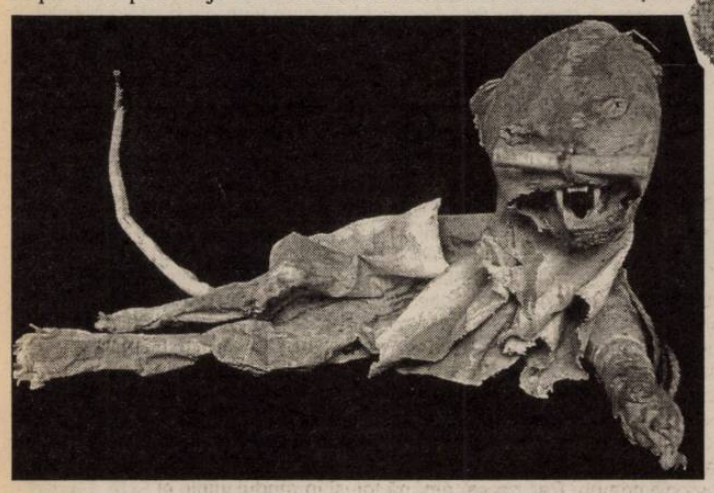

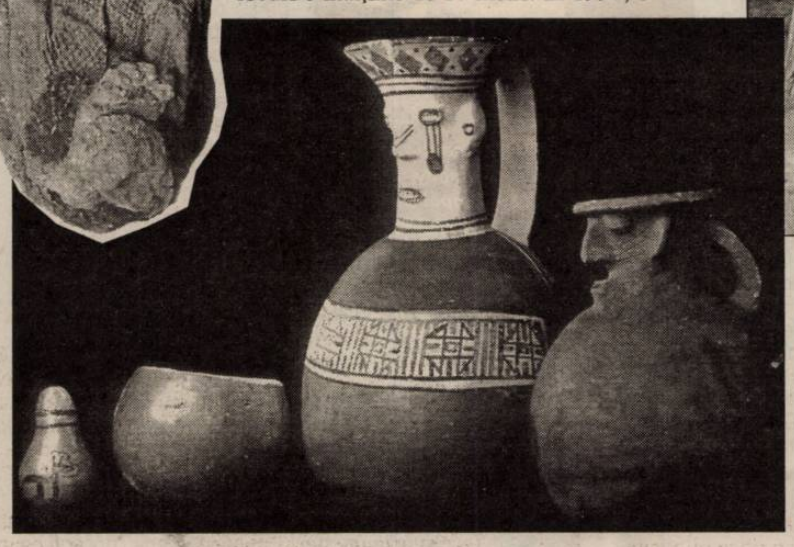

echipă internaţională de arheologi şi istorici se instalează în aceste locuri foarte greu accesibile pentru a continua cercetările începute prin anii 60 şi pentru a proteja mormintele, de „aventurierii” care le dau mereu târcoale. Din fericire au scăpat până acum de jufuitori dar zona, bogată în vestigii, se află în pericol. Colecţionarii bogaţi, mai ales cei din SUA şi Anglia, sunt extrem de interesaţi de aceste vestigii, oferind sume importante hoţilor pentru a intra în posesia lor.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Straniile ţări gemene

Existenţa în perechi a unor obiecte, construcţii mai mari sau mai mici, chiar şi a unui adevărat monument al naturii, cum sunt stâncile Gibraltarului, poate să pară exagerată, dar... până la urmă măcar te obişnuieşti cu gândul. Dar ca să se vorbească despre existenţa a două ţări „în pereche”, a două ţări „gemene”, parcă nu mai este un lucru atât de simplu. Şi totuşi, din cele mai vechi timpuri, nume de calibrul lui Homer, Hesiod, Herodot în opera lor, grecii în general, au vorbit despre două Etiopii, plasate la cele două extremităţi ale lumii! Una din ele corespundea regiunii din vecinătatea Gibraltarului, pe care tocmai l-am amintit, pe când cealaltă era „situată” dincolo de Oceanul Indian: la Taprobane, în Indonezia de astăzi.

Numele care li s-a dat „ocupanţilor” a fost de *aethi-opes*, adică, „cu feţele arse”. Doar că el nu se referea la culoarea închisă a tenului, ci era un nume simbolic, dat unor oameni care fuseseră exilaţi din ţara lor în urma unui cataclism înfiorător. Care să fi fost acesta? Aproape evident, cel care a scufundat Atlantida!

Şi catastrofa despre care vorbim a fost pe măsură: conflagraţia care a implicat Muntele Atlas a fost în măsură să „umbrească” fizionomiile în zona sa, dar nu suficient pentru ca această trăsătură să se conserve! Ce rămâne atunci? O explicaţie mult mai simplă şi mai naturală: populaţia stabilită aici ajunsese în urma unor încrucişări naturale cu populaţii din zona indoneziană. În fond, exact aşa cum relataseră Platon şi alţi oameni cunoscuţi, contemporani cu acesta!

Scăpaţi de la o moarte înfricoşătoare, emigranţi dintr-un continent scufundat, dintr-o lume paradisiacă, descendenţii atlanţilor s-au mutat progresiv la... „capătul celălalt” al lumii, în ceea ce avea să devină, Insulele Canare. Dar aceştia mai duceau „ceva” cu ei: nevoia refacerii ţării pierdute, chiar nostalgia ei. Aşa, se pare – sau se spune – că s-au născut „duplicatele”, de la Coloanele lui Hercule la destul de multe altele, printre care Etiopiile gemene ale lui Homer.

La fel de interesant, însuşi Oceanul care „înconjura Pământul” era împărţit în două, o jumătate devenind ceea ce numim astăzi Oceanul Atlantic iar cealaltă, tot în limbaj contemporan, Oceanul Indian – i se mai spune şi Oceanul Eritreic. Acest cuvânt care înseamnă „roşu” în greceşte este într-un fel neaşteptat, pentru că are o semnificaţie foarte precisă: reprezintă de fapt... numele mistic al unor popoare atlante, cum ar fi fenicienii, egiptenii şi însişi guanşii. Popoare care se regăsesc şi în Biblie, unde ne vom opri la un moment dat pentru a descifra alte câteva mistere din paginile istoriei Terrei şi a lumii care încă ne sunt ţinute secrete...

MIHAELA DOROBANŢU

Tradiţii

Portul de pădureancă

Frumuseţea şi originalitatea costumului popular femeiesc tradiţional al pădurencelor Hunedoarei au devenit de multă vreme bine cunoscute în întreaga ţară. Piesele componente ale portului femeiesc pădurenesc tradiţional erau: *cârpa* sau *broboada*, cu care îşi acopereau capul, *cămaşa*, *opregele*, purtate peste poalele cămăşii, în faţă şi în spate, *brăcirea*, adică ţesătura îngustă cu care femeile se încingeau la mijloc, peste care se puneau un alt *brâu*, ţesut tot din lână, însă mai lat, *laibărul*, confecţionat din pănură de culoare neagră, sau *pieptarul* înfundat, lucrat din piele de oaie, numit în zonă „cojoc”, în picioare încălţau aşa-numiţii *colţuni*, lucraţi din lână albă, iar peste aceştia *opinci* cu gurgui.

Şi astăzi portul tradiţional de pădureancă se mai poartă în unele sate, însă treptat s-a ajuns ca acest costum tradiţional pădurenesc să fie scos din lăzile de zestre doar în zilele de sărbătoare.

Fetele purtau odinioară aceleaşi piese ca şi femeile, numai că aveau capul descoperit, iar părul le era împletit în două chici, una dată peste creştetul capului, iar cealaltă adusă de la frunte peste urechea dreaptă, ambele fiind apoi legate la ceafă cu un şnur ce avea la capete ciucuri de mătase şi bucăţi de ţesătură cusute cu mărgele şi împodobite cu oglinjoare şi paiete în formă de steluţe. Abia la nuntă, tinerei, devenite femeie, i se făcea conciul şi i se punea pe cap *cârpa* sau *broboada*. O piesă cu trăsături specifice zonei pădurenilor era şi *ceapta*, numită local şi *şapţă*. Aceasta se deosebeşte prin formă, tehnică de confecţionare şi cromatică de *cepţele* ce se purtau în zonele învecinate ale Ţării Haţegului şi în cele din Banat. Forma *cepţei* pădurencelor era conică, mult mai sobră, ornamentată cu motive geometrice cusute cu negru, având în partea inferioară o dantelă de culoare albă. De *ceapţă*, care se punea peste conci, era prinsă *cârpa* albă, lăsată pe spate.

De o remarcabilă frumuseţe şi originalitate în portul pădurencei este *cămaşa*. Bogat ornamentată, cusăturile fiind realizate pe guler, pe piept şi pe mâneci, cămaşa era cusută de pădurence, străduindu-se fiecare să creeze piese cât mai frumoase dându-şi frâu liber imaginaţiei şi talentului în arta cusutului. Culorile dominante erau roşul şi negrul.

Opregele erau ţesute din lână apoi se vopseau cu culori vegetale, la partea inferioară croşetându-li-se dantelă.

Din portul pădurencei nu au lipsit niciodată podoabele. Astfel, unele femei tinere purtau pe piept podoabe formate din şiruri înguste de postav pe care erau fixate câteva rânduri de ţinte din cositor, la capete cu numeroase ornamente în formă de chei. Altele îşi împodobeau pieptul cămăşii cu salbe alcătuite din monezi mari, iar la gât purtau mărgele roşii şi albe. Peste cămaşă, când timpul era mai rece, se îmbrăcau cu pieptare despicate în faţă, numite „cojoc”, ornamentate în întregime cu motive cusute predominant cu roşu.

Portul pădurencelor îmbină armonios culorile şi natura. Ţinutul pădurenilor este locul unde, oriunde întorci privirea, te întâmpină nemurirea dăltuită de Dumnezeu în pietre, lumină şi zbuciumul apelor.

IOANA PROCA-FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Ierarh Nicolae

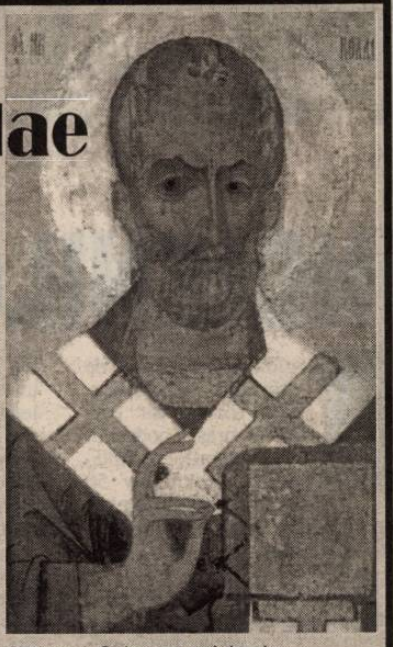

Mâine, 6 decembrie, este prăznuit Sfântul Nicolae, Arhiepiscopul Mirei Lichiei, „făcătorul de minuni”, cum îl numeşte preotul Nicolae Barbu.

Este o sărbătoare care aduce multă bucurie mai ales celor mici care îşi aşteaptă darurile în ghetuţele pregătite în mod special. Sfântul s-a născut în Asia Mică în oraşul Patara din Lichia.

Părinţii săi, Teofan şi Nona, mor de ciumă când fiul lor, singurul copil, avea doar 18 ani. Tânărul îşi vinde averea şi pleacă la Ierusalim. Înclinat spre o milă nemăsurată faţă de cei aflaţi în nevoie, îşi dăruieşte hainele săracilor care stăteau la intrarea în peştera Betleemului şi se retrage în singurătate, în părţile Pontului Euxin, la Dunăre. Unchiul său, episcopul Nicolae, îl hirotoneşte preot la 23 de ani, iar la 24 de ani este numit stareţ al mănăstirii Sionului.

În timpul adunării episcopilor care urmau să decidă cine va fi numit arhiepiscop în Mira-Lichia, s-a arătat un înger care l-a desemnat pe Sfântul Nicolae, pe atunci călugăr.

Sfântul îndură apoi persecuţii cumplite în timpul lui Diocleţian şi Maximilian, cunoscuţi pentru prigoana declanşată de ei împotriva creştinilor.

După victoria lui Constantin cel Mare asupra lui Maxenţiu şi Edictul de la Milan, din 313, prin care se încetau persecuţiile, Sfântul este scos din închisoare şi se întoarce la Mira Lichia. În 325 face parte din cei 318 reprezentanţi ai Sinodului I Ecumenic de la Niceea. În această situaţie ia atitudine împotriva ereziilor lui Arie şi se arată dârz în apărarea adevăratei credinţe.

E vestit pentru minunile şi faptele pe care le face. Potoleşte o furtună, învie un corăbier şi-l loveşte pe ereticul Arie. În timp ce locuitorii Mira Lichiei sufereau de foame, el se arată în vis unui negustor italian, îndemnându-l să le ducă grâu şi lucrurile se petrec întocmai. Salvează trei tineri condamnaţi pe nedrept la moarte, convingându-l pe Constantin cel Mare de nevinovăţia lor şi înzestrează trei fete dăruindu-le 300 de galbeni ca să poată duce o viaţă cinstită.

Retras la mănăstirea Sion, moare la 6 decembrie 342 iar moaştele sunt aduse la Mira şi apoi la Constantinopol. În 1087 sunt mutate la Veneţia, apoi la Bari de teama invaziilor turceşti.

Abia în 1967, după vizita făcută la Roma de patriarhul Atenagora al Constantinopolului, moaştele sunt transportate în Halki.

Mâna dreaptă a Sfântului a fost cumpărată de Constantin Brâncoveanu şi depusă la biserica Sfântul Gheorghe Nou din Capitală, unde se află şi acum alături de mormântul voievodului.

Ocrotitor al celor care umblă pe mare, Sfântul Nicolae se numeşte în tradiţia românească Sânt Nicoară. Numele său este purtat de o serie de biserici printre care şi aceea cunoscută drept Biserica Studenţilor sau Biserica Rusă.

IRINA STOICA

Naşterea „celui mai bătrân bebeluş din lume”

„Este un caz cu totul ieşit din comun, putem vorbi chiar de o premieră mondială”, declara profesorul Chafferdine Ouazzani, şeful serviciului obstetrică-ginecologie din maternitatea Souissi din Rabat (Maroc), care a prezentat recent rezultatul unei operaţii în urma căreia din abdomenul unei femei în vârstă de 76 de ani a fost extras un fetus fosilizat, de 46 de ani. Având o greutate de 3,5 kg şi o lungime de 42 cm, medicii au apreciat că fetusul se dezvoltase normal şi ajunsese la termen numai că nu a fost născut. Intervenţia chirurgicală a durat trei ore şi s-a petrecut pe 16 iunie, dar cazul nu a fost mediatizat până acum. „A durat patru luni restabilirea echilibrului psihic al «mamei» care, după «naştere» a intrat într-o depresie destul de accentuată. Ideea că a purtat în pântece aproape o jumătate de secol copilul ei nenăscut a afectat-o mult”, preciza profesorul Ouzzani.

Femeia, o ţărancă analfabetă originară din Benslimane (80 km sud-est de Rabat), a venit la medic în iunie, acuzând dureri abdominale şi lombare. În urma consultului clinic, doctorii au constatat că există o formaţiune suspectă la nivelul abdomenului. I-au făcut o ecografie care nu a fost concludentă, apoi o radiografie care, spre uimirea tuturor, arăta prezenţa unui fetus. Femeia şi-a amintit că a fost însărcinată şi că trebuia să nască într-un spital din Casablanca în... 1956, anul independenţei Marocului. Medicii i-au spus că va trebui să-i facă operaţie-cezariană, dar ea a refuzat şi a plecat acasă, unde a aşteptat să nască... normal. Numai că momentul ăsta n-a mai venit. Apoi a rămas văduvă şi când şi-a dat seama că nu va mai avea posibilitatea să aibă un copil, a adoptat o fată.

Medicii consideră că fetusul pe care trebuia să-l nască murise înainte de termen, dar după cum ei înşişi afirmă, cazul acesta întrece tot ce se cunoaşte în legătură cu sarcina extrauterină. Sarcinile extrauterine, aşa-zis abdominale, cunosc în Europa de exemplu o frecvenţă de 1 la 10000. Fetusul care se dezvoltă este atins de malformaţii şi ajunge în cazuri cu totul excepţionale la termen. Dacă nu este extras la timp, ajunge pe parcursul multor ani să se închidă într-o carcasă dură, calcaroasă. Copilul „născut” acum de femeia septuagenară a trecut exact prin acest proces, fără să afecteze însă sănătatea mamei. După cum spun medicii, aspectul lui este ca al unei păpuşi de porţelan. Organele interne, creierul şi scheletul se află în prezent în atenţia geneticienilor, pentru analize. „Dacă la vremea respectivă medicii ar fi intervenit la timp, ar fi adus pe lume un copil care azi ar fi avut cu trei ani mai mult decât mine”, a mai declarat profesorul Ouzzani. *(A.P.)*

RECORD:

471 de oi tunse în 8 ore

Trevor Bacon, un muncitor agricol australian, a reuşit să doboare recordul mondial tunzând 471 de oi în numai opt ore, într-o încercare eşuată de a tunde un număr de 500 în acest timp. El a reuşit să tundă cu 44 de oi mai mult decât un compatriot care deţinea recordul mondial din 1977. Trevor Bacon a strâns într-un hangar în care temperatura atingea 40 de grade C, peste 500 de oi, temperatură la care agitaţia şi neliniştea animalelor dispăreau întotdeauna ca prin farmec. De astă dată, spre marea sa nemulţumire, cele peste 500 de oi s-au vânzolit tot timpul, îngreuindu-i munca. „A fost un efort epuizant. Agitaţia animalelor şi căldura sufocantă m-au împiedicat să-mi împlinesc visul, adică să tund cel puţin 500 de oi în opt ore. Ştiam că pot să dobor vechiul record mondial şi iată am reuşit s-o fac, la o «distanţă» destul de mare. Experienţa a fost însă traumatizantă şi nimic nu mă poate convinge s-o iau vreodată de la capăt”. *(D.M.)*

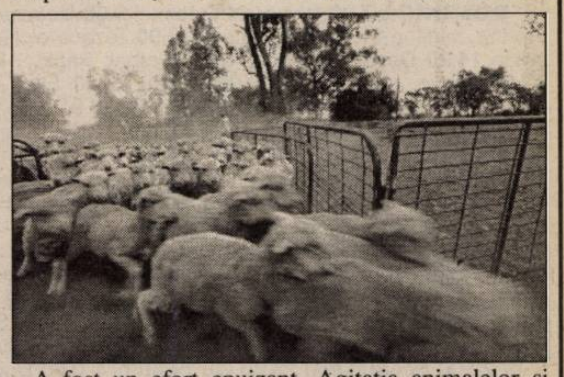

SUBSTITUIRE DE NEVASTĂ

O evaluare apărută recent în presa cotidiană releva fenomenul morbid al sinuciderilor tot mai numeroase în rândul femeilor din unele ţinuturi nord-dunărene, din motive de... saţietate conjugală. Adică, soţi alcoolici şi violenţi sau soţi nealcoolici, dar insuportabil de cicălitori. Iar dacă o soţie îşi ia zilele din cauza propriei „jumătăţi”, înseamnă că micul infern casnic lucrează cu spor.

De ce să nu te desparţi de omul cu care nu te mai înţelegi? – suntem tentaţi noi să ne întrebăm, retoric. Există însă şi soluţii cu totul originale şi imprevizibile, aşa cum a găsit un bărbat de 40 de ani din Yemen, pe nume Yahya. Mai întâi, acesta a renunţat de bunăvoie şi nesilit de nimeni la dreptul dat de religia sa, de a avea patru neveste. Una singură-i de-ajuns! – se va fi gândit omul şi a procedat în consecinţă. Se pare însă că i-a fost prea de-ajuns, căci viaţa alături de ea nu i-a priit deloc (nu ne-amestecăm în probleme de *top secret* conjugal!), astfel că s-a hotărât să pună piciorul în prag. Că s-a debarasat de femeia cicălitoare n-ar fi ceva ieşit din comun. Dar, ca să rămână totuşi în rândul lumii, el şi-a înlocuit prima consoartă cu o femeie surdo-mută! De data asta, bună, rea, cum va fi noua nevastă, Yahya măcar e sigur că a scăpat de gura cicălitoare, pentru toată viaţa... *(A.N.P.)*

UMILINŢA DE A CERŞI UN SCAUN

Roţile asigurărilor scârţâie şi la case mari dar perseverenţa şi încrederea în dreptatea pe care o ai te poate ajuta să treci peste orice obstacol. Aşa s-ar putea rezuma în câteva vorbe cele ce urmează.

Louis De Georgi, de pildă, este „un simplu cetăţean” din Henderson, Nevada, care îşi plăteşte conştiincios asigurările de sănătate şi care a avut neşansa unei căzături grave de pe o scară: şi-a rupt ambele picioare. A trecut prin toate intervenţiile chirurgicale şi s-a trezit cu picioarele în ghips. Incapabil să se deplaseze, s-a gândit la soluţia cea mai la îndemână – compania de asigurări, care să-i furnizeze un scaun cu roţile. I s-a răspuns politicos, dar i s-a precizat că trebuie să aştepte 10 zile. Omul s-a gândit că pe el nu-l aşteaptă nimeni când trece termenul de plată şi pe urmă... de scaun avea nevoie atunci, nu peste 10 zile! Nu s-a lăsat, deci şi, profitând de faptul că putea încă apăsa cu piciorul pedala de acceleraţie, s-a târât pe scări şi prin curte până la maşină, a urcat cu greu şi, încet, încet, a condus maşina până la cabinetul de prim ajutor căruia îi era arondat. Acolo, surpriză: doctorul nu a avut timp să-l primească şi secretarul a sunat la sediul central, semnalând cu o voce plictisită că are „un protestatar” în sala de aşteptare. Furios, De Georgi s-a urcat din nou în maşină şi, cu mare greutate, a parcurs cei 50 km până la Las Vegas unde se afla sediul central al Companiei de Asigurări. Cu „practica acumulată”, a reuşit să urce, târându-se cu braţele, până la biroul directorial. Body-guarzii instituţiei l-au ameninţat că vor chema poliţia să-l aresteze dar el s-a instalat într-un fotoliu şi a declarat sus şi tare că fără scaun nu pleacă. Sigur, nu ar fi fost prea plăcut şi nici nu ar fi făcut bine imaginii Companiei să arestezi un bătrân infirm, aşa că după o scurtă aşteptare, i-a fost adus şi scaunul mult dorit. Dar calvarul prin care a trecut nu-l va uita niciodată: „să mă târăsc în faţa lumii şi să cerşesc un scaun care oricum mi se cuvenea a fost cea mai umilitoare experienţă din viaţa mea”, a spus De Georgi. *(M.D.)*

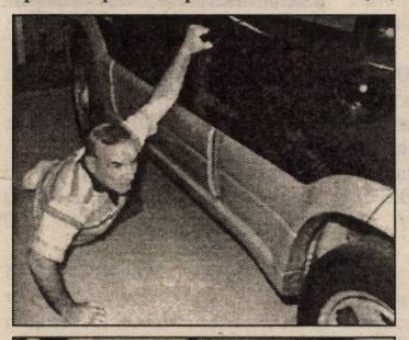

Salvaţi în copac

Doi bătrâni – soţ şi soţie – trăiau într-o căsuţă de lemn într-un ţinut aproape pustiu la nord de Buenos Aires. Copiii erau plecaţi departe şi ei rămaseseră singuri, lucrând o bucată mică de pământ care le asigura traiul. În tinereţe bărbatul fusese pescar dar acum nu mai avea curajul să înfrunte valurile. Păstra însă barca şi uneori o împrumuta unui prieten care locuia la câteva mile depărtare. Într-o seară, în timp ce ascultau ultimele ştiri la radio, cei doi aflară că întregul ţinut este ameninţat de inundaţii. Chiar când ascultau ştirile, auzeau căderea ploii, o cădere care dura de câteva zile.

Bătrânul îşi luă o haină în spate, o lanternă în mână şi ieşi afară. Se uita în jur şi dintr-o dată văzu în copacul gros din curte casa de lemn în care se jucau copiii lui când erau mici. Tăcut intră în casă, umplu un coş cu provizii, fără să uite apa, luă câteva pături şi haine groase şi îşi îndeamnă soţia să închidă în cele două lăzi grele puţinul avut pe care îl aveau. Apoi urcară amândoi în casa din copac pentru că barca de pescuit, care, le-ar fi fost de mare ajutor era împrumutată. Abia ajunseseră sus când năvăli viitura. Erau înspăimântaţi dar se simţeau într-un fel în siguranţă. A doua zi văzură că totul era acoperit de apă şi nici casa lor nu se mai vedea. Oscilând între teamă şi speranţă, rămaseră aşa trei zile până când au fost găsiţi de fiul cel mare care venea în căutarea părinţilor cu un elicopter, fără să mai spere să îi găsească în viaţă. *(I.S.)*

ACCIDENT SALVATOR

La sfârşitul lunii iunie a acestui an urma să se desfăşoare petrecerea absolvenţilor de liceu din mica localitate Whiterock, de lângă San Francisco. Părinţii aleseseră restaurantul „The Ocean” al familiei Craig, local situat foarte aproape de malul stâncos al Oceanului Pacific şi vechi de peste douăzeci de ani.

Martin şi Diane, doi dintre absolvenţi, s-au gândit că nu le-ar strica o excursie la munte înaintea petrecerii. Şi, fără să anunţe unde se duc, cei doi tineri au ajuns, după o zi şi o noapte petrecut în natură, pe una din culmile versantului californian Los Santos. Ei îşi propuseseră să rămână acolo până în preziua banchetului. Avea cortul şi alimente la dispoziţie, dar din păcate nu luaseră nici un telefon celular cu ei. Practic, îndrăgostiţii voiau să uite de toată lumea şi să-şi facă planuri în linişte.

Cei rămaşi acasă au început să fie neliniştiţi după două zile. Părinţii ambilor tineri erau luaţi prin surprindere de iniţiativa odraslelor lor şi au alertat poliţia. În ziua următoare ar fi trebuit să se dezlănţuie petrecerea şi ar fi fost păcat să lipsească. După ce le-au luat urma, poliţişti, părinţi şi mai mulţi colegi au început să urce spre locul unde bănuiau că s-au retras „fugarii”. Dar o dată ajunşi la locul unde se vedeau urmele staţionării lor, cercetaşii au realizat că ceva grav s-a întâmplat cu cei doi. Căutările au continuat în mai multe direcţii şi abia după încă 24 de ore tinerii au fost găsiţi. Ambii zăceau în profunzimea unei râpe, incapabili să se deplasaze; fiecare avea câte un picior rupt şi erau epuizaţi de foame şi sete. Groaza de animalele sălbatice îi determinaseră să nu strige după ajutor, ca să nu atragă atenţia asupra lor.

Accidentul avea darul să amâne banchetul mult aşteptat. Numai că atunci când grupul s-a întors acasă, cei plecaţi pe munte au aflat uluiţi ce se întâmplase chiar în seara petrecerii amânate: malul stâncos se surpase brusc, astfel încât toate mesele localului fuseseră înghiţite de apele oceanului. Întrucât din echipa de căutare făcuseră parte şi patronii restaurantului, acesta rămăsese închis. Nici o persoană nu a avut de suferit, şi asta datorită păţaniei lui Martin şi a Dianei. Ghinionul lor a condus la evitarea unei tragedii umane, la banchet urmând să participe peste o sută de oameni. Aventurierii au primit mulţumiri pe paturile de spital, iar satisfacţia lor sufletească a fost nemăsurată. Năzbâtia lor se dovedise providenţială. *(P.I.)*

Mobilul încărcat în biserică

Recent, într-o biserică din Milano, preoţii au observat un cuplu care venea în mod regulat, îngenunchia în faţa unei statui a Sfintei Fecioare şi cei doi stăteau astfel o vreme, în reculegere. Reculegere să fi fost? Atunci, ce era cu firul negru care se furişa în spatele statuetei? Intrigaţi, preoţii au studiat „cazul” cu mai multă atenţie şi constatarea i-a lăsat muţi de uimire: cei doi foloseau de fapt o priză din biserică, pentru a-şi reîncărca bateria telefonului mobil! Totuşi, oamenii bisericii nu s-au revoltat. Au aflat că ingenioşii enoriaşi erau oameni săraci, neavând nici măcar domiciliu, astfel că le-au iertat păcatul, considerând că omul poate alege calea care să-l apropie de Dumnezeu, prin procedee dintre cele mai diferite. Fie şi folosindu-se de această realizare a tehnicii, care este telefonul mobil... *(A.N.P.)*

Săptămâna 6-12 DECEMBRIE

1

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** România 1 şi... strada (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Drepturile omului **16.00** Conviețuiri **17.00** Serial: „Aglomerație în garaj" **19.00** Jurnal **20.00** Ploaia de stele **22.10** Serial: „Criminaliştii" **23.30** Film: „Cândva... fura" (coprod., 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Aventuri cu Lilipufi **11.00** Debut 50 Plus **13.15** Istorie polemică **14.20** Mulţumesc! **16.00** Poveste fără sfârşit **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Jurnal **20.00** Surprize, surprize **23.15** Film: „Ce e mai bun în viaţă" (SUA, 2000). Cu: Madonna, Benjamin Bratt.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **10.00** Tip-top, minitop **11.00** Viaţa satului **12.00** Tezaur folcloric **13.00** Ultima ediţie **14.20** Deştept şi bogat **15.25** Fotbal: Rapid – Farul Constanţa **17.30** Bravo, bravissimo! **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Muzica inimii" (SUA, 1999). Cu: Meryl Streep **23.15** Minutul 91 **0.45** Magic şi divin.

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! **10.00** Surprize, surprize (r) **14.30** Spectacolul lumii (r) **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Premiile Clubului Român de Presă **21.00** Serial: „Om bogat, om sărac" **22.00** Calea de mijloc **23.30** Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Tezaur folcloric (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.05** Serial: „Aglomerație în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Secretul din Sahara" (coprod., 1989, partea I). Cu: Michael York **22.00** Seara bună! **23.30** Cu ochii'n 4 **0.00** Documentar **3.00** Serial: „Cei trei".

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Seara bună! (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.05** Serial: „Aglomerație în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Secretul din Sahara" (partea a II-a) **21.55** Seara bună! **23.30** Nocturna artelor **0.30** Marele jazz **3.00** Serial: „Cei trei".

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Seara bună! (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Eveniment **16.00** Conviețuiri **16.30** Panorama **17.05** Serial: „Aglomerație în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Cele patru diamante" (SUA, 1995) **22.00** Seara bună! **23.30** Interes general: Ora de adevăr **3.00** Serial: „Cei trei".

BENJAMIN BRATT
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.15

acasă

VINERI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" (ep.1) **9.30** Serial: „Rază de lumină" **10.20** Serial: „Prima dragoste" **13.10** Serial: „Amor latino" **14.00** Club 700 **16.00** Serial: „Iubire fără de păcat" **17.30** Serial: „Dădaca" **18.00** Serial: „Arabella" **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Maddie şi David" **0.00** Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 9.45 Serial: „Rază de lumină" **10.30** Serial: „Prima dragoste" **13.15** Serial: „Amor latino" **14.05** Film: „Jesse James" (SUA, 1939). Cu: Henry Fonda **17.00** Dana de pică **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Singură şi disponibilă".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări **13.40** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

WHOOPI GOLDBERG
PRO TV vineri, 23.30

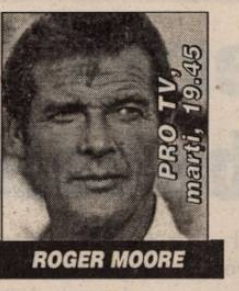

ROGER MOORE
PRO TV, marți, 19.45

MADONNA
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.15

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Film: „Cel mai mic campion" (SUA, 1998) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.30** Film: „Matilda" (SUA, 1996). Cu: Danny De Vito **23.30** Film: „Bogus" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg, Gerard Depardieu **1.30** Concert: Spice Girls.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **10.15** Serial: „Scorpionul negru" (ep.1) **11.30** Promotor **12.00** Provest **13.00** Serial: „Cybill" **13.30** Sub semnul întrebării **15.00** Magazin UCL **16.00** Film: „Meciul secolului" (SUA, 1996). Cu: Michael Jordan, Danny DeVito **17.45** Serial: „Smallville" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Avionul condamnaţilor" (SUA, 1997). Cu: Nicholas Cage, John Cusack **22.45** Film: „Blade" (SUA, 1998). Cu: Wesley Snipes **1.15** Concert Robbie Williams.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.00** Serial: „Scorpionul negru" **11.00** Parte de carte **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Fotbal: Dinamo Bucureşti – Universitatea Craiova **15.00** Bucătăria lui Radu **16.00** Concert Hanson **16.45** Film: „Eliberaţi-l pe Willy 3" (SUA, 1997) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **23.00** Procesul etapei **2.00** Concet Greenwich Millenium Party – Petrecerea mileniului.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Trupa de şoc" (SUA, 1998) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Serial: „Alias" **0.30** Film: „Înscenarea" (SUA, 1973) **2.30** Serial: „Dosarele X" **3.30** Film: „Ziua judecăţii" (SUA, 1993). Cu: David Caruso.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **10.30** Magazin Liga Campionilor (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Dragonul de aur" (SUA, 1996). Cu: Jean-Claude Van Damme, Roger Moore **21.45** Fotbal **1.30** Serial: „Dosarele X" **2.30** Film: „Coşmarul" (SUA, 1994).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Dosarele X" (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Atac în forţă" (SUA, 1993) **21.45** Fotbal **1.30** Serial: „Dosarele X" **2.30** Film: „Campionul" (SUA, 1949). Cu: Kirk Douglas.

JOI 8.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Dosarele X" (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal **22.30** La bloc **23.15** Serial: „Familia Bundy" **1.00** Film: „Faţa nevăzută a succesului" (SUA, 1982) **3.00** Film: „Drumul spre glorie" (SUA, 1989).

prima

VINERI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Super Banc Show **22.30** Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **11.00** Sport Magazin **14.30** Serial: „ED" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Mutant X" **20.00** Film: „Destul de încăpăţânat" (SUA, 1983). Cu: Dennis Quaid **22.00** Serial: „24 de ore" **23.00** Film: „Sicriul de ciment" (SUA, 1968). Cu: Frank Sinatra **0.45** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **7.30** Desene animate **10.00** HIT 40 – top muzical **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambianţa **16.00** Cronica cârcotaşilor (r) **18.00** Focus **19.00** Apel de urgenţă **20.00** Film: „Marile speranţe" (SUA, 1998). Cu: Gwyneth Paltrow, Robert de Niro **22.00** Film: „DB intră în acţiune" (România, 1970).

LUNI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Urmărire periculoasă" (SUA, 2000) **22.30** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Bătăuşul" (SUA, 1996) **22.30** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Cronica cârcotaşilor **22.00** Poliţia în acţiune **22.30** Focus Plus.

JOI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Reuniunea de clasă **22.30** Focus Plus.

2

VINERI 7.00 Poesis **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Dimineţile unui bărbat cuminte **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.40** Serial: „Familia şi legea" **19.25** Haldbal: România – Austria **21.05** D'ale lu'Mitică **22.10** Film: „La vânătoare... în apartament" (Canada, 1995) **24.00** Film: „Pajarico" (Spania, 1998)

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării **10.35** Desene animate **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „În direct" **12.55** Fotbal: Steaua – Oţelul Galaţi **15.30** Atlas **16.00** Bărbaţi, la cratiţă! **17.25** Handbal: Suedia – România **19.10** Serial: „În înaltul cerului" **20.10** Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" **21.05** Film: „Arborele genealogic" (Anglia, 2001, partea I) **22.45** Concert: Kiss – „The last kiss".

DUMINICĂ 8.40 Tradiţii **9.10** Croinici votive **10.40** Desene animate **11.05** Prietenii lui Piticot **11.50** Serial: „În direct" **13.30** Medalion de interpret: Mihaela Costache **14.00** Documentar **15.00** Club Art **16.35** Florea din Grădină **17.25** Handbal: România – Iugoslavia **19.05** Serial: „În înaltul cerului" **20.05** Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" **21.05** Film: „Scandalul" (Anglia, 1997) **22.45** Film: „Aleph" (Italia, partea I).

LUNI 7.00 Poesis **10.30** Primul pas **12.05** Splendorile naturii **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Eco **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Răscruci **19.05** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **23.00** Teatru: „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki **1.00** Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Dimineţile unui bărbat cuminte **11.10** Poesis **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Documentar **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** E dreptul tău **19.10** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Pădurea spânzuraţilor" (partea a II-a) **23.05** Remix – „undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Dimineţile unui bărbat cuminte **11.55** Splendorile naturii **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Documentar **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Afaceri la cheie **19.05** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Frigurile dragostei" (SUA, 1998) **23.05** Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate **8.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Dimineţile unui bărbat cuminte **11.50** Splendorile naturii **13.45** Desene animate **15.05** Siesta **16.30** Documentar **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Puls 2002 **18.45** Desene animate **19.10** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Atacul din Montana" (SUA, 1998) **23.15** Din coasta Evei.

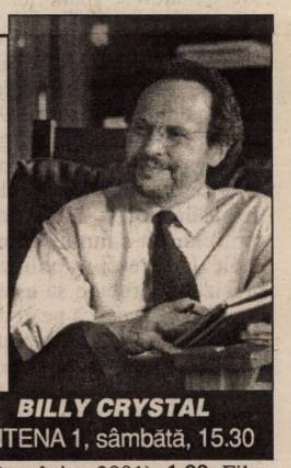

BILLY CRYSTAL
ANTENA 1, sâmbătă, 15.30

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Maria Emilia" (ultimul ep.) **12.45** Serial: „Misiune imposibilă" **14.00** Film: „Ţara jucăriilor" (SUA, 1986). Cu: Drew Barrymore **16.00** Serial: „Destine inversate" (ultima parte) **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Madeline" (SUA, 1998) **22.00** Film: „Despărţirea" (SUA, 1998). Cu: Bridget Fonda **0.00** Film: „Triunghiul iubirii" (SUA, 1982).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins **10.00** Casa de piatră **11.30** Medicul de gardă **12.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **13.30** Cursa Eco-Challenge **14.30** Serial: „Misiune imposibilă" **15.30** Film: „Morţi de frică" (SUA, 1986). Cu: Billy Crystal **17.30** Serial: „Cei şapte magnifici" **18.30** Kulinoriada **19.00** Observator **20.00** Divertis Parc **21.00** Film: „Abuz de putere" (SUA, 1997) **22.45** Film: „Sexi Harem Ada Kaleh" (România, 2001) **1.00** Film: „Întâlnire misterioasă" (SUA, 1991).

DUMINICĂ 8.00 Divertis Parc (r) **10.00** Desene animate **11.30** România mea **12.30** Serial: „MacGyver" **13.30** Serial: „Aventuri extreme" **14.30** Serial: „Misiune imposibilă" **15.30** Film: „O sută de dolari pentru şerif" (SUA, 1969). Cu: John Wayne **19.00** Observator **19.55** Batem palma **23.00** Serial: „Stargate: SG1".

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.15** Batem palma (r) **16.00** Serial: „Preţul pasiunii" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Forţe de elită" (SUA, 1998) **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.45** Serial: „Misiune imposibilă" **14.00** Film: „Apaşul" (SUA, 1954). Cu: Burt Lancaster **16.00** Serial: „Preţul pasiunii" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **15.15** Cupa Stalinskaya la fotbal în sală **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Canal TV **21.00** Cacealmaua **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **13.15** Serial: „Misiune imposibilă" **15.15** Cupa Stalinskaya la fotbal în sală **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Clona ucigaşului" (SUA, 2001). Cu: Jean-Claude Van Damme **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri **11.00** Invazia păgână **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Secretele succesului" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.05** Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial: „Aventurile ştiinţei" **13.00** Sport 7 **15.35** Serial: „Secretele succesului" **16.00** Cutia muzicală **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Caleidoscopul artelor **19.30** Film **21.10** Cutia muzicală (r).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial pentru copii **13.00** Documentar (r) **14.00** Film (r) **15.35** Biserica primară **16.00** Cântece populare **17.30** Cântăreţii străzii **18.00** Puterea politicii **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.05** Concert **22.00** Loto Pariul Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri **11.00** Documentar **12.00** Documentar **14.00** Film (r) **15.30** Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Documentar.

MARŢI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **16.30** Istoria ortodoxiei (r) **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.15** Concert (r) **22.10** Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri **11.00** Documentar (r) **14.00** Film (r) **16.30** Serial (r) **18.00** Documentar (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.00** Melodii, melodii **22.00** Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Serial (r) **16.30** Serial (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.05** Jazz **22.00** Loto – Pariu Trio.

JEAN-CLAUDE VAN DAMME
ANTENA 1 joi, 20.00

WESLEY SNIPES
PRO TV sâmbătă, 22.45

FRANK SINATRA
PRIMA sâmbătă, 23.00

JOHN WAYNE
ANTENA 1 duminică, 15.30

101 ani de la naşterea lui Walt Disney

Magnatul divertismentului

● Este inventatorul şi cel mai mare fabricant al desenelor animate ● Este creatorul Imperiului Disney, care a revoluţionat cea de-a şaptea artă şi industria turismului ● Redutabil om de afaceri, a făcut din compania sa un gigant mondial iar din numele Disney marca de elită a industriei divertismentului ● A înfiinţat Institutul de Artă din California ● În 43 de ani de carieră a produs peste 600 de filme şi desene animate ● A primit 950 de premii şi titluri onorifice ● Este deţinătorul a 29 premii Oscar

Legenda Walt Disney a avut dintotdeauna din ce să se hrănească. Disney este considerat de unii nu doar părintele viselor animate, dăruit cu har şi fantezie copleşitoare, ci şi un om de o moralitate ireproşabilă, dovada fiind puritatea valorilor promovate în filmele sale. Alţii îl consideră doar o veritabilă maşină de făcut bani, total lipsit de scrupule, care n-a avut nimic în comun cu ideea de candoare şi inocenţă. După cum, unii îl consideră fiul unei familii onorabile din Chicago, iar alţii fiul nelegitim al unei spălătorese spaniole.

Origine controversată

Potrivit biografiei oficiale, Walt Elias Disney s-a născut la 5 decembrie 1901, la Chicago, tatăl său fiind de origine irlandezo-canadiană iar mama germano-americană. Alte biografii – neoficiale şi contestate de familia Disney – susţin cu dovezi că părintele lui Mickey Mouse este fiul nelegitim al unei spălătorese spaniole din oraşul Mojacar. Pentru a scăpa de ruşinea unei sarcini nedorite, necăsătorită fiind, Isabel Zamora ar fi plecat la un frate de-al ei din Chicago să nască. Copilul a fost dat spre adopţie, în mare secret, unei familii de americani, Elias şi Flora Disney, primul act şi singurul care atestă existenţa lui Walt fiind un certificat de botez emis abia în iunie 1902. Controversa privind originea cineastului a fost cu atât mai mult alimentată cu cât nu există un certificat de naştere original, ci doar nişte declaraţii ale Florei Disney care în două rânduri, în 1918 şi 1934, a jurat că ea este mama lui Walt, pe care l-a născut la domiciliu, fără asistenţă medicală, şi pe care nu l-a declarat la timp. Dar, unele documente scoase la iveală din arhivele FBI-ului arată că până şi Disney se îndoia de faptul că Elias şi Flora Disney sunt cei care i-au dat viaţă.

De mic, pasionat de desen

Indiferent de cei care au fost părinţii biologici ai cineastului, cert este că a fost crescut de familia Disney. „Jocul" preferat al copilului era desenul. La vârsta de 16 ani, când Statele Unite au intrat în primul război mondial, tânărul a dorit mai mult ca orice să se înroleze şi să plece pe front. N-a fost acceptat pentru că era prea tânăr. N-a renunţat însă la idee şi a intrat ca voluntar la Crucea Roşie. A fost trimis în Franţa, ca şofer de ambulanţă. Când războiul a luat sfârşit s-a întors în Kansas City şi a devenit desenator pentru o firmă care fabrica ecrane pentru proiecţia filmelor. Visa însă la desenul animat şi, în timpul liber, se ocupa cu acest lucru.

În august 1923 pleacă la Hollywood şi, împreună cu fratele său Roy, fondează într-un garaj un studio de desene animate. Mulţi ani, activitatea acestui studio este obscură. Abia în 1928 este creat celebrul personaj Mickey Mouse. Se spune că ideea i-a venit în timpul unei călătorii cu trenul şi că iniţial năzdrăvanul şoricel fusese botezat Mortimer. La sugestia soţiei sale, Lily – o fostă angajată la studioul său, cu care se căsătorise în 1925 – i-a schimbat numele în Mickey. „Pentru mine, Mickey Mouse este simbolul independenţei", spunea creatorul despre personajul său. „El ne ajută să ne eliberăm măcar pentru o clipă de grijile cotidiene."

Mickey, prima stea animată de cinema

La început, Mickey Mouse n-a avut voce: a fost pentru prima dată distribuit într-un film mut – *Plane Crazy* – care nu a ajuns însă pe ecrane deoarece în acea perioadă tocmai era în vogă filmul sonor. Aşa că adevăratul debut al lui Mickey a avut loc pe 18 noiembrie 1928 în *Steamboat Willie* (*Vaporaşul Willie*), *primul film sonor de desene animate*. Mickey n-avea să rămână mult timp singur. „Tatăl" său a avut grijă să-i ofere fraţi la fel de simpatici ca şi el, pe Pluto, Goofy, Donald... În paralel inventează *Trei purceluşi* (1933), *Vărul de la ţară* (1936) şi multe alte prsonaje. În 1937 lansează *Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici, primul lung metraj în culori.* Uimitor de prolific, în timpul şi imediat după cel de-al doilea război mondial, ca şi în anii care au urmat, Walt Disney lansează pe piaţă o avalanşă de lungi metraje de mare succes, cum ar fi: *Pinnocchio* (1940), *Bambi* (1942), *Cenuşăreasa* (1949), *Alice în Ţara Minunilor* (1951), *Peter Pann* (1952), *Frumoasa din Pădurea Adormită* (1959)... Încă din 1940, se putea vorbi deja de un „imperiu Disney": în acel an, în studiourile din California lucrau peste o mie de angajaţi, iar inventatorul viselor animate devenise unul dintre cele mai puternice nume de la Hollywood, fiind considerat „regele animaţiei mondiale".

Din sala de cinema în parcul de distracţii

În 1955, Walt Disney mai pune în practică o idee genială de-a sa: *înfiinţează* la Anaheim, în California, *un uriaş parc de distracţii, Disneyland, primul într-o serie care avea să revoluţioneze domeniul turismului.* Viziunea lui Disney în privinţa acestui tărâm de distracţii a fost exprimată de el în mod clar: „Disneyland reprezintă idealurile, visele, eforturile care au stat la baza construirii Americii, dar asta nu înseamnă că nu poate fi şi un simbol universal. Sper să rămână mereu o sursă de fericire şi inspiraţie, indiferent de vârstă". Peste 500 de milioane de persoane din întreaga lume – copii, părinţi, bunici, preşedinţi de state, regi, regine, prinţese... – au vizitat de-a lungul timpului celebrul parc de iluzii.

Cel de-al doilea parc Disney de dimensiunile primului a fost deschis anul trecut în Franţa, la Paris, exact lângă Disneylandul de mai mici proporţii deja existent. Compania Walt Disney intenţionează să finalizeze cât de curând şi construcţia celui de-al treilea parc gigant de distracţii din reţea. Acesta este prevăzut să fie amplasat în aşa-numita „Staţiune de odihnă Disney" din California. Iar pentru 2005 este în plan deschiderea a încă unui Disneyland în Hong Kong.

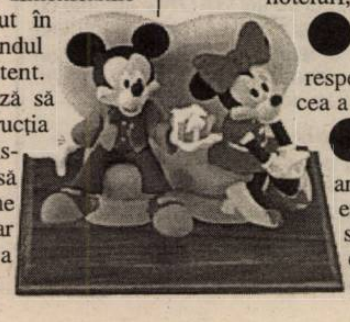

Cineastul, în alb-negru

Walt Disney a lucrat mulţi ani ca agent FBI sub acoperire, misiunea lui fiind aceea de a-i depista pe cei ce simpatizau cu ideile comuniste în perioada celebrei „vânători de vrăjitoare" lansate în epoca McCarthy. Cei ce-i contestă meritele de cineast sugerează că nu se poate delimita cât din reuşita în carieră se datorează talentului în sine şi cât sistemului care a stat în spatele său.

Paradoxal, Walt Disney a încercat să-şi creeze o imagine de om cu principii bazate pe valori morale solide. În ciuda umorului care caracterizează personajele lui şi situaţiile în care acestea sunt puse, cineastul era lipsit de simţul umorului în special în relaţiile cu subalternii săi. Când la una din aniversările zilei sale de naştere câţiva angajaţi i-au făcut „surpriza" de a-i prezenta o creaţie umoristică a lor – Albă ca Zăpada făcând sex cu piticii – Disney i-a anunţat pe loc pe „autorii producţiei porno" că sunt concediaţi şi că nu mai au voie să calce vreodată în compania lui.

Numele Mickey Mouse, devenit celebru la puţin timp după lansare, a fost folosit ca nume de cod în timpul debarcării în Normandia, la 6 iunie 1944, a trupelor aliate.

Walt Disney a încetat din viaţă la 15 decembrie 1966, la vârsta de 65 de ani, ca unul dintre cei mai bogaţi oameni din Statele Unite. Întreaga avere a rămas celor două fiice ale lui, Diane şi Sharon. În prezent are zece nepoţi.

Cea mai recentă evaluare a dimensiunii concernului Disney vorbea despre: 5 studiouri cinematografice, 9 canale de televiziune, 21 posturi de radio, 7 cotidiane, câteva edituri, zeci de hoteluri, câteva aeroporturi...

Un sondaj de opinie efectuat în Statele Unite arată că cea mai respectată marcă din această ţară este cea a produselor Disney.

Părintele lui Mickey Mouse spunea despre desenul animat că este cel mai explicit şi mai versatil mijloc de comunicare din câte există.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Anxietatea la serviciu

Relaţiile de serviciu şi atmosfera de la locul de muncă pot fi redutabile remedii pentru anumite tulburări ale sănătăţii – aspect al vieţii cotidiene studiat în numeroase ţări. Cercetătorii finlandezi au indicat recent o concluzie deloc plăcută, la care au ajuns după 25 de ani de observare a 812 muncitori, funcţionari şi conducători ai unei întreprinderi: anxietatea manifestată în timpul serviciului dublează riscul morţii în urma bolilor cardiace. Cu scopul de a aduna date despre stres, despre colesterolul din sânge şi tensiunea arterială, s-au întreţinut discuţii şi s-au efectuat analize clinice pentru 545 de bărbaţi şi 267 femei, care nu sufereau iniţial de nici un fel de boală. Pe parcursul anilor de studiu, au fost înregistrate 73 de decese cauzate de afecţiuni cardiovasculare.

Constrângerile şi tensiunile de la serviciu, ca şi recompensele necorespunzătoare faţă de efortul depus – respectiv, salarii destul de scăzute şi lipsa recunoaşterii sociale pe măsură – dublează riscurile mortalităţii cardio-vasculare în rândul salariaţilor. Activităţile asimilate cu sursele de stres sunt asociate de asemenea cu creşterea colesterolului în sânge şi cu creşterea în greutate, tensiunea arterială mărită contribuind şi ea, substanţial, la „expansiunea" maladiilor coronariene.

Pe de altă parte, „Asociaţia canadiană pentru sănătate mintală" arată că 25% din angajaţi suportă un stres important la locul de muncă. Costurile anxietăţii pentru această ţară nord-americană ajung anual la 20 miliarde dolari pe an! Concluziile respectivelor cercetări indică foarte clar un lucru mai degrabă ignorat, până în prezent, şi anume că nu e suficient să se renunţe la fumat, să se reducă consumul de alcool, să se mănânce alimente mai puţin grase şi să se facă sport, pentru ameliorarea sănătăţii pe plan cardiac, ci trebuie limitată la maximum şi anxietatea la serviciu. La acest capitol, medicina alopată oferă doar soluţii de atenuare a efectelor, prin pastile care alungă de pildă oboseala şi scăderea energiei vitale. Există în schimb diverse tehnici complementare cu efecte foarte bune (reflexoterapia, bioenergia sau qitaky, influenţa distală, reiki ş.a.), care beneficiază de avantajul că acţionează în primul rând asupra cauzelor dereglajului şi de acela că pacientul poate învăţa să se autotrateze. Unul dintre rezultatele aplicării terapiilor complementare, cu extindere asupra grupurilor umane, este reflectarea în mental a modificărilor pozitive şi respectiv îmbunătăţirea relaţiilor profesionale, deci şi un randament sporit, dar şi o speranţă de viaţă prelungită.

Leacuri din vechime

„SEMNĂTURILE" PLANTELOR. Medicina tradiţională românească, la fel ca şi cea din alte zone ale lumii, foloseşte şi remedii a căror acţiune favorabilă este argumentată, foarte original, prin... asemănarea plantei cu organul sau cu boala pentru care se utilizează. Astfel, rostopasca ajută în tratarea icterului („gălbinare", adică hepatită), având latexul de culoare galbenă; la fel, şi alte plante cu flori galbene, cum este sunătoarea. Fasolea, cu forma bobului ca a rinichiului, va fi, desigur, utilă în bolile renale, în vreme ce nuca (miezul ei seamănă izbitor cu creierul uman) ajută pe oricine o consumă să aibă mintea mereu sănătoasă.

DE SUGHIŢAT. Pentru a scăpa de supărătorul sughiţ, în popor s-au imaginat numeroase remedii ce par astăzi adevărate... năzdrăvanii, ele fiind însă, deloc paradoxal, foarte eficace. Cea mai bună metodă este reţinerea respiraţiei şi unirea degetelor mici cu degetele mari, la fiecare mână, astfel încât să se formeze două cercuri. Este, de fapt, închiderea unor circuite energetice. Alteori, subiectul era pus să-şi bage degetele arătătoare în urechi şi să bea câteva înghiţituri mici de apă. De asemenea, are efect şi punerea unui cuţit pe „puntea" nasului acestuia, cu condiţia să-l privească fără a clipi. Se mai poate ţine şi puţină sare pe vârful limbii scoase mult din gură sau poţi tămădui un suferind de sughiţ şi printr-o minciună! Cum aşa? Îl interoghezi, de pildă, în legătură cu o situaţie falsă, care-l pune în postura de vinovat, astfel ca şocul întrebării să-i orienteze întreaga atenţie (simţurile, mentalul etc.) către acea presupusă „fărădelege" a sa.

PURIFICATORUL DE AER „SALIN", AUR LA SALONUL DE INVENTICĂ DE LA BRUXELLES

Invenţia reputatului chimist buzoian Constantin PASCU (principalul realizator al aparatului de purificat apa – AQUATOR) a primit o nouă confirmare internaţională a efectelor pozitive asupra sănătăţii, fiind medaliată cu aur la Bruxelles.

ÎMPOTRIVA AFECŢIUNILOR DIN SEZONUL RECE ALE CĂILOR RESPIRATORII, *SALIN* ESTE ALIATUL IDEAL

Faţă de varianta iniţială, noul aparat are o eficienţă considerabil mărită, datorită ultimelor modificări constructive şi funcţionale.

SALIN produce efectul general de îmbunătăţire a calităţii aerului din spaţiile de utilizare (locuinţă, birou, maşină etc.): reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (mucegai, transpiraţie, cărţi vechi), împrospătarea aerului. Totodată, el măreşte rezistenţa la răceli, oferă stare de confort psihic, somn liniştit şi odihnitor, diminuează sforăitul.

Aparatul ***SALIN*** este foarte util în tratarea afecţiunilor ORL (sinuzite, rinite, laringite, alergii) şi pneumologice (astm bronşic, fibroză chistică, bronşite astmatiforme, bronşite, bronsectazii, silicoze, recuperări în TBC) – ceea ce duce la reducerea medicaţiei specifice şi la grăbirea vindecării.

Noutate de ultimă oră! Purificatorul de aer ***SALIN*** – aprobat ca aparat medical de Ministerul Sănătăţii şi Familiei – a primit în urmă cu câteva zile confirmarea pentru agrementare C.E. Este încă un pas spre Occident, după distincţia de la Bruxelles şi livrările în ţări precum Anglia, Germania, Franţa, Canada.

Aparatul „SALIN" şi plăcuţele de schimb, care se înnoiesc o dată la 3-4 luni, se pot achiziţiona (preţ: 650.000 lei) prin comenzi la tel. (021) 315.78.96 şi (021) 223.24.25 – pentru Bucureşti şi 0238-719.188 – pentru provincie (la firma producătoare – „Tehno Bionic" Buzău).

Între Orient şi Occident

JIN SHIN DO

Tehnică terapeutică energetică de legătură între Orient şi Occident, *Jin Shin Do* este dezvoltat pe două direcţii principiale. De o parte, se bazează pe teoria acupuncturii, pe o tehnică unică de acupresură, pe exerciţii, ca şi pe filosofia taoistă. De cealaltă parte, se cultivă viziunea occidentală asupra lucrului psihocorporal. Acesta se adresează corpului, psihicului şi emoţiilor, pornind de la o premisă fixă: ceea ce trăim în mod afectiv se manifestă în corp, iar ceea ce se trăieşte în fizic se manifestă în psihic. Emoţiile şi fizicul reprezintă două manifestări ale aceleiaşi realităţi, care este *vitalitatea unei persoane.*

Stres, migrene, tensiuni musculare

Mai corect, terapeutul foloseşte câte un deget de la fiecare mână, pentru a combina precis unele puncte de acupunctură. Se lucrează pe anumite meridiane, în număr de opt, care acţionează ca rezervoare de energie, funcţionarea lor putând fi comparată cu cea a unei ecluze ce recreează un echilibru: partea superioară – partea inferioară a corpului, faţă-spate, stânga-dreapta, interior-exterior. În anumite cazuri, rezultatul stabilirii raportului energetic dorit este restabilirea unei circulaţii sangvine, însoţită de relaxarea muşchilor şi de un sentiment profund de unitate a sistemelor organismului.

Jin Shin Do se utilizează pe un registru larg: de la destinderea profundă, la activitatea terapeutică rafinată. Principalele efecte pozitive vizează problemele de stres, foarte numeroase, pe cele legate de tensiunea musculară, de sciatică, de migrene, de funcţiile ce condiţionează digestia şi menstruaţia. Având drept obiectiv de bază restabilirea echilibrului energetic între diferitele părţi ale corpului, se obţin efecte asupra mai multor simptome ce reprezintă de fapt dezechilibre. Şi, chiar dacă primul scop al unei şedinţe este de a realiza o destindere fizică, deseori apare şi relaxarea emoţională. Potrivit specialiştilor canadieni, uneori este suficientă o singură şedinţă, pentru regăsirea echilibrului şi a bunei dispoziţii. În principiu însă, în funcţie de pacient, 5-10 şedinţe de tratament rezolvă problemele de sănătate. De asemenea, se recomandă la schimbarea fiecărui anotimp tonifierea prin Jin Shin Do – străveche atitudine legată de sănătate, originară din China.

Instrument de autocunoastere

Această tehnică terapeutică reprezintă şi un instrument eficace pentru o mai bună autocunoaştere. Atingerea caracteristică blândă, precisă, atentă, neinvazivă, ca şi ritmul lent, toate creează un spaţiu propice pentru subiect, de a face legături între diverse aspecte ce privesc buna funcţionare a organismului şi a mentalului. În timpul unei asemenea proceduri, se poate acţiona de pildă asupra tensiunilor cronice, asupra aşa-numitei „armuri musculare". Să presupunem că o contracţie musculară prezentă de mult timp în piept a creat tensiuni şi probleme respiratorii. Ea a afectat, concomitent, planul emotiv, ceea ce se traduce frecvent prin diminuarea capacităţii de a resimţi preţioasa nevoie de a iubi şi de a fi iubit. O şlefuire a amintitei „armuri" va determina mai întâi conştientizarea zonei tensionate (care redevine perceptibilă) şi a blocajului emotiv în speţă.

O relaxare mai completă, cu o terapie foarte atentă, va antrena imediat o „deschidere" a pieptului. Destinderea muşchilor, respiraţia mai bună, dar şi sentimentul nou de a fi din nou racordat la ritmul lumii – iată vitalitatea fizică şi emotivă care survine în urma terapiei Jin Shin Do. Şi, aşa cum arătam mai sus, efectul nu se limitează la un anume organ sau funcţie, ci întregul organism este revitalizat. De aceea, iniţial, această terapie a fost concepută ca instrument de facilitare a atingerii între membrii aceleiaşi familii, între soţi, între prieteni. Ideea de bază era că, pornind de la gesturi simple, accesibile tuturor, se poate acţiona nemijlocit în folosul celor din jur. În ce priveşte formaţia profesională a terapeuţilor, Jin Shin Do este util practicanţilor masajului, psihoterapeuţilor, fizioterapeuţilor, chiar şi infirmierelor, putându-se combina cu masajul, cu terapia cranio-sacrală, dar şi cu diferite tipuri de intervenţii verbale pe plan psiho-emotiv.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

Armonia trupului – armonia minţii

Nu puţine sunt cazurile când o persoană simte influenţa nelămurită pe care doar simpla prezenţă a altcuiva o are asupra sa: stare de bine, bucurie sau, dimpotrivă, repulsie, senzaţie de inconfort, uneori chiar de rău. Parapsihologul *Emilia Vlădescu* ia contact frecvent cu asemenea situaţii în care, aşa cum veţi citi mai jos, se pune problema supraîncărcării sau a golurilor energetice ale subiecţilor şi cea a compatibilităţii dintre oameni, relaţie pe care cel mai frecvent nu ştim să ne-o explicăm. Vorbim despre iubire şi ură, le numim sentimente, stări emoţionale, şi totuşi esenţa ne scapă: nefiind vorba despre ceva palpabil, noi nu sesizăm că toate acestea reprezintă manifestări ale câmpurilor energetice, acele vibraţii subtile ale particulelor materiei, ce înseamnă viaţa însăşi.

O cititoare a revistei „Magazin", S.C. din Braşov (28 ani), a contactat-o pe Emilia Vlădescu pentru rezolvarea unei probleme deloc obişnuite, în opinia sa. În treacăt spus, colaboratoarea noastră ne-a mărturisit că este una dintre scrisorile cel mai bine concepute, cititoarea descriind în detaliu istoricul problemelor sale, momentele-cheie ale manifestărilor, ceea ce a simţit, în final punând întrebări concise, fără ambiguităţi şi prezentându-şi exact statutul. S.C. este o femeie tânără, veselă şi sociabilă, iar în relaţiile cu colegii de serviciu a fost întotdeauna apreciată pozitiv. În urmă cu 4 ani, a constatat cu uimire că prezenţa unei colege mai în etate, frumoasă, elegantă, cu un spirit dezvoltat şi în acelaşi timp modestă, o inhiba. Atrasă până la fascinaţie de cealaltă atunci când se întâmpla să se afle în acelaşi grup, tânăra constata că nu mai e ea însăşi, că nu poate să se manifeste firesc, stare pe care o intuia şi la colega sa. După circa 2 ani, S.C. a observat ceva straniu: veselia exagerată în prezenţa celeilalte (cititoarea noastră plusează: „Seamănă foarte bine cu ceea ce se cheamă a fi îndrăgostit."), „electrocutarea" spontană, la atingerea metalelor, blocarea uşilor glisante de la supermarket-uri, „ştergerea" afişajelor electronice în prezenţa ei, la mai puţin de 1 metru şi o anume stare de bine indusă celor din jur. În schimb, la o consultaţie medicală complexă, ea a fost diagnosticată cu fibrom şi chist ovarian, calculi renali şi biliari, ficatul mărit şi senzaţii de greaţă frecvente şi puternice.

Starea descrisă a determinat-o pe S.C. să abordeze un medic bioenergoterapeut, care a constatat şi dereglarea funcţionării tiroidei şi care a supus-o unor şedinţe de bioterapie. Însă, o dată cu dispariţia rapidă a problemelor de sănătate, tânăra a pierdut şi ceea ce numeşte „energia suplimentară", devenind totodată rece şi indiferentă faţă de cei din jur. Din starea respectivă, nu a putut s-o scoată nici prezenţa colegei care altădată o reconforta.

Emilia Vlădescu a realizat un examen parapsihologic al tinerei S.C. pe baza fotografiei şi a relatărilor scrise, iar răspunsul său este tranşant şi, probabil, chiar surprinzător. Mai întâi, pentru că ea nu atribuie o stare de bună dispoziţie dizarmoniei energetice sau blocajului, iar în ce o priveşte pe S.C. „pentru o persoană cu probleme de sănătate atât de mari, sigur nu poate fi vorba despre un surplus de energie". În ce priveşte relaţia cu colega de serviciu mai vârstnică, lucrurile sunt mai simple decât la prima vedere. Când o persoană are carenţe bioenergetice, la contactul cu cineva „puternic", acest fapt se resimte la nivel energetic fie prin stări de euforie, fie prin slăbiciune (cazul deochiului). Un individ puternic sensibilizat poate avea mari pierderi de energie, manifestate şi prin stări euforice, ceea ce nu înseamnă că posedă un surplus energetic, ci, dimpotrivă, deschiderea câmpului energetic şi dezordinea acestuia. Declanşarea fenomenului o poate face un eveniment sau prezenţa unei persoane, care „resuscită" în subiect momente şocante, trăite eventual într-o viaţă anterioară, lucru mai puţin conştientizat de subiect. În urma tratamentului descris, S.C. a dobândit echilibrul energetic alterat anterior şi manifestat prin exuberanţa şi euforia ce ilustrau o anume labilitate energetică, şi nicidecum un surplus de energie. „Procesul de autocunoaştere nu implică, într-o primă fază, exuberanţă, ci agitaţie, o căutare menită a aduce pace, linişte, armonie sufletească. Iar armonia dintre minte şi organism se obţine greu!" – conchide Emilia Vlădescu.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi **Emiliei Vlădescu** *– psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.*

BAL MASCAT

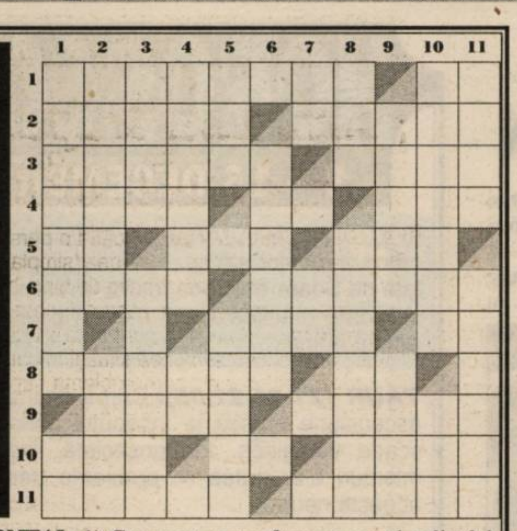

ORIZONTAL: 1) Cunoscut actor francez, eroul peliculei „Bal la castel" (Pierre; 1903-1972) – Traian Iancu. 2) Pictor francez, promotor al cubismului, prezent cu tabloul „Masca neagră" (Fernand) – E timpul balului. 3) Poet-preot, autorul culegerii de piese „Poeme cu măşti" – „Association française pour l'avancement de Science" (siglă). 4) Napi porcești – Negație – Se pune între doi roman! 5) Cete! – Nun – Localitate în Ciad. 6) „Balul..." piesă a dramaturgului francez Jean Anouilh (nom.) – Instrument muzical cu corzi. 7) Căi de circulație – Argint (simb.). 8) Cunoscut actor american, protagonist în filmul „Operația – Balul nebunilor" (Mickey) – Lucia Albu. 9) Cataractă (mar.) – „...pentru mare bal mascat", lucrare din creația pictorului englez William Hogarth. 10) „Masca de...", film american cu P. Van Eyck (pl.) – Afirmație – Oraș-cetate în Sumer. 11) Orificii la mască; au rol de ochi – Aprig.

VERTICAL: 1) Actor francez, partenerul lui Harry Baur în filmul „Un carnet de bal" (Pierre) – Andrè Gide. 2) Soțul Amaliei, din opera „Bal mascat" de Giuseppe Verdi – Vechea denumire a râului Olsava. 3) Piatră semiprețioasă – Titlu de „regină", obținut de frumoasa balului. 4) Curați (fig.) – Nicolae Oancea. 5) Serviciul Român de Informații (siglă) – Compozitor italian (Giuseppe), autorul operei „Bal mascat". 6) Poet englez, autorul versurilor satirice din volumul „Balul alegerilor" (Christopher). 7) Aiuș! – Ion Nicolae. 8) Haină – „Bal mascat în...", pânză de Theodor Aman. 9) „...de bal", volum de nuvele din 1960, aparținând lui Simion Pop – Autoarea volumului de versuri „Măști de priveghi" (Florența). 10) Mijloc de transport pentru un bal la castel – Lac în Rusia. 11) Oraș moldav unde are loc acțiunea romanului „Bal mascat", de Ionel Teodoreanu – Aninat.

DICȚIONAR: AFAS, NATI, ISI, ASU, SFOR, EBLA, OSPA, ELN.

CRISTIAN ALDEA
Breaza – Prahova

SOLUȚIA CAREULUI („Bal mascat"): BRASSEUR – TI – LEGER – SEARA – ANANIA – AFAS – NATI – NU – ISI – CT – NAS – ASU – HOTI – TTTERA – A – R – VENE – AG – ROONEY – LA – A – SFOR – BILET – APE – DA – EBLA – GAURI – CRUNT.

Verificați-vă cunoștințele

BICICLETA

1. De unde vine cuvântul bicicletă?
2. Cum se numea vehiculul construit în 1790 de contele Sivrac și considerat adevăratul strămoș al bicicletei?
3. Când și unde a avut loc primul campionat de ciclism pe pistă?
4. Cine a scris cartea umoristică „Trei pe două biciclete"?
5. Ce pictor și decorator francez din secolul trecut a pictat tabloul „Cei patru cicliști"?
6. Cine a regizat, în 1948, filmul „Hoți de biciclete"?
7. Ce regretat cântăreț francez de origine americană (1936-1979) interpreta cu mult succes melodia „Pe bicicletă în Paris" (Á vélo dans Paris)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prin „piatră" se înțelege numele generic dat rocilor și mineralelor dure. 2) Eroii din mitologia greacă Deukalion și Pyrrha au repopulat pământul după groaznicul potop universal, creând oameni pietre. 3) Cabana „Piatra arsă" se află pe vârful cu același nume din masivul Bucegi, la o altitudine de circa 2075 m. 4) Comedia „Piatra din casă" a fost scrisă de Vasile Alecsandri (1818 (1819? 1821?)-1890). 5) Muzica baletului „Floarea de piatră" aparține compozitorului Serghei Sergheevici Procofiev (1891-1953). 6) Piatra-lunii este o varietate de feldspat cu reflexe albăstrui, folosită ca piatră semiprețioasă. 7) Filmul „Piatră peste piatră" a fost realizat în 1970 de documentaristul cubanez Santiago Alvarez.

Poșta cititorilor Pentru întrebările din 14 noiembrie, numărul 46, cu tema „Crizanteme", am primit scrisori de la următorii cititori:

■ 7 răspunsuri corecte: *Gorea Florentina*, Toplița și *Mihai Waspusch*, București.
■ 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas*, Săbăuani, prof. *Maria Iova*, Constanța și prof. *Marin Ștefan*, Șimleul Silvaniei.
■ 5 răspunsuri corecte: *Monica Ionescu*, București, *Vasile Dinu*, Timișoara, *Marius Cizmaru*, Sibiu.

Așteptând scrisorile dumneavoastră, vă dorim mult succes în continuare. (Irina Stoica)

22. Lucrătorii au dreptul de a participa la determinarea și ameliorarea condițiilor de muncă și a mediului de muncă din cadrul întreprinderii.

ȘAH

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută și câștigă

Troitzky - Studiu, 1900

DEZLEGARE:
1. Tc4 Rd2
2. Td4! Td4
3. h8D cu câștig.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

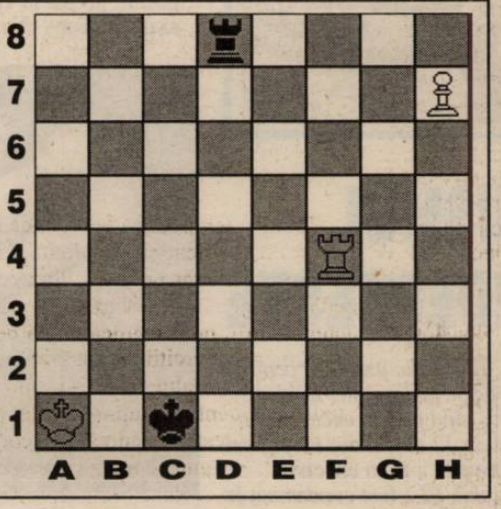

SPORT FLASH

Judo, în figuri

La Palatului Sporturilor din București s-a desfășurat cel mai tare concurs de judo organizat vreodată în țara noastră, e vorba despre Judo World Masters, un turneu al maeștrilor mondiali, dotat cu premii totale de o jumătate de milion de dolari. Deși n-am inventat noi această disciplină, sportivii noștri au făcut o figură bunicică, la încheierea concursului, sâmbătă seara, cinci judoka suindu-se pe podium. Alina Dumitru la categoria 48 kg a luat argintul, alte două medalii, de bronz, fiind câștigate de Carmen Bogdan (48 kg) și Marian Maria în concursul masculin, la 66 kg. Cu o zi înainte, alte două medalii, una de argint prin Simona Richter (78 kg) și alta de bronz prin Alina Croitoru (70 kg). La turneul organizat în premieră mondială, fiecare a încasat un cec frumușel, în funcție de cât de maestru a fost în figuri. Astfel, câștigătorii finalelor au băgat în buzunar câte 17.857 dolari, acupanții locului 2 au primit câte 10.714 dolari, medaliații cu bronz câte 5.357 dolari.

Cupa Mondială la gimnastică

Nici nu s-au încheiat bine mondialele de gimnastică de la Debrețin (Ungaria), și la Stuttgart au început finalele Cupei Mondiale. În prima zi, Marian Drăgulescu a recidivat, obținând aurul la sol și bronzul la sărituri, în vreme ce Ioana Petrovshi a luat aurul în proba de paralele inegale.

Oltenii au nocturnă ca ziua

Universitatea Craiova într-o zi câștigă, în alte trei, pierde, iar în a cincea își montează nocturnă pe stadionul Oblemenco. Deși unii vorbesc despre paradoxul chelului, nocturna a fost inaugurată vinerea trecută și cel mai fericit a fost președintele FRF, Mircea Sandu, care și întrevede o evoluție la Craiova a echipei naționale, nu la calendele grecești, ci atunci când nocturna va atinge standardele FIFA. Printre altele, aflat la Craiova în bătaia luminilor, Sandu și-a amintit, sentimental, cum era să devină el, în 1971, jucător al Craiovei. Destinul l-a dus însă spre formația Sportul, unde a jucat toată viața (scurtă de fotbalist), adică 18 ani. Nici nu vreau să mă gândesc ce-ar fi ajuns Mircea Sandu dacă ar fi jucat la Universitatea Craiova. Și cu toate acestea, sâmbătă, craiovenii n-au putut să treacă de Ceahlăul de sub Pietricica, 0-0 fiind o poveste fără cuvinte.

Pițurcă a găsit soluția

După ce s-a împăcat cu galeria, Victor Pițurcă a găsit și soluția pentru ca Steaua să urce cât mai sus. Soluția se numește Sabin Ilie, un jucător care nu mai e băgat în seamă la Național. De aici el ar urma să revină la Steaua, după principiul „rotirea cadrelor înseamnă revenirea schimbării", dar nu mai devreme de pauza competițională, când Steaua l-ar putea schimba cu Liță. Pițurcă a ajuns la soluția asta pentrũ că „nu prea mai ai de unde să alegi jucători din țară". Asta așa e, ehei, vremurile alea când doar întindeai mâna și alegeai pe cine voia... Nemaifiind jucători în țară, Pițurcă se gândește să transfere ceva jucători din străinătate, lista lui fiind bogată și garnisită cu fotbaliști sud-africani, care nu costă prea mult, ca la second hand. Sperietoarea lansată de antrenor propriilor jucători e simplă: sud-africanii vin să joace în România pe bani mai puțini decât cer jucătorii actualului lot. Pițurcă nu știe vorba lui Burebista: câți bani dai, atâta face (jucătorul)! Ca dovadă, nici un internațional român nu dă banii adevărați din Europa, pe vorbele de la Steaua. Oricum, Steaua a reușit în etapa a 14-a să revină în partida cu Sportul, întorcând rezultatul de la 0-1 la 2-1.

Cum stăm?

Păi, Rapidul tot pe locul 1 e, încă o victorie în deplasare, de data asta la Arad. Pe locul 2, la 10 puncte de Rapid este Dinamo, care a învins în deplasare pe AEK Poli Timișoara. În afară de cele trei victorii în deplasare, restul a fost fotbal tern, cu victorii scontate și egaluri fără substanță. FC Național e pe ultima treaptă a podiumului, iar Steaua a urcat pe locul 4. Încă puțin și va începe să aspire la titlu. Restul e tăcere, adică Sportul pe locul prea generos pentru el, 14, Aradul tot pe ultimul loc, iar FCM Bacău, învinsă la Galați, prima de la venirea lui Ilie Dumitrescu la cârma echipei, a ajuns pe un locșor mai bun, 12. Cam atât despre etapa a 14-a.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

NERTERA

Nertera este o plantă decorativă prin fructe. Numele său vine din limba greacă, „nerteros" însemnând scund. Este o plantă perenă, „târâtoare", formând un covor dens de frunze minuscule, nu mai înalt de 4 cm. La sfârșitul primăverii, se umple de flori mici, albe-verzui, prea puțin interesante din punct de vedere ornamental. Numai că aceste flori sunt urmate de fructe de forma unor bobițe roșii-portocalii, ca niște perle strălucitoare ce acoperă planta aproape în întregime. Sunt foarte decorative și se mențin toată vara, până toamna târziu și adesea chiar și iarna.

Menținerea nerterei mulți ani necesită îngrijire atentă. Ideal este ca anual să se obțină plante tinere, fie prin semințe, fie prin butașii din vârfuri sau prin divizarea tufei, operațiuni care se fac la sfârșitul iernii. Nertera este o plantă care iubește răcoarea, iarna mulțumindu-se cu 4-5 grade. Necesită multă lumină, dar nu suportă insolația din timpul verii când are nevoie de semiumbră. Udarea trebuie făcută mereu, astfel încât pământul să fie în permanență reavăn. Frunzele însă trebuie ferite de apă, deoarece sunt sensibile și putrezesc ușor. Iarna aproape că nu trebuie udată sau oricum extrem de rar și cu apă puțină. Îi prieste pământul calcaros, nisipos și bine drenat. Secretul ei constă în udări, aer proaspăt și lumină multă.

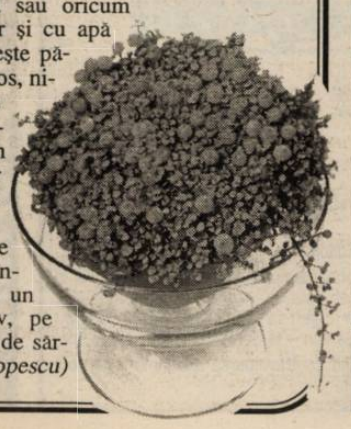

Arată foarte frumos pusă într-o cupă sau un vas decorativ, pe masa festivă, de sărbători. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU „DIN VORBĂ ÎN VORBĂ"

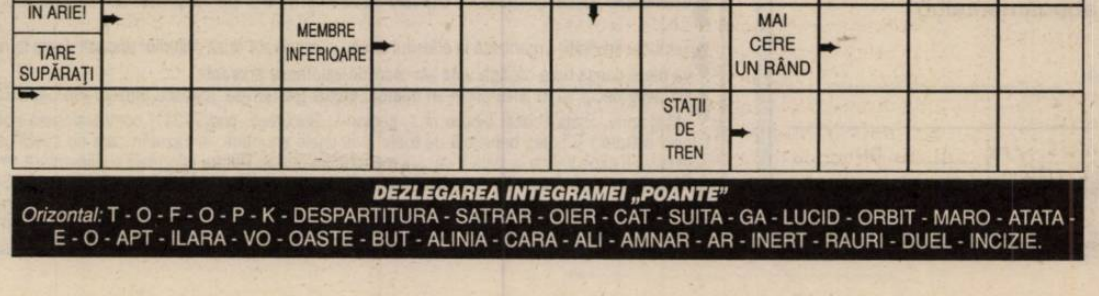

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „POANTE"

Orizontal: T - O - F - O - P - K - DESPARTITURA - SATRAR - OIER - CAT - SUITA - GA - LUCID - ORBIT - MARO - ATATA - E - O - APT - ILARA - VO - OASTE - BUT - ALINIA - CARA - ALI - AMNAR - AR - INERT - RAURI - DUEL - INCIZIE.

12 MILIOANE $, UN REMBRANDT FALS!

O lucrare atribuită lui Rembrandt şi vândută recent de o micuţă casă de licitaţie din Quebec, cu 12 milioane dolari, unui client din Argentina, s-a dovedit că nu fusese pictată de maestrul olandez. După ce a fost examinat la Berlin, experţii au decis că portretul bătrânului cu barbă, executat în tradiţia realismului expresionist, a fost pictat de un elev al lui Rembradt şi nu de maestrul însuşi. Tabloul fusese expertizat în 1951 ca fiind al lui Rembrandt, numai că noua expertiză a adăugat acest tablou pe lista celor peste 800 de lucrări care primiseră calificativul „original Rembrandt" şi care, numai în ultimii 25 de ani, s-au dovedit că nu-i aparţin.

PEKIN-LONDRA, CU MAŞINA LUI BATMAN

Doi chinezi şi un şofer londonez de taxi au pornit de la Pekin în luna septembrie şi după ce au mers 17.700 km au ajuns teferi la Londra, săptămâna trecută, după o călătorie care a traversat 11 ţări. În timpul periplului de 9 săptămâni (nu şi jumătate), Liang Yuchum (27 ani) şi Wang Yuanchun (26 ani) au filmat şi au

învăţat limba engleză cu accentul *cockney*, specific londonez, de la şoferul de taxi Tony Arnold, de 46 de ani. La sosirea în Piaţa Trafalgar, aflată în buricul Londrei, cei trei au fost întâmpinaţi de dansatori tradiţionali chinezi şi de o mulţime de ziarişti. Londonezul era foarte încântat de taxiul său, botezat „xiaofu", ceea ce în dialectul mandarin înseamnă „maşina lui Batman". Filmul epopeii, realizat la iniţiativa guvernului chinez, este destinat unei emisiuni educative pentru acei chinezi care doresc să înveţe engleza înainte de începerea Jocurilor Olimpice de la Pekin, din 2008. Dacă „taxiul Pekin-Londra" ar fi avut aparatul de taxare pornit, acesta ar fi arătat cam 24.000 lire sterline (36.000 euro), a explicat Tony Arnold, care are în urma lui 25 de ani de meserie.

HOROSCOP
9 - 15 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Poate fi o săptămână a marilor şanse, întrucât poziţia lui Jupiter faţă de Soare este una foarte favorabilă. Norocul se poate manifesta mai ales în privinţa banilor, dar nu numai.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are o ascensiune bruscă la începutul perioadei, apoi scade vertiginos. În consecinţă, începând de miercuri s-ar putea ivi probleme trecătoare de această natură.

GEMENI (22.05-21.06): Marţi sau miercuri veţi reîntâlni un prieten vechi şi foarte drag. S-ar putea ca din discuţii să reiasă câteva idei profitabile pentru viitorul apropiat. Vineri primiţi o sumă consistentă de bani.

RAC (22.06-22.07): Luna vă influenţează negativ viaţa sentimentală şi se pare că în cuplu vor interveni „scântei" datorate ciocnirilor de orgolii. Din fericire, conflictele se vor aplana foarte repede.

LEU (23.07-22.08): Se pare că va fi o săptămână fastă din punct de vedere financiar. Curba cu pricina are două maxime, fapt foarte rar. Nu excludeţi participarea la jocurile oficiale de noroc, nu se ştie niciodată.

FECIOARA (23.08-21.09): În prima parte a intervalului s-ar putea ivi dinsensiuni în mediul profesional sau de afaceri. Mercur are o poziţie nefavorabilă faţă de Soare şi bugetul dv. se clatină.

BALANŢA (22.09-22.10): Venus şi Marte vă sunt acum aliaţi de nădejde. În consecinţă, dragostea este pe primul plan şi restul lumii parcă nici nu mai există. Din păcate, dificultăţile financiare vă dau târcoale.

SCORPION (23.10-21.11): Deşi nici o scamă de nor nu tulbură seninul din constelaţia dv., o primejdie latentă există şi aceasta este de natură sentimentală. Nu cumva vă neglijaţi cam mult partenerul de viaţă?

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai interesant aspect al săptămânii îl reprezintă oscilaţiile curbei financiare. Se pare că aveţi tendinţa de a cheltui fără discernământ şi asta se răzbună.

CAPRICORN (21.12-19.01): Săptămâna va fi marcată de divergenţe familiale sau în mediul profesional. O nervozitate neobişnuită v-a acaparat şi va trebui să vă cenzuraţi drastic excesele temperamentale.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Totul vă merge din plin. Cel puţin aşa indică principalele curbe astrale, care se situează mult peste normal. Miercuri sau joi veţi primi bani, iar viaţa amoroasă este zglobie.

PEŞTI (19.02-20.03): Marţi sau miercuri, un eveniment deosebit vă va scoate din monotonia cotidiană. Faptul poate „tâşni" din mediul profesional sau din cel familial şi va fi de bine şi profitabil pentru viitor.

Personalităţile săptămânii: *Cella Delavrancea, Ionel Perlea, Virgil Madgearu, Radu Beligan, I.Al. Brătescu-Voineşti;* Hector Berlioz, Gustave Flaubert, Frank Sinatra, Jean Marais.

Muşcătura de cobră

Un îmblânzitor de cobre din insula indoneziană Batam a făcut un gest necugetat şi partenerul său de spectacol, o cobră de toată frumuseţea, l-a atacat cu o muşcătură mortală. Tânărul în vârstă de 23 de ani, care practica această îndeletnicire de patru ani, a murit la spital după numai trei ore.

FETIŞISMUL SE PEDEPSEŞTE

În Franţa, pasiunea pentru sutiene se pedepseşte. Evident, atunci când este în exces. Şi un tânăr de 32 de ani din Perpignan s-a dovedit a fi un excesiv incurabil. El a fost condamnat la 8 luni de închisoare, dintre care una obligatoriu, pentru vina de a fi furat 327 de sutiene şi chiloţi de damă tanga. Asta fără a mai pune la socoteală şi cele găsite asupra lui în momentul arestării. Omul a declarat că se dă în vânt după paradele de modă care prezintă colecţiile de desuuri, în rest fiind sănătos.

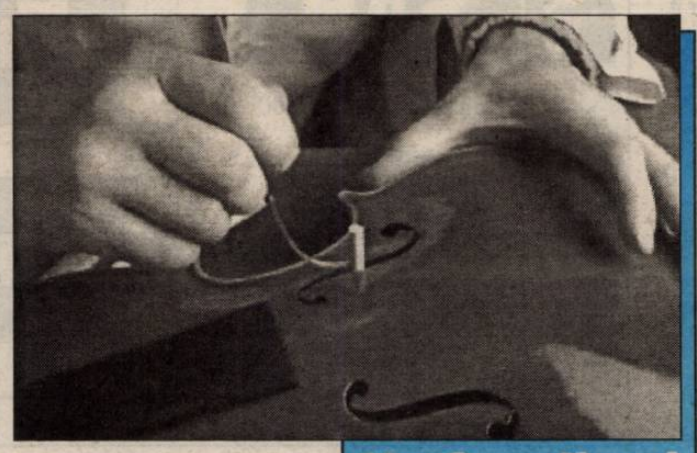

Un Stradivari autentic

O vioară construită în secolul al XVIII-lea de celebrul lutier italian Antonio Stradivari (1644-1737) a fost vândută la casa Christie's din Londra pentru suma de 608.000 lire sterline (960.000 euro). Instrumentul data din 1726, casa de licitaţie specificând că el a fost construit de Stradivari pe când avea ceva mai bine de 80 de ani şi că era nefolosit din 1800. Stradivari n-a construit doar viori, ci şi viole, violoncele, harpe şi chitare în atelierul său din Cremona, în jur de 650 de instrumente supravieţuindu-i până în ziua de azi. Recordul de vânzare la Christie's pentru un Stradivari s-a înregistrat în aprilie 1998, când o vioară s-a vândut cu 947.500 lire sterline.

ÎN NUMĂRUL VIITOR: ■ *Se joacă Dumnezeu cu zarurile?* ■ *Monstrul din Loch Ness şi rudele sale* ■ *Războaiele chimice nedeclarate* ■ *Arta cărtilor postale amazoniene* ■ *Încercări de a dezlega misterul Marii Piramide* ■ *Pe frontul energiilor negative*

Francezii, amanţi imbatabili

Fabricantul de prezervative Durex a făcut o anchetă printre 50.000 de persoane din 22 de ţări, pentru a descoperi care sunt cei mai tari amanţi din lume. Pe locul întâi au ieşit francezii, care anul trecut au avut 167 de raporturi sexuale în medie, danezii şi olandezii ocupând podiumul. Americanii n-au prins decât locul 11, cu doar 138 de relaţii sexuale, asta după ce cu un an înainte ocupaseră locul întâi. Cei mai placizi s-au dovedit singaporezii, care, cu doar 110 raporturi carnale, n-au ocupat decât coada clasamentului. Norvegienii sunt cei mai rapizi din lume, ei terminând în pat o aventură încă de la prima întâlnire. Participanţii la anchetă au mai desemnat şi cele mai sexy vedete: Brad Pitt şi fotbalistul David Beckham au fost votaţi de femei, bărbaţii clasând pe primele locuri pe Jennifer Lopez şi Angelina Jolie.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Biblioteca judeţeană

SERIE NOUĂ - 603 • ANUL XLV • 12 DECEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 50 (2353)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Minciuna care vindecă e mai bună decât adevărul care doare.*
(Sun Tzu)

■ *Orice reclamă conţine poveşti în proporţie de 85% plus un comision de 15%.*
(Fred Allen)

■ *Numele proştilor e pe toate gardurile, iar al deştepţilor e menţionat, uneori, prin enciclopedii.*
(Bisanne de Soleil)

CEA MAI VECHE SCRIERE A LUMII NOI

Cea mai veche formă de scriere de pe continentul american a fost descoperită săptămâna trecută în Mexic de o echipă de antropologi, vechimea ei fiind estimată la peste 2500 de ani.

Este vorba, după cum a explicat unul dintre cercetători în revista *Science*, despre simboluri identificate pe obiecte provenind de la civilizaţia olmecilor şi care corespund primei scrieri a Lumii Noi. Prima formă de scriere mezoamericană era până acum atribuită civilizaţiei Oaxaca din sud-estul Mexicului şi data din anul 300 î.Ch. „Olmecii stau la originea a numeroase tradiţii culturale ale Mezo-Americii, printre care construcţiile urbane şi arhitectura monumentală, aşa încât pare foarte curios că scrierea a fost atribuită altor grupuri" a argumentat prof. Mary Pohl de la Universitatea din Miami. „Olmecii sunt primii care au pus bazele unui stat politic şi scrierea nu putea fi decât direct asociată conducătorilor care doreau să-şi consolideze puterea, aşa încât este cât se poate de coerent să-ţi imaginezi că ei au fost primii care au utilizat un sistem de scriere, numai că nimeni nu găsise până azi o dovadă". Echipa de paleontologi de la Universitatea din Miami a tras aceste concluzii după ce a descoperit în statul Tabasco (Mexic), în apropiere de oraşul La Venta, un sigiliu cilindric din lut şi câteva fragmente dintr-o rocă sculptată, de culoare verde, acoperită cu hieroglife, toate acestea datând din anul 650 î.Ch. La Venta este unul din marile situri ale civilizaţiei olmece, a cărei cultură a înflorit între anii 1200 şi 600 î.Ch. Prototipul scrierii olmece s-a răspândit în toată Peninsula Yucatan, servind ca bază maiaşilor care au elaborat ulterior scrierea cea mai sofisticată din această zonă a lumii. Sigiliul pare a fi fost folosit la imprimarea unor ţesături şi are gravate o pasăre, care parcă vorbeşte, şi simboluri înscrise în dreptul ciocului, încadrate într-o bulă stilizată cam ca în benzile desenate. „Primele benzi desenate par să fi fost inventate de olmeci" a spus cercetătoarea americană care a adăugat că echipa sa va reveni anul viitor la locul descoperirilor pentru a-şi continua cercetările.

Viaţa a apărut în sulfura de fier!

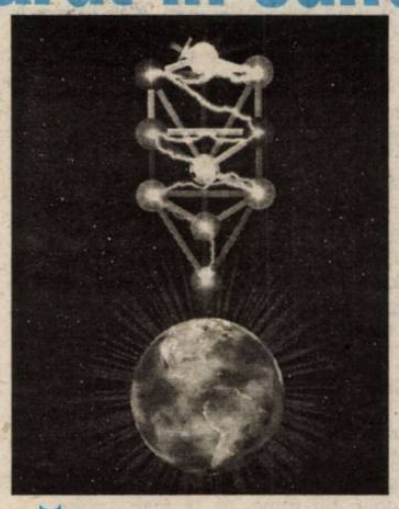

Marile incertitudini care plutesc asupra apariţiei vieţii pe Pământ, ca de altfel şi asupra naşterii Universului, lasă loc unor discuţii aprinse şi unor teorii noi care încearcă să le înlăture pe cele vechi. O astfel de nouă teorie despre apariţia vieţii este semnată de doi cercetători, unul din Dusseldorf şi altul din Glasgow. William Martin şi Michael Russell nu i-au convins, însă, pe confraţii lor care rămân sceptici în faţa ideii avansate de cei doi, idee care în mare spune aşa: primele sisteme vii s-au format în incubatoare ne-vii.

Teoria general acceptată (nimeni nu poate spune de ce) presupune că elementele de bază ale vieţii s-au format înainte de a da naştere celulelor. Martin şi Russell nu sunt de acord cu această ordine a lucrurilor, care, oricum, porneşte, tot de la supoziţii şi nu de la certitudini. Ei spun că primele celule de pe Pământ erau constituite din sulfură de fier. Formate pe fundul oceanelor, ele au oferit un mediu de dezvoltare ideal pentru apariţia primilor compuşi ai vieţii organice. „Viaţa a început în celulele de sulfură de fier", a rezumat prof. Russell această nouă teorie care a apărut în *Philosofical Transactions*, publicaţie a Societăţii Regale Britanice.

Dilemă existenţială

CUM VĂ LEGAŢI ŞIRETURILE?

Când vă puneţi şireturi noi la pantofi, cum le aranjaţi? În bucle verticale, orizontale sau încrucişate? La această problemă existenţială, un cercetător australian, al cărui studiu a fost publicat în ultimul număr al prestigioasei reviste ştiinţifice *Nature*, a adus un răspuns matematic. Burkhard Polster, matematician la Universitatea Monash (statul Victoria), a identificat mai întâi toate variabilele acestui exerciţiu zilnic practicat de marea majoritate a oamenilor de pe planetă: numărul de ochiuri al încălţărilor, eficacitatea şnuruirii, efortul necesar, lungimea şireturilor. După ce a pus toate acestea într-o ecuaţie, cercetătorul australian a dat verdictul: metoda care utilizează buclele orizontale între fiecare ochi al pantofului, şi zig-zag-ul american, pe bază de bucle încrucişate, sunt metodele cele mai curente şi care permit o şnuruire foarte solidă. Dar metoda favorită, în viziunea matematicianului, rămâne „nodul fluture", o tehnică mai puţin răspândită, care combină buclele orizontale, la ochiurile de jos şi de sus ale pantofului, şi buclele încrucişate pentru ochiurile intermediare. Rezultatul: o şnuruire eficace şi economică. Având în vedere această eficacitate, înţelegem, în fine, de ce li se confiscă arestaţilor şireturile la intrarea în celulă...

ARTA CĂRŢILOR POŞTALE AMAZONIENE

Femina club

• Astrele şi dieta corectă

Se pare că Shakira a fost văzută făcându-şi cumpărăturile la Mall. Până la urmă, misterul a fost dezlegat: era o copie a ei de la «Ploaia de stele»

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Zonele intacte ale Terrei. O echipă de 200 de cercetători din întreaga lume a identificat ultimele 37 de mari regiuni virgine ale planetei, care reprezintă 46 la sută din suprafaţa terestră şi nu sunt locuite decât de 2,4 la sută din populaţia mondială. Studiul a stabilit drept „zonă sălbatică" o suprafaţă de cel puţin 10.000 km pătraţi cu cel puţin 70 la sută din vegetaţie intactă şi o densitate demografică inferioară cifrei de 5 locuitori pe km pătrat. Cinci din aceste zone sălbatice sunt considerate extrem de bogate în biodiversitate, printre acestea sunt şi cele trei mari păduri tropicale ale planetei: Amazonia şi pădurile din centrul Congo şi din Insula Noua Guinee.

Pianul care se acordează singur. Un inginer londonez a pus la punct un sistem care permite unui pian să se acordeze singur în 40 de secunde. De obicei această îndeletnicire este migăloasă, manuală şi practicată de oameni specializaţi. Sistemul lui Don Gilmore foloseşte curent electric pentru a slăbi tensiunea corzilor, un analizor de frecvenţă şi un microcomputer, acordajul făcându-se, astfel, automat, fără intervenţia vreunui specialist. Gilmore, care trăieşte în Kansas City, statul Missouri, a fost pianist clasic înainte de a deveni inginer şi inventator, sistemul lui urmând a fi montat pe câteva piane fabricate de firma *Story and Clark*, începând de anul viitor.

Exerciţiu de citire a Constituţiei. Preşedinta Congresului deputaţilor, Luisa Fernanda Rudi, a început, joia trecută, la Madrid, lectura publică a Constituţiei spaniole, care a continuat să fie citită timp de 24 de ore, neîntrerupt, de responsabili politici şi culturali spanioli, pentru a celebra, în acest mod inedit, cea de-a 24-a aniversare a adoptării ei. Textul fundamental al democraţiei spaniole moderne, apărut după dictatura lui Francisco Franco (1892-1975), a fost citit de 14 ori la rând de un total de 450 de persoane, „raţia" individuală fiind de 3 minute pentru fiecare lector.

Murala lui Sabin Bălaşa. La Iaşi a fost inaugurată o impresionantă pictură murală realizată de cunoscutul artist plastic Sabin Bălaşa (ajutat de fiul său). Pe un fond „albastru de Bălaşa" şi cu un splendid nud de femeie dominând întreaga lucrare, pictura murală care se întinde pe 50 mp, a fost astfel realizată încât să poată fi demontată pe bucăţi în caz de renovare a clădirii.

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

Dincolo de Podul Grand

Dacă treci podul Grant, cel metalic, dispărut de mai multă vreme, ajungi repede într-un cartier vechi şi periodic inundat de firul îngust şi mâlos al Dâmboviţei, pe nume Ciurel. Azi avem un pod Grant nou, de beton. Între aceste două repere, invocate nu doar de dragul monografiei de cartier, se întinde şi lumea romanului *Dincolo de podul Grand*, scris de Emanuel Valeriu, un vechi om de presă, un împătimit de sport, de televiziune şi de cultură şi, după cum îl ştiu, şi un neiertător devorator de realitate, pe lângă care n-a trecut niciodată nepăsător. Neliniştea asta faţă de clipa care trece şi care e mereu încărcată de drame şi bucurii simple, este poate cea mai bună definiţie a romanului *Dincolo de Podul Grand*, o

frescă a Bucureştiului de acum 80 de ani care trimite aproape neiertător la fresca Bucureştiului de azi. Zice autorul cu modestie: „Mărturisesc că am scris la această carte de-a lungul mai multor ani. Am strâns astfel, laolaltă, chipuri de oameni simpli, întâmplări adevărate în

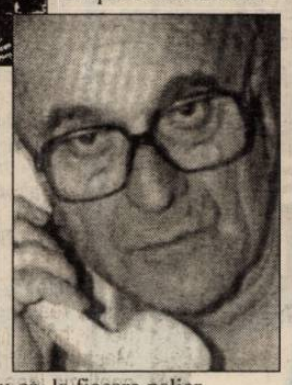

cea mai mare parte, cele mai multe trăite de mine şi întipărite pentru totdeauna în memoria mea". Cartea este mai mult decât atât, este o construcţie amplă pe care o parcurgi cu grijă, plin de curiozitate şi fără grabă, de teama de a nu scăpa detaliile pentru că, la fiecare palier, amestecându-se şi despărţindu-se, apare în toată grandoarea sa mahalaua răsfrântă în sufletul viu al cartierului Grand de pe vremea Fabricii de tutun Belvedere. Oamenii, pe care Emanuel Valeriu îi descrie cu sârg şi sinceritate, nu diferă de oamenii de azi, aşa cum nici viaţa cartierului de ieri, în care autorul a trăit, nu diferă prea mult de viaţa noului cartier care are acum un stadion cu nocturnă. Aş spune chiar că Emanuel Valeriu de ieri, cel care de la 15 ani scria la Gazeta Sporturilor, un puşti în pantaloni scurţi, a rămas şi azi acelaşi suflet candid, cu toată trecerea implacabilă a deceniilor şi a unei cariere generoase. *Viaţa mahalalei*, scrie Emanuel Valeriu, *făcea una cu cea a fabricii. Întâmplările din fabrică dădeau iureş mahalalei, îngrijorând-o sau indignând-o, iar cancanurile, gâlceava femeilor, adulterul, scandalurile zurbagiilor sau moartea vreunui cunoscut făceau ocolul atelierelor, stârnind hazul, mirarea ori întristarea celor ce le ascultau. Născocirile nu erau nici ele în mai puţină cinste. Şi cu cât născocitorul înfierbântat de propria lui închipuire suia pe spinarea minciunii sau se făcea mototol la poalele ei, cu atât născocirea, trecând din gură în gură, se umfla sau se dezumfla, spre deliciul ascultătorilor făcuţi roată în jurul povestitorului. Setei ăsteia nestăpânite de senzaţional nu i-a scăpat nimeni şi nimic. Nici cei cu preocupări mai de Doamne-ajută, nici întâmplările cele mal mărunte ale zilei. Cel încăput pe mâna născocitorului (şi har Celui de Sus, Grandul, Crângaşii, Giuleştii şi Caracaşul gemeau de născocitori) ajungea curând să se bucure fie de o faimă de care se minuna el însuşi, fie să-şi ia lumea în cap, urmărit de râsul sau batjocura mahalalei.*

Dincolo de Podul Grand este o carte despre dulcile mahalale de altădată, dar au trebuit să treacă zeci de ani ca aceasta să fie scrisă şi alţi zeci de ani ca ea să poată apărea aşa cum a fost gândită de la început. Este meritul lui Emanuel Valeriu că a ştiut să dea sens unei atât de lungi aşteptări.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

CLAUDIA N., Ploieşti: „...Am descoperit încă de la 14 ani că astrologia era o pasiune atât a mamei, cât şi a tatălui meu. Existau multe ocazii când aduceau vorba de zodii şi de caracteristicile lor, glumind pe seama unor cunoscuţi (...) Atunci când am rugat-o pe mama să-mi spună ce fel de băiat mi se potriveşte, eu fiind Balanţă, ea a refuzat spunându-mi că nu e bine să ştiu asta dinainte... Cred că aveam 17 ani pe atunci şi eram obsedată de relaţiile dintre zodii, şi mai ales de zodia Leului. Acum am împlinit 26 de ani şi pot să spun că poate ar trebui, totuşi, să ştim dinainte cu ce zodii ne potrivim la dragoste. Experienţele mele au fost atât de dureroase, încât preferam să nu încep o relaţie decât să sufăr atât de mult. De aceea, eu aş recomanda tinerelor fete să asculte de «glasul astrologiei inimii», cum spuneţi dumneavoastră, pentru a ocoli clipele amare din viaţa sentimentală (...) Eu m-am interesat şi ştiu că fetelor din Balanţă li se potrivesc cel mai bine băieţi din Leu, Balanţă şi Capricorn. Aşa este?"

– Dragă ***Claudia,*** nu am putut cita din scrisoarea ta decât o mică parte. Trebuie să recunosc faptul că ai cunoştinţe impresionante de astrologie şi experienţele tale sentimentale confirmă pe deplin afinităţile indicate de astrologi. Am reţinut că tu, în calitate de Balanţă, ai avut deziluzii în relaţiile cu băieţi din Taur şi Fecioară, adică exact aşa cum spune teoria. Să fie doar o întâmplare? Crede-mă, nu pot da un răspuns afirmativ categoric, dar înclin să „suspectez" că, din când în când, şi astrologia inimii are dreptate. În ceea ce priveşte afinitatea maximă, într-adevăr, zodiile menţionate de tine îţi „asigură" fericirea conjugală. Cu toate acestea, nu pot să nu-ţi fac o mică obiecţie: din cauza cui s-au petrecut lucrurile neplăcute în cele trei experienţe ale tale de până acum? Nu cumva ai şi tu partea ta de vină? Din cele relatate de tine reiese că tu ai fost mereu o victimă. Dacă te-ai analizat obiectiv, atunci înseamnă că ai avut parte de trei ghinioane succesive. Sunt convins că acum te-ai maturizat şi că vei şti să eviţi eşecurile sentimentale.

*

– Stimată doamnă, scrisoarea dumneavoastră este foarte interesantă, însă nu cred că ceea ce vi s-a întâmplat (din punct de vedere astrologic) poate fi generalizat. Teoria spune că femeile din Gemeni sunt cele mai raţionale dintre toate zodiile şi că deciziile lor sunt mai întotdeauna bune, deşi se lasă mult aşteptate. Se pare că aţi găsit un astrolog care ştia meserie şi care nu s-a lăsat impresionat de situaţia dumneavoastră (se mai întâmplă şi aşa). În privinţa relaţiilor sentimentale interzodiacale, aveţi dreptate; femeia din Gemeni are afinitate maximă faţă de Lei, Săgetători şi Peşti. Afinitatea este minimă faţă de Raci şi Scorpioni. Însă nu pot să nu vă urez în încheiere mai multă încredere în propriul fler.

*

– Dragă ***Codruţa,*** din câte se înţelege din scrisoare, este prima ta experienţă de acest fel. Nu vreau să te dezamăgesc şi nici să mă transform într-un judecător al cazului, dar tu chiar ai exclus posibilitatea ca prietenul tău să fie doar unul efemer? Lipsa de experienţă şi poate chiar absenţa unui al şaselea simţ, specifice adolescenţei, şi-au spus cuvântul. Iartă-mă, dar poate că e bine că ai primit o „lecţie" nemeritată la o vârstă atât de fragedă. Viaţa sentimentală a ta este abia la început. Mâine va fi prima zi din restul vieţii tale. Îţi urez multă fericire!

RADU IANIERI

CODRUŢA A.M., Bacău: „...Situaţia mea sentimentală îmi afectează foarte mult pregătirea. Sunt în clasa a XI-a şi am avut de curând o decepţie foarte mare. Tocmai băiatul în care aveam cea mai mare încredere m-a părăsit fără nici o vorbă, fără nici o scuză. Eu am fost bolnavă şi am lipsit două săptămâni de la şcoală, iar el nu numai că nu m-a vizitat la spital, dar când am revenit nici n-a mai vrut să-mi răspundă la telefon şi mă evită ca şi cum i-aş fi făcut vreun rău. Ce se întâmplă cu el? Unele colege mi-au spus că băieţii din zodia Berbecului, aşa ca el, sunt cei mai răi şi mai neserioşi. Eu nu ştiu sigur dacă-i aşa (...) Eu sunt Capricorn..."

NINETA NICULESCU, Bucureşti: „Am citit mai multe cărţi de astrologie traduse în românește şi nu am întâlnit în nici una problema relaţiilor sentimentale pusă în modul în care o prezentaţi la această rubrică. Există analize foarte amănunţite pentru fiecare zodie în parte, dar fără să se spună cu precizie în cine poţi avea încredere şi în cine nu (...) Eu am început aceste lecturi după vârsta de 40 de ani, atunci când nu mă mai gândeam la nici un fel de aventură, deşi eram singură, divorţată de două ori. Dar când am început să fiu insistent curtată de un bărbat mai tânăr, am început să-mi pun unele întrebări (...) Poate că n-o să mă credeţi, dar decizia de a-l respinge în cele din urmă am luat-o cu ajutorul unei doamne astrolog foarte pricepute. Ea mi-a spus că eu, născută în zodia Gemenilor, să nu cedez niciodată în faţa unui bărbat din Rac sau Scorpion, că altfel mă paşte o nenorocire. Ei bine, aşa s-a şi întâmplat. Bărbatul cu pricina era din Scorpion şi, după câteva luni de când l-am respins, am auzit că a ajuns la închisoare, mi se pare din motive de gestiune sau cam aşa ceva... Cum aş putea eu acum să nu cred în prezicerile astrologilor? În consecinţă, dacă vreun bărbat care-mi va plăcea va fi din zodia Leului sau Săgetătorului, aş fi înclinată să-mi încerc încă o dată norocul..."

ANCHETA săptămânii

Care e lucrul cel mai puţin grav pe care nu-l poţi ierta la persoana iubită?

◆ E o întrebare dificilă pentru că răspunsul presupune în primul rând o ierarhie a defectelor sau păcatelor săvârşite de cel pe care îl iubeşti. Cred că nu i-aş putea ierta faptul că s-ar gândi doar la o aventură cu o altă fată. Dar pentru asta ar trebui să-i citesc gândurile. *(Ilinca, 18 ani)*

◆ Nu i-aş putea ierta multe dar dacă mă rezum la relaţia noastră de dragoste, nu i-aş ierta faptul că se uită după altele când iese cu mine, că de ziua mea nu mi-a spus la mulţi ani şi a uitat buchetul de flori în „găleţile" florăreselor, că s-ar purta rece cu părinţii mei... *(Carina S., 19 ani)*

◆ În general nu prea iert nimic. Orice călcâie pe bec e un semn că „persoana" nu merită atenţie. *(Dan Neacşu, 17 ani)*

◆ Dacă îşi dă seama, dar repede, că a greşit şi-şi cere scuze, dar sincer, îi iert orice e lumesc. *(Doru Manoliu, 16 ani)*

◆ Cel mai puţin grav lucru pe care i l-aş ierta ar fi minciuna pentru că toţi mintim. Dar cu o condiţie: să-l iubesc la nebunie şi minciuna să nu se mai repete. *(Andreea Minculescu, 17 ani)*

◆ Dacă prietenul meu care mi-ar cunoaşte slăbiciunile ar profita de una din ele l-aş ierta dar ar ieşi din viaţa mea pe uşa din dos. *(Ana Petcu, 18 ani)*

Vă consideraţi o generaţie mai precoce decât cea anterioară?

Cu siguranţă. Suntem mai precoce decât cei care ne-au „creat" iar generaţia copiilor noştri va fi la rândul ei mai precoce decât a noastră. Şi asta pentru că informaţiile ne parvin mult mai uşor pentru că exploziile informaţionale sunt pe zi ce trece mai „penetrante" şi pentru că timpul trece mai repede decât înainte (azi nu mai ai timp să te plictiseşti). *(Radu Ifrim, 20 de ani)*

Da, suntem o generaţie mai precoce decât cele anterioare. Suntem mai înalţi decât părinţii noştri, creştem mai repede, prindem totul din zbor. Nu suntem nevoiţi, aşa cum făceau ei, să tocim zile şi nopţi ca să ne intre în cap nu ştiu ce compendii sau tratate. *(Miron Dezideriu, 16 ani)*

Cred că da, din punct de vedere negativ. Tinerii de azi se apucă de fumat mult mai devreme decât o făceau cei dinainte. Cât despre droguri, despre care părinţii noştri ştiau doar din filme, ce să mai vorbim... *(Adriana Coman, 16 ani)*

Da. Prin comportament şi prin modul de gândire libertin. Prin ceea ce facem, nu cred că suntem mai precoce decât părinţii noştri. *(Tiberiu R., 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Infidelitate ciclică

Un recent studiu întreprins de sociologi americani a relevat faptul că în perioada fertilă, femeile au tendinţa de a arbora o vestimentaţie cât mai sexy, cât mai sumară şi că fac risipă de zâmbete încurajatoare în prezenţa bărbaţilor. Acelaşi studiu a mai scos în evidenţă faptul că femeile care au tendinţa de a-şi înşela iubiţii sau, mai grav, soţii, sunt tentate să facă acest pas în perioada fertilă.

Un contraceptiv aproape dat uitării

Un grup de oameni de ştiinţă australieni a încercat să readucă în atenţia opiniei publice sucul de lămâie, folosit ca metodă contraceptivă încă din antichitate. Medicul Roger Short de la universitatea din Melbourne a susţinut că doar câteva picături de suc de lămâie depuse pe un burete (sau pe o bucată de vată) plasat în vagin constituie o soluţie simplă pentru a proteja femeile de sarcină dar şi pe bărbaţi de anumite boli cu transmitere sexuală. În plus sucul de lămâie ar putea fi folosit şi în lupta împotriva virusului SIDA.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

SURPRIZELE UNUI CUTREMUR DIN ALASKA

Când pământul se ridică

La 3 noiembrie 2002 interiorul Alaskăi a fost zguduit de un cutremur de 7.9 grade pe scara Richter. Din fericire fără nici o urmare tragică pentru locuitori. Pentru seismologi şi geologi însă, spectaculosul eveniment a însemnat un cadou neaşteptat oferit de natură: informaţii ştiinţifice excepţionale, care îi vor ajuta la clarificarea mişcărilor scoarţei în zonă şi a efectelor de cutare a pământului. În plus, a fost descoperită o falie necunoscută până atunci. Totul a început cu o ridicare de peste 7 m a scoarţei. Pe şosele au apărut fose uriaşe, clădirile au fost dislocate din temelii, rezervoarele imense şi grele pline cu petrol s-au înclinat în mod periculos. Apoi totul s-a transformat într-o cumplită mişcare pe orizontală, propagată de-a lungul aşa-numitei falii Denali. A fost o adevărată şansă că şocul seismic nu a lovit o zonă populată...

Falia dintre gheţari

Surpriza cea mai mare a constat în descoperirea unei falii a cărei existenţe nu o bănuia nimeni – „o surpriză totală", după cum afirma Peter Haeussler, de la U.S. Geological Survey, expertul care a condus studiile post-seismice. Mai mult, din 1958 încoace, este primul cutremur produs sub un gheţar! „Peisajul" rămas în urma sa arată ca o uriaşă urmă de cârtiţă, cum spune Haeussler. Care le-a permis geologilor să „urmărească", o dată cu spărturile din gheaţă şi urmele lăsate, „drumul" faliei printre gheţuri.

După ce a fost studiată ani de zile, de-abia acum sunt seismologii siguri că falia Denali poate fi sursa unui cutremur major.

Aşa va fi „atunci"?

„Dacă totul s-ar fi întâmplat în California, ar fi fost un dezastru" spune conducătorul lucrărilor seismologice din Alaska, Roger Hansen. Falia Denali, o falie de tipul „*strike-slip*" localizată în întregime pe uscat, este similară cu faimoasa falie San Andreas din California. De aceea, Haeussler consideră că „Marele cutremur" aşteptat să aibă loc la un moment dat în falia San Andreas ar putea fi de acest tip. Un cutremur care reprezintă o teroare absolută pentru locuitorii care trăiesc în însorita Californie, deoarece cei mai mulţi dintre specialişti pronostichează o... rupere în două a peninsulei.

În Alaska în schimb, cel mai distrugător cutremur de până acum a avut loc în 1964, pornind dintr-o falie care separă stâncile continentale de cele oceanice şi a omorât 131 de oameni – de data aceasta o singură femeie, o bătrână, şi-a rupt braţul fugind speriată din casă... Pagubele cele mai importante au fost înregistrate la drumuri şi la poduri – cel puţin 25 milioane de dolari. Conducta de petrol trans-Alaska s-a autoblocat, dar fluxul aurului negru s-a reluat la doar trei zile după cutremur. Seismologii au avut multe de învăţat şi pentru ei cel mai mare câştig este că şi-au putut face o idee asupra modului în care este de aşteptat să decurgă şi un cutremur californian devastator. Unde pagubele şi pierderile de vieţi vor fi însă cu totul şi cu totul altele!

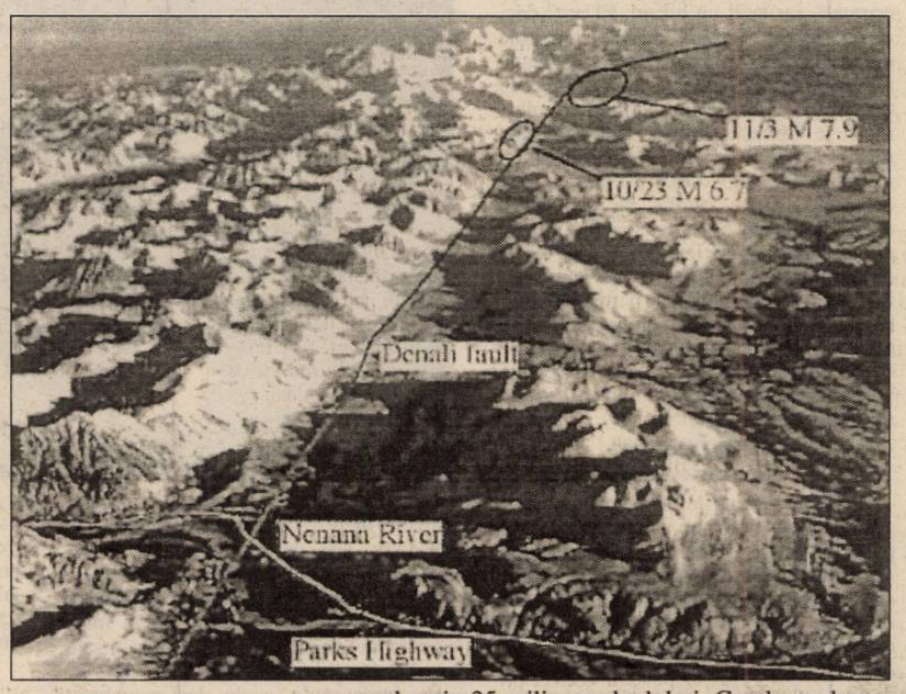

MIHAELA DOROBANŢU

Se joacă Dumnezeu cu zarurile?

Potrivit fizicii clasice (a se vedea teoriile lui Newton şi Galilei), hazardul nu există: dacă este posibil să se determine şi să se măsoare cu precizie toţi parametrii (poziţie, viteză etc.) unui sistem, s-ar putea anticipa evoluţia acestuia într-un moment oarecare din viitor, dar s-ar putea şi descrie un fenomen din trecut, legat de el. După acest model, hazardul nu reprezintă decât incapacitatea noastră de a cunoaşte şi de a calcula toţi parametrii ce intră în discuţie. Lăsând deoparte limitele umane, anumiţi fizicieni cred chiar că ar fi posibil, teoretic, să se scrie o imensă ecuaţie care ar descrie evoluţia Universului, cu tot ce conţine el; inclusiv fiinţa umană.

Fluturele şi uraganul

Viziunea respectivă este totuşi obligată să se raporteze şi la... secolul XX. Două teorii – mecanica cuantică şi mai târziu cea a haosului – au devenit rapid două grăunţe de nisip în angrenajul bine uns al fizicii clasice. Teoria haosului repune în discuţie modelele simple şi elegante ale fizicii clasice, demonstrând că un sistem se poate comporta într-o manieră practic imprevizibilă, din cauza unei mici perturbaţii. Exemplul cel mai cunoscut – „efectul fluturelui": un fluture care bate din aripi în Japonia poate provoca, prin efecte înlănţuite, un uragan în Mexic sau în Golf, adică la mii de kilometri depărtare. Altfel spus, un eveniment absolut minor poate declanşa fenomene imprevizibile, determinând o reacţie în lanţ. (Aceasta nu înseamnă totuşi că, ori de câte ori un fluture îşi ia zborul în Japonia, declanşează un uragan în Caraibe!)

Ştim că nu ştim nimic!

Teoria haosului arată deci că, pentru numeroase sisteme, e aproape imposibil să se măsoare condiţiile iniţiale cu suficientă exactitate, pentru a le cunoaşte evoluţia. O diferenţă de o zecime de milionime poate să dea rezultate complet diferite. Şi mai surprinzătoare se dovedesc însă implicaţiile mecanicii cuantice asupra funcţionării Universului. Se consideră că anumite fenomene fizice (ca, de pildă, dezintegrarea nucleului unui atom) ar fi complet aleatorii. Nu există nici un mijloc pentru a prezice momentul exact când aceste fenomene se vor produce. Ecuaţiile mecanicii cuantice nu pot indica decât probabilitatea ca un anume eveniment să se producă într-un anume moment şi într-un anume loc; ceea ce susţin adepţii fizicii clasice. Aşadar, în lumea atomică, trebuie să ne mulţumim cu afirmaţii probabilistice. Astfel, conform legilor mecanicii cuantice, nu putem prevedea decât probabilitatea ca un electron să se afle într-un loc dat. Ba, mai rău: înainte de a-l localiza prin măsurători, se consideră că electronul... nu se află nicăieri, în mod precis, el fiind mai degrabă „dispersat" într-o regiune a spaţiului. Chiar dacă mecanica cuantică ne conduce către numeroase paradoxuri, teoriile ei continuă să se confirme. Pentru fizicieni, aceasta înseamnă că trebuie să se resemneze cu ideea că trăiesc într-un univers al probabilităţilor. Din contră, anumiţi cercetători consideră că aici se ascunde secretul conştiinţei şi al liberului arbitru.

Zarurile lui Dumnezeu

Între aceste „linii de front" ştiinţifice, ce poate să creadă muritorul de rând: că există sau nu hazard? Deocamdată, semnul de întrebare rămâne ferm, pe poziţie. O mică anecdotă arată că marele Albert Einstein s-a dovedit până la moarte un opozant înverşunat al viziunii probabiliste propuse de mecanica cuantică. De altfel, a devenit de notorietate răspunsul pe care el îl dădea partizanilor acestei teorii: „Dumnezeu nu joacă zaruri!". Astăzi, „avangardiştii" mai îndrăzneţi susţin că, având în vedere toate succesele mecanicii cuantice, se vede treaba că ar cam fi cazul s-o facă...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Manechinul care transpiră

La prima vedere, pare un banal manechin şi amănuntul că se numeşte Walter n-ar fi prea ciudat. Neobişnuit este însă faptul că el... transpiră. Totuşi, nu este vorba despre o invenţie extravagantă. Walter, creat de o echipă de cercetători din Hong Kong, are corpul străbătut de tubuleţe ce conţin apă menţinută la temperatura constantă de 37º C. Îmbrăcat din ce în ce mai gros, el începe să elimine apa sub formă de vapori, cam ca orice om normal care transpiră în asemenea condiţii. Insolita realizare permite astfel testarea unor ţesături noi, care să respire normal, aici nefiind vorba doar de calitatea unei vestimentaţii confortabile. Atunci când umiditatea se acumulează sub haine, frecările repetate, generate de mişcările omului, irită rapid epiderma. De asemenea, există ciuperci cutanate care găsesc mediul de dezvoltare optim în umezeală. Primii beneficiari de pe urma calităţilor lui Walter vor fi sportivii, militarii şi cosmonauţii.

Proverbul şi calculatorul

O suită de teste oarecum bizare realizate de Lisa DeBruine, psiholog la Universitatea Mc Master din Ontario (Canada), confirmă ideea vechiului proverb „Cine se aseamănă se adună". Voluntarii supuşi testului au fost puşi în faţa a 16 portrete foto, succesiv, apoi li s-a cerut să facă o alegere: dacă ar trebui să împartă cu cineva o sumă de bani sau dacă ar dori să lase spre păstrare valori materiale unei persoane de încredere, pe cine dintre cei fotografiaţi ar alege? În prealabil, un ordinator a operat modificări pe anumite fotografii, astfel ca imaginea să semene cât mai mult cu persoana testată. Rezultatul: cu cât asemănarea dintre subiectul testat şi cel din fotografie era mai mare, cu atât primul arăta încredere sporită. Ceea ce arată că înţelepciunea populară poate fi fundamentată chiar şi ştiinţific.

Ciocolată fosilizată

Delicioasa ciocolată are o vârstă, am putea spune, matusalemică, măsurabilă în milenii! Ultimele descoperiri ale arheologilor americani care au studiat un sit din Cohla (Belize) indică originea acestui drog dulce în bucătăriile mayaşilor. Cercetătorii au descoperit pe fundul unor vase de lut, dezgropate în zona amintită, urme de theobromină, o substanţă prezentă numai în cacao. Vechimea vaselor a fost apreciată la perioada anilor 600-250 î.Hr. Anterior, se descoperise cacao în vase provenind dintr-un sat mayaş din Guatemala, însă vârsta acestora se apropia de prezentul nostru cu circa 1000 de ani, comparativ cu cele recent găsite. De altfel, băştinaşii purtau cu ei în mod curent un recipient cu ciocolată, aşa cum se poate vedea în imaginea alăturată. Aşadar, gurmanzi mâncători de dulciuri există de cel puţin două milenii şi jumătate. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

A existat un program de hibridare?

Încercând să desluşească scopul ultim al răpirilor, prof. David Jacobs ajunge la concluzia că veneticii nu vor să ne ocupe planeta cu forţa, dar vor să subordoneze specia umană, infiltrând în rândurile ei indivizi docili, modificaţi genetic.

Doar programul reproductiv

Jacobs este convins că dacă veneticii ar fi vrut să se înstăpânească aici, puteau s-o facă de mult. Un alt argument contra ipotezei de „colonizare" este faptul că intruşii nu manifestă nici un interes faţă de viaţa de zi cu zi a oamenilor, în particular a celor răpiţi, faţă de relaţiile lor sociale sau familiale, excepţie făcând cazurile în care acestea au legătură cu programul reproductiv. Deşi colectează şi informaţii despre noi, inclusiv din mintea noastră, nu-i interesează politica, economia sau cultura pământeană. Nu pun nici măcar întrebări de circumstanţă în acest sens.

Veneticii colectează în schimb sperma şi ovule, implică oamenii în producerea de hibrizi, probabil prin alterarea ADN-ului uman. Au fost semnalate numeroase soiuri hibride rezultate din aceste experimente, dar numai în contextul răpirilor şi niciodată undeva pe Pământ. Sunt oare duse aceste fapturi într-un alt colţ al realităţii, pentru a popula vreo altă planetă, de pildă ca sclavi? Oricum, după Jacobs, producţia de hibrizi este singurul obiectiv clar al răpirilor. Dar care să fie ţelul final al acestor hibridări?

Hibridarea treptată

Jacobs a început în 1992 regresii cu o femeie numită, pentru convenienţă, „Emily". Ea pretindea că, fiind răpită, a fost adusă în situaţia de a avea relaţii sexuale cu un hibrid cu o înfăţişare aproape umană. Acesta i-ar fi mărturisit că, la rândul său, mama sa ar fi fost o femeie normală, iar tatăl un hibrid. El ar fi deci un hibrid mai apropiat de specia umană decât tatăl său, iar dacă ar avea împreună un copil, aceasta ar fi şi mai apropiat de oameni. Într-adevăr, în rapoartele multor răpiţi se vorbeşte despre fiinţe care seamănă unele mai mult, altele mai puţin cu oamenii obişnuiţi. Deci hibridarea s-ar desfăşura, spune Jacobs, pe mai multe etape, combinând treptat genele umane, cu cele ale veneticilor. „Cenuşiii" ar fi nişte hibrizi aflaţi într-o etapă timpurie, în timp ce „nordicii" ar fi nişte hibrizi mai avansaţi, mult mai aproape de specia umană. Aceştia ar poseda (spre deosebire de hibrizii timpurii) capacitatea de a se putea împreuna sexual cu oamenii.

Proiecte

După constatările lui Jacobs, hibrizii cu înfăţişare umană nu au amintiri despre părinţi, familie, prieteni din copilărie şi nu au sentimentul apartenenţei la un loc sau la un grup anume. Conform unor martori, aceştia ar fi spus „noi nu ţinem de nici un loc", „suntem aici pentru a ne face treaba" etc. Ei pot activa, după Jacobs, în mod independent, în societatea umană, dar nu mai mult de 12 ore. În această perioadă se îmbracă la fel ca ceilalţi oameni, uneori chiar şi în uniforme militare.

Hibrizii avansaţi fac parte din proiecte de durată, vizând reproducerea; uneori sunt împrieteniţi din copilărie cu oamenii „ţintă" de sex opus, cu care urmează să aibă mai târziu copii. Un hibrid poate avea

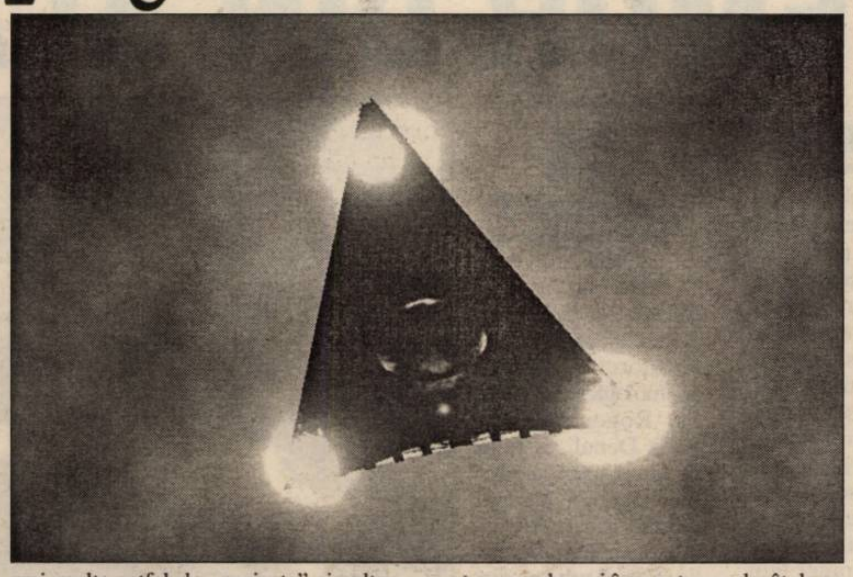

mai multe astfel de „proiecte" simultan. Uneori manifestă sentimente tandre şi afecţiune faţă de partenerul lor uman, alteori au fost descrişi drept „cruzi" sau „cinici". Nici un hibrid nu părea să fie preocupat de consecinţele mai îndepărtate, pe plan psihic, ale activităţii sale.

De când durează acest program? Jacobs crede că de secole, deşi recunoaşte că nu are dovezi în acest sens decât de pe la sfârşitul secolului nouăsprezece şi începutul celui următor. Se pare că la mijlocul secolului douăzeci numărul de răpiri a început să se mărească şi continuă să se mărească şi azi. Cât va dura? Nimeni nu poate spune.

DAN D. FARCAŞ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Biocâmp în scopuri militare

Programul Aquarius este numele unui obiectiv special al Marinei americane care a urmărit descoperirea unor „clarvăzători" capabili să localizeze submarine sovietice. Experienţa a fost continuată, recurgându-se la subiecţi cu calităţi telepatice pentru influenţarea stării de sănătate a unor personalităţi politice (fapt care, oficial, a fost evident negat). Interesant este că începând cu anii '80, asemenea probleme au început să atragă interesul „deschis" nu doar al ziariştilor, ci şi al unor cercetători militari şi civili pentru studiul problemelor bioenergiei, asociate cu ceea ce în mod obişnuit calificăm drept „capacităţi umane paranormale".

Vest-Est Interesul pentru diferitele metode de primire şi transmitere a informaţiei, fără implicare, organelor de simţ obişnuite ale omului s-a manifestat public în societăţile occidentale şi mult mai puţin, deloc, sau chiar a fost oficial interzis în ţările est-europene. În aceeaşi categorie se plasează şi mecanismele de influenţare de către om a obiectelor şi fenomenelor fizice fără nici un efort muscular. Termeni ca *parapsihologie* sau *psihotronică* au devenit familiari oricui. „Promisiunea" creării de dispozitive tehnice bazate pe energia unui biocâmp (care există în jurul oricărui organism viu) au atras multă lume. Aşa s-a născut şi a intrat în vocabularul militar termenul de „arme psihotronice". Arme cumplite, care utilizează proprietăţile paranormale ale organismului uman. Grupuri de entuziaşti au început să afirme, din nou în ţările din Vest, priorităţi ştiinţifice în studiul fenomenelor paranormale.

Ştiinţele şi fenomenele parapsihologice În acelaşi timp însă, mulţi cercetători, în special din domeniul psihologiei, au adoptat o poziţie fermă de refuz al acestor fenomene – deseori au ajuns până la a le nega însăşi existenţa – sub motiv că nu corespund nici unuia din standardele cercetării ştiinţifice moderne. Şi totuşi, la mijlocul anilor '80 s-au publicat studiile prof. W. Paeshcke (Stuttgart) care a recurs la câmpuri generate artificial pentru a afecta potenţialul energetic al unei persoane, aceasta manifestându-se, în anumite condiţii, de-a dreptul excepţional. Dr. A. Puharich, fost cercetător la NASA, a studiat efectul unor ciuperci otrăvitoare asupra posibilităţii de transmitere a informaţiei între oameni aflaţi la mari distanţe. Un alt american, Robert G. John şi echipa sa de la Universitatea Princeton, au aplicat legile mecanicii cuantice pentru evaluarea fenomenelor parapsihologice. În fine, dr. Z. Harwalick (SUA) s-a concentrat asupra mecanismelor interacţiunii organismului uman cu anomaliile geologice. S-a vorbit în numeroase articole despre posibilitatea utilizării în scopuri militare a descoperirilor din domeniul bioenergiei şi parapsihologiei. Departamentul pentru Apărare al SUA a contribuit la finanţarea primelor proiecte – doar cu 6 milioane de dolari, puţin, veţi spune, dar... începutul era făcut. Imediat s-a trecut şi la alte tipuri de programe, cum ar fi „Sisteme de transmitere a informaţiei biologice nestudiate până în prezent". Cu aceeaşi finanţare. Rezultatele obţinute nu au mai fost însă făcute publice...

EUGEN CELAN

Porţi în spaţiul mioritic

SACERDOŢII SOARELUI

Perioada de acum 10000-12000 de ani, la care ne-am mai referit, coincide cu cea în care sunt semnalaţi swiderienii, creatori ai uneltelor de piatră şi, conform descoperirilor publicate la mijlocul anilor 1990, ai colierului de hematită descoperit în siturile arheologice de pe platourile Ceahlăului. Despre ei s-a vorbit de altfel ca despre primii preoţi ai Soarelui. De asemenea trebuie spus că această perioadă a istoriei este una extrem de interesantă şi pentru alte zone ale globului, fiind asociată în Egipt, de pildă, cu adevăratul început al marilor construcţii, cu presupuse aterizări ale unor mesageri din alte lumi şi cu multe alte evenimente de importanţă fundamentală pentru istoria omenirii. Şi mai interesant, poate, este existenţa unei Căi Sacre ajungând la sud-estul oraşului Chişinău şi continuându-şi drumul mai departe spre răsărit, marcată de o linie de megaliţi, amintită printre alţii şi de Dimitrie Cantemir în *Descriptio Moldaviae*.

În ciuda puţinelor informaţii despre civilizaţia geto-dacilor, absenţa totală a oricăror documente scrise, fapt care face extrem de dificilă reconstituirea universului spiritual al acelor vremuri, se ştie că erau oameni profund religioşi. Caracterul atât de aparte al credinţelor lor este tocmai cel care a făcut ca asemenea informaţii să parvină totuşi prin secole până în vremurile moderne. Scrierile lui Hesiod şi Strabon ne permit măcar o tentativă de reconstituire a acelor timpuri, când Zalmoxis dispărea într-o peşteră pentru a reapare după ani de zile.

Şi totul era îndreptat în direcţia bine stabilită: spre est! Or, estul înseamnă în primul rând Egiptul. Cât poate fi de întâmplător că o stemă a Daciei publicată la sfârşitul secolului XVIII, avea pe ea o evidentă formă de piramidă?

Cei care au urcat măcar o dată Ceahlăul îşi aduc cu siguranţă aminte de numeroasele stânci şi pietre cu aspecte zoomorfe sau antropomorfe pe care le-au întâlnit: influenţa lor asupra populaţiei din zonele învecinate dar, prin intermediul literaturii, şi în restul ţării, este deci explicabilă.

Fără a insista peste măsură pe o serie de paralelisme între succesiunea epocilor şi a formelor de civilizaţie la noi şi în Egipt, ar trebui totuşi amintit că, recent, un cercetător (J. Deruelle, 1997) a prezentat o ipoteză conform căreia o serie de grupuri de agricultori, care şi-au luat cu ei şi preoţii, ar fi plecat din zona noastră şi în particular din zona câmpiei dunărene, spre Egipt şi celelalte ţări ale actualului Orient Mijlociu. Şi unde şi-ar fi ales un loc mai potrivit pentru a continua ceea ce învăţaseră să facă, decât câmpiile roditoare ale celor trei mari fluvii: Nilul, Tigrul, Eufratul?!

MIHAELA DOROBANŢU

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAŞTERII___ şi LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, judeţul_____.
M/50

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dominarea viitorului

Şi ursitoarele pot greşi

Zânele destinului sau ursitoarele reprezintă, în mitologia românească, echivalentul Moirelor greceşti sau Parcelor romane, adică acele entităţi supranaturale care stabilesc destinul pruncului în primele sale zile de la naştere. De obicei sunt trei la număr; ele prelucrează firul vieţii (tors, depănat, tăiat), apoi cea mai în vârstă rosteşte verdictul.

Ursitoarele, care sosesc în casa nou-născutului coborând pe horn, sunt întâmpinate de daruri pentru ca prevestirile lor să fie cât mai favorabile. Din păcate, spusele lor nu pot fi auzite decât de către moaşă. Indiscreţii sunt aspru pedepsiţi, la fel ca şi nevasta biblicului Lot, care s-a-ntors să vadă ce se întâmplă cu Sodoma şi Gomora şi a fost prefăcută într-o stâncă de sare. Desigur, ritualul conţine şi incantaţii specifice ale moaşei, care încearcă să îndulcească „voinţa" ursitoarelor în timp ce acestea „deliberează"... Se spune că cele mai îndreptăţite să devină zâne ale soartei sunt fetele bătrâne ale satului sau femeile care nu au adus pe lume copii. Acestea nu cunosc „îndurare" pentru soarta micuţului, plânsetul lui nu le impresionează.

În funcţie de zona geografică, premoniţiile ursitoarelor pot fi schimbate sau nu. Atunci când ele condiţionează de un anume eveniment sărăcia sau bogăţia, dragostea sau singurătatea, viaţa scurtă sau îndelungată, modificarea destinului poate fi făcută de copilul devenit adult. A te revolta împotriva soartei vitrege este, de cele mai multe ori, un fapt privit cu înţelegere de către ursitoare. Astfel, există exemple în care un om sărac lipit refuză să fure, aşa cum i s-a prezis, şi atunci se produce o minune; el primeşte un dar care-i va asigura o existenţă liniştită. Dar se poate întâmpla ca anumite fărădelegi să fie justificate tocmai prin imposibilitatea de a se împotrivi spuselor ursitoarelor... Bătrânii satelor afirmă că prevestirile acestor zâne sunt mai mult o provocare a personalităţii omului, care trebuie să-şi ia soarta în propriile mâini şi să nu se lase doborât niciodată. Cei care cred în predestinare dau dovadă de o „dulce laşitate", refuzând lupta pentru că ursitoarele au dreptate întotdeauna. Dar, aşa cum se vede în unele basme, şi ele mai greşesc.

PAUL IOAN

Căutătorii lumilor dispărute: enigme și tentații

MONSTRUL DIN LOCH NESS
și rudele sale

Fascinația speciilor dispărute de zeci și chiar sute de milioane de ani a fost totdeauna prezentă printre noi. Și acum sunt mulți cei care cred că „trebuie" să mai existe pe undeva un descendent direct al dinozaurilor (cel puțin „sub chipul" monstrului din Loch Ness) sau un plesiosaur, deși „rudele" sale au dispărut acum mai bine de 70 de milioane de ani. De curând se vorbește despre un adevărat rege al Cretacicului care ar avea urmași și astăzi: pterodactilul, gigantica reptilă zburătoare, considerată strămoșul direct al păsărilor dar „văzută" doar în muzeele de istorie naturală sau în reconstituirile din filmele de aventuri. Și totuși! La 26 aprilie 1890, revista unui neînsemnat orășel din Arizona, „Epitaph", publica o știre senzațională purtând titlul „Monstru cu aripi descoperit și ucis în deșertul Huachuca"!

Fotografia despre care se vorbește

„Strania zburătoare" despre care se vorbește în știre arăta ca un aligator, avea o coadă extrem de lungă și o deschidere a aripilor de 9 m. Cei care o observaseră au fost doi cowboy care, speriați, au și împușcat-o. Resturi nu au rămas, dar în anii care au urmat, multe persoane au declarat că au văzut-o sau că măcar văzuseră o fotografie a ei. Așa a început o adevărată vânătoare după fotografie. Și... fără măcar această probă nu se putea merge mai departe. Astfel, deși nici unul din pasionații subiectului nu ar fi renunțat la căutare, numărul celor interesați a început să scadă iar pterodactilul și fotografia sa au ieșit din atenția generală.

Prada armatei nordiste

Aceasta până acum câțiva ani când pe un site internet a apărut o fotografie spectaculoasă, incredibilă: câțiva soldați ai armatei nordiste iar la picioarele lor, un pterodactil! Șocul a fost general.

Uniformele au fost identificate în mod categoric ca aparținând perioadei 1861-1862. Cu alte cuvinte, nu se putea vorbi de un fals pentru că lumea ***nu știa*** la acea dată nimic despre pterodactili – prima fosilă urma să fie descoperită în America de Nord în anul 1871! Dar fotografia este ea oare autentică? Din păcate, răspunsul a fost destul de rapid unul negativ. „Semnalul de alarmă" a fost tras de atitudinea și modul cum arată tocmai soldații din imagine...

Pentru colecția dumneavoastră...

Nu doar că atitudinea soldaților era una prea degajată, dar, spre deosebire de tinerii de 19-20 de ani pe care specialiștii s-ar fi așteptat să-i întâlnească sub uniformă în epoca respectivă, avem de-a face cu oameni de vârstă medie, bine hrăniți, probabil... membrii unui grup de fani ai războiului de secesiune care erau bucuroși să aibă o ocazie pentru a-și arbora uniformele confecționate după modele de epocă. Și dacă mai existau dubii, ele s-au risipit când s-a aflat, tot de pe internet, despre existența unui proiect pentru un serial de televiziune dedicat fenomenelor misterioase și paranormale și... fals de la un capăt la altul. În ceea ce privește pterodactilul din fotografie, acesta era... o machetă a studioului de televiziune Fox!

Fotografia trucată – încă una în tulburata istorie modernă a „descoperirilor" rămășițelor trecutului îndepărtat – a reprezentat o nouă dezamăgire pentru cei care mai așteaptă „apariția" adevăratei fotografii despre care s-a vorbit prima dată acum mai bine de 120 de ani. Dar, cum spuneam, speranța nu moare niciodată și... nimeni nu cedează. Cum spune Mark Hall, specialist englez și căutător al oricăror date privind primele creaturi cu aripi de pe Terra, cine a auzit odată despre această fotografie, încearcă o dorință irezistibilă de a o vedea chiar aievea. Și se întoarce la căutare, indiferent cât timp îi va lua aceasta...

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

VIN DE VIAȚĂ LUNGĂ

CUNOSCUTUL Jacques Attali – finanțist, sociolog și politician – are o cronică săptămânală în revista franceză „L'Express", una dintre cele mai bune publicații intelectuale – în sensul larg al cuvântului – din întreaga lume. Deși subiectele pe care le atacă – și le „bârfește", cu subtilitate – sunt de obicei din domeniul politicului și al socialului după cum puteam vedea într-un număr din noiembrie, al revistei, Attali ne surprinde și se ocupă de... gerontologie! Concluziile pe care le va trage din analiza speranțelor noastre de viață sunt însă, până la urmă, politice. Iată de ce...

Luând cazul Franței, Jacques Attali arată că, la fel ca peste tot în Europa, speranța de viață era, la începutul de secol al XX-lea, în jur de 40 de ani – cu alte cuvinte un bărbat sau o femeie europeană, la sfârșitul celui de-al patrulea deceniu de viață, se pregăteau de moarte naturală. În anul 1950, recensământul Franței descoperă însă 200 de centenari, iar „partidul" lor crește, cu viteză uriașă, pentru a avea, în anul 2000, circa 9000 de membri – urmare a îmbunătățirii condițiilor de viață (urbană dar și rurală, mai ales în Europa de Vest) și a progresului industriei farmaceutice – iar în anul 2050, conform unui model matematic, peste 150000 de francezi centenari vor hălădui prin Hexagon! Extrapolând, pentru întreaga planetă: peste 100000 de vecini planetari centenari trăiesc astăzi printre noi – și nu numai în blânda (și profund umana) Franță, ci și în Japonia (acolo localitatea Ogimi se dovedește a fi, din motive absolut necunoscute, deținătoarea recordului în ceea ce privește numărul centenarilor pe kilometru pătrat!) sau „oaze" montane din Cașmir, Pakistan, Afganistan (!!), India, China (celebrul trib Hunzas, de matusalemici pur și simplu) sau în Valea Vilcabamba din Anzii Peruvieni. Din nou proiectăm rezultatele, matematic, spre viitor, și obținem că în 2035 Franța și Japonia vor avea speranța de viață de 85 de ani – deci nu media de viață lungă ci cea de viață normală! – de peste 87 de ani în 2050, cu o creștere de un an la fiecare 4 ani! Vorbim de Europa, căci în America de Nord, urmare, probabil, a stresului pe care îl aduce în viața oamenilor piața liberă exagerat de liberă, expectanța vieții va crește mult, mult mai încet.

Jacques Attali își încheie plonjonul în istoria viitoare cu o analiză aproape poetică a ceea ce se numește modul de viață: vor trăi mai mult și mai bine cei ce vor fi mai interesați de anii care vin și nu de cei care au trecut, cei care nu se lasă agresați de prezent – chiar de momentele lui plăcute – ci pun în operă proiecte pentru viitor. Ca să trăiești mult timp tânăr, spune francezul, trebuie să bei acest vin de viață lungă care înseamnă să gândești mereu că lumea în care trăim este o lume superbă și că viața ta însăși trebuie să fie o permanentă bucurie pentru cei din jurul tău.

ALEXANDRU MIRONOV

Întrebări pline de candoare

Ei, bine, toți am fi ceva mai grei. De ce așa? Forța gravitațională nu este la fel pe toată suprafața Pământului. Ceea ce numim forță măsurată reprezintă de fapt o combinație între forța gravitațională exercitată de Terra și forța centrifugă rezultată în urma mișcării de rotație în jurul propriei axe. Acestea două sunt orientate în direcții opuse.

Ecuatorul se află situat în zona unde forța centrifugă se face resimțită cel mai puternic, ceea ce diminuează într-o oarecare măsură forța gravitațională măsurată. La cei doi poli însă forța centrifugă este nulă și, în consecință, forța

gravitațională măsurată apare ușor mai mare. În treacăt fie spus, acest amănunt determină în parte fenomene pe care le-am putea califica drept stranii și deseori ținute departe de public. În orice caz, ca să scurtăm demonstrația (în fond, bazată pe legi fizice elementare), să spunem că, dacă Pământul ar înceta brusc să se rotească în jurul axei sale, am avea greutatea pe care orice cântar ne-ar indica-o și în condiții normale, aflându-ne exact la unul dintre cei doi poli tereștri. Evident, într-un asemenea caz, se poate presupune că locuitorii din zonele polare nici n-ar băga de seamă că planeta noastră nu se mai rotește, dar nici pe restul globului nu s-ar întâmpla lucruri semnificative, din acest punct de vedere.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Războaiele chimice
nedeclarate

De peste un sfert de secol, oamenii, animalele și plantele din toate colțurile lumii se află sub agresiunea noxelor industriale și agricole, fără ca acest conflict generalizat să determine o reacție pe măsură contra celor vinovați de dezastrele ecologice. Se desfășoară un fel de război chimic acceptat în mod tacit din interese economice, și nici măcar gravitatea profundă a unor cazuri nu stârnește contramăsuri de anihilare a cauzelor. Printre numeroasele zone fierbinți ale acestui război chimic se află Peninsula Labrador a Canadei, unde predomină eschimoșii inuiți, și marile lacuri tanzaniene Nakuru și Begori, unde cuibărește cea mai mare populație de păsări flamingo din lume.

Populația de flamingo a Africii ar putea dispărea în următorii 100 de ani din cauza poluării masive a lacurilor unde cuibărește

Când în laptele de mamă este descoperită o cantitate de zece ori mai mare de toxine decât limita acceptabilă, atunci se poate vorbi despre acel ținut ca parcurgând un dezastru ecologic. În regiunea Nuvarik Labrador a Canadei, mortalitatea infantilă este de patru ori mai mare decât în restul țării; numărul de cazuri de cancer de 2,2 ori mai mare, al maladiilor respiratorii de cinci ori mai mare etc. Cine agresează atât de nemilos populația de eschimoși de acolo? Toate toxinele care se găsesc în sângele acelor oameni provin de la pesticidele folosite la latitudini mai mici și care, datorită curenților de aer și marini, se acumulează majoritar în acel ținut nordic. Toate țările industrializate folosesc din plin pesticidele, iar consecințele se observă cel mai pregnant acolo unde oamenii trăiesc numai din consumul de pește, și acesta contaminat. Multe produse de acest gen au fost interzise, dar cele noi înglobează noxe noi și la fel de dăunătoare, care, la rândul lor, vor fi interzise peste un timp. Chimia agriculturii mondiale este departe de a fi găsit soluția optimă.

În estul Africii, în marile lacuri tanzaniene Nakuru și Begori, mor anual, de câțiva ani, zeci de mii de exemplare de flamingo. Estimările arată că o populație de aproximativ un milion de astfel de păsări în 1983 pierde o cincime în 20 de ani și în acest ritm, peste 100 de ani, flamingo va dispărea din Africa. Ultimele date furnizate de ecologi arată că algele, nămolul de pe fundul lacurilor, peștii și crustaceele sunt contaminate cu toxine industriale deversate în râurile care se varsă în respectivele lacuri. De obicei, flamingo trăiește 50 de ani, dar astăzi durata vieții lor aproape că s-a înjumătățit.

Față de aceste realități alarmante, reacțiile sunt mai mult declarative, desigur, din motive financiare. Din când în când, oamenii de știință anunță câte o palidă speranță de contracarare a agresiunii poluării galopante a tuturor categoriilor de mediu. Cea mai recentă descoperire de acest fel este „bacteria miracol", un microorganism descoperit în mâlul unor râuri din SUA și care nu poate trăi fără să consume... noxele înglobate de mâlul de pe fundul apelor. Cercetătorii de la Universitatea Michigan au constatat că bacteria botezată TCA1 consumă cu predilecție compușii cei mai periculoși aflați în numeroase produse industriale și de uz casnic. Cercetările de laborator au rezultate optimiste, dar se poate lăsa depoluarea planetei pe „mâna" unei bacterii? Războaiele chimice se desfășoară în continuare nestânjenite de vreo măsură majoră de „pacificare".

PAUL IOAN

Peștele prins de tatăl acestui copil eschimos canadian are de 5 ori mai multe toxine din pesticide decât limita admisibilă

E bine de ştiut

O malformaţie congenitală a buzei superioare, a maxilarului şi a palatului (cerul gurii) care se evidenţiază prin lipsa de continuitate a acestor elemente, declanşate încă din faza embrionară a fătului, în săptămânile 3-8 de graviditate, este cunoscută sub această denumire.

Malformaţia este ereditară, dar acest argument se asociază uneori şi cu factori nocivi, externi. Astfel, se pot naşte 1-2 copii dintr-o mie cu anomalii bucale, fără argumentul eredităţii.

Ce este GURA DE LUP?

De această anomalie sunt afectaţi îndeosebi băieţii.

Gura de lup, fisura bucală poate avea şi o formă mai uşoară, cea cunoscută sub numele de *buză de iepure*. Poate fi uni sau bilaterală. Aşa de exemplu, fisura poate ajunge până la nas, afectează deseori maxilarul superior până la coroana dentară. În general cauzele trebuie căutate în oprirea dezvoltării care se produce în prima lună de viaţă intrauterină. De altfel, această fisură poate apărea şi izolată şi numai la nivelul palatului moale. Pe locul respectiv, acolo unde se întâlneşte cavitatea bucală cu faringele, se evidenţiază fisura. Mai mult, în unele cazuri, deschiderea aceasta traversează cerul gurii şi este mai mult ori mai puţin pronunţată. Dar cum aici, în această zonă, (palatul moale) ce închide cavitatea bucală la deglutiţie sau la vorbire, defectul (gura de lup) împiedică tocmai aceste funcţii atât de normale, copilul cu aceste anomalii nu poate înghiţi foarte bine şi nici nu poate articula suntele în timpul vorbirii.

În cele mai multe cazuri, alăptarea sugarului este în mică măsură blocată şi deci un astfel de copil poate suge aproape normal. Atunci când fisura este numai pe o parte, (unilaterală) mama va presa contra sânului, nara de pe partea fisurii respective. Dacă sugarul însă este hrănit cu biberonul, medicul pediatru va recomanda folosirea unui dispozitiv – aspirator special, pe care tânăra mamă va trebui să îl manevreze cu mare atenţie. În astfel de cazuri este de preferat trecerea rapidă la alimentarea cu linguriţa.

Buza de iepure şi *gura de lup* pot fi reparate chirurgical în primul an de viaţă. Dacă nou-născutul cu acest defect este viguros, se poate efectua intervenţia chirurgicală chiar din prima lună de viaţă. Dacă nu, operaţia respectivă se va face în luna a şasea, astfel ca vorbirea micuţului să se dezvolte cât mai normal. Dacă trebuie însă să fie suturat şi osul palatin intervenţia se va face cel mai târziu la vârsta preşcolară.

Pentru a fi evitată starea de handicap, intervenţia chirurgicală trebuie făcută treptat, în mai multe etape şi va fi neapărat urmată de şedinţe speciale de logopedie. Pentru a înlătura anomaliile maxilare se vor face însă şi corecturi estetice ulterioare.

Dr. VALERIU MANTA

Accesorii romantice

Revin în scenă, cu strălucirea lor, broşele, drept accesorii foarte moderne. Romantice, în stil baroc sau clasice, strălucitoare, delicate, vaporoase, broşele îşi ocupă locul consacrat, la rever, pe umărul aproape dezgolit sau marcând frumuseţea decolteului.

Astrele şi... dieta corectă

Din ce în ce mai mulţi specialişti spun că o dietă de slăbit corectă e bine să ţină cont şi de zodia subiectului respectiv. Astfel, celor din zodiile *Berbec, Leu şi Săgetător* li se recomandă să mănânce puţin dimineaţa, prânzul, ce trebuie luat până la ora 14, când hrana se asimilează la nivel maxim, fiind pentru ei masa esenţială.

Este de preferat ca zilele de dietă să coincidă cu cele când Luna este în primul pătrar. Cura trebuie să fie parţială şi de scurtă durată, înfometarea prelungită fiind contraindicată acestor nativi. Alimentaţia să se bazeze pe proteine din carne, ouă şi leguminoase. Este benefic regimul alimentaţiei diferenţiate. Totuşi meniul trebuie să conţină suficiente cereale şi fructe. Consumul dulciurilor, condimentelor şi ciupercilor să fie limitat. De asemenea, ceaiul şi cafeaua nu sunt recomandate.

Nativilor din *Gemeni, Balanţă* şi *Vărsător* li se recomandă să mănânce bine dimineaţa, între 8 şi 10. În acest interval de timp organismul Vărsătorilor digeră şi asimilează cel mai eficient hrana, fără a rezulta şi „depuneri", aşa cum se întâmplă după apusul soarelui, când nu trebuie să exageraţi cu mâncatul. Pentru cură, ultimele zile ale perioadei lunare sunt cele mai eficiente. E de preferat să consumaţi mai mult alimente fierte sau prăjite decât cruditâţi. Dacă duceţi o viaţă sedentară, evitaţi consumul excesiv de cartofi, brânză, cafea, ciuperci şi legume cu conţinut ridicat de apă (castraveţi, dovlecei).

Semnele de Pământ *(Taur, Fecioară, Capricorn)* să respecte cele trei mese principale ale zilei, să mănânce regulat şi echilibrat. Nativii tineri ai acestor zodii au în siluete frumoase şi nu au nevoie de cure de slăbit. Ceilalţi pot opta pentru intervalul dintre a 8-a şi a 30-a zi lunară. Indiferent de vârastă, celor din aceste zodii li se recomandă iaurt, legume şi rădăcinoase. În privinţa fructelor, sunt indicate cele dulci şi coapte. În cursul dietelor se recomandă limitarea consumului de smântână şi lapte, pâine, dulciuri şi alimente foarte sărate.

Regimul alimentar al Semnelor de Apă *(Rac, Scorpion, Peşti)* depinde de fazele Lunii. Când Luna este în creştere mesele trebuie să fie consistente în prima jumătate a zilei, iar când este în descreştere, puteţi mânca mai bine seara, după apusul soarelui.

Nativii acestor zodii suportă dietele mai uşor decât toate celelalte semne zodiacale. De asemenea, meniul lor este puţin limitat. Aceasta trebuie să conţină sucuri şi fructe (pepeni şi fructe de pădure). Nu se recomandă slănina şi salamurile. Nici pâinea albă, ceaiul, cafeaua, ceapa şi usturoiul.

Iată, pe scurt, ce se recomandă fiecărei zodii:

BERBEC: renunţaţi la grăsimi. Puteţi consuma carne de pasăre şi proteine vegetale. De asemenea, să nu vă lipsească din meniu: sfecla, ţelina, salata, conopida, merele, lămâile, nucile.

TAUR: renunţaţi la dulciuri şi consumaţi spanac, varză, dovleac.

GEMENI: renunţaţi la mâncărurile hipercalorice (dulciuri, grăsimi), dar păstraţi diversitatea. Vă sunt necesare proteine – carne slabă, peşte, ouă, nuci – şi minerale din mazăre, ţelină, sfeclă, porumb, piersici, caise, prune.

RAC: alimentele unei diete corecte sunt, pentru dv., carnea, ouăle, fructele de mare, legumele, zarzavaturile, fructele. Renunţaţi la produsele de patiserie. Vi se recomandă în mod special: brânză, gălbenuş de ou, stafide, pâine de secară.

LEU: renunţaţi la zahăr, cartofi şi, în general, la produsele cu conţinut crescut de zaharuri şi amidon. Aveţi nevoie de alimente bogate în proteine, fructe şi legume. Consumaţi multe mere, salată, prune, smochine, nuci.

FECIOARA: renunţaţi la mâncărurile grele (carne de porc, de oaie). Includeţi în meniul dv. brânza de vaci, iaurtul, chefirul, carnea de vită, salata.

BALANŢA: renunţaţi la dulciuri şi optaţi pentru alimente bogate în vitaminele A şi E. Mâncaţi mere, morcovi, piersici, stafide.

SCORPION: renunţaţi la grăsimi, consumaţi zilnic, obligatoriu, produse lactate, chefir, iaurt, dar şi varză, ridichi, ceapă, usturoi, smochine, prune uscate.

SĂGETĂTOR: renunţaţi la grăsimi şi condimente. Vă sunt necesare, în mod special, vitaminele B şi C, prezente în leguminoase, gălbenuş, ficat de vită. Siliciul necesar este conţinut în orez, ovăz, în coaja fructelor şi legumelor.

CAPRICORN: renunţaţi la alimente reci, bogate în calorii (îngheţată). Meniul dv. trebuie să conţină supe fierbinţi, sfeclă, morcovi, ouă, budinci, varză, spanac, linte, castraveţi, smochine, prune uscate.

VĂRSĂTOR: renunţaţi la grăsimi şi condimente. Vă sunt absolut necesare fructele (merele) şi legumele verzi (varză, spanac, morcovi) dar şi peştele.

PEŞTI: nu exageraţi cu zahărul şi grăsimile. Preferaţi salatele din legume proaspete, castraveţii, ridichile, nucile, stafidele. La fel, obişnuiţi-vă să consumaţi peşte oceanic şi fructe de mare.

Gastronomice

Cititorarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne propune alte reţete pentru meniurile săptămânii.

Pastă de ciuperci cu ficat, pentru umplut (rulade)

250 g ciuperci, 2 cepe, 100 g unt, 1 pahar de lapte, 1 chiflă, verdeaţă, 1 gălbenuş, 2 bucăţi ficat de pasăre, sare, piper.

Ciupercile spălate bine, tăiate feliuţe subţiri, se înăbuşă cu ceapa tocată; se adaugă sare, piper, verdeaţă şi puţin unt. Când sunt gata se dau la o parte de pe maşină. Se adaugă chifla înmuiată în lapte, ficatul de pasăre, (gâscă) fiert în lapte sau înăbuşit în unt (este mai gustos), se dă prin răzătoare, se adaugă apoi gălbenuşul de ou şi se amestecă totul bine. În loc de ficat se poate pune o lingură de smântână. Această pastă poate servi la umplerea ruladelor formate din foietaj fraged.

Pastă de ciuperci, pentru umplut roşii (şi alte legume)

1 kg ciuperci, ceapă, usturoi, pătrunjel verde, 100 ml vin alb, roşii, ardei, foi de varză, dovlecei, praz, slănină, smântână, brânză de vacă, sare.

Se toacă ciupercile, se înăbuşă în slănină la care se adaugă ceapa tăiată mărunt, brânza, puţin usturoi, pătrunjel verde şi zeamă de lămâie sau vin alb. Cu această pastă se pot umple roşii şi ardei, foi de varză etc. Se fierb încet până se înmoaie şi se adaugă smântâna.

Pilaf de ciuperci cu rinichi

350 g orez, 100 g unt, 500 g ciuperci proaspete, 100 g caşcaval, 2-3 cepe, 1 1/2 kg oase de supă, sare.

Oasele de supă se spală, se opăresc, se spală din nou şi apoi se fierb. Ciupercile se curăţă, se spală în mai multe ape, apoi se taie felii. În unt se călesc ciupercile împreună cu ceapa curăţată şi tăiată mărunt. Apoi se adaugă orezul, se căleşte 5 minute şi se stinge cu supa de oase. Se potriveşte de sare, se lasă să dea în fiert şi apoi se introduce în cuptor unde se ţine circa 25 minute. Pentru servit, pilaful se pune într-o formă. Pe deasupra se presară caşcaval ras şi unt topit.

Tort cu foi Lica

1 pachet de foi, ½ kg rahat, 25 g unt, 1 lămâie, 1 lingură rom.
Facultativ: fructe din dulceaţă.

Între foi se pune următoarea cremă: rahat dat prin maşina de tocat şi amestecat cu zeama de lămâie. Se adaugă o lingură unt şi 1 lingură rom. Se amestecă până când compoziţia devine omogenă.

Budincă de orez cu mere

500 g mere, 2 linguri de unt topit, 4 linguri de zahăr, 1 ceaşcă de orez, 1 lingură de pesmet, un praf de sare.

Se curăţă merele, se taie felii şi se înăbuşă într-o cratiţă cu puţin unt şi zahăr după gust. Nu se ţin să scadă prea tare. Cojile spălate se fierb şi se strecoară zeama. Se alege o ceaşcă de orez, se spală şi se fierbe cu 2 cesti din zeama strecurată. Când este aproape fiert, se pun 2 linguri de zahăr şi un praf de sare. Se dă deoparte. Se unge o cratiţă cu unt, se presară pesmet şi se aşază rânduri alternând de orez şi de mere. Primul şi ultimul rând trebuie să fie orez. Se coace la cuptor, la foc potrivit până se rumeneşte. Se dă deoparte, până pierde puţin din fierbinţeală, fără să se răcească de tot, se răstoarnă şi se serveşte cu sos de vin sau cu orice sirop.

Dosarele frumuseţii

PUTEREA MAGICĂ A FLORILOR

Încă din secolul XIX dr. Edward Bach descoperea faptul că florile şi parfumul răspândit de ele acţionează în mod direct asupra trupului şi sufletului. Mai mult, se ştie bine că uleiurile eterice nu numai că au un miros plăcut, dar contribuie la înfrumuseţarea aspectului pielii. *Levănţica* are efect calmant, iar *orhideea* vă ajută să aveţi o piele hidratată perfect, care va arăta minunat. Dacă doriţi să vă răsfăţaţi tenul cu o mască de flori veţi remarca o strălucire aparte şi, în timp, amânarea apariţiei ridurilor. Pentru mască, infuzaţi câteva *panseluţe* şi *flori de muşeţel* în 100 ml de apă. Luaţi 3 linguri din această infuzie, când se răceşte, şi amestecaţi cu o linguriţă de miere şi un albuş bătut spumă. Lăsaţi masca pe faţă 15 minute. Efectul va fi miraculos.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 50
Valabil până pe data de: 19 DECEMBRIE 2002

REDUCERE 10%

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

Indiscreţii Vernisaje

Starurile Parisului şi-au dat întâlnire recent la vernisarea unei expoziţii de fotografii realizate în ultimii 40 de ani de celebrul Jean-Marie Perier. Pentru ***Johnny Hallyday,*** *însoţit de* ***Laeticia,*** *au fost clipe de nostalgie. Amintiri... amintiri.*

Ornella Muti *se bucură de succes pe scenă, dar şi în viaţa personală. Este o bunică atât de frumoasă, încât şi acum „sucește" multe capete. Plină de farmec este şi* ***Alessandra Gucci.*** *Torida a fost noaptea de la „Club de l'Etoile" unde* ***Hermine de Clermont-Tonnerre*** *le-a oferit invitaţilor detalii numeroase despre vernisajul unei expoziţii cu tablouri erotice. Cântec, dans, şampanie, prăjituri „spectaculoase", eleganţă, bună dispoziţie... Cam acestea ar fi „coordonatele" vieţii pariziene nocturne...*

Toni Gomez înconjurat de Katoutcha şi Hermine de Clermont-Tonnerre

Alessandra Gucci şi Momo Dridi

Ornella Muti şi Jerome Rudin

Laeticia şi Johnny Hallyday

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale

„Reţete" pentru cardiopatia ischemică

Cardiopatia ischemică este afecţiunea care determină apariţia crizelor de angină pectorală (dureri în piept, cu iradieri spre mâna stângă şi omoplat, şi senzaţie de sufocare).

◆ ***Măceş.*** Fructele de măceş au un efect deosebit în metabolismul arterial. Se consumă în diferite moduri: 1) pulbere de fructe – 1 g de trei ori pe zi. 2) tinctură – 15 picături de trei ori pe zi. 3) infuzie – 35 g fructe zdrobite la 700 ml apă clocotită se lasă la infuzat, cu vasul acoperit, timp de 24 de ore; se beau 350 ml pe zi.

◆ ***Păducel.*** Are efect cardiodilatator, cardiotonic şi sedativ. Se prepară o infuzie din frunze, flori şi fructe de păducel (o linguriţă la o cană cu apă pe zi). În criza de angină pectorală se poate mări efectul ceaiului dacă i se mai adăugă valeriană şi talpa gâştei. Se bea chiar în momentul crizei sau, preventiv, o cană pe zi. În bolile de inimă de origine nervoasă, asociate cu factori de stres inevitabili, este eficace tinctura de păducel combinată în părţi egale cu tinctura de valeriană: 20 g de flori, frunze şi fructe de păducel se lasă la macerat timp de 10 zile în 100 g de alcool de 60 de grade. Tinctura de valeriană se prepară cu aceleaşi cantităţi, în acelaşi mod şi se amestecă cu cea de păducel. Se iau câte 30-50 de picături de trei ori pe zi.

◆ ***Rostopască.*** În scop preventiv, dar şi curativ, se bea pe parcursul zilei, din trei în trei ore o infuzie preparată din: jumătate de linguriţă de plantă la 200 ml apă clocotită. Are efect vasodilatator coronarian.

◆ ***Talpa gâştei.*** Ceaiul este recomandat în special persoanelor cu aritmii (tulburări de ritm cardiac), având efect hipotensor. Se prepară o infuzie dintr-o linguriţă de plantă la o cană cu apă clocotită, care se bea în cursul dimineţii.

◆ ***Hrean.*** Se amestecă bine şi se lasă 3-4 zile la macerat o ceaşcă de miere de tei cu o lingură rasă de hrean. Se consumă 3 linguriţe zilnic. Ideal este să se facă două cure pe an, una primăvara, alta toamna.

◆ ***Arnică.*** Dimineaţa, înainte de micul dejun, se iau câte 10 picături de tinctură de arnică.

APENDICITA ACUTĂ
poate fi fatală

Apendicita acută constituie cea mai frecventă urgenţă abdominală şi apare la 1 din 500-600 de locuitori ai pământului. Se declanşează cu predilecţie la vârstele de până la 30 de ani, deşi nici persoanele trecute de primele trei decade ale vieţii nu sunt total excluse de la posibilitatea de a face o criză de apendicită acută. Doar la sugari incidenţa bolii este foarte redusă.

Apendicita acută este o consecinţă a inflamării apendicelui. Apendicele este un organ de forma unui tub cu un diametru de aproximativ 8 mm şi o lungime de circa 8,5 cm şi este situat la baza abdomenului, în partea dreaptă. Există însă şi cazuri când organul este amplasat în partea stângă sau pe linia mediană sau sub ficat.

Inflamaţia apendicelui pare a fi favorizată de alimentaţia bazată în special pe carne. Criza de apendicită acută apare ca urmare a obstrucţiei lumenului apendicular cu un corp străin, de exemplu sâmbure de cireaşă, alună, seminţe etc. sau datorită formării în timp a unui ţesut fibros care astupă canalul. Din cauza acestui obstacol, presiunea din interiorul apendicelui creşte, producând tulburări circulatorii, urmate de cangrenarea peretelui şi perforarea acestuia (situaţie în care apare peritonita, o complicaţie gravă).

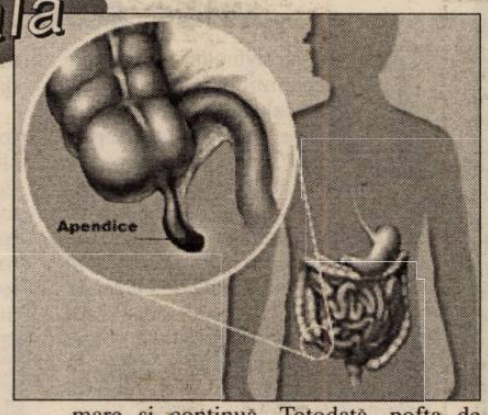

Simptomul major al apendicitei acute este durerea abdominală. La început, aceasta poate fi resimţită în jurul ombilicului sau în capul stomacului (epigastru). Apoi, durerea apare în porţiunea inferioară dreaptă a abdomenului, locul în care, de obicei, e situat apendicul. Iniţial, durerea pare să se atenueze dacă persoana în cauză îşi găseşte o poziţie confortabilă, dar după un timp, bolnavul simte nevoia să-şi schimbe mereu poziţia şi până la urmă evită să mai facă orice mişcare. Dacă evoluţia apendicitei este spre perforaţie, e posibil ca durerea să dispară o scurtă vreme şi apoi să reapară cu intensitate mare şi continuă. Totodată, pofta de mâncare se diminuează considerabil, pentru că apar greţuri şi vărsături. Tranzitul intestinal este adesea perturbat: se instalează fie constipaţia (în ciuda senzaţiei de balonare), fie diareea. Bolnavul este febril (în jur de 38 de grade) şi la cea mai mică încercare de a respira mai amplu sau de a tuşi, durerea se intensifică.

Apendicita acută este un caz de urgenţă, prezentarea la camera de gardă a unui spital fiind obligatorie. Neglijată, boala evoluează întotdeauna spre peritonită. Singura metodă terapeutică este intervenţia chirurgicală pentru excizia (îndepărtarea) apendicelui.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

CODRUŢA TINCU din Slatina. La persoanele vârstnice e posibil ca sângerările nazale repetate să fie o consecinţă a îngroşării arterelor sau a creşterii bruşte a tensiunii arteriale. Acestea încep spontan şi sunt mai greu de oprit, uneori necesitând intervenţia medicului. Dar sângerările pot fi şi consecinţa fragilizării unui vas de sânge din interiorul nasului, problemă care se poate rezolva prin cauterizare. Oricum, cauza ar trebui depistată în urma unui consult medical. E bine să ştiţi totuşi că în timpul sângerării nazale nu e indicat să staţi lungită în pat. Dimpotrivă, trebuie să staţi în picioare pentru a reduce presiunea sangvină din venele nasului. Această poziţie va scădea sângerarea. În plus, prindeţi cu degetele ca într-o pensetă nările nasului şi respiraţi pe gură, timp de 5-10 minute. Această manevră ajută la oprirea fluxului de sânge. Nu puneţi comprese cu gheaţă pe nas! Acestea nu fac decât să îngusteze vasele sangvine de la suprafaţa nasului, nu şi pe cele profunde. După ce sângerarea s-a oprit, nu suflaţi nasul câteva ore şi de asemenea evitaţi să vă aplecaţi. Semne majore de îngrijorare apar dacă: sângerarea este abundentă şi durează mai mult de 20-30 de minute şi dacă vă simţiţi slăbită după pierderile de sânge. Din ceea ce ne scrieţi, deocamdată vă intrigă doar frecvenţa sângerărilor, nu cantitatea de sânge pierdut, dar asta nu înseamnă că puteţi să staţi liniştită multă vreme.

Sângerări nazale

Recent, autorităţile sanitare americane au anunţat că au pus la punct un nou test de depistare a SIDA, rezultatul fiind disponibil în maximum 20 de minute iar fiabilitatea de 99,6%. Denumit OraQuick, kitul de diagnostic rapid este realizat de OraSure Technologies – o instituţie de cercetări medicale din Bethlehem, Pensilvania – şi se bazează pe o picătură de sânge prelevat din deget. Sângele este apoi amestecat cu o soluţie într-o eprubetă, în care se introduce un dispozitiv de depistare: dacă anticorpii pentru HIV-1 sunt prezenţi, pe indicator apar două linii violete.

SIDA
depistată în 20 de minute

Spre deosebire de alte tipuri de teste, noul sistem poate folosi sânge conservat la temperatura mediului ambiant, ceea ce permite utilizarea sa şi în afara laboratoarelor sau a spitalelor. Testul va fi deosebit de util în special pentru femeile însărcinate şi aflate pe punctul de a naşte, deoarece va permite medicilor ca, în cazul rezultatului pozitiv, să ia măsurile ce se impun pentru a evita transmiterea virusului HIV la nou-născut. Şi nu în ultimul rând, ar putea fi folosit pe scară largă pentru cunoaşterea mai exactă a dimensiunii fenomenului SIDA în lume.

Întrebări şi răspunsuri

Care este probabilitatea ca două persoane să aibă acelaşi genom?

Toate fiinţele umane au în comun 99,9% din genom. Aşadar, doar 0,1% din ADN este diferit de la o persoană la alta. Numai că acest procent, deşi pare nesimnificativ, reprezintă 3 milioane de elemente de bază, iar fiecărui element de bază îi corespund patru tipuri diferite de material genetic (adenină, guanină, cytozină şi tymină), ceea ce înseamnă că există 43.000.000.000 de combinaţii diferite, adică 4x4x4x4....., de trei milioane de ori. Totuşi, acesta e un număr teoretic, deoarece în practică, numeroase dintre combinaţii sunt distrugătoare, dând naştere la gene care împiedică dezvoltarea şi supravieţuirea unei fiinţe umane şi care nu există în Natură. Numărul combinaţiilor „viabile" rămâne însă suficient de mare încât să se poată aprecia că posibilitatea ca două persoane să aibă exact acelaşi genom este nulă. Cu excepţia gemenilor identici!

Există diferenţe între clone şi gemeni?

Ca şi gemenii identici, clonele (orice fiinţă şi copia ei) au exact acelaşi patrimoniu genetic. Din acest punct de vedere s-ar putea spune că nu există nici o diferenţă între gemeni şi clone. Dar, lucrurile nu sunt chiar atât de simple cum par. De exemplu, pentru a fi creată Dolly (oaia-clonă deja devenită celebră), oamenii de ştiinţă au avut nevoie de nucleul unei celule prelevată de la o oaie adultă. Apoi, acesta a fost plasat în pântecul unei mame-purtătoare. Câteva luni mai târziu s-a născut Dolly. În acest context, oiţa-clonă nu poate fi considerată „soră-geamănă" cu oaia care i-a furnizat materialul genetic: mai întâi pentru că nu au aceeaşi vârstă (diferenţa între ele e de şapte ani), apoi pentru că cele două oi nu au avut aceeaşi mamă. Nucleul deţinător de material genetic s-a dezvoltat în ovulul unei mame purtătoare, care, pentru a se dezvolta, l-a hrănit mai multe luni; or, acesta conţine la rândul lui ADN propriu. Mergând mai departe cu raţionamentul e de înţeles că două mame-purtătoare diferite dau naştere la doi urmaşi diferiţi, chiar dacă aceştia sunt obţinuţi prin clonare.

Centrul de Studii strategice Internaţionale din Washington şi OMS au amânat că până în anul 2050 stabilitatea întregii lumi ar putea fi periclitată din cauza îmbătrânirii populaţiei şi a scăderii proporţiei populaţiei active. În următoarea jumătate de secol, numărul oamenilor în vârstă de peste 60 de ani din lume s-ar putea tripla, pentru prima dată în istoria omenirii, persoanele de vârsta a treia ajungând să depăşească numărul copiilor la suta de locuitori. Cheltuielile de sănătate şi de pensii ar putea depăşi până şi puterea financiară a ţărilor dezvoltate.

SARCINA, LA VÂRSTE AVANSATE. EXISTĂ RISCURI?

Un grup de cercetători din Chicago asigură pe toată lumea că femeile pot aduce pe lume copii sănătoşi şi fără să se confrunte cu probleme majore în timpul sarcinii până la vârsta de 60 de ani. Evident, recurgând la metodele actuale de fertilizare artificială. Studiul care a ajuns la această concluzie s-a efectuat pe un grup de 77 de gravide cu vârste cuprinse între 50 şi 60 de ani. Deşi, la această etate, riscurile legate de diabet şi hipertensiune sunt mult crescute în comparaţie cu cele ale graviditaţii la vârste tinere, femeile au avut şansa maternităţii.

„Fertilizarea in vitro permite femeilor, după menopauză, să dea naştere la propriii lor copii, chiar dacă ovulul este prelevat de la o altă femeie, tânără, preciza unul dintre cercetătorii de la Universitatea din California de Sud. Tehnica fertilizării artificiale permite astfel întârzierea ceasului biologic, iar rezultatele obţinute demonstrează că nu există raţiuni medicale certe care să interzică femeilor de peste 50 de ani să dea naştere unui copil doar din cauza vârstei."

Hipertensiunea arterială a fost totuşi prezentă în rândul celor 77 de femei de 10 ori mai mult decât în cazul unor gravide de 20 de ani, iar diabetul de sarcină de cinci ori mai frecvent. 42 din cele 77 de femei (54%) au născut copii perfect sănătoşi. Printre acestea s-a numărat şi o mămică de... 63 de ani, care şi-a ascuns vârsta pentru a fi admisă în acest program. Două dintre cele 42 de femei s-au aflat la cea de-a doua maternitate. 63% au născut

prin cezariană şi nu s-a înregistrat nici un deces neo-natal.

În ciuda succesului pur medical, aspectele etice ale acestui program au stârnit vii comentarii, întrebarea rămasă deocamdată fără răspuns fiind legată de capacitatea părinţilor vârstnici de a-şi crească copiii cel puţin până la vârsta majoratului.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Momente de cumpănă
Sexualitatea

– Astăzi vom răspunde la două scrisori. În prima dintre ele, dl. G. D. din Tecuci, în vârstă de 32 de ani, consideră că a ajuns într-un punct „nevralgic" dacă nu chiar „tragic" al vieţii sale. Este căsătorit, are un copil, dar pe zi ce trece realizează că nu este capabil să-şi satisfacă soţia. În cazul lui, actul sexual este de scurtă durată. Să fie aceasta din cauză că şi-a început viaţa sexuală „de-abia" la 25 de ani? Iar dacă se va prezenta la medic, în cazul în care i se prescrie un tratament, cât de costisitor va fi acesta?

– Este greu de dat un sfat pertinent în cazul dumneavoastra. Cunoaştem prea puţine despre felul în care se desfăşoară activitatea sexuală a cuplului. Pot exista motive de nemulţumire care să vă aparţină dumneavoastră şi altele care să o privească pe soţie.

Este indicat de aceea să vă adresaţi împreună unui sexolog, care va discuta cu amândoi. Rezolvarea va apărea printr-un sfat sau o medicaţie. Aceasta va ţine seama de cauzele ce privesc numai cuplul dumneavoastră.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE (Spitalul CFR – Iaşi)

– În cea de-a doua scrisoare, o femeie de data aceasta, dna. Felicia din Turnu Severin, în vârstă de 29 ani, ne spune: *„Sunt însărcinată, dar din păcate medicul m-a prevenit că am probleme şi s-ar putea să nu pot duce sarcina la bun sfârşit. Grija mea – groaza mea, ar fi mai bine să spun – este că dacă pierd această primă sarcină (nu am făcut până acum nici un chiuretaj) s-ar putea să nu mai am niciodată copii."*

– Stimată Doamnă Felicia, nu cunoaştem care sunt problemele care pot duce la întreruperea cursului sarcinii dumneavoastră. Pot exista afecţiuni locale ginecologice (vaginale sau uterine), după cum complicaţiile pot fi generale (incompatibilităţi imunologice, de exemplu). Cel mai indicat este să discutaţi această problemă cu medicul dumneavoastră obstetrician. Dumnealui vă va lămuri cel mai bine şi vă va ajuta sa duceţi sarcina la bun sfârsit sau va decide dacă vă va recomanda să aveţi o altă sarcină.

MIHAELA DOROBANŢU

INSTANTANEU

Unică în lume prin amenajarea intrării principale, peştera de lângă localitatea italiană Bormazo este acoperită cu legende terifiante. Pe la mijlocul secolului XVI, localnicii au cerut unui sculptor rămas anonim să realizeze la gura peşterii un chip de om cât mai fioros, pentru a alunga duhurile malefice care s-ar fi reunit acolo. Se spunea că orice om sărac ce-şi caută adăpostul în galeriile respective nu mai iese viu, fiind capturat şi mâncat de viu de bestiile în care se încarnau spiritele nefaste. O dată terminată lucrarea artistului,

„Omul" care păzeşte peştera

nimănui nu-i mai era frică să se adăpostească acolo, mai ales în timpul conflictelor sângeroase dintre nobili. O altă legendă spune că o mare vrăjitoare din partea locului realizase sculptura. Ea răpise şi ascunsese în peşteră pe cele mai frumoase fete din Bormazo şi dorea să ţină oamenii la distanţă cu acea arătare cioplită în piatră.

ZIGURATELE

„unde s-au format Cerul şi Pământul"?

Deşi nu figurează printre cele şapte minuni ale lumii, ziguratele sau piramidele în trepte (sau etajate) reprezintă un simbol deosebit de preţios al culturilor şi civilizaţiilor antice. Originile acestui tip de construcţie specială – alcătuită din etaje suprapuse de dimensiuni din ce în ce mai mici, având de obicei un templu pe ultima terasă – sunt şi astăzi învăluite în mister. Multă vreme s-a crezut că Turnul Babel (ridicat în mileniul II î.Ch.) a fost modelul pentru toate celelalte zigurate din regiunea Mesopotamiei. Însă ulterior cercetările arheologice au demonstrat că sumerienii au fost primii constructori de zigurate (termen care derivă de la cuvântul akadian „zaqaru" = a construi pe înălţime). Dar cele mai noi ipoteze susţin că primele piramidele în trepte ar fi fost durate la Gaaf-Gan, străveche localitate aflată pe teritoriul Insulelor Maldive de astăzi (în sudul Indiei), în mileniul IV sau V î.Ch.

Civilizaţia de la Gaaf-Gan a fost numită Lothal şi era orginară din Valea Indului. Migraţia lothalilor spre Mesopotamia, Egipt şi America Centrală şi de Sud ar explica de ce acest stil arhitectonic este întâlnit şi în Peninsula Yucatan (Piramida de la Chicehn Itza), şi pe valea Nilului (la Saqqarah) şi pe cursul Eufratului. În zona Eufratului se întâlneşte chiar o concentrare deosebită de zigurate, în celebrele localităţi antice Babilon, Uruk şi Ur de pe teritoriul Iraqului (la sud de Bagdad), pe cursul inferior al Eufratului. Faima acestora este una apropiată de cea a piramidelor egiptene, cu care au în comun doar scopul religios al construirii.

Templul Marduk din Babilon a fost finalizat, după unii autori, spre sfârşitul vieţii regelui Hammurabi (aproximativ 1750 î.Ch.), întemeietorul primului imperiu babilolian. Iniţial, conform descrierilor lui Herodot, a avut şapte etaje divers colorate şi atingea înălţimea de 90 de metri şi un templu în vârf. Denumirea sa în sumeriană însemna „Casa unde s-au format Cerul şi Pământul". Acest zigurat este, probabil, cel care a stat la baza legendei biblice a Turnului Babel. Construcţia a găzduit iniţial celebra stelă de bazalt negru pe care a fost gravat Codul lui Hammurabi (în care găsim şi „legea talionului", aflată de asemenea în Vechiul Testament.)

Cel mai bine a înfruntat mileniile ziguratul numit Ur-Nammu, din Ur, celebrul oraş unde s-ar fi născut patriarhul Avraam – venerat atât de evrei, cât şi de musulmani. La ultimul etaj se află templul dedicat zeului Lunii, Nanna. Ridicat aproximativ în anul 2100 î.Ch., acest zigurat are o particularitate bizară. Scările de acces până la etajul al doilea au putut fi reconstituite, însă modul cum se ajungea la a treia platformă (ultima) este încă secret; s-ar părea că era o taină cunoscută numai de elita conducătoare, iar în templu se desfăşurau practici de iniţiere ezoterică.

Al treilea zigurat important al Iraqului este cel de la Uruk, un alt mare centru spiritual de pe cursul inferior al Eufratului, aflat între Babilon şi Ur. Aici şi-ar fi avut reşedinţa primul mare rege al cetăţii, legendarul Gilgameş, în jurul anului 2700 î.Ch. Istoricii spun că la Uruk exista una din cele mai evoluate civilizaţii de tip urban şi că aici, la finele mileniului IV î.Ch. ar fi fost inventată prima scriere pictografică.

Aceste trei mari zigurate mesopotamiene atestă faptul că în regiunea sudică a Bazinului Eufratului s-a dezvoltat o civilizaţie antică extrem de avansată, care a avut o mare influenţă asupra zonelor învecinate.

Babilon (Marduk); ziguratul unde a fost gravat Codul lui Hammurabi, aflat astăzi la Muzeul Louvre din Paris

TRADIŢII

FESTIVALUL ARBALETEI, peste 500 de ani de existenţă

În fiecare an se desfăşoară în Italia două „sesiuni" ale Festivalului arbaletei. La sfârşitul primăverii şi al toamnei participanţii defilează în costume medievale, apoi se întrec arbaletiştii din oraşele Gubbio şi Sansepolcro, din provincia Umbria.

Primul concurs de acest fel s-a desfăşurat – spun cronicile – la 17 mai 1461. Numele câştigătorilor tragerilor la ţintă sunt cunoscute cu precizie din anul 1864. În esenţă, acest festival celebrează victoria armelor uşoare pentru ucis de la distanţă în dauna luptelor, corp la corp, cavalereşti. Superioritatea decisivă a arbaletelor a fost consemnată pentru prima oară în celebra bătălie navală de la Ecluse, din largul coastelor flamande, desfăşurată în anul 1340. Atunci, arbaletierii englezi ai lui Edward III au învins armatele regelui Franţei Philippe VI, evitând lupta corp la corp de pe corăbii. Interesant este faptul că arbaleta a fost inventată de chinezi. În Europa, primul mare arbaletist cunoscut a fost William Cuceritorul, care a invadat Anglia în 1066. Ulterior, Biserica romano-catolică a cerut (în 1139) interzicerea acestei arme atât de eficiente, „nedemnă de a fi folosită de un creştin". Cea mai proeminentă personalitate răpusă cu arbaleta a fost Richard Inimă de Leu, în 1199.

După mai bine de cinci secole, Festivalul arbaletei reuneşte şi muzicieni care interpretează la instrumente specifice muzică de ceremonie din secolul XV.

Arta cărţilor poştale amazoniene

Inevitabilele contacte între triburile amazoniene din Brazilia, Ecuador sau Peru au, printre alte consecinţe şi o dimensiune artistică surprinzătoare. Apariţia artiştilor amatori a devenit o realitate de mai bine de două decenii, iar în ultimii ani au început să se afirme şi pictori profesionişti dintre indigeni. Fenomenul a avut iniţial – spun cercetătorii fenomenului – o exclusivă nuanţă comercială. Membrii unor triburi aflate pe traseele turistice ale Bazinului amazonian şi-au descoperit talentul artistic şi, cu ajutorul ustensilelor specifice primite sau cumpărate, au debutat într-un mod care le-a adus foloase materiale imediate. Astfel, indienii sud-americani cu vocaţie s-au specializat în „arta cărţilor poştale amazoniene". Ei pictează mai ales în tempera, dar şi în guaşe. Pe bucăţile lor de carton pot fi admirate exemplare deosebite din fauna şi flora atât de generoase în Amazonia. Un exemplar costă echivalentul unui dolar sau doi, iar banii sunt folosiţi la achiziţionarea de unelte şi arme. Aceste cărţi poştale amazoniene sunt de regulă anonime. De multe ori, turiştii sau exploratorii care descoperă un astfel de pictor poate comanda o astfel de operă. Lucrarea se execută în mai puţin de o oră.

O figură aparte este reprezentată de personalitatea celui mai renumit pictor amazonian profesionist, Francisco Grippa, care are astăzi peste 50 de ani şi trăieşte în comuna peruană Pevas. Tatăl său a fost băştinaş peruvian, iar mama sa unguroaică. Sub influenţa părinţilor, mai ales a mamei sale, Grippa a făcut cunoştinţă cu marea artă a pictorilor moderni şi clasici. Cel mai mult i-au plăcut operele impresioniştilor. Influenţat de aceştia, el a „trecut la profesionism" de peste zece ani. Tablourile sale, inspirate, evident, din natură şi din tradiţiile amerindienilor, sunt executate în special cu ulei; drept suport, artistul foloseşte pânză, scoarţă de copaci, dar şi elemente textile specifice unor triburi peruane. În ultimii ani, renumele său a crescut atât de mult, încât Francisco Grippa a reuşit să deschidă expoziţii personale şi în SUA, şi în Canada. Un tablou de-al său poate costa între 100 şi 50 de mii de dolari. El şi-a transformat casa din Pevas în muzeu, unde vizitatorii îi admiră operele în timp ce ascultă muzică specifică amerindienilor din jungla amazoniană peruană, compusă chiar de el.

Dansul maimuţelor, pictură de F.Grippa care imortalizează un ritual al indienilor peruvieni împotriva spiritelor rele

Fluturele magic, lucrare a lui F. Grippa dedicată unei specii de fluture aducătoare de noroc

Egrete pe malul lacului, carte poştală amazoniană executată de un băştinaş anonim

Tucanul, regele papagalilor; carte poştală reprezentând celebrul papagal cu cioc imens, a cărui capturare aduce ghinion

Pagină realizată de PAUL IOAN

JFK: Secretul unei morţi anunţate

Astăzi, din documentele oficiale declasificate în SUA, se recunoaşte că Lee Harvey Oswald nu este asasinul preşedintelui John Fitzgerald Kennedy, că el nu s-a aflat în depozitul de cărţi de pe Dealy Plaza, nu a ţinut nici o puşcă în mâini în ziua de 22 noiembrie 1963, cu atât mai puţin cea arătată de FBI imediat după asasinat şi că a fost scos în faţă numai pentru ca Jack Ruby să-l omoare şi astfel „afacerea" JFK să se încheie după un scenariu cât se poate de simplu. Astăzi se ştie că au fost cel puţin doi trăgători care au tras spre limuzina prezidenţială patru focuri, două dintre gloanţe provocând moartea preşedintelui. Exact această evidenţă a încercat Comisia Warren s-o neanentizeze prin orice mijloace. Ceea ce nu se ştie astăzi cu exactitate este identitatea asasinilor, şi acesta este poate cel mai bine păstrat secret din istoria SUA. În 1997, Noel Twyman a publicat în SUA o carte intitulată *Bloody Treason* (Sângeroasa Trădare) în care dorea să ofere o explicaţie explozivă a asasinării lui JFK şi a încercărilor de acoperire a criminalilor. Cartea este rodul a cinci ani de studiere a mii de pagini din Arhivele Naţionale ale SUA şi a sute de cărţi care au atins subiectul. Concluzia analizei este că o cabală de extremişti şi ofiţeri militari, care au conspirat cu gangsteri şi oficiali guvernamentali corupţi, au planificat şi comandat crima secolului. Iată câteva idei lansate de Twyman: Noi documente atestă că asasinarea a fost parte a unui plan de invazie a Cubei de către forţele SUA; o nouă descoperire dovedeşte că filmul lui Abraham Zapruder (despre care am vorbit în numărul trecut) a fost modificat pentru a ascunde ceea ce s-a întâmplat în momentul împuşcăturilor fatale. 26 de fotograme critice din film, color, au fost incluse în locul altora. Asta se adaugă la alterarea radiografiilor făcute lui JFK şi a unor documente, manevre dubioase care duc spre persoane foarte influente din departamentul executiv al guvernului SUA; noi benzi audio şi documente demonstrează că Lyndon Johnson, vicepreşedinte la ora asasinatului, a folosit scenarii apocaliptice despre un atac nuclear asupra SUA pentru a intimida persoane cheie din Dallas şi Washington DC şi a le convinge că trebuie să muşamalizeze crima; *Bloody Treason* are noi dovezi venite de la Serviciul de spionaj cubanez. Acestea relevă faptul că extremişti de dreapta din Dallas şi New Orleans s-au întâlnit cu agenţi CIA în 1962 şi 1963 unde s-a discutat asasinarea lui JFK şi s-au stabilit termenii contractului. Ele mai dovedesc că multe date publicate despre activitatea lui Oswald au fost fabricate; cartea duce înţelegerea asasinării lui JFK la un nivel cu totul nou. Revelaţiile şocante despre corupţia şi trădarea la nivelul cel mai înalt sunt fără precedent în istoria SUA.

În altă carte, cu titlul „Asasinarea preşedintelui Kennedy şi frauda Raportului Warren", scrisă de *Wheaton Miller Coward,* acesta avansează câteva din motivele pentru care JFK trebuia să dispară: „Dacă Kennedy trăia, el intenţiona: să-l elimine pe Lyndon Johnson de pe listele electorale din 1964, să forţeze retragerea lui J. Edgar Hoover din postul de director al FBI *(post pe care-l deţinea din 1924 şi pe care avea să-l părăsească doar în momentul morţii sale, în 1972),* să înlocuiască CIA cu o agenţie nouă, să oprească războiul din Vietnam, să preia controlul banilor naţiunii din mâinile Băncilor Rezervei Federale, să anuleze bonificaţia oferită petrolierilor texani, să normalizeze relaţiile cu Cuba. La întrebarea autorului dacă aceste motive erau suficiente pentru a justifica organizarea unui asasinat, răspunsul nu e greu de ghicit.

În fine, o filieră interesantă a crimei stabileşte Paul Kangas, detectiv privat în California, care reuşeşte să demonstreze rolul jucat de Richard Nixon în asasinarea lui Kennedy. Interesant este faptul că într-o însemnare a lui J. Edgar Hoover, descoperită ulterior, acesta scrie: „Dl. George Bush de la CIA a fost chestionat pe data de 23 noiembrie 1963 în legătură cu reacţia exilaţilor anti-Castro din Miami faţă de asasinarea preşedintelui Kennedy". Aceşti exilaţi cubanezi pro-americani erau coordonaţi de CIA, dar Richard Nixon alcătuise nişte echipe gata oricând să întreprindă misiuni murdare. Câţiva dintre aceştia, cu care se afla în contact şi George Bush, încă din 1960, apar chiar în filmul lui Zapruder făcând semne cu umbrela ridicată în aer înainte de asasinat, după care sunt văzuţi cum părăsesc zona liniştiţi. Un alt document descoperit recent dovedeşte că Jack Ruby, cel care l-a omorât pe Oswald chiar în subsolul comandamentului poliţiei din Dallas, era un angajat al lui Nixon încă din 1947, lucrând ca spion şi ucigaş la comandă. În Dallas, primarul era fratele generalului Cabel, cel pe care CIA îl învinuia de eşecul invaziei cubaneze din 1960. El este cel care a hotărât ca limuzina prezidenţială să treacă prin dreptul pajiştei cu o viteză de 10 km/h. Aici erau plasaţi agenţii CIA Frank Sturgis şi E. Howard Hunt, agenţi care făcuseră parte din echipa CIA care trebuia să invadeze Cuba, invazie anulată de Kennedy cu doar două ore înainte de declanşare. Jack Anderson a realizat o emisiune specială de televiziune în 1988 în care el dovedeşte fără nici o umbră de îndoială că cei doi „vagabonzi" arestaţi în Dallas în zona pajiştei erau Hunt şi Sturgis. Asta îl face pe autorul citat mai sus să afirme fără echivoc: „Hunt şi Sturgis l-au împuşcat pe JFK de pe pajişte, dar presa n-a avut ochi pentru ei şi, astfel, vreme de 25 de ani, lumea a tot încercat să descopere adevărul în zadar". Ipoteza emisă de Paul Kangas nu este singura, în legătură cu asasinii preşedintelui Kennedy existând mai multe variante, de la mafioţi italieni, la emigranţi din Europa Centrală. Rămâne o singură certitudine: JKF a fost răpus în cadrul unui complot ai cărui actori sunt doar bănuiţi, de vreme ce toate legăturile au fost distruse.

GEORGE CUŞNARENCU

Presupuşii (adevăraţi) asasini ai preşedintelui Kennedy, arestaţi de poliţie şi eliberaţi la puţin timp după aceea

Gulerul însângerat al cămăşii lui JFK

Aşa arăta, înainte de a se apuca de treabă, celebra Comisie Warren

Apariţia, într-un cadru din filmul lui Zapruder, al faimosului „omul cu umbrelă"

MENTON bijuteria de pe Coasta de Azur

Admirabilă staţiune de vacanţă, oraşul Menton este în acelaşi timp un important centru istoric şi artistic. Climatul său blând, Alpii Maritimi care-l protejează de intemperiile continentului, Marea Mediterană, cu toată revărsarea ei de culoare te fac să uiţi că una dintre plaje este acoperită de pietre colţuroase.

Oraşul pare a fi la marginea ţării şi de fapt cam acesta este adevărul, cu toate că este considerat a fi o cetate a francofoniei.

Prezenţa omului aici este atestată din vremuri preistorice. Lucrul este dovedit de uneltele găsite atât la Vallonnet cât şi în grotele Balzi Rosi, aflate în apropiere, dar după graniţa cu Italia.

Treptat localitatea s-a dezvoltat ca un oraş care iniţial a aparţinut Genovei, dar în 1346 a fost cumpărat de Carol Grimaldi, cel care după 10 ani avea să cumpere şi un oraş din apropiere, şi anume Roquebrune. În 1466 are loc în Menton o primă revoltă populară şi oraşul se supune ducelui de Savoia. După lungi perioade de luptă, după o serie de tratate între francezi şi italieni, între casa Grimaldi şi câţiva importanţi conducători ai Franţei, în 1848 Menton şi Roquebrune se proclamă oraşe libere sub protecţie sardă. În 1860 are loc însă un referendum prin care populaţia îşi exprimă printr-un vot masiv ataşamentul faţă de Franţa şi cele două oraşe sunt vândute lui Napoleon al III-lea. Convulsiile au durat însă mai deschis sau mai discret până după cel de al II-lea război mondial.

Toate aceste evenimente n-au putut opri dezvoltarea oraşului, ca una dintre cele mai sofisticate aşezări de pe coasta de Azur.

Oraşul nou este extrem de cunoscut prin aerul său aristocratic, influenţat

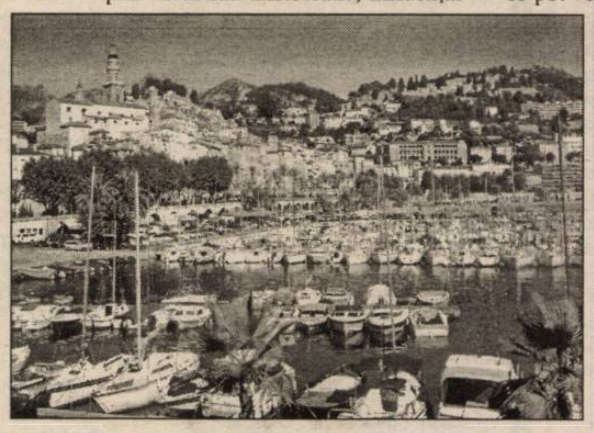

de acea „Belle Epoque" timpurie. Ni se oferă astfel construcţii cu ziduri splendide, întinse de-a lungul ţărmului mării, având şi două plaje cu nisip.

Pot fi de asemenea admirate Grădina Botanică, o luxuriantă etalare de plante exotice, Parcul cu porumbei şi Parcul Pian. Din vechiul port, o scară îngustă te duce în partea cea mai de sud a oraşului vechi, dominată de magnifica biserică baroc Saint Michel, înălţată în mijlocul unei pieţe pătrate, pavată cu pietre albe şi cenuşii şi împodobită cu stemele Casei Grimaldi.

Construită în 1695, dar având faţada mai recentă, din 1819, biserica este vestită prin interiorul ei decorat cu preţioase opere de artă din secolul al XVII-lea, printre care „Adoraţia Magilor" de Orazio Ferrari.

Viaţa întregului oraş se învârte în jurul acestei biserici, din faţa căreia se pot vedea celelalte construcţii baroc ale oraşului, monumentele şi micile parcuri amenajate cu grijă. Foarte interesante şi atractive sunt de asemenea Muzeul Regional de Istorie, Muzeul Municipal şi Muzeul Contemporan închinat lui Jean Cocteau.

Menton rămâne în sufletele oamenilor mai ales ca un oraş al festivalurilor. Sunt cunoscute astfel Serbările Medievale, Festivalul Muzicii de Cameră, Zilele Mediteraneene ale Grădinăritului şi în special Festivalul Lămâilor, legat de o veche legendă. Conform acesteia, Eva, alungată din Paradis, a plecat cu o lămâie în mână, hotărâtă să o planteze în cel mai frumos loc de pe pământ, loc pe care l-a găsit aici. Povestea rămâne doar o poveste dar frumuseţea locurilor este, din fericire, reală, iar legenda nu face altceva decât să ne apropie mai mult de aceste locuri unde marea şi cerul se unesc în sufletele noastre.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...numele real al dramaturgului spaniol Tirso de Molina (1583?-1648), autorul unor comedii şi al unor drame remarcabile, a fost Gabriel Tellez? El a fost principalul rival al lui Lope de Vega.*

◆ *...lăcarul este o pasăre călătoare din ordinul paseriformelor, de mărimea unei vrăbii, de culoare brună pe spate şi albă-brună pe pântec? Trăieşte în stufărişul din jurul lacurilor şi al mlaştinilor.*

◆ *...mistralul este un vânt violent, rece şi uscat care bate în Franţa de-a lungul Văii Ronului spre Marea Mediterană? Este frecvent iarna.*

◆ *...în mitologia germanică exista o zeiţă a medicinii care alina durerile fizice, vindeca boli şi răni ale oamenilor sau ale zeilor? Ea se numea Eir şi făcea parte din alaiul zeiţei Freyja.*

◆ *...isopul este un arbore mic, frumos mirositor, cultivat adesea ca plantă ornamentală, originar din regiunea mediteraneană? Este cunoscut din timpurile biblice.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

DEYMOS-ODYSSEY, o viteză de lansare record!

Un grup de ingineri britanici au conceput şi construit o nouă rachetă de sondaj a atmosferei înalte, dotată cu un motor rachetă hibrid deosebit de performant şi sigur în funcţionare. Motorul rachetă hibrid clasic foloseşte drept combustibil cuplul carburant solid şi oxidant lichid; el constă dintr-o cameră de ardere umplută parţial cu carburantul solid, iar în interiorul acestei camere este adus sub presiune oxidantul fluid, similar cazului motorului rachetă cu propergoli lichizi. În prezenţa oxidantului, arderea carburantului are loc la suprafaţa acestuia, unde se ating temperaturi moderate de sub 500ºC, batonul de carburant solid fiind acoperit cu o pojghiţă de suprafaţă inflamabilă la contactul cu oxidantul lichid sau gazos. Ca şi la rachetele clasice, ieşirea gazelor arse din motor se face printr-un ajutaj amplasat după camera de ardere.

Inginerii britanici au reuşit performanţa de a-şi instala rachetele de sondaj dotate cu motoare rachetă hibride şi denumite DEYMOS-ODYSSEY, la o bază de lansare din Nevada şi, la una dintre lansări, s-a înregistrat viteza-record de 1587 km/oră, racheta realizând o traiectorie balistică până la plafonul de 7570 m.

Aceste performanţe conduc la ipoteza că inginerii britanici au folosit drept carburant un cauciuc sintetic butadienic de tip HTPB (Hydroxil Terminated Poly-Butadiene), iar drept oxidant fie oxigen lichid, fie un amestec de oxizi de azot lichefiaţi.

Calculele aproximative arată că la acest experiment motorul rachetă hibrid instalat pe racheta DEYMOS-ODYSSEY a funcţionat în jurul la 33 secunde, permiţând realizarea unui impuls specific de peste 250 s!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Încercări de a dezlega

Tainele Marii Piramide

Minirobotul Pyramid Rover este introdus în aşa-numitul coridor de ventilaţie

Explorarea piramidei lui Keops cu ajutorul unui minirobot urma să marcheze marea descoperire a secolului. Un eveniment care a stârnit un interes mediatic enorm. Operaţiunea a fost pregătită timp de un an de 60 de cercetători ai CSA şi National Georgrafic.

Marţi, 17 septembrie 2002. Un minirobot echipat cu o cameră de luat vederi şi cu un reflector înaintează, centimetru cu centimetru în interiorul Marii Piramide. Mai precis printr-un „pasaj secret" foarte strâmt, blocat de o „poartă" dincolo de care s-ar afla încăperi necunoscute. Una dintre ele, ar putea adăposti mumia faraonului Keops. Arheologii îşi imaginează prezenţa unor senzaţionale comori, a unor sculpturi care să-l înfăţişeze pe Marele Faraon şi, de ce nu, a unui papirus scris de el însuşi. Undeva, în aşa-numita Cameră a Reginei, Directorul Consiliului suprem al antichităţii egiptene (CSA), Zahi Hawass, urmăreşte pe un monitor imaginile transmise de minicamera de luat vederi. Totul este difuzat în direct pe câteva canale de televiziune care ţin cu sufletul la gură milioane de telespectatori. După 65 de metri parcurşi cu dificultate, minirobotul „poartă" care închide acest coridor îngust. Prin orificiul făcut, robotul introduce o fibră optică echipată cu o minicameră. Pe monitoare apare o imagine întunecată, tremurătoare care încetul cu încetul, se defineşte. Este vorba de un mic spaţiu obturat de o nouă „poartă" în spatele căreia s-ar putea ascunde, totuşi, presupusele comori care au aţâţat fantasmele marelui public. Misiunea robotului s-a încheiat însă aici. Acesta a înaintat

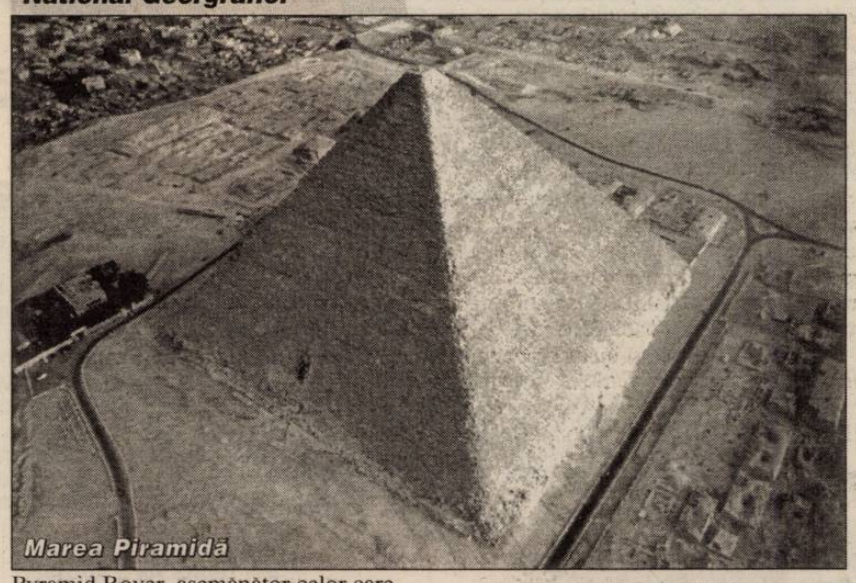

Marea Piramidă

Pyramid Rover, asemănător celor care au căutat supravieţuitori în urma evenimentelor din 11 septembrie, ajunge în faţa unui obstacol, faimoasa bloc de piatră de 20/20 cm, a cărui funcţie rămâne necunoscută. Dincolo de această „poartă" perforată de robot a fost depistată o cavitate cu o lungime de 45 cm, obturată de o nouă „poartă".

Operaţiunea nu este o premieră. În 1993, un inginer german, Rudolf Gantenbrink, a introdus un minirobot denumit Upuant II în faimosul culoar şi a filmat poarta perforată ulterior de echipa actuală de arheologi. O iniţiativă care s-a soldat cu un scandal de proporţii întrucât media s-a grăbit să anunţe descoperirea iminentă a mumiei lui Keops şi a comorilor sale. Un scandal care l-a compromis pe cercetătorul german şi în urma căruia i s-a interzis accesul pe platforma marilor piramide de la Gizeh. În 1997, Zahi Hawass comenta cu ironie imaginile transmise la acea vreme: „Dacă e într-adevăr o poartă, e prea mare pentru un şobolan". Iată-l în acest an pe Zahi Hawass, aventurându-se, prin intermediul lui Pyramid Rover, pe acelaşi drum. „Operaţiunea Keops" constituie o mare provocare tehnologică dar, din punct de vedere arheologic, părerile sunt împărţite. Studiindu-se planul Marii Piramide e greu de presupus că la capătul minicoridorului s-ar afla o încăpere care să adăpostească mumia faraonului şi comorile sale. Dacă această încăpere ar exista, ea s-ar afla la aproximativ 10 metri de faţa exterioară a piramidei, într-un spaţiu prea mic pentru a include o încăpere destinată faraonului. Specialiştii îşi imaginează cu greu motivul care i-ar fi determinat pe constructori să amplaseze camera faraonului într-un loc vulnerabil, aflat la o mică distanţă de exterior. Pe de altă parte locul ar fi fost prea strâmt ca să poată include pereţii şi bolta aferante. Cât despre destinaţia aşa-ziselor curidoare de ventilaţie, nu se ştie aproape nimic. Supoziţii există şi sunt legate de funcţia lor magică, acustică, astronomică... În papirusul Westcar este menţionat faptul că faraonul Keops era foarte interesat să construiască o piramidă cum alta nu există. O piramidă plină de mistere pe care cercetătorii de la CSA şi National Geografic speră să le elucideze. După analiza datelor obţinute în urma operaţiunii Pyramid Rover, aceştia intenţionează că continue explorările în următorul an.

Evoluţia minirobotului urmărită pe monitoare în Camera Reginei.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Grădina Hesperidelor

Deşi scriitori antici de indiscutabilă autoritate plasează Munţele Atlas şi Grădina Hesperidelor în Occidentul Extrem, în zona Mauritaniei şi Insulelor Canare, alte „celebrităţi" – de talia lui Hesiod şi Euripide – le localizează... în Orientul Îndepărtat, acolo unde, spun ei, s-ar fi aflat şi dispăruta Atlantidă. Legenda este cunoscută: Hesperidele, sau Atlantidele, erau fiicele lui Atlas, titanul care ţinea Pământul pe umerii săi. În Grădina lor se afla mărul cu mere de aur – darul pe care Gea, zeiţa Pământului, i l-a făcut Herei la căsătoria sa cu Zeus. „Filcele serii", cum mai erau numite, fecioare de o fantastică frumuseţe, erau ajutate în paza lor de monstrul Ladon, balaurul cu sute de capete. Hera, cu siguranţă, era dispusă la orice pentru a nu permite ca cineva să se atingă de aceste mere! Şi probabil că tocmai de aceea Euristeus îl determină pe Hercule ca, în cadrul celei de-a 11-a munci din cele 12 la care îl obligă semizeul (cel mai puternic om al mitologiei greceşti şi cel mai cunoscut dintre eroi) să-i aducă merele din Grădina Hesperidelor pe care el intenţiona să le înapoieze lumii obişnuite. Pentru că, sugera el, aceste mere ar fi conţinut o preţioasă comoară de frumuseţe şi iluminare interioară pe care, în mod egoist, zeii, Hera în particular, vroiau să le ţină numai pentru ei.

Acesta devine astfel primul dintre elemente ce aşază povestea recuperării merelor în rândul paginilor secrete ale omenirii. Primul, nu singurul. Hercule ajunge cu greu să găsească localizarea Grădinii, dar realizează că nu are cum să îl învingă şi pe balaurul Ladon şi pe Hesperide. Recurge la o stratagemă: Atlas, personal, fiind cunoscut de Ladon, îl va convinge pe titan să... ia în locul său merele din Grădină. Fericit să „facă pauză" şi să scape pentru un timp, oricât de scurt, de povara pe care trebuia să o ţină pe umeri, Atlas îl lasă în locul său pe Hercule, merge în Grădină, îl omoară pe Ladon şi fură merele. El se reîntoarce, dar îi va spune lui Hercule că are intenţia să le ducă personal lui Euristeus, cerându-i eroului să... mai stea un timp în locul lui. Hercule se grăbeşte să aştepte dar... îi cere, timid, să preia Pământul doar pentru câteva clipe, cât să-şi pună o pernă pe umeri ca să-l poată ţine mai uşor. Evident că Atlas se lasă păcălit, face greşeala să accepte şi... rămâne acolo, Hercule plecând râzând mai departe. Mai rămânea însă o problemă: merele aparţineau, totuşi, zeilor, aşa că ele trebuiau aduse înapoi „proprietarilor de drept". Nu puteau rămâne la Euristeus. După toată zbaterea lui Hercule, ele au fost aduse Atenei, care le-a pus la loc în „grădina aflată la marginea de miazănoapte a lumii". Ceea ce nu i-a scutit de pedeapsă din partea Herei, totuşi, pe toţi cei implicaţi. Toţi „eroii" acestei întâmplări se află... pe cer, acolo unde fiecare, la rândul lor, îşi are o semnificaţie cu totul specială. Care se adaugă la încărcătura simbolică a elementelor presărând drumul lui Hercule până să ajungă să-şi încheie cea de-a 11-a muncă.

MIHAELA DOROBANŢU

Popasuri în natură

Carstul de pe Valea Sighiştelului

Valea Sighiştelului este o vale relativ scurtă, de numai 9 km, tăiată integral în calcar, adăpostind un număr mare de forme carstice, ceea ce o face una dintre cele mai interesante văi din Munţii Bihor. Valea este compusă din două tronsoane diferite: cel din amonte, care reprezintă bazinul de recepţie, neavând decât puţine forme carstice, şi cel din aval, cu doar 5 km lungime, ce debuşează în Depresiunea Beiuş, pe care o străbate transversal. Având chei cu pereţi verticali numai pe porţiuni mici, în ansamblu valea este pitorească şi sălbatică, oferind numeroase puncte de atracţie. După ce am trecut de ultimele case ale satului Sighiştel, intrăm în zona carstică marcată de doi pinteni stâncoşi ce formează un fel de poartă. Înaintea porţii, pe dreapta drumului vom întâlni primele peşteri: Peştera din Dealul Cornii, declarată monument al naturii, Peştera Calului, Varniţa şi Peştera de la Faţa Pietrii. În pintenul din stânga se află Peştera Tibocoia.

În versantul din dreapta, sus, se poate admira o arcadă de calcar, numită Peştera cea cu Punte. În porţiunea liniară, marcată în stânga de un perete vertical, stau cuibărite peşterile de la Corbeşti, de la Zvârlugul Corbeştilor, de la Strâmtură şi Peştera Corbasca, ultima declarată monument al naturii. Deşi are dimensiuni modeste (250 m.) *Peştera Corbasca* a atras dintotdeauna atenţia turiştilor şi speologilor prin frumuseţea ei, sporită de oglindire a formaţiunilor sale în apele limpezi ale unui lac ce ocupă lăţimea uneia dintre sălile sale. O galerie de 100 m, bogat concreţionată, şi o succesiune neîntreruptă de bazinaşe, peste care saltă un pârâiaş zglobiu, situează Peştera Corbasca între cele mai spectaculoase peşteri ale acestei văi. Mai departe, tot pe dreapta, se observă din vale poarta triunghiulară ce conduce în Peştera Mică din Dâmbul Colibii şi Peştera din Dealul Blidarului. Spre amonte, Valea Sighiştel prezintă pereţi verticali, în care sunt săpate Peştera Drăcoaia şi Peştera Suruţa. Pe vale în sus urmează prima porţiune de chei cu pereţi verticali, acoperiţi cu vegetaţie. Dincolo de valea Sohodolul Chifului urmează o zonă deosebit de interesantă datorită obiectivelor carstice remarcabile. În stânga se găseşte Peştera Măgura, cea mai mare şi cea mai frumoasă din Valea Sighiştelului, declarată şi ea monument al naturii, şi pe care am descris-o în paginile revistei „Magazin" cu altă ocazie. Tot pe stânga văii apare Peştera Coliboaia, situată la piciorul unui impresionat perete vertical.

În afara celor menţionate, în cadrul bazinului Văii Sighiştelului se mai găsesc şi alte peşteri, precum şi formaţiuni carstice de suprafaţă (lapiezuri, doline, ponoare, izbucuri). După cum poate v-aţi dat seama, pe o porţiune relativ restrânsă, această vale ne oferă o mare diversitate de obiective turistice deosebit de interesante.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii noastre

„BISERICA TUTUROR SFINŢILOR"

Renumit pentru mulţimea şi frumuseţea locaşurilor sale ortodoxe, despre care s-a mai scris în acest colţ de pagină, oraşul Craiova are şi o splendidă biserică romano-catolică numită „Biserica tuturor sfinţilor".

Construcţia ei se leagă în mod concret de cel al marelui voievod român care a fost Constantin Brâncoveanu şi care acum a devenit unul dintre sfinţii Bisericii Creştine Ortodoxe.

În timpul domniei sale (1688-1714) mai mulţi credincioşi catolici din Chiproveţ (Bulgaria) au trecut Dunărea venind în Ţara Românească. Aici au găsit multă înţelegere din partea domnitorului iar celor stabiliţi în Craiova – mai numeroşi – li s-a permis ridicarea unei mici mănăstiri franciscane. Când Oltenia a ajuns sub stăpânire austriacă (1718-1739) a crescut nu doar numărul călugărilor din mănăstire ci şi cel al credincioşilor catolici din oraş. Ei sunt îndemnaţi de episcopul Nicolae Stanislavski din Nicopole să ridice o biserică mare. Lucrarea ar fi urmat să fie realizată cu sprijinul Curţii Imperiale din Viena iar noul aşezământ ar fi adăpostit sediul unei episcopii catolice din Oltenia.

Construcţia lor, neterminată, este distrusă în întregime de turci. Aceştia îi dau foc în timpul războiului din 1736-1739. Biserica a rămas pomenită în unele toponime de la începutul secolului al XVIII-lea până în secolul al XIX, cum ar fi „La Bărăţie" sau „Zidul Bărăţiei".

Mulţi dintre credincioşii catolici însă, văzându-şi munca şi speranţele ruinate au părăsit orice intenţie de a reface biserica şi au emigrat în Banat.

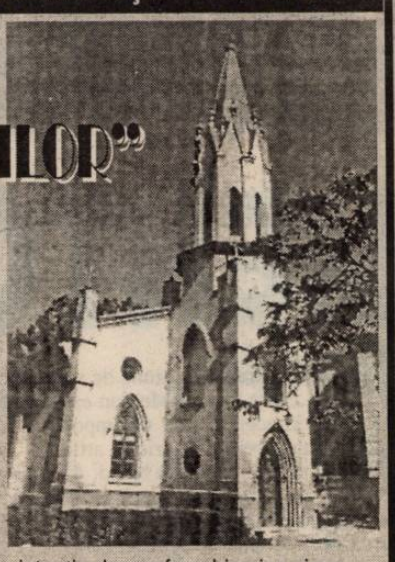

Cei rămaşi au simţit nevoia unui locaş de închinăciune şi au reluat lucrările în acest scop.

Noua biserică a fost înălţată între anii 1841-1842, iar în 1827 este organizată parohia. Aşezământul spaţios are acum alături o şcoală înălţată în 1846 de credincioşii conduşi de episcopul Malojani. Ulterior, bisericii i s-a adăugat turnul de factură gotică, împodobit cu ceas.

De fapt întreaga construcţie poartă amprenta goticului. Biserica are uşi monumentale şi este împodobită cu firide şi vitralii.

De-a lungul vremii a suportat numeroase reparaţii şi restaurări. Cele mai importante dintre ele au fost făcute în anii 1910 şi 1927. De asemenea serioase reparaţii şi restaurări au fost făcute şi după cutremurul din 1977 şi chiar mai aproape de zilele noastre.

Prin eleganţa şi sobrietatea ei, Biserica romano-catolică a tuturor Sfinţilor este o punte de legătură între toţi credincioşii creştini ai Craiovei.

IRINA STOICA

BĂTRÂNA VIOARĂ

Giuliano Francheti din Verona era unul dintre acei oameni care credeau în noroc. Ce-i drept terminase şcoala pe care o dorea, avea o muncă interesantă în domeniul microelectronicii, se însurase cu femeia pe care o iubea şi avea trei copii superbi şi sănătoşi.

Banii însă păreau că-l ocolesc sistematic. Toate cheltuielile: casă, copii, transport erau atent calculate, aşa că reuşeau să se descurce dar nu-şi puteau permite nici un lux.

Asta până când Giulio moşteni casa mătuşii sale, Violeta. Era mătuşa cea mai iubită, sora mamei sale, o femeie blândă şi suficient de înstărită. Fiind unicul nepot fusese toată viaţa răsfăţat de mătuşa lipsită de copii. După moartea soţului ei, femeia dusese o viaţă retrasă şi primea rar vizite, chiar dacă Giuliano îşi manifesta dorinţa de a o vedea mai des. Nu e de mirare că în cei 10 ani de văduvie femeia nu se mai interesase de casa care era acum nu prea arătoasă.

Cu toate acestea nepotul se mută în ea cu întreaga familie şi încercă să remedieze urmele trecerii timpului, înscrise pe ziduri.

Cheltuielile însă erau mari, mult peste posibilităţile lor şi, cu strângere de inimă se hotărâră să o vândă. Agentul imobiliar inspectă atent totul, inclusiv podul. Mario, un băieţel de opt ani, fiul cel mare al lui Giuliano, îi urma pe cei mari fericit că se poate cătăra pe scările pe care de obicei nu avea acces. Din pod copilul coborî cu o cutie mare, pe care o ascunse sub un tufiş în curte ca sa nu-l certe mama că „iar se umple de praf".

Peste câteva ore, după plecarea funcţionarului, băiatul îşi inspectă comoara şi tatăl îl văzu jucându-se cu o vioară.

Era nici mai mult nici mai puţin decât un Stradivarius autentic. Bătrâna vioară zăcuse uitată în pod vreme de câteva generaţii. Se afla într-o stare bună şi Giuliano înţelese că, în sfârşit i-a surâs norocul în care crezuse toată viaţa. *(I.S.)*

ÎNSCENAREA

Carlo Lambroso ajunsese la sapă de lemn. Italianul de 31 de ani şi familia sa din Caribento, o comună de lângă Milano, trăiau într-o continuă tensiune, căci datoriile se acumulau neîndurătoare şi nici o bancă nu le mai acorda credit. Toate veniturile proveneau din vânzarea produselor agricole ale micii ferme pe care o posedau. Cum intraseră în acest impas?

În toamna anului trecut, Carlo jucase aproape toţi banii câştigaţi la un cazino. Era o veche pasiune pe care încerca din răsputeri să si-o reprime, dar uneori nu putea rezista. Ce era de făcut? Disperarea îţi dă câteodată idei pe cât de năstruşnice, pe atât de riscante. Iar familia Lambroso a ales o cale extrem de periculoasă. Carlo a înscenat răpirea propriei familii, cu excepţia fratelui său. După ce toţi membrii au înţeles toate detaliile „subtilului" plan, au purces la treabă. Totul urma să se desfăşoare astfel încât să existe şi martori. Deghizat în terorist, Carlo a oprit microbuzul în care se aflau soţia, Chiara, cei doi copii şi bunica lor. Faptul s-a petrecut pe o stradă populată din Caribento şi a fost văzut de câţiva oameni. Cu gesturi ameninţătoare, „răpitorul" s-a urcat la volan şi maşina a dispărut repede pe autostradă... Peste câteva ore, Carlo se întoarce pe furiş acasă şi primeşte telefonul care fixa suma răscumpărării şi locul schimbului. La telefon era, desigur, fratele „scenaristului", Pablo, având vocea voalată.

Pentru ca situaţia să fie cât mai reală, Carlo a alertat poliţia. Oamenii legii au înregistrat convorbirile. Toată suflarea din Caribento ştia că „disperatul" nu are cum plăti răscumpărarea cerută, echivalentul a 20 de mii de dolari. Şi atunci, ca şi în alte situaţii de criză a vreunui locuitor al comunei, solidaritatea oamenilor s-a manifestat prompt. Primarul a adunat de la peste treizeci de familii banii necesari. Numai că poliţia, care nu bănuia nimic, urma să asiste din umbră la schimb. Acest detaliu nu era pus la punct de Carlo. Cum să scape basma curată din complicata situaţie?

Până la găsiea soluţiei, cei doi fraţi au amânat momentul critic al eliberării prizonierilor. Pe de altă parte, în ascunzătoarea din pădure, micuţa Nina (care nu împlinise un an) nu mai rezista. Alimentele erau pe terminate şi, în a doua noapte, plânsul ei au fost auzit de nişte vânători... Aşa s-a încheiat, cât se poate de penibil, aventura familiei Lambroso. Erau făcuţi de ruşinea comunei pentru totdeauna. Carlo şi Pablo au fost arestaţi şi condamnaţi la câte trei ani de închisoare, iar restul familiei a trebuit să se mute departe de Caribento, la Susa, tocmai în sudul Italiei. Se confirmase faptul că o nenorocire nu vine niciodată singură. *(P.I.)*

Bătălie pentru dreptul de înmormântare

La moartea lui Elisabeth, o femeie de 34 de ani din Camerun, s-a declanşat o luptă pe viaţă şi pe moarte între fostul şi ultimul ei bărbat. În numele iubirii supreme, fiecare dintre cei doi bărbaţi a revendicat trupul defunctei pentru a fi înmormântat... cu fast şi alai.

Elisabeth fusese măritată cu Jeremiah, tatăl celor doi copii ai ei, pe care, din nefericire, îl părăsise pentru Peter, căruia îi dăruise deopotrivă un copil. „Oficial, eu n-am divorţat de Elisabeth şi, chiar după despărţirea noastră, eu am contribuit cu bani la întreţinerea ei şi a copiilor noştri", a susţinut Jeremiah. „Aşadar, eu sunt singurul ei soţ legitim, o dovadă în plus fiind faptul că Elisabeth când a decedat, încă îmi purta numele." „E adevărat, numai că în realitate, eu am fost ultimul soţ al Elisabethei, ea a murit în casa în care trăiam de câţiva ani împreună", a replicat Peter. Ce era de făcut?

Autoritatea tradiţională locală a trebuit să intervină şi să decidă: corpul Elisabethei a fost încredinţat primului ei soţ, cel legitim, considerat de înţelepţii comunităţii o victimă a trădării soţiei. Aşa că lui Jeremiah i-a revenit responsabilitatea şi onoarea de a organiza funeraliile necredincioasei, dar adoratei lui femei. A coborât în mormânt rămăşiţele pământeşti ale soţiei şi mamei copiilor lui. Peter nu s-a lăsat însă mai prejos: a pus la cale şi el o fastuoasă ceremonie, respectând toate ritualurile specifice unei înmormântări lipsite de cadavrul propriu-zis. Şi astfel, Elisabeth îşi doarme somnul de veci în două morminte, unul dăruit de Jeremiah, altul de Peter. *(A.P.)*

Boala... cumpărăturilor nebune

De aproape doi ani, de când divorţase de Jean-Luc, existenţa Clementinei derapase pe un drum mai curând bizar, insolit. S-ar fi putut spune că tânăra femeie, în vârstă de 32 de ani, nu ştia ce să facă cu timpul său liber ori, mai grav, că se înstrăinase de propria persoană.

Acasă n-o atrăgea nimic: garsoniera plină cu de toate devenise un fel de camarad pe care era obligată să-l suporte alături, fără nici o plăcere; cărţile nu făceau decât să o arunce mai adânc într-o lâncezeală letargică, iar televizorul îl exploatase până la suprasaturaţie şi avea repulsie de telecomandă. Într-o asemenea seară de rătăciri fără ţintă pe străzile oraşului său, Lille intrase într-un supermarket şi o lume fascinantă parcă abia atunci i se deschisese în faţă. Zăbovise câteva ceasuri bune la diversele raioane de îmbrăcăminte şi încălţăminte, de podoabe şi aparatură casnică. Firească că la plecare era încărcată cu două sacoşe pline cu nimicuri, pe care însă abia aştepta să le despacheteze în liniştе, acasă.

Din ziua aceea, viaţa Clementinei a devenit „altfel". Întotdeauna, când ieşea de la serviciu, se oprea ca atrasă de un magnet la magazinul ce părea un izvor nesecat de bucurii materiale pentru o însingurată ca ea. De altfel, acesta devenise „magazinul ei". Astfel, garsoniera a început să i se supraaglomereze cu diverse obiecte, mai mult sau mai puţin importante: haine, poşete şi pantofi, bibelouri, brăţări, chiar şi un al doilea storcător de fructe...

O seară obişnuită, cu bucuria secretă a pătrunderii în „magazinul ei", sacoşa plină de cumpărăturile zilei, când – ajunsă la casă pentru a plăti – încasatoarea a privit-o oarecum surprinsă. S-a scuzat, rugând-o să aştepte până la verificarea creditului, iar la întoarcere, în faţa celorlalţi cumpărători adunaţi la rând, a înştiinţat-o că în contul ei nu mai există nici o sumă. Ruşinea resimţită spontan a produs un şoc puternic în sufletul femeii. Umilită şi – din fericire – trezită la realitate, i-a mărturisit a doua zi unei bune colege tot ce se petrecea cu ea în ultimul timp. „Bine, dar tu eşti bolnavă, ai nevoie de un tratament urgent!" – a venit replica promptă şi fără menajamente, a acesteia. Astfel a aflat Clementine că există, realmente, o afecţiune psihică aparent minoră, dar foarte periculoasă, care-l împinge pe cel afectat să cumpere orice, fără măsură, în mod repetat. E ca un drog. Totuşi, Clementine şi-a recăpătat luciditatea şi dorinţa de a trăi normal. *(A.N.P.)*

Cele două vieţi ale unei teroriste

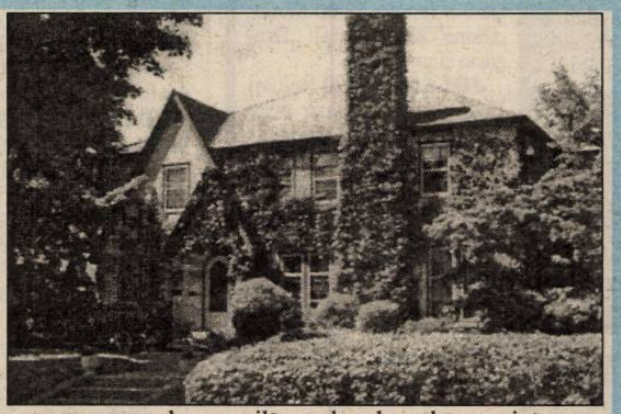

Kathleen Ann Soliah – un nume care probabil nu ar fi spus nimic fanilor serialelor de televiziune. Dar Sara Jane Olson? Este cu totul altceva: o populară actriţă care joacă rolul unei gospodine, mamă a unui jucător de fotbal american, autoare, printre altele, a unor gustoase şi mult aşteptate prăjituri care fac deliciul jucătorilor. Sau apreciată actriţă de teatru, cu apariţii memorabile în „Marile Speranţe" sau „Leul în iarnă". Acelaşi nume spune mult şi vecinilor, care o cunosc foarte bine ca soţia devotată a medicului de urgenţă Gerald F. Peterson şi mamă exemplară a trei fete. Şi o mai cunosc şi pentru superba casă în care locuieşte fericita familie, o locuinţă de peste 260000 de dolari aflată într-o zonă rezidenţială a oraşului Saint Paul. Minnesota. Până aici nimic altceva decât unul din nenumăratele vise americane devenite realitate. Dar când într-o zi de iunie FBI-ul şi-a făcut apariţia „ca în filme" pentru a o ridica pe Kathleen Ann direct din superba sa vilă, vecinilor uluiţi li s-a dezvăluit dintr-o dată o cu totul altă faţă a cunoscutei actriţe: Kathleen Ann Soliah era o... teroristă, implicată cu 25 de ani înainte într-o răpire de răsunet şi în alte acţiuni teroriste tipice.

După dramatica arestare – un scenariu de film în sine – persoane din interiorul FBI au declarat că fosta teroristă este hotărâtă să meargă până la capăt cu procesul şi nu acceptă o „simplă" sentinţă de condamnare la detenţie pentru vina pentru care a şi fost reţinută: bănuiala că ar fi participat la montarea unor bombe sub o maşină a poliţiei. Încă şi mai spectaculoase sunt dezvăluirile care s-au făcut cu această ocazie, cum ar fi faptul că familia Soliah ştiuse tot timpul unde se află fiica lor, dar, mai ales, identitatea celei răpite şi relaţiile dintre ea şi Kathleen Ann. Oricum, mama lui Kathleen Ann, care a povestit cum reuşea fiica ei să-i trimită scrisori şi chiar pachete, evitând să fie identificată, a spus ziariştilor că este fericită că totul s-a terminat: „Am trăit 25 de ani cu groaza că va fi recunoscută şi împuşcată pe stradă. Acum, în sfârşit, putem dormi liniştite amândouă!" *(M.D.)*

O lume nebună

După o laborioasă intervenţie chirurgicală, medicii dintr-un spital din nordul Columbiei au extirpat unei adolescente de 15 ani o tumoare de 12 kg. Pe parcursul mai multor luni, fata s-a plâns de greţuri, dureri abdominale şi probleme respiratorii, ceea ce pe părinţii ei i-a făcut să creadă că fiica lor este însărcinată. Au îndemnat-o în cele din urmă să meargă la medic pentru o consultaţie. Din nefericire, aceştia aveau să constate că e vorba de o tumoare canceroasă incredibil de mare, care a afectat şi alte organe. Extirparea tumorii nu a rezolvat problema de sănătate, speranţa de supravieţuire a fetei fiind de 12, maximum 36 de luni, după cum estimează medicii.

O femelă de urs panda din grădina zoologică din Saint-Martin-la-Plaine (Loara, Franţa) a fost găsită după trei luni de la data de când evadase, la o distanţă de 50 de km faţă de locul de unde plecase. În Finlanda, locul său de naştere în captivitate, femela panda mai fusese protagonista câtorva escapade asemănătoare, motiv pentru care a fost botezată Escape (Fugara). Ultima sa aventură, de data aceasta pe teritoriul francez, s-a sfârşit când un vânător a observat-o căţărată într-un copac din Saint-Catherine (Rhone). Vânătorul şi-a dat seama că animalul trebuie să fi aparţinut vreunei grădini zoologice, aşa că i-a anunţat pe directorii stabilimentelor relativ apropiate. Operaţiunea de capturare nu a fost foarte uşoară: la baza copacului s-a întins o plasă şi mai mulţi agricultori din zonă s-au implicat în acţiune. Ursoaica, cu o greutate de aproximativ 6-7 kg a devenit însă feroce şi l-a muşcat pe unul dintre oameni de un deget. Acesta a ajuns la spital, dar şi ea, în cele din urmă a fost readusă „acasă".

Un tânăr de 19 ani din Ungaria a reuşit performanţa ca în locuinţa pe care o jefuise să uite o mapă cu propriul curriculum vitae. Tânărul se afla de mai mult timp în Elveţia şi, probabil, încerca să-şi găsească de lucru de vreme ce-şi redactase C.V.-ul. Visa probabil la meseria de...hoţ, de vreme ce lucrul la care se pricepea cel mai bine era să fure: a pătruns într-o locuinţă din Oberwil (cantonul Bale-Campagne) de unde a luat mai multe aparate foto în valoare de 6800 de euro. Obiectele furate le-a depus la un prieten elveţian în vârstă de 21 de ani, care, anchetat la rândul său de poliţie, a mărturisit că împreună sunt autorii mai multor jafuri comise pe parcursul ultimelor luni. (A.P.)

Săptămâna 13-19 DECEMBRIE

1

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 România 1 şi... strada (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 19.00 Jurnal 20.00 Ploaia de stele 22.10 Serial: „Criminaliştii" 23.30 Film: „Simpatico" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone, Jeff Bridges, Nick Nolte.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.00 Debut 50 Plus 13.15 Istorie polemică 14.20 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Film: „Sinuciderea fecioarelor" (SUA, 1999). Cu: James Woods, Kathleen Turner.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.20 Galaxia Tineretului şi Sportului 16.20 Deştept şi bogat 17.20 Bravo, bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Misteriosul Bagger Vance" (SUA, 2000). Cu: Will Smith 23.15 Minutul 91 4.25 Spectacolul lumii.

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! 10.00 Surprize, surprize (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Calea de mijloc 23.30 Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.05 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Secretul din Sahara" (partea a III-a) 21.55 Seara bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.00 Documentar 3.00 Serial: „Cei trei" (ultimul ep.).

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.05 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Secretul din Sahara" (ultima parte) 21.55 Seara bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Marele jazz 3.00 Film: „Hamlet" (SUA, 2000).

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.05 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Film: „Buturuga" (Franţa, 1999) 23.45 Interes general: Ora de adevăr.

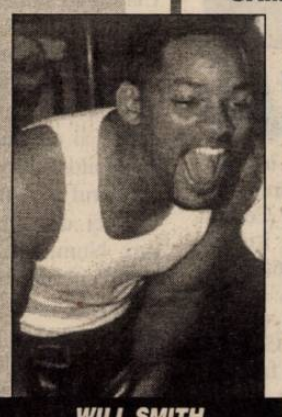

WILL SMITH
ROMÂNIA 1, duminică, 20.00

acasă

VINERI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 22.00 Serial: „Clona" 23.15 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" 9.30 Serial: „Rază de lumină" 10.20 Serial: „Prima dragoste" 13.10 Serial: „Amor latino" 14.00 Club 700 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Serial: „Dădaca" 18.00 Serial: „Arabella" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 0.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 9.45 Serial: „Rază de lumină" 10.30 Serial: „Prima dragoste" 13.10 Serial: „Amor latino" 14.00 Film: „Un copac creşte în Brooklyn" (SUA, 1945) 17.00 Dana de pică 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Singură şi disponibilă".

LUNI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.15 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.15 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" (ultimul ep.) 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.15 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" (ep.1) 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.15 Serial: „Dragoste şi putere".

SALMA HAYEK
PRO TV vineri, 20.45

JERRY LEWIS
PRIMA sâmbătă, 23.00

SHARON STONE
ROMÂNIA 1, vineri, 23.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.45 Film: „Desperado" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas, Salma Hayek 23.45 Serial: „Totul despre sex" 0.30 Film: „Putere întunecată" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.15 Serial: „Scorpionul negru" 11.30 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Sub semnul întrebării 15.00 Magazin UCL 16.00 Film: „Visul american" (SUA, 1997) 17.45 Serial: „Smallville" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Matrix" (SUA, 1999). Cu: Keanu Reeves 23.15 Film: „Little Nicky" (SUA, 2000). Cu: Patricia Arquette, Harvey Keitel 1.15 Concert: Fatboy Slim & The Chemical Brothers.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Scorpionul negru" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Bucătăria lui Radu 17.00 Miss World 2002 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.15 Film: „Regii Deşertului" (SUA, 1999). Cu: George Clooney 23.45 Film: „She's Having a Baby" (SUA, 1988). Cu: Alen Baldwin.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lupul singuratic" (SUA, 1983). Cu: Chuck Norris 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Film: „Rafala ucigaşă" (SUA, 1976) 2.30 Serial: „Asta-i televiziunea!" (ep.1) 3.30 Film: Tigrii zburători" (SUA, 1942). Cu: John Wayne.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Magazin UCL (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Risc maxim" (SUA, 1996). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Arma dreptăţii" 0.30 Film: „Interzis minorilor" (SUA, 1984) 2.30 Serial: „Asta-i televiziunea!" 3.30 Film: „Coasta Barbara" (SUA, 1945). John Wayne.

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Eraser" (SUA, 1996). Cu: Arnold Schwarzenegger, James Caan, Vanessa Williams 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Proba acuzării" (SUA, 1994). Cu: Ice Cube 1.30 Serial: „Asta-i televiziunea!" 2.30 Film: „Cazul Billy Mitchell" (SUA, 1955). Cu: Gary Cooper.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Film: „Alcatraz – Insula morţii I" (SUA, 1980) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Teren minat" (SUA, 1994). Cu: Steven Seagal 22.30 La bloc 23.15 Serial: „Familia Bundy" 1.00 Film: „Cavalerii disciplinei" (SUA, 1983) 3.00 Film: „Johnny Guitar" (SUA, 1954).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Super Banc Show 22.30 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „O zi minunată" (SUA, 1996). Cu: Michelle Pfeiffer, George Clooney 22.00 Serial: „24 de ore" 23.00 Film: „Nebunia spaţiului" (SUA, 1966). Cu: Jerry Lewis 0.45 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 10.00 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Film: „Diabolique" (SUA, 1996) 22.00 Film: „BD în alertă" (România, 1974).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Detectivi de elită" (SUA, 1987) 22.30 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Cocioabele din Beverly Hills" (SUA, 1998) 22.30 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cronica cârcotaşilor 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Reuniunea de clasă 22.30 Focus Plus.

TVR 2

VINERI 7.00 Poesis 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 13.50 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.30 Documentar 21.05 D'ale lu'Mitică 22.10 Film: „Taxi" (Spania, 1996) 0.05 Film: „Străzile din Los Angeles" (SUA, 1984).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării 10.35 Desene animate 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Mărul lui Newton" (ep.1) 12.50 Zestre românilor 13.25 Planeta singuratică 14.15 Bărbaţi, la cratiţă! 16.00 Atlas 17.00 Serial: „Bonanza" (ep.1) 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 20.10 Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" 21.05 Film: „Arborele genealogic" (partea a II-a).

DUMINICĂ 8.40 Tradiţii 9.10 Croinici votive 10.40 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 11.50 Serial: „Mărul lui Newton" 13.30 Medalion de interpret: Aneta Florea 14.00 Documentar 15.00 Club Art 17.55 Handbal 20.05 Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" 21.05 Film: „După recoltă" (Canada, 2001) 22.45 Film: „Aleph" (partea a II-a).

LUNI 7.00 Poesis 10.25 Primul pas 12.00 Splendorile naturii 13.40 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Eco 17.00 Serial: „Zona crepusculară" (ep.1) 17.35 Răscruci 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 23.05 Teatru: „Gâlceava zeilor" de Radu Stanca 1.15 Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.10 Poesis 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 E dreptul tău 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Muşchetarul român" (România, 1975) 23.15 Remix – „undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Splendorile naturii 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Afaceri la cheie 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Mireasă de împrumut" (Franţa, 1996) 23.25 Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Splendorile naturii 13.45 Desene animate 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Puls 2002 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Hunter se întoarce" (SUA, 1995) 23.15 Din coasta Evei.

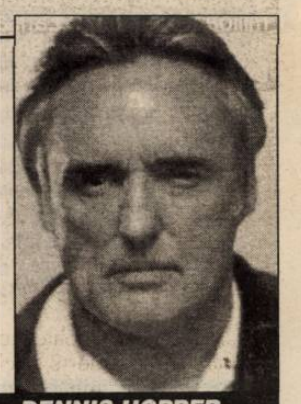

DENNIS HOPPER
ANTENA 1, sâmbătă, 21.00

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.45 Serial: „Misiune imposibilă" 15.15 Fotbal în sală: Cupa Stalinskaya 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Propunere indecentă" (SUA, 1993). Cu: Robert Redford, Demi Moore 22.30 Film: „Sintagma" (SUA, 1999). Cu: Patricia Arquette 0.30 Film: „Bătălia de la El Alamein" (coprod., 1968).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Cursa Eco-Challenge 13.30 Serial: „Misiune imposibilă" 14.30 Film: „Aventuri pe planeta Krull" (SUA, 1983). Cu: Ken Marshall 16.00 Fotbal în sală: Cupa Stalinskaya 17.30 Serial: „Cei şapte magnifici" 18.30 Kulinoriada 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Film: „Ultima secundă" (SUA, 2001). Cu: Dennis Hopper 23.00 Film: „Familia Addams" (SUA, 1991). Cu: Anjelica Huston, Raul Julia.

DUMINICĂ 9.00 Divertis Parc (r) 10.00 Desene animate 11.30 România mea 12.30 Serial: „MacGyver" 13.30 Serial: „Aventuri extreme" 14.30 Film: „Prizonieri în turn" (SUA, 1980) 16.30 Fotbal în sală: Cupa Stalinskaya 19.00 Observator 19.55 Batem palma 23.00 Serial: „Stargate: SG1".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.45 Batem palma (r) 16.00 Serial: „Preţul pasiunii" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Forţe de elită 2" (SUA, 1999) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Serial: „Misiune imposibilă" 14.00 Film: „Haideţi să dansăm!" (SUA, 1997) 16.00 Serial: „Preţul pasiunii" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 16.00 Film: „Pasiune obsesivă" (SUA, 2001, partea I) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Canal TV 21.00 Cacealmaua 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 14.00 Film: „Drumul spre Graceland" (SUA, 1998) 16.00 Film: „Pasiune obsesivă" (partea a II-a) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Codul tăcerii" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Invazia păgână 12.00 Documentar 14.00 Alo! Florin! (r) 17.30 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Cântăreţii străzii 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo! Florin!.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.30 Serial: „Aventurile ştiinţei" 17.00 Cântece populare 17.30 Cutia muzicală 18.30 Telejurnal 19.00 Cântăreţii străzii 19.30 Secretele succesului 20.00 „Secretul domnului Rice" (SUA, 2000). Cu: David Bowie 21.30 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 22.30 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 13.30 Documentar 14.00 Cântece populare 17.00 Hollywood 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Secretele succesului 20.00 Film: „Poze de rămas bun" (SUA, 1998) 22.30 Loto Pariul Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 12.00-16.00 Reluări 17.00 Documentar 18.45 Secretele succesului 19.20 Telejurnal 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!.

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00-16.00 Reluări 17.00 Documentar 18.15 Cântăreţii străzii 18.45 Secretele succesului 19.20 Telejurnal 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!.

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00-16.00 Reluări 17.00 Documentar 18.15 Cântăreţii străzii 18.45 Secretele succesului 19.20 Telejurnal 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!.

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00-16.00 Reluări 17.00 Documentar 18.15 Cântăreţii străzii 18.45 Secretele succesului 19.20 Telejurnal 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.30 Loto – Pariu Trio.

JAMES WOODS
ROMÂNIA 1 sâmbătă, 23.15

MICHELLE PFEIFFER
PRIMA sâmbătă, 20.00

DAVID BOWIE
TELE 7 sâmbătă, 20.00

KATHLEEN TURNER
ROMÂNIA 1 sâmbătă, 23.15

ACCIDENT MORTAL
în timpul unei filmări

La sfârşitul lunii octombrie, locul unde se turnează continuarea la *The Whole Ten Yard*, care îi are ca protagonişti pe Bruce Willis, Matthew Perry şi Natasha Henstridge, a fost scena unui accident mortal. În timpul filmării unei

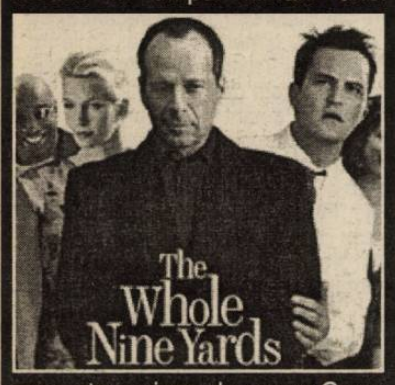

secvenţe aeriene deasupra Oceanului Pacific un paraşutist şi-a pierdut viaţa. Împreună cu alţi nouă coechipieri acesta trebuia să aterizeze pe o plajă. Doi dintre paraşutişti au avut probleme la aterizare şi au căzut în apă, la 300 m de coastă. Dar numai unul a fost adus la ţărm foarte rapid. Pentru salvarea celui de-al doilea a fost antrenat un întreg arsenal: helicoptere, vapoare, câteva echipe de salvamari, care au căutat accidentatul fără sorţi de izbândă.

Turnarea filmului a demarat la începutul lunii octombrie, fiind produs de Studios Franchise Pictures şi dispunând de un buget de 30 de milioane de dolari. Lansarea filmului este prevăzută pentru octombrie 2003.

TOM CRUISE INC.

Tom Cruise, unul dintre cei mai influenţi şi puternici oameni de la Hollywood, îşi face de fiecare dată apariţia într-un nou rol cu surle şi trâmbiţe. Cu săptămâni înainte de lansarea vreunui film de-al său, mai ales în Statele Unite, pretutindeni trecătorii dau nas în nas cu starul care le surâde (sau nu) de pe afişele amplasate unde nici cu gândul nu gândeşti. O anchetă de opinie realizată în scopul de a evalua impactul pe care fiecare afiş al unui nou film de-al său îl are asupra oamenilor a evidenţiat însă un aspect cu totul surprinzător pentru cei ce se ocupă de campania publicitară: de fiecare dată, impresia este că imaginea actorului este de... „deja vu". Sau, altfel spus, aproape aceeaşi de mai bine de zece ani încoace: o serie de portrete care se opresc la figura actorului prezentată din toate unghiurile posibile, diferenţele aproape insesizabile fiind legate doar

de lungimea părului sau alte mici detalii: un tatuaj cu steagul american (*Născut pe 4 iulie*), profil cufundat în umbră (*Firma*), ochelari de soare (*Minority Report*), profil de şoim crispat (*Misiune imposibilă 2*), capul întors peste umăr (*Vanilla Sky*), toate aproape la fel, ca şi cum linia nasului, conformaţia maxilarului, desenul sprincenelor, dantura... ar constitui atuurile „de marcă" ale actorului, precum şi ceea ce filmele respective şi-au propus să dezvăluie spectatorului.

Cu toate acestea, nu se poate vorbi de o lipsă de inspiraţie a creatorilor afişelor; dimpotrivă, ei o fac cu intenţie, mergând pe ideea că asemenea celebrului semn al firmei Nike ce se reduce la o virgulă, faţa lui Tom Cruise este deja o marcă de fabrică de elită, un fel de logo despovărat de cine ştie ce artificii, care se recunoaşte de la distanţă, fiind totodată inconfundabil. Dacă aşa stau lucrurile, nu-i de mirare că, de exemplu, pe afişul de la *Minority Report*, numele regizorului Steven Spielberg este semiinvizibil, în gros-plan aflându-se profilul de învingător al actorului. E ca şi cum Tom Cruise, ajutat de imaginile inteligent concepute s-ar fi transformat într-o instituţie americană, ceva de genul „Tom Cruise Inc.".

GWYNNETH PALTROW,
poetă şi romancieră

Să fi abandonat blonda cu figură aristocrată şedinţele de yoga şi sala de gimnastică în favoarea unei iubiri pasionale? Ea, care s-a plâns atât de des în ultimul timp că nu are parte de dragoste, să-şi fi găsit jumătatea? Da, dar numai în filmul la care, după doliul pricinuit de moartea tatălui său, a început

să lucreze. E vorba de *Ted & Sylvia*, o biografie a poetei şi romancierei Sylvia Plath, care s-a sinucis la vârsta de 30 de ani, după ce a evocat nevrozele şi depresia de care suferea în unicul său roman Ceasul disperării. Filmul se axează însă în special pe povestea de dragoste dintre Sylvia şi poetul Ted Hughes, pe care în anii 50 l-a întâlnit în campusul universităţii Cambridge, locul unde, de altfel, se desfăşoară întreaga realizare a peliculei. Rolul lui Ted este interpretat de Daniel Craig, actorul englez din *Road of Perdition*.

ANGELINA JOLIE,
ambasadoare nonconformistă

Cine ar fi putut să creadă aşa ceva? Actriţa care se face remarcată prin pasiunea pentru tatuaje, costume de piele mulate pe corp, declaraţii provocatoare şi totala nepăsare faţă de regulile ce ţin de protocol, a fost investită cu funcţia de ambasadoare a Înaltului Comisariat al ONU pentru Refugiaţi. Organizaţia a căutat (şi a găsit în Angelina Jolie) o persoană care să se poarte cu naturaleţe şi care să poată transmite tinerilor nonconformişti mesajele ONU. O persoană care să aibă un limbaj comun cu cei cărora li se adresează şi care să fie credibilă.

acest fel a scăpat de paparazzi în perioada de după divorţ, când aceştia o urmăreau zi şi noapte.

Dar, tot frumoasă parcă-i mai bine! Cu nas mic, păr roşcat şi dantură strălucitoare, adică adevărata Nicole Kidman e parcă predestinată să interpreteze rolul Samanthei din *Vrăjitoarea mea dragă*. Este aproape sigur că frumoasa australiancă va readuce pe ecrane personajul interpretat odinioară de Elizabeth Montgomery în serialul pentru televiziune *Ce vrăji a mai făcut nevasta mea*. Deşi încă nu a fost stabilit, e posibil ca în rolul soţului Samanthei să fie distribuit Mike Myers, alias *Austin Powers*. N-ar fi pentru prima dată când Nicole Kidman s-ar deda la vrăjitorii, căci împreună cu Sandra Bullock a mai intrat în acest joc ocult (*Vrăjitoarele*).

NICOLE KIDMAN,
o femeie urâtă

Cât de departe poate ajunge o actriţă, doar aşa, de amorul artei? Se ştie că orice vedetă feminină, pentru a se face remarcată, e gata oricând să accepte un rol în care urmează să îmbrace rochii ultradecoltate şi sexi, ba e în stare chiar să se îngraşe câteva kilograme dacă aşa cere producătorul. Dar Nicole Kidman

care trece drept una dintre frumuseţile de la Hollywood a uimit pe toată lumea când a acceptat să se urâţească pentru a juca în *The Hours*. Ea este de-a dreptul de nerecunoscut sub o perucă neagră şi rochii cenuşii, închise cu nasturi până în gât, ca să nu mai vorbim de nasul fals pe care îl poartă pentru ca figura ei să fie cât mai dizgraţioasă. Totul pentru a intra cât mai bine în pielea romancierei Virginia Woolf şi, de ce nu?, pentru a avea mai multe şanse la obţinerea unui Oscar, mult râvnitul premiu care anul acesta, când purta corsete, jupoane, volane şi coliere strălucitoare, a trecut la un pas pe lângă ea (*Moulin Rouge*).

Nicole Kidman pretinde că s-a simţit foarte bine deghizată, mai ales că în

DALLAS,
pe marile ecrane

Dallas, serialul de mare succes al anilor 80, care a imprimat în memoria publicului o galerie de personaje nemuritoare, în frunte cu răutăciosul, dar totodată carismaticul JR, va fi transpus pe marele ecran. Însuşi creatorul serialului, David Jacobs, va fi cel care va produce viitorul lung metraj, după un scenariu care încă nu este definitivat, pentru că încă sunt controverse în privinţa variantei optime: „Vrem să abordăm povestea bogatei familii texane dintr-un unghi cu totul nou, declara Jacobs. Odinioară, oamenii erau interesaţi să afle cine cu cine se mai culcă. Azi, crimele sunt cele care suscită interesul publicului". Oricum, la baza filmului va sta povestea membrilor familiei Ewing şi a imperiului lor petrolifer. Actorii care vor susţine rolurile celebrelor personaje – JR, Sue Ellen, Boby, Pamela etc. – nu au fost încă aleşi. Serialul *Dallas*, difuzat în Statele Unite între anii 1978 – 1992 şi cu o oarecare întârziere în zeci de ţări din întreaga lume, a figurat cinci ani consecutiv în palmaresul celor mai vizionate producţii pentru micul ecran. Celebrul episod „Cine l-a ucis pe JR?" a înregistrat cea mai înaltă cotă de audienţă din istoria televiziunii americane.

SERENA WILLIAMS,
posibilă stea de cinema?

„N-am considerat niciodată tenisul singurul meu viitor", declara tenismena americană Serena Williams publicaţiei Los Angeles Times. Ce altceva ar vrea să facă? O carieră în domeniul cinematografiei. „Când eram mică jucam în piese de teatru scrise de sora mea, Venus" – mai declara sportiva. "Întotdeauna mi-a plăcut să fac lucruri deosebite şi în nici un caz nu m-am gândit vreodată să-mi focalizez atenţia doar asupra tenisului. De altfel eu mă văd ca pe un melanj de stiluri diferite." Până una-alta, se poate spune că Serena şi-a făcut debutul pe ecran: pentru început într-un serial TV., *My Wife and Kids*, în rolul unei profesoare de grădiniţă.

La 21 de ani cât are în prezent, Serena are tot timpul să se pregătească pentru o carieră de succes şi în lumea filmului. Hotărâtă să fie „campioană" şi în acest domeniu, s-a înscris la cursuri de actorie şi a semnat un contract cu agentul Jill Smoller, care se ocupă şi de Damon Wayans, starul serialului *My Wife and Kids*.

Agentul 007
luptă împotriva cancerului

Pierce Brosnan şi soţia sa, Keely Shaye, au găsit o soluţie pentru a face rost de fonduri pe care să le doneze unei asociaţii implicate în susţinerea cercetărilor împotriva cancerului: ei au deschis porţile grădinii „de vis" de pe proprietatea lor din Malibu vizitatorilor îndrăgostiţi de flori. Contra sumei de 84 de dolari, cei interesaţi se pot plimba pe aleile grădinii şi pot admira specii de plante deosebit de decorative. „Sufletul" grădinii este de fapt soţia lui Pierce Brosnan, pasionată de îngrijirea florilor, Agentul 007 fiind mai rezervat: pe gustul lui sunt doar plantele bune pentru ceai, de care din când în când se ocupă.

Lupta împotriva cancerului este una dintre preocupările extra-artistice prioritare pentru Brosnan, care a fost deosebit de afectat de moartea primei sale soţii, răpusă de necruţătoarea boală.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

PE FRONTUL ENERGIILOR NEGATIVE

Despre influenţele negative exercitate împotriva diverselor persoane pe căi oculte se vorbeşte în fel şi chip. Mulţi le consideră fabulaţii; unii sunt tentaţi să nu creadă în ele, totuşi o teamă lăuntrică îi îndeamnă să nu le ia în râs; în fine, dintre cei ce acceptă existenţa forţelor negative, o categorie e supusă orbeşte ideii că lumea e plină de spirite rele, dar există şi cei ce privesc în mod echilibrat fenomenul respectiv, bazându-se pe observaţii şi constatări raţionale, ce pot atinge chiar graniţele rigorii ştiinţifice. Fără a intra în probleme de amănunt, vom spune aici că această permanentă confruntare, între ceea ce numim benefic şi malefic sau pozitiv şi negativ, nu este un basm. Sub diverse forme, prin diverse tehnici, cercetători şi inventatori au demonstrat cu probe concludente existenţa „frontului" respectiv, unde nu apar pe post de combatanţi diavoli smoliţi, cu copite şi coarne, şi îngeraşi bătând din aripi, ci entităţi perceptibile prin metode subtile, cel mai frecvent cu contururi nedefinite, alteori având o oarecare formă comparabilă cu corpuri cunoscute.

Între terapeuţii preocupaţi de asemenea fenomene (unii le-ar numi paranormale, deşi ele fac parte din lumea noastră normală, doar că simţurile umane de obicei nu le percep ori le apreciază deformat), *Volodea CIORICI* are o activitate importantă în domeniu, bazată în mare parte pe interesante experienţe personale. Ceea ce remarcă el cu prioritate este că manipularea energiilor malefice cu scopul de a face rău cuiva reprezintă o sabie cu două tăişuri, care se întoarce, mai devreme sau mai târziu, împotriva persoanei stăpânite de sentimente negative; mai puţin de suferit au practicanţii ritualurilor respective, care ştiu să-şi creeze protecţia prealabilă necesară. Totuşi, până la a vorbi despre „efectul bumerang", trebuie arătat că victima este atacată pe mai multe fronturi, dar ceea ce percepe ea mai accentuat constituie afecţiunile manifestate pe corpul fizic, bolile. Există însă şi o anume profilaxie a agresiunilor de acest fel. Volodea Ciorici ne va oferi în continuare câteva indicii în sensul respectiv, urmînd să aducă mai multe completări în numerele următoare ale revistei „Magazin".

Este de preferat să ne conducem după vorbele din bătrâni: „Fă bine şi cu bine vei fi răsplătit" – afirmă terapeutul. Unul dintre principiile de bază în apărarea împotriva energiilor malefice este acela de a-ţi forma propria concepţie împotriva acestor energii şi de a nu crede că ai devenit deja prada lor, căzând astfel în fatalism. Trebuie ca, permanent, să îndepărtezi însăşi forma gândului că nu eşti şi nici nu poţi să fii influenţat de aceste energii negative. Niciodată să nu te gândeşti sau să te aştepţi că vei fi atacat. Iată şi câteva procedee prin care ne putem apăra de agresiunile malefice.

◆ Dacă sunteţi hipersensibili şi nu aveţi încredere în forţele dumneavoastră, faceţi un efort pentru a vă forma o imunitate psihologică statornică, în măsură să vă apere de influenţa plasării de informaţii străine. Imunitatea se formează printr-un complex de tehnici, aplicând apărarea şi practicând autotrainingul zilnic, tehnici prin care se va întări încrederea în forţele dumneavoastră şi veţi fi ajutaţi să rezolvaţi într-un mod fericit şi benefic orice situaţie de criză, de dezechilibru.

◆ Pentru a ne „spăla" de influenţa energiilor negative, se recomandă folosirea duşului rece, urmat de un dans ritmat, executat rapid (rock-and-roll, de exemplu), ceea ce ne va ridica nemijlocit tonusul vital.

Rezultate bune pentru combaterea mesajelor negative ne dă şi folosirea piperului, care, cu cât este mai iute, cu atât este mai eficace. Se consumă, de pildă, puţin piper iute în combinaţie cu cafea. De asemenea, usturoiul combinat cu oţetul de mere, consumat înainte de somn, dă rezultate foarte bune.

◆ Zilnic, este indicat să faceţi exerciţii de acumulare de bioenergie. Antrenându-vă permanent, puteţi reuşi să vă ridicaţi potenţialul bioenergetic la un asemenea nivel, încât orice „vrăjitor" va deveni neputincios, ineficient, în plasarea loviturilor energetice malefice împotriva dumneavoastră, atacul manifestându-se atunci foarte slab. Asupra acestor probleme vom reveni, dar vă sugerăm să nu uitaţi totuşi că universul în care trăim cu toţii nu cunoaşte graniţe imuabile între lumile de diverse tipuri, că noi ne intersectăm cu alte asemenea zone, chiar fără s-o ştim, şi că e bine (şi sănătos!) să avem atenţia îndreptată şi asupra amănuntelor vieţii ce ne pot ajuta negreşit să ieşim din impasuri precum bolile, printr-o gândire mereu pozitivă şi printr-un mental sănătos.

Consultaţii parapsihologice

LUMEA DE DINCOLO

Ideea de moarte exercită o influenţă deosebită asupra mentalului şi laturii afective umane; deci, implicit, asupra sănătăţii corpului fizic, ultimul care preia „fluctuaţiile" energetice, făcând să fie conştientizate sub formă de boli, prin cele cinci simţuri. ***Emilia Vlădescu*** a lucrat pe foarte multe cazuri ce au inclus o relaţie mai mult sau mai puţin puternică între pacient şi persoane decedate, iar observaţiile pe marginea a ceea ce numim „lumea de dincolo" sunt profund tulburătoare. Evident, fiecare asemenea situaţie are specificul său, dar în fiecare există şi o serie de elemente general valabile. Să le numim informaţii, care vor fi extrem de utile, oricăruia dintre noi, măcar o singură dată...

„Viaţa noastră pe Pământ e ca un program realizat pe calculator şi, într-un fel, ceea ce urmează dincolo reprezintă viaţa adevărată. Noi parcă ne aflăm aici într-un somn, trezirea venind o dată cu trecerea dincolo. Pentru că moartea nu înseamnă doar «defectarea» definitivă a acestei maşinării care este corpul fizic, ci şi trecerea pe alt nivel, în alte dimensiuni." – afirmă Emilia Vlădescu. Ea ne-a relatat mai multe cazuri impresionante; dintre ele, în acest număr relatăm succint unul reprezentativ, dar vom reveni şi cu alte aspecte, în articole viitoare.

Decesul unei femei, Maria, a survenit în urma cancerului care nu a mai putut fi învins de medici. În ultima perioadă a vieţii, ea a fost imobilizată într-un pat lângă care avea butonul unei sonerii, pentru a-i chema pe cei ai casei, la nevoie, dacă aceştia nu se aflau în încăpere. Era o femeie foarte echilibrată, autoritară, dar fără a fi severă, iubitoare şi înţeleaptă. A trecut dincolo liniştită, împăcată, după ce pusese în ordine treburile familiei, astfel încât copiii să se poată descurca mai uşor, cel puţin o vreme. Totuşi, imediat după moartea sa, aceştia au resimţit puternic şocul pierderii, iar stresul psihic s-a manifestat şi prin nelinişti, şi prin regrete, şi prin unele temeri etc. În momentul când Emilia a fost chemată să se ocupe de cazul respectiv, aceasta mărturiseşte că se aştepta să întâmpine o atmosferă apăsătoare, o senzaţie neplăcută. Primele impresii (ca şi cele ce au urmat, de altfel) au fost însă total opuse aşteptărilor: senzaţie de linişte, de iubire, de bine. Contactată în lumea sa, Maria a oferit câteva indicii, la care ne vom referi mai jos. Urmarea vizitelor repetate ale Emiliei Vlădescu a fost liniştirea celor din casă, derularea firească a vieţii şi a activităţii lor şi – mai mult decât atât – conştientizarea faptului că *Maria există!* Afirmaţia poate fi privită cel puţin cu suspiciune. De fapt, chiar apropiaţii defunctei au considerat că ideea în sine nu poate fi argumentată. Însă şi cei mai sceptici au cedat, în faţa unui fenomen pe care mulţi s-ar grăbi să-l considere bizar, paranormal: ori de câte ori se vorbeşte despre Maria şi despre lumea în care ea se află, soneria ei sună, chiar şi fără a fi conectată la o sursă electrică, lucru neexplicat de electroniştii care au analizat-o. În acelaşi timp, copiii Mariei simt că, atunci când au probleme, sunt ajutaţi să găsească soluţia optimă, cât mai repede. Ei sunt convinşi că mama lor face aceasta.

Să revenim în final la legătura unui asemenea caz (el este mult mai complex) cu starea de sănătate. Intervenţia unei persoane decedate, mijlocită în situaţia relatată de parapsihologul Emilia Vlădescu, poate aduce cel mai frecvent echilibru sufletesc, spiritual şi fizic, pentru rudele în viaţă, aceasta însemnând reechilibrarea câmpurilor energetice. Entităţile din „lumea cealaltă" sunt împăciuitoare, blânde, transmit iubire şi linişte, chiar fără a vorbi, într-o formă sau alta. Aceasta depinde însă în mod esenţial de felul cum defunctul a gândit şi a acţionat pe parcursul vieţii pământeşti. Pe de altă parte, în unele cazuri, Emiliei i-a fost comunicat că plânsul, zbuciumul puternic, regretele nestăpânite ale celor rămaşi le fac mult rău celor trecuţi dincolo. Iar adevărul cel mai important, reieşit din afirmaţiile de mai sus este că, în marea noastră majoritate, nu ştim să ne apropiem de moarte. Ne e teamă, spaimă, groază de ea, ocolim cât putem subiectul în discuţiile noastre, neînţelegând exact ce înseamnă şi cum e mai bine să o privim.

Asupra acestui subiect vom reveni, pornind şi de la alte cazuri cel puţin interesante, în care intervenţia Emiliei Vlădescu i-a ajutat deopotrivă pe cei vii şi pe defuncţii frecvent invocaţi de rudele lor.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere.

Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

AUTOPREGĂTIREA SUGESTIVĂ

Autosugestia reprezintă influenţarea propriei conştiinţe sau comportări, prin reprezentări sau idei care capătă caracter predominant. Autosugestia face ca informaţia dorită să fie integrată subconştientului propriu în funcţie de intensitatea sugestiei impuse, care are ca rezultantă influenţa energetică ce produce efecte în organism. Energia, informaţia şi natura se află într-o continuă mişcare şi transformare. Fiecare celulă a corpului dispune de capacitatea de a primi informaţii. Transferul de energie şi informaţie este continuu şi se referă la tot ceea ce este materie în mişcare.

Autosugestia poate fi formulată în vederea armonizării celulelor corpului în totalitate sau a unui grup de celule, a unui organ sau grupe de organe şi presupune capacitatea celulelor componente de a recepta şi de a emite la rândul lor informaţii. Acţionând direct asupra omului, autosugestia îi determină personalitatea şi viaţa, în general. Cunoscând acestea putem da vieţii noastre sensul dorit. Important în formularea autosugestiilor este să nu folosim negaţia. Un exemplu de autosugestie favorabilă este dorinţa de depăşire a limitelor proprii, creşterea continuă a cunoştinţelor, autoperfecţionarea, stăpânirea de sine, mărirea puterii de concentrare, de vizualizare, de intuiţie ş.a.m.d.

Contribuţia autosugestiei asupra personalităţii omului poate fi completată, urmată şi uneori anulată de către sugestii, între sugestii şi autosugestii stabilindu-se legături foarte strânse. Câteodată, o sugestie poate reclama necesitatea unei autosugestii, deci luarea unei măsuri, dar mecanismul poate fi declanşat din subconştient şi invers, adică, o autosugestie să acţioneze asupra unei sugestii stocate în memorie şi aceasta să determine o acţiune. Folosind aceste mecanisme subtile ale sugestiei şi autosugestiei, omul se poate îndrepta oricând spre direcţia dorită, dispunând de toate mecanismele psihice necesare materializării dorinţelor sale.

În tehnica mentală, *simbolul* reprezintă cheia de pornire a motorului care acţionează la nivelul vibraţional al acestui corp. El poate fi redus la cea mai simplă expresie, la posibilitatea de a gândi la o literă, la o cifră, la o imagine geometrică sau la o culoare, ceea ce poate determina intrarea în acţiune a corpului mental. Această tehnică de folosire a simbolului solicită o energie puternică şi o concentrare intensă. În subconştientul nostru simbolul este încă viu, deşi la nivelul conştientului pare că s-a pierdut.

Un *procedeu simplu de lucru* la acest nivel şi care asigură rezolvarea anumitor tulburări manifestate pe corpul fizic este următorul: se scuturã mâinile şi picioarele. În picioare, cu tălpile strict paralele, depărtate la nivelul umerilor, genunchii uşor flectaţi, bazinul uşor adus în spate, se închid ochii, se urmăreşte respiraţia, se dizolvă tensiunile prin efectuarea respiraţiei prin organul respectiv, se imaginează că se respiră prin acesta de 10-12 ori sau până se simte o schimbare în corp (se conştientizează senzaţia de cald, rece, curent electric, întindere sau compresie musculară etc.).

Pasul următor pare ciudat, dar este foarte întemeiat: se poartă un *dialog* cu organul respectiv, ca şi cum am vorbi cu un prieten vechi şi cu care nu ne-am văzut de mult. Această tehnică vizează inteligenţa proprie foarte bine dezvoltată a fiecărui organ (inteligenţa proprie a ficatului este capabilă să rezolve probleme foarte complexe pe care chimiştii nu le pot rezolva încă). Deci, ne adresăm organului prin care am respirat, dându-i *BUNĂ ZIUA* şi întrebându-l *CE FACE?* Şocul surprizei datorat noului nostru comportament va face ca la început să nu primim nici un răspuns. În continuare i se comunică organului respectiv că i se apreciază activitatea, că a fost neglijat până în prezent dar de acum înainte dorim să colaborăm cu el. Ca rezultat, poate veni un răspuns, ca un semnal slab. În acest caz se întreabă dacă doreşte ceva, iar răspunsul poate fi sub forma unei pofte apărute brusc: de a mânca un anumit aliment, de a bea un anumit lichid, de a dormi etc. În final i se transmite organului să se relaxeze şi să primească energia care i se dăruieşte, pentru că aceasta îi va face bine. Imaginativ, prin intermediul florii de lotus din creştet se preia de la soare lumina prin *inspiraţie*, se conduce în mod conştient la organul vizat prin *expiraţie*, savurând buna dispoziţie cu care ne imaginăm că începe să lucreze celulele organului nostru, care astfel s-a umplut de lumină. Se mulţumeşte organului pentru colaborare, pentru că a preluat energia dăruită şi i se spune *LA REVEDERE.* Se face revenirea, conştientizând contactul tălpilor cu solul, se conştientizează întregul corp, se inspiră adânc şi se deschid încet ochii.

Sugestiile pot constitui materialul de bază pe care raţiunea îl analizează în mod conştient, fixându-se atenţia asupra unei anume sugestii, care prin intermediul raţiunii se poate transforma într-o autosugestie folositoare. În funcţie de tipul sugestiilor, în funcţie de mediul individului, de baza sugestiilor acumulate până la maturitate (considerăm maturitatea instalată la 21 de ani), autosugestiile pot fi şi dăunătoare, ele manifestându-se atunci când influenţa sugestiilor este mai puternică decât raţiunea şi voinţa proprie.

ALIODOR MANOLEA (D.Sc.)

Leacuri din vechime

SĂNĂTATE, DE LA MOŞ CRĂCIUN... *În lumea rurală, tradiţiile referitoare la sărbătorile de iarnă includeau, obligatoriu, şi practici menite să asigure sănătatea oamenilor. Atunci când se tăia porcul de Ignat, se ştia că e bine să te brezezi – şi în special copiii – ca să fii ferit de bubat (variolă sau vărsat). Starea psihică şi afectivă din ajun era luată drept reper: cine plânge acum va plânge tot anul. În unele zone, nu se mânca fasole în prima săptămână din post, ca să nu facă bube. În schimb, în ajunul Crăciunului e bine să mănânci peşte, „dacă vrei să nu te scuture frigurile peste an". Din aceeaşi zi, până în anul următor, funcţiona şi interdicţia de a se mânca dovleac, pentru protecţie împotriva îmbolnăvirii de râie. Sănătatea celor din casă se putea invoca în mod magic şi ţinându-i la distanţă pe demonii bolilor. În Bucovina, în ajunul Crăciunului, se punea sub faţa de masă o coasă, iar sub picioare, un topor. Alte persoane se aşezau pe topor, „ca să fie sănătoase şi tari ca fierul, peste an". Un alt gen de profilaxie, ceva mai insolită, cerea să nu rosteşti în ajunul Crăciunului cuvântul „mac", căci te mănâncă puricii, peste an. Te poţi feri însă de această pacoste, dacă în loc de „purici" zici „boi negri" sau „oaspeţi nepoftiţi".*

...ŞI DE LA ANUL NOU. *Schimbarea anului, primenirea timpului trebuie să însemne şi pentru om o schimbare în bine. Ca să-şi curețe şi să-şi înnoiască sângele, îi se recomanda oamenilor să bea vin roşu, în prima zi a noului an. Dar şi un semn de posibilă boală poate avea conotaţii pozitive. Astfel, se spunea că nu va apuca anul viitor cel ce nu strănută în ziua de Anul Nou. Dacă însă vrei să ştii dacă vei trăi în anul următor, măsori de Anul Nou 9 pahărele de apă şi le pui într-un vas, să stea până a doua zi, când măsori apa cu acelaşi pahărel. Dacă apa a crescut măcar cu o jumătate de pahărel, vei trăi; dacă a scăzut, se zice că nu. În acelaşi moment al anului, este şi ziua Sfântului Vasile, ale cărui molifte se ştie că au darul de a scoate demonii bolilor din trupul suferindului.*

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Neagu Gheorghe din Constanţa

Din scrisoarea pe care ne-aţi trimis-o la redacţie, înţelegem că sunteţi moştenitor al unei suprafeţe de teren, cu privire la care veţi fi pus în posesie.

Pe de altă parte, alături de dumneavoastră, mai sunt în situaţia de a veni la aceeaşi moştenire şi ceilalţi şapte veri, cu toţii descendenţi (nepoţi) ai bunicului dv.

Fond funciar. Împărţirea terenurilor între moştenitori

Din cei opt moştenitori, doar patru au cerut reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenului iar întrebarea dv. era în ce măsură vor veni aceştia la moştenire, în condiţiile în care bunicul a avut trei fii, iar doi dintre cei patru nepoţi sunt ambii descendenţi ai unuia dintre fii.

În această situaţie, este vorba de o moştenire cu trei tulpini, corespunzătoare celor trei fii ai bunicului dumneavoastră. Prin urmare, masa succesorală se va împărţi, în mod egal, între aceste tulpini. Deci, fiecare dintre cei trei fii ai bunicului dv. ar fi urmat să moştenească, dacă ar fi fost în viaţă, 1/3 din averea tatălui lor (bunicul dv.).

Având în vedere faptul că la succesiune vin nepoţii, aceştia vor moşteni partea care s-ar fi cuvenit părinţilor, dacă aceştia ar fi fost în viaţă la momentul deschiderii succesiunii. În consecinţă, fiecare fracţiune de 1/3 din moştenire se va împărţi între nepoţii care vin la moştenire pe acea tulpină.

În speţă, având în vedere faptul că dumneavoastră sunteţi singurul moştenitor pe tulpina tatăli dv. veţi primi 1/3 din terenul respectiv.

Pe tulpina unchiului dv. la a cărui moştenire a venit doar unul dintre fii, cota de 1/3 va reveni în întregime acestuia, iar pe tulpina celuilalt unchi, la a cărui moştenire au venit doi fii, cota corespunzătoare de 1/3 se va împărţi în mod egal între aceştia, respectiv, fiecare va avea o cotă de 1/6.

Prin urmare, răspunsul pe care l-aţi primit de la Comisia de aplicare a Legii fondului funciar este în contradicţie cu prevederile legale.

În aceste condiţii, în situaţia în care nu veţi fi pus în posesie în măsura arătată, vă puteţi adresa instanţei de judecată.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

SCĂRI

Menţionăm că cele mai multe dintre întrebări au fost formulate de vechiul prieten al revistei şi al rubricii Profesor Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei.

*

1. Ce se înţelege în mod obişnuit printr-o scară?
2. Ce se înţelege prin „scăriţă" din punct de vedere anatomic?
3. Unde se află Peştera Scărişoara?
4. Cine este autorul lucrării „Scara Paradisului", operă de referinţă în literatura ascetică a Bisericii Creştine?
5. Cine a compus muzica operetei „Scara mâţei"?
6. Cine a scris piesa de teatru „Să nu-ţi faci prăvălie cu scară"?
7. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Pe scările străvechi" sau „Pe scările de demult", realizat în 1975 de regizorul Mauro Bolognini?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cuvântul „bicicletă" vine din latinescul „bis" (de două ori) şi grecesul „kyklos" (roată, cerc). 2) Vehiculul construit în 1790 de contele Sivrac se numea celerifer. 3) Primul campionat de ciclism pe pistă a fost inaugurat la Chicago în 1863. 4) Cartea „Trei pe două biciclete" aparţine prozatorului englez Jerome K. Jerome (1859-1927). 5) Tabloul „Cei patru ciclişti" aparţine pictorului francez Fernand Léger (1881-1955). 6) Filmul „Hoţii de biciclete" a fost realizat în 1948 de regizorul şi actorul italian Vittorio De Sica (1902-1974). 7) Melodia „Pe bicicletă în Paris" (Á vélo dans Paris) a fost interpretată de Joe Dassin.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 47 al revistei, cu tema „Columna lui Traian", am primit răspunsuri de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas - Săbăoani, Prof. Marin Ştefan - Şimleul Silvaniei, Mihai Waspusch – Bucureşti şi E. Preda – Brăila* (pe care îl/o rugăm să semneze cu numele întreg.

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa.*

– 5 răspunsuri corecte: *Monica Ionescu – Bucureşti şi Viorel Atanasiu – Ploieşti.*

Suntem siguri că în aceste zile există şi inevitabile întârzieri ale poştei aşa că, dacă vom primi şi alte scrisori cu răspunsuri la această temă vom face cuvenitele adăugiri. *(I. Stoica)*

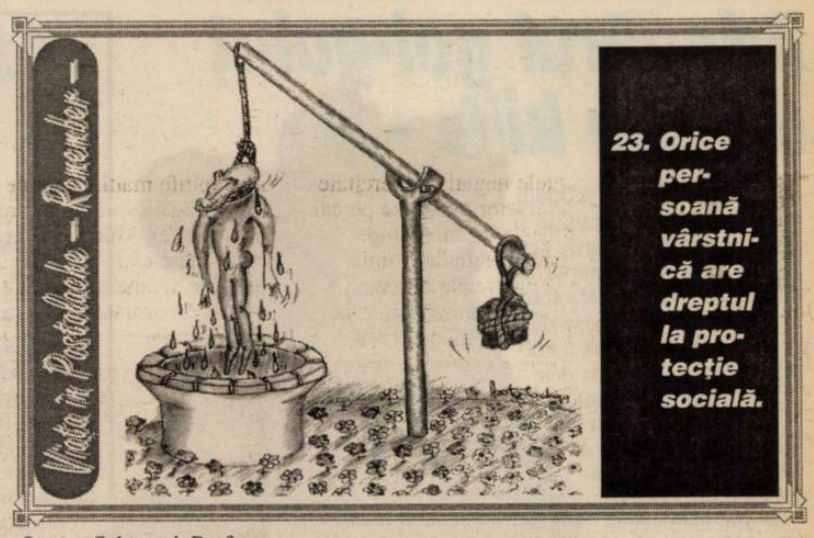

ŞAH

Douven - Zagema, 1990

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Df6 gf6 2. Nh6 Rg8 3. Te8 Nf8 4. Tf8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

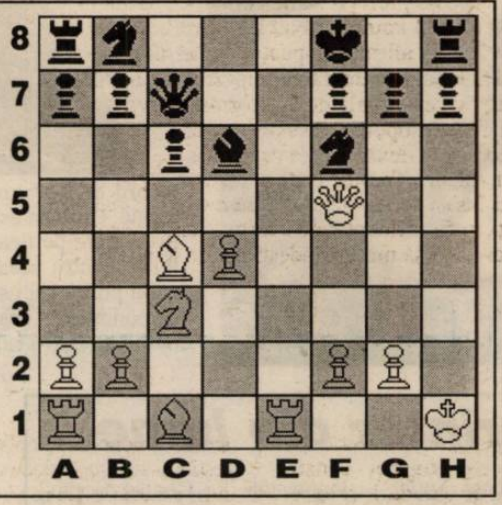

SPORT FLASH

Bătălia pentru un loc în Europa handbalistică

După o evoluţie bună în primele două meciuri de la EURO 2002, reprezentativa feminină de handbal a României a capotat în faţa puternicei echipe a lugoslaviei. Sârboaicele s-au impus în prima repriză şi atunci când speram într-o revenire după pauză, lucrurile au luat o întorsătură şi mai gravă, lugoslavia depăşindu-ne la toate capitolele până în final (32-25), deşi la un moment dat ne apropiaserăm la două goluri de sârboiace. Asta a fost valoarea noastră în această partidă. Nu poţi aspira la un rezultat bun atunci când atacul ratează din orice poziţie: pe atac, pe contraatac, de la lovituri de 7 metri, iar apărarea e un fel de şvaiţer. A fost şi o înfruntare a portarilor, Huţupan fiind total depăşită în poarta noastră, în vreme ce Djuric, ajunsă la 38 de ani, a apărat totul, de-a dreptul exasperant. Cornel Oţelea a declarat după meci: „Am făcut un joc slab, nu am reuşit să rezolvăm faza de apărare, puternicele jucătoare lugoslave au exercitat o presiune permanentă asupra apărării noastre, fapt care ne-a făcut să primim multe goluri, 32 sunt, pentru un joc de handbal, prea multe, pentru a-ţi putea apropia victoria. Iugoslavele au fost un adversar puternic care cred eu că vor urca pe podiumul acestor europene, noi vom încerca să recuperăm mâine (luni, n.n.) şi să corectăm greşelile acestui joc, în aşa fel încât marţi, în jocul cu Danemarca să ne putem apropia de valoarea reală a echipei noastre, în ambele faze ale jocului şi să luăm competiţia de la început. Ne batem, în continuare, pentru un loc în Europa handbalistică". Aşa sper şi eu să fie, nu de alta, dar merităm. Cu toate că ne aşteaptă meciuri grele în grupa semifinală, marţi cu echipa ţării gazdă, Danemarca, apoi cu Franţa şi Ucraina, două victorii în aceste trei partide ne-ar califica în semifinale. Nu ştiu dacă şi mai sus, pe podium, dar, aşa cum zicea şi Cornel Oţelea, şi un loc 4 la această ediţie a europenelor de handbal este "un semnal bun". Ţinem pumnii strânşi echipei feminine de handbal a României.

Cornel Otelea

Huţupan s-a predat

Luca a reuşit să înscrie

Bătălia mic. Pe o vreme câinească în care nu puteai să dai afară nici o pisică, etapa a 15-a a fost la fel de lipsită de gust ca un ceai neîncălzit. Steaua a câştigat la limită după ce s-a chinuit o partidă întreagă să depăşească Oţelul, Ceahlăul a învins la scor Naţionalul, ceea ce poate fi o surpriză, Gloria a trecut vioi de UTA, FCM Bacău a surclasat Braşovul, semnalând o reînviere a lui Cursaru, Dinamo a trecut greu de tot de Universitatea, iar Rapid a depăşit în mare viteză Farul. Singura victorie în deplasare, ţineţi-vă bine, a reuşit-o Sportul (?), dar nimeni nu ştie cum i-a îmbrobodit pe piteşteni. În clasament, singurul lucru demn de remarcat este faptul că de pe ultimul loc, FCM Bacău a ajuns pe locul 9. Dacă o ţine tot aşa, Bacăul, cu o inspirată aducere la cârmă a lui Ilie Dumitrescu, are şanse să intre în cărţile campionatului. A fost o etapă cu fotbal mic, cam cât un bulgăre chinuit făcut din zăpada căzută în Bucureşti.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

ARBORELE BUTELIE

Botaniştii numesc această plantă Beaucarnea, după numele flamandului Arzt Beaucarne, sau Nolina. Este deosebit de interesantă prin originalitatea ei. Tulpina este semilemnificată, lipsită de ramificaţii. În timp, aceasta se îngroaşă mult la bază, asemenea unui bulb. Frunzele sunt lungi, subţiri, ondulate. Cresc într-un mănunchi în vârful trunchiului, ca şi cum ar fi un cap cu plete în şuviţe verzi, dezordonate. Seamănă cu un copăcel, când e pui aduce cu un bosai. Creşte intens de primăvara până toamna, dacă i se asigură multă lumină, căldură – suportă şi soarele direct –, udare moderată şi fertilizări regulate (la 3-4 săptămâni). Iarna e bine să i se ofere o uşoară stare de odihnă, prin amplasarea la 8-10 grade, reducerea udărilor şi oprirea totală a fertilizărilor. Are nevoie de un volum redus de pământ, aşa că e bine să fie plantat în vase cu înălţime mică.

Înmulţirea e greu de realizat de către... grădinarii amatori. Aceasta se face fie prin seminţe, fie pe cale vegetativă din butaşii care apar pe tulpină mai ales după ce vârful a fost distrus. Altfel dezvoltă lăstari foarte rar.

Udarea se face la intervale mari de timp, numai atunci când pământul de la suprafaţă începe să fie uscat. În schimb, în timpul căldurilor mari de vară, pulverizarea frunzelor cu apă necalcaroasă şi nu prea rece este binevenită. Transplantarea se face rar, la 3-4 ani o dată. Când planta îmbătrâneşte, frunzele de la baza coroanei se usucă destul de repede. Singurul pericol în menţinerea plantei este excesul de umiditate de la rădăcină, care duce la putrezire. Când nu-i merge bine, tulpina nu mai creşte în înălţime, frunze noi apar greu, iar cele vechi încep să se usuce. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„VARIABILE"

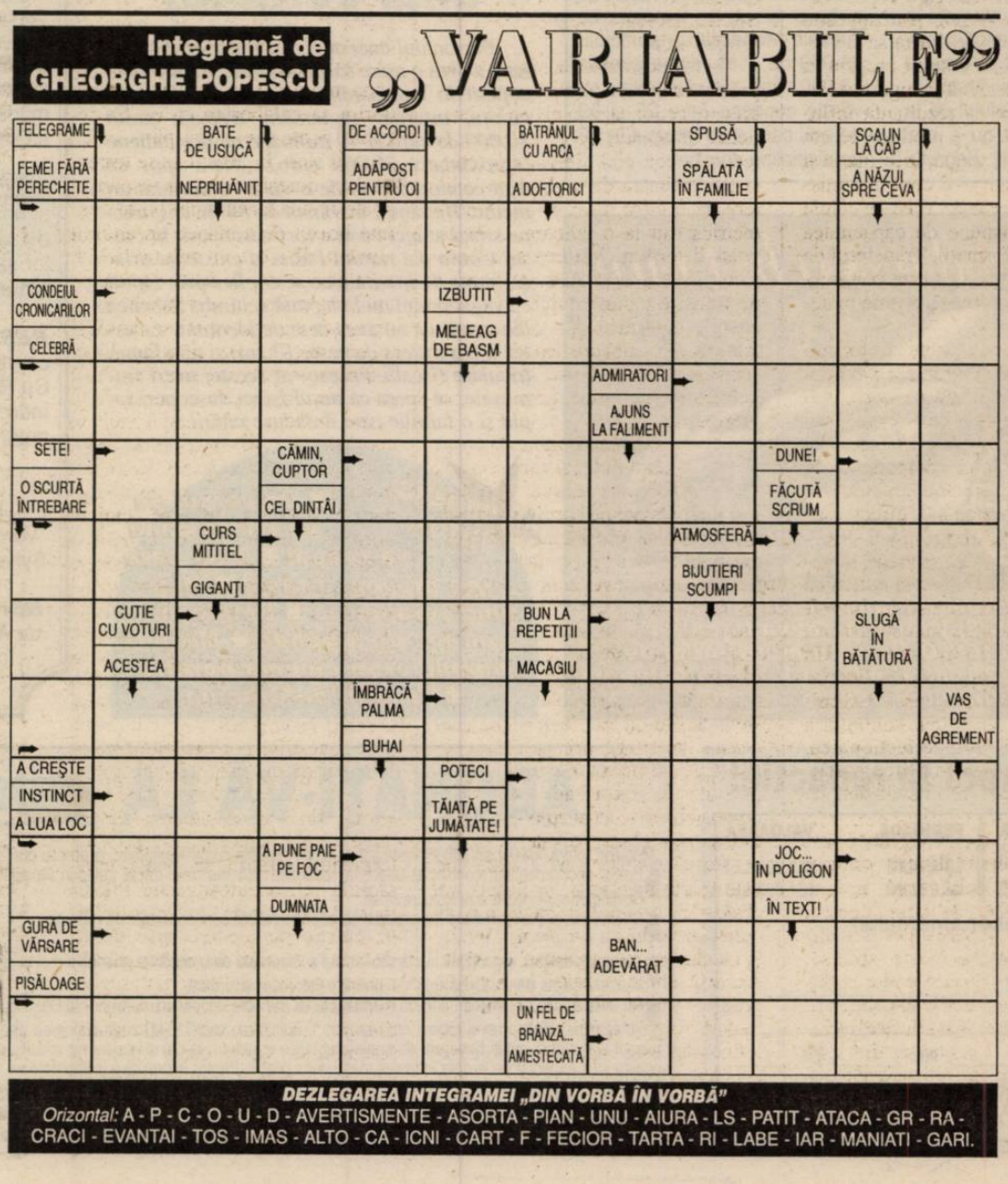

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „DIN VORBĂ ÎN VORBĂ"

Orizontal: A - P - C - O - U - D - AVERTISMENTE - ASORTA - PIAN - UNU - AIURA - LS - PATIT - ATACA - GR - RA - CRACI - EVANTAI - TOS - IMAS - ALTO - CA - ICNI - CART - F - FECIOR - TARTA - RI - LABE - IAR - MANIATI - GARI.

Adevărul gol-goluţ de sub kilt

Şapte din zece scoţieni preferă să respecte tradiţia şi să înfrunte temperaturile scăzute de la munte nepurtând nimic pe sub kilt, fusta scoţiană, cel puţin aşa reiese după un studiu făcut asupra a 800 de bărbaţi. „E vorba despre mândria scoţiană" a declarat un purtător de cuvânt al distileriei de whisky care a comandat sondajul. Tradiţia kilt-ului este veche de câteva secole, dar fabricanţii de azi s-au adaptat la exigenţele timpului, aşa încât unele modele de „fustiţă" au chiar şi un buzunar pentru telefonul mobil.

Crocodilii stau prost cu viaţa sexuală

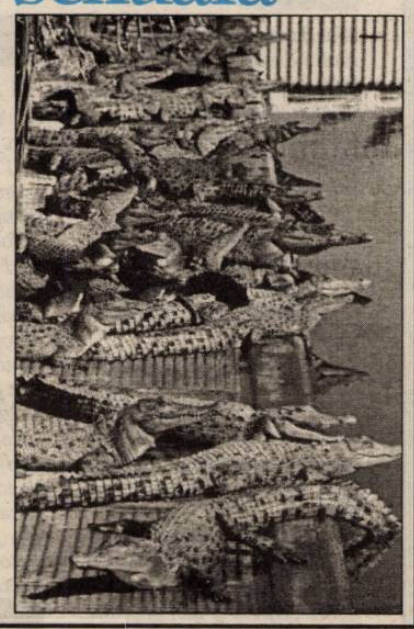

Dacă la noi a venit iarna, în Australia e vară şi pe deasupra mai e şi secetă. Seceta a adus crescătorilor de crocodili din estul continentului o problemă serioasă: vremea caldă şi seceta reduc la zero cantitatea de spermă a masculilor ceea ce duce la scăderea natalităţii, reptilele preferând pentru reproducere vremea proastă. „Ploile, fulgerele şi tunetele sunt un fel de afrodisiac pentru crocodili" spune un crescător din Queensland, proprietar a peste 3000 de crocodili crescuţi pentru piele şi carne. „În condiţiile astea meteorologice voi pierde toată producţia anuală de crocodili, care înseamnă 1.600 de exemplare" a mai spus crescătorul. Partea şi mai proastă este că atunci când seceta se prelungeşte, aceasta declanşează la femelele sauriene un proces de supravieţuire care constă în „absorbirea" ouălor.

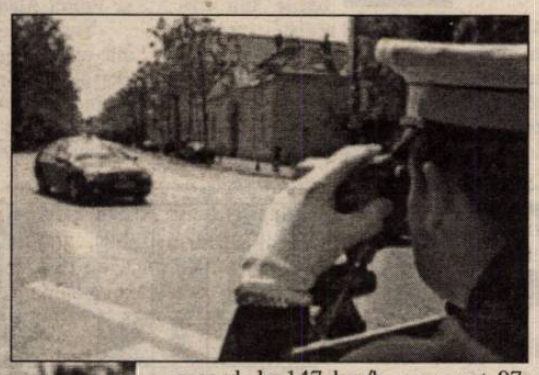

Cu 147 km/h prin Paris

Şoferul unui automobil înmatriculat la Paris a fost prins de o echipă a poliţiei municipale rulând pe bulevardul McDonald (arondismentul al XIX-lea) din capitala Franţei cu o viteză record de 147 km/h, cu exact 97 de km/h peste limita vitezei legale. Culmea este că şoferul era de sex feminin, medic de profesie, care pe deasupra a mai încercat să se şi sustragă controlului. Pentru această ispravă, femeia a fost convocată la tribunalul poliţiei şi i s-au trecut trei puncte de penalizare în permisul de conducere. Precedentul record de viteză aparţinea unui automobilist care a rulat cu 136 km/h pe un bulevard din Bercy.

Cel mai bătrân sprinter din lume

La 99 de ani – el a fost cel mai vârstnic atlet la Jocurile Mondiale de la Melbourne (Australia), desfăşurate recent – Charlie Booth a anunţat presa că se lasă de sport. Australianul, născut la Melbourne, în bună sănătate, cu o vedere bună şi o condiţie fizică pe măsură, a făcut acest anunţ imediat după ce a câştigat cursa de 100 m plat, alergată în 28 de secunde. O mică precizare: Booth a trebuit să dispute cursa la categoria de vârstă 90-94 ani din cauza faptului că la categoria 95-99 ani nu a mai existat alt concurent. Secretul longevităţii lui Charlie Booth? „Trebuie să ştii să te bucuri de o bere şi de o femeie". La Jocurile Mondiale au participat 25.000 de atleţi, dintre aceştia 18.000 fiind din Australia, cu vârste cuprinse între 25 şi 99 de ani, care s-au întrecut în 29 de discipline sportive.

10.000 euro în buzunarele unui cerşetor

Personalul unei clinici psihiatrice din Milano a avut o mare surpriză atunci când a descoperit în buzunarele unui cerşetor fără locuinţă, internat săptămâna trecută, peste 10.000 de euro şi 40 milioane de lire italiene (aproximativ 20.000 euro). „Ne-a spus că sunt economiile lui de o viaţă" a declarat un medic. Bătrânul, în vârstă de 80 de ani, trăia pe străzi atunci când a fost descoperit în oraşul Como din nordul Italiei şi existenţa uriaşei sume de lire italiene se explică prin faptul că vagabondul nu le-a putut schimba la bancă din cauză că nu avea acte de identitate (acestea îi expiraseră de peste 13 ani) şi nici înmatriculare fiscală. Posesor al acestei averi frumuşele, se speră că omul îşi va descoperi rapid şi o familie care îl dăduse uitării...

Fiara care fuge de sub tine

Când inginerul Maarten de Bruijn şi antreprenorul Victor Muller au fondat compania Spiker în 1997, nimeni nu credea că vor reuşi să reînvie un nume mare din istoria automobilului. Şi totuşi, C8 Spyder este dovada că s-a putut. O fiară cu motor Audi de 4,2 l, 8 cilindri în V, cinci valve pe cilindru şi 450 cp.

ÎN NUMĂRUL VIITOR: ■ Universul se va dilata până va crăpa! ■ Legi care ne provoacă râsul ■ Mini-ghid terapeutic ■ Bethleem – un loc de legendă ■ Mitul blondelor în cinematografie ■ Tradiţii de Crăciun

HOROSCOP
16 - 22 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al săptămânii este ascensiunea vertiginoasă a curbei financiare. Joi sau vineri aceasta are un maxim de toată frumuseţea. Veţi primi o sumă consistentă.

TAUR (21.04-21.05): Sub influenţa mai puţin benefică a lui Mercur, afacerile încep să şchioapte şi s-ar putea să daţi câteva „rateuri" financiare. Pe de altă parte, viaţa în cuplu decurge primăvăratic.

GEMENI (22.05-21.06): Oscilaţiile curbei psihicului arată că parcurgeţi o perioadă cu probleme foarte stresante, din care va trebui să ieşiţi urgent. Situaţia financiară nu înfloreşte deloc, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente deosebite vă aşteaptă în acest interval. Luni sau marţi veţi primi bani (mai puţini decât speraţi), iar în doua parte a perioadei veţi întâlni o persoană sexy.

LEU (23.07-22.08): Cel mai interesant aspect îl are acum curba afectivităţii. Sinuozităţile acesteia sugerează că îngheţul şi dezgheţul relaţiilor intime se succed cu prea mare repeziciune.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară are o vădită tendinţă de scădere, aşa că fiţi foarte atent atunci când duceţi mâna la portofel. Nu este exclus un ghinion material miercuri sau joi.

BALANŢA (22.09-22.10): Două bucurii vă pândesc în această săptămână. Prima soseşte din sânul familiei, fiind provocată de partenerul de viaţă. A doua veste bună tâşneşte din mediul profesional.

SCORPION (23.10-21.11): Două veşti financiare foarte bune sunt prevestite atât de curba financiară, cât şi de poziţia lui Mercur faţă de Soare. Cu alte cuvinte, ar putea fi cea mai fastă săptămână a anului.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Ceva scârţâie în relaţiile de la serviciu şi sunt posibile disensiuni destul de dure. Din fericire, Jupiter sugerează că veţi ieşi cu fruntea sus din toate confruntările.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară se încăpăţânează să stagneze la o cotă nemulţumitoare. Însă, spre finele intervalului lucrurile tind să se amelioreze. Atenţie la un Berbec din anturaj!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O veste bună şi una mai puţin plăcută se năpustesc acum spre dv. Marţi veţi primi o ştire financiară excelentă, dar joi sau vineri veţi avea o surpriză sentimentală amăruie.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară este capricioasă, aşa cum a fost mai tot timpul anului. Cu toate acestea, Mercur vă dă speranţe pentru îndreptarea lucrurilor. Atenţie la un Săgetător din anturajul profesional!

Personalităţile săptămânii: I.A. Bassarabescu, Dumitru Bagdasar, Ilarie Voronca, regina Elisabeta (pseudonim Carmen Sylva), Radu D. Rosetti; Ludwig van Beethoven, Jean Racine, Jane Austin.

Notă: *În 1883 a apărut prima ediţie de „Poesii" de Mihai Eminescu, ediţie Titu Maiorescu publicată la Editura „Socec"; prefaţa semnată de critic este datată 21.12.1883.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 604 • ANUL XLV • 19 DECEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 51 (2354)

Numărul (52) al revistei noastre va apărea pe data de 28 decembrie 2002

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu există inimă mai mare pe lume, decât inima care poate să ierte.*
(Bernard Moitessier)

■ *Dacă tot ai ajuns în iad, cel puţin străduieşte-te să fii şef.*
(Bisanne de Soleil)

BETHLEEM

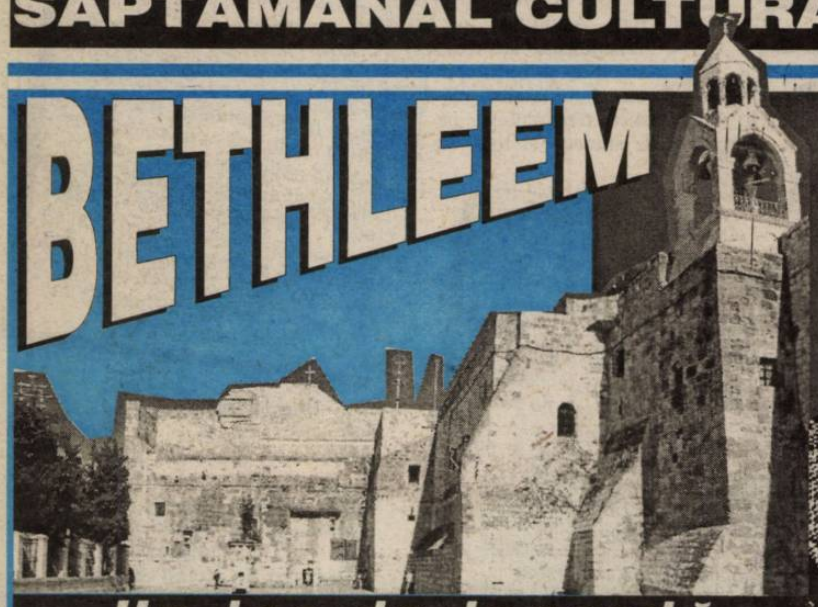

Un loc de legendă

În preajma Sfintelor Sărbători de Iarnă le dorim tuturor cititorilor noştri

Crăciun Fericit!

Femina club

● *Ambianţă plină de armonie*
● *Star pentru o seară*

ASIMO, robotul umanoid de la Honda

Honda Motor a surprins toată lumea prezentând, înainte de Sărbători, ultima versiune a omului-robot *Asimo,* lansat în urmă cu doi ani. Mult îmbunătăţit, „piticul" robotizat de 1,2 metri poate recunoaşte persoanele, poate urma o direcţie indicată printr-un simplu gest şi poate furniza informaţii în timp real. Honda îl va folosi pe Asimo începând de la anul în mai multe concesiuni japoneze, sperând că el va putea fi apreciat şi ca un foarte util companion casnic.

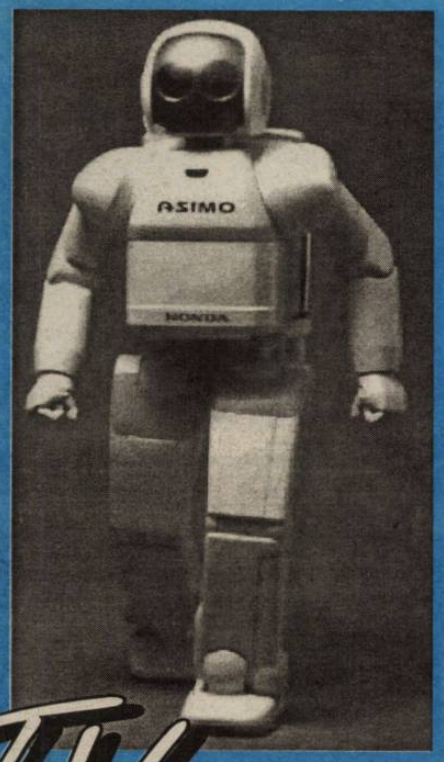

TV

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Şi pisicile contează pe Moş Crăciun. După cifrele anunţate de un institut de cercetare, britanicii vor cheltui în acest an peste 100 milioane lire sterline (155 milioane euro) pe cadourile făcute animalelor de casă preferate. Două treimi din proprietarii de câini şi jumătate din cei de pisici au prevăzut în buget o sumă bunicică pentru cadourile de Crăciun făcute prietenilor lor cu patru labe. 60 la sută dintre stăpâni sunt hotărâţi să aloce pentru cadouri o sumă mai mică de 10 lire sterline, în vreme ce 10 la sută dintre aceştia sunt hotărâţi să cheltuiască mai mult de 30 de lire sterline. Cele mai frecvente cadouri pentru pisici şi câini sunt lesele de piele, zgărzile, ciocolata, pledurile sau coşurile de nuiele.

Hoţul înţepenit pe coş. Un tânăr de 19 ani, care a încercat să jefuiască o firmă din San Ysidro, în apropiere de San Diego, în sudul Californiei, a ales să intre în clădire nu forţând uşa de la intrare, ci coşul de

pe acoperiş, probabil cu gândul la modul de a intra în casele copiilor al lui Moş Crăciun. Intrând cu capul în jos, hoţul a avut ghinion, pentru că a rămas înţepenit pe coş, cu picioarele afară, mai bine de 5 ore, înainte de a fi eliberat din strânsoare şi dus direct la secţia de poliţie. Culmea este că alţi doi tineri complici, care au intrat pe uşă, au încercat să-l elibereze pe colegul lor de jaf, fără succes însă.

Sexul, mai mult stres, decât plăcere? Pentru majoritatea germanilor, sexul a devenit mai mult stres decât plăcere. Culmea este că cei care se plâng de asta sunt mai mult bărbaţii. 58 la sută dintre aceştia, cuprinşi între 18 şi 55 de ani, se plâng că a dispărut plăcerea, în vreme ce printre femei, 51 la sută sunt de aceeaşi părere. 58 la sută dintre bărbaţi şi 61 la sută dintre femei au recunoscut că nu cunosc foarte bine corpul partenerului de sex. Geografia, bat-o vina...

divanul galben

Chinurile filmului european

Faptul că Europa este sufocată de producţiile cinematografice americane, în asemenea măsură încât filmele produse pe bătrânul continent practic nu există pe piaţă, nu a împiedicat Comisia Europeană să organizeze manifestări precum „Cine-Days 2002" în care să încerce promovarea, măcar în spaţiul continentului, a filmului european. Film care, în ciuda eforturilor, nu se vede decât în cadrul unor proiecţii restrânse şi foarte rar în reţeaua de televiziune a ţărilor membre ale UE. Între 15 noiembrie şi 24 noiembrie, *Cine-days 2002*, un fel de regal al filmului european, a fost programat în peste 200 de oraşe europene, la 40 de canale de televiziune şi în 30.000 de şcoli,

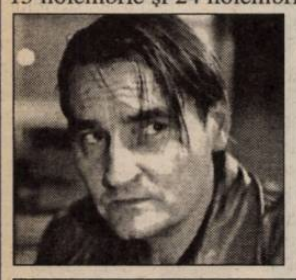

concomitent cu „Net-days Europe", o manifestare care de câţiva ani reuneşte şcolile din Europa prin intermediul Internetului. Se încearcă, în acest fel, atragerea tinerilor spre filmul european. Un comisar european, Viviane Reding, recunoştea recent, că în ciuda faptului că sunt mulţi regizori tineri şi talentaţi în Europa, „partea de piaţă a filmelor naţionale şi europene este insuficientă în fiecare dintre statele membre ale UE, eforturile masive ale promovării filmelor americane în Europa neputându-se compara cu cele pentru promovarea filmelor europene şi, în plus, se face prea puţin pentru educarea tinerilor în acest domeniu".

40 de copii în „Românaşul"

Ansamblul Folcloric „Românaşul" din Întorsura Buzăului a luat fiinţă în aprilie 2000 şi are în componenţă un număr de 40 de copii cu vârste între 7 şi 16 ani. Ansamblul are în repertoriu cântece şi dansuri populare predominant din Transilvania. A participat la numeroase spectacole cu ocazia unor manifestări culturale sau la festivaluri folclorice în ţară şi la Chişinău – Republica Moldova, fiind foarte apreciat de spectatori, precum şi de specialişti în domeniu.

Copiii au ocupat locul II la festivalul folcloric „Plaiul Tojanului" – jud. Vrancea, iar soliştii vocali ai ansamblului au participat la festivaluri-concurs de muzică populară situându-se pe locuri fruntaşe: 2 menţiuni şi un loc II în localitatea Subcetate, jud. Harghita, un loc II în localitatea Nehoiu, jud. Buzău, locul şase la un concurs al soliştilor profesionişti de la Timişoara şi trofeul „Frumoasa Oltului" la Călimăneşti.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

CECILIA IORGA, Focşani: „...Eu sunt o fire mai deosebită, cred eu, întrucât sunt şi foarte credincioasă, dar şi superstiţioasă. Ştiu că cele două aspecte se cam contrazic, iar pe deasupra mai cred şi în astrologie (...) Eu v-am scris încă de acum (în octombrie – n.red.) dar aş dori să-mi răspundeţi cât mai aproape de Crăciun. Este important faptul că m-am născut de Crăciun? Sunt Capricorn şi femeile din această zodie nu au noroc în dragoste, pentru că au noroc la bani, adică au parte de Cornul Abundenţei, de unde vine şi numele (...) Acum câţiva ani, bunica mea mi-a spus că ar fi foarte bine dacă m-aş mărita cu un băiat născut tot de Naşterea Domnului sau tot din Capricorn. Ce este adevărat în toate aceste poveşti? Aş mai vrea să vă spun că v-am citit rubrica pe tot parcursul anului şi am impresia că anumite zodii le ocoliţi, cum ar fi şi Capricornul..."

– Dragă ***Cecilia,*** în primul rând trebuie să-ţi spun că dacă nu scapi cât mai curând de prejudecăţile care te stăpânesc, cred că ai să ai parte de multă amărăciune în viaţa ta sentimentală. Nu uita în ce epocă trăim şi că a gândi liber nu mai este un moft, ci o necesitate imperioasă. Fii mai realistă, ca să nu spun cu picioarele pe pământ! În ceea ce priveşte zodia Capricornului, nu ai dreptate. „Cornul abundenţei" nu este simbolul constelaţiei respective; sintagma aduce aminte doar de capra Almateea, care l-a alăptat pe Zeus... Să fim serioşi! Despre relaţiile sentimentale ale femeii-Capricorn, teoria spune că, dacă ea are iniţiativa, are relaţii excelente cu Peştii şi Scorpionii, şi afinitate minimă faţă de Gemeni şi Lei. Doar pentru amuzament am să-ţi amintesc faptul că această femeie este cel mai puţin agreată de bărbaţi. Din statisticile astrologilor englezi reiese că, atunci când bărbatul are iniţiativa, ea este căutată numai de Peşti, pentru că aceşti bărbaţi sunt cei mai adaptabili, zice-se. Te rog să-mi mai scrii şi să-mi confirmi că ai scăpat de prejudecăţi.

*

– Stimată doamnă, dacă aţi vrut să mă daţi gata, aproape că aţi reuşit. Am o singură obiecţie." Balivernele" despre care vorbiţi au reprezentat o componentă culturală aparte pentru civilizaţii precum cea babiloniană, egipteană, aztecă sau chineză. Este adevărat că «astrologia inimii» a suferit de-a lungul mileniilor modificări (adaptări) datorate schimbărilor socio-istorice inevitabile. Nu doresc să-mi creez un alibi, dar v-aş sfătui să consultaţi colecţia uneia dintre cele mai renumite reviste de astrologie din Europa, şi anume publicaţia lunară italo-franceză „Astrella", care apare la Milano, Paris etc. Din păcate, nu am văzut-o la chioşcurile noastre, dar o găsiţi, poate, la anticariate. Din această revistă veţi afla că „balivernele" aparţin unor renumiţi astrologi contemporani. Afinităţile interzodiacale au fost stabilite ştiinţific pe baza unor analize statistice remarcabile, pe mii de subiecţi şi timp de aproape două decenii de cercetări în acest sens... Nu pot să nu mărturisesc că tonul dumneavoastră mi-a plăcut. Sunteţi o doamnă dintr-o bucată, felicitări!

*

LARISA A.M., Bucureşti: „...Acum, când vin sărbătorile, multe femei mai în vârstă mi-au spus tot felul de chestii referitoare la viaţa mea sentimentală din 2003. Mi s-a spus, de exemplu, să pun sare în 12 cepe, reprezentând cele 12 zodii. Care dintre cepe va avea mai multă apă, aceea îmi va fi favorabilă şi în acea zodie îmi voi găsi iubitul ideal, pentru o relaţie serioasă. Alte doamne mi-au spus că acele cepe repezintă orele zilei în care voi întâlni băiatul serios şi iubitor, dar nu cred că în orele din noapte voi fi pe stradă sau altundeva (...) Eu cred că mai bine vă spun că sunt sunt născută în zodia Taurului, dar nu sunt deloc activă şi periculoasă ca un taur. Ce-mi puteţi spune?"

MAGDALENA F., Constanţa: „...Nu îţi cer nimic deosebit, domnule Ianieri, ci doar să-mi spui dacă tu însuţi crezi în astrologie. Citesc «balivernele» dumitale de mai mult de un an şi nu am găsit nicăieri datele pe care le prezinţi cititorilor. Aş dori să am şi eu cartea sau cărţile din care te inspiri, ca să-mi dau seama dacă are vreo noimă această chestie cu «astrologia inimii» sau este vreo invenţie de adormit copiii. Scuză-mă că-ţi vorbesc astfel, dar m-am cam săturat de persoanele care fac pe atoateştiutorii, pe cititorii în stele şi pe vindecătorii de orice boală. De felul meu şi la vârsta mea înaintată am dreptul să fiu sceptică şi să nu mă las «drogată» de poveşti (...) Poate că şi zodia mea, a Gemenilor, este una a persoanelor raţionale care nu acceptă gogoşile nimănui..."

– Dragă ***Larisa,*** fii fericită că eşti tăuroaică. Cel ce se va bucura de iubirea ta va gusta din plin bucuriile conjugale şi te va respecta întotdeauna. În privinţa cepelor care „lăcrimează", nu pot să mă pronunţ, dar dacă vrei să te distrezi, ascultă de acest obicei. În acelaşi spirit ludic, îţi amintesc faptul că numărul cât mai mare de sâmburi din 12 felii de pepene putea „decide" iubitul ideal în Italia secolului XVI. Succes!

RADU IANIERI

Viitorul vă sperie?

ANCHETA săptămânii
realizată în liceele „Alexandru Ioan Cuza" şi „Mihai Viteazul"

◆Nu mă sperie viitorul, ci mai degrabă trecutul, pentru că am făcut o grămadă de tâmpenii care reduc din credibilitatea mea. Viitorul nu mă sperie, pentru că mi-l fac singur ţinând cont de greşelile din trecut. *(Eduard Popescu, 17 ani)*

◆Da, pentru că nu ştiu ce-mi poate rezerva viaţa. Destinul e atât de schimbător... *(Cristinica Otopeanu, 16 ani)*

◆Nu. Timpul este ca o şosea, tu eşti într-o maşină, în spate este trecutul. Dacă vrei, te uiţi în oglinda retrovizoare, dar s-ar putea să vezi animale moarte, cutii de bere etc. Prezentul eşti chiar tu, „beat" la volan, fără să-ţi pese de nimic. Viitorul e în faţă, acolo unde vrei să ajungi şi vei ajunge; dacă nu faci accident. *(«Britz», 18 ani)*

◆Nu mă sperie, pentru că visul meu e mai important decât orice. El poate învinge orice obstacol pe care viitorul mi-l poate scoate în cale. *(Cristiana Laţu, 16 ani)*

◆Da, pentru că până acum, viaţa mi-a oferit mult prea puţin şi-mi este frică să nu trăiesc doar cu iluzii. *(Andra, 16 ani)*

◆Da şi nu. Pentru că nu ştiu dacă va veni vreodată. Eu trăiesc în prezent şi mi se pare o aventură să încerci să anticipezi viitorul. Sau să trăieşti în viitor. *(Ruxandra, 16 ani)*

◆Nu, pentru că sunt sigur că viitorul, din punct de vedere tehnologic, va fi un paradis şi că majoritatea problemelor cu care s-au confruntat generaţiile trecute vor fi o tristă amintire. *(Dan, 17 ani)*

◆Nu, pentru că sunt sigură pe mine şi pentru că ştiu ce vreau de la viaţă. *(„Dudu", 16 ani)*

◆Dacă aş fi convinsă că politicienii vor deveni grădinari şi infractorii vânzători de flori, viitorul nu ar avea cum să mă sperie. *(Cătălina, 16 ani)*

◆Da, pentru că mi-e frică de ceea ce n-o să ajung să fac. *(Alina Gheorghe, 17 ani)*

◆Da, pentru că deşi ştiu ce vreau de la viaţă, nu vreau să trăiesc doar cu iluzia că voi reuşi ceea ce mi-am propus. Există o groază de piedici, cine ştie, poate mâine o să-mi cadă un meteorit în cap. *(Iana Hajdu, 17 ani)*

◆Nu mă sperie, dimpotrivă, mă încântă. Abia aştept să împlinesc 18 ani să devin liberă şi independentă. *(Alexandra Mateescu, 17 ani)*

◆Dacă oamenii ar fi mai puţin egoişti decât în prezent, viitorul ar putea fi mai roz. *(Marilena, 16 ani)*

◆Eu nu mă gândesc niciodată la viitor, pentru că vine mult prea repede. Sunt cuvintele lui Einstein, nu ale mele. *(Bogdan Bunda, 17 ani)*

◆Dacă Dumnezeu ne va binecuvânta, voi privi cu încredere viitorul. *(Eugen, 17 ani)*

Dragoste, crize de panică şi un posibil infarct

Un recent studiu efectuat de medicii de la Universitatea Johns Hopkins din Maryland, SUA, a demonstrat faptul că riscul tinerilor de a se îmbolnăvi de inimă este de 3 ori mai mare în cazul celor nervoşi, în comparaţie cu cei temperaţi. Studiul a fost efectuat de-a lungul a zece ani pe un lot de 1000 de subiecţi. În momentul în care au început să fie ţinuţi sub observaţie aceştia aveau vârste cuprinse între 18 şi 25 de ani.

Printre problemele care îi măcinau şi îi predispuneau la afecţiuni cardiovasculare, în special pe subiecţii colerici, se numărau cele legate de tensiunile familiale şi de necazurile în dragoste. Mulţi dintre colerici au declarat că gelozia, ruperea brutală a relaţiilor de dragoste, monotonia exasperantă sau, dimpotrivă, acutizarea tensiunilor dintre parteneri în cazul celor căsătoriţi, le-au pus nervii la grea încercare, stârnindu-le deseori atacuri de panică, responsabile, în opinia medicilor, de afecţiunile cardiovasculare.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Oamenii de știință ne liniștesc

UNIVERSUL ȘE VA DILATA PÂNĂ VA CRĂPA!

Este Universul infinit? Din ce este el constituit? Va dura oare veşnic? Ce energie „alimentează" permanenta sa expansiune? De mii de ani, oamenii de ştiinţă se luptă cu asemenea probleme fundamentale şi încă de pe vremea vechilor greci au realizat cât este de dificil de imaginat cum ar putea să arate, de fapt, Universul infinit. Dar, nu cumva este, totuşi, finit? Şi ce se întâmplă cu el, creşte, se află în expansiune, sau se micşorează din ce în ce mai mult, urmând a se „prăbuşi" la un moment dat în el însuşi? După ce Edwin Hubble a descoperit că galaxiile se îndepărtează de noi şi am înţeles că Universul se află într-o permanentă expansiune, a devenit clar şi un alt lucru: în trecut, el a fost... mai mic! Şi din ce în ce mai mic, până la momentul când a fost un simplu punct, momentul Big Bang-ului, al acelei formidabile explozii în care toate au fost create, şi materia, şi spaţiul, şi timpul – totul. O întrebare îşi găsise un posibil răspuns: Universul era finit. Alte întrebări aveau să se adauge însă imediat pe listă. Cum arăta „el" la început? Va avea Universul de astăzi un sfârşit? Când? Cum?

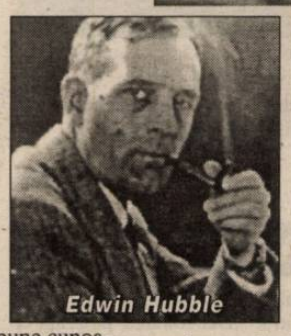

Edwin Hubble

Un viitor... întunecat

Deşi suntem tentaţi să considerăm că Universul va exista veşnic, nu trebuie să ne grăbim să tragem o concluzie. Dacă acum doar câţiva ani, existau unele rezerve – cum spune cunoscutul cosmolog rus Andrei Linde, angajat în prezent al Universităţii Stanford – în prezent ştim că sfârşitul lumii este o posibilitate extrem de reală. Aceasta, pentru că, spre surpriza generală, s-a descoperit că expansiunea Universului se desfăşoară din ce în ce mai repede. Ca şi cum o misterioasă „energie întunecată", invizibilă, nesesizabilă cu mijloacele care ne stau la îndemână, ar „împinge" mereu mai departe şi cu mare putere diferitele regiuni ale Cosmosului. În consecinţă, într-un viitor previzibil, Universul ar atinge punctul, starea, din care să începapă... mişcarea inversă. Reducându-şi treptat dimensiunile până la punctul iniţial din care a pornit. Adică – sfârşitul lumii!

Încleştarea finală

Universul se poate în final prăbuşi într-o încleştare distrugătoare. Care va duce la dispariţia sa. O informaţie recentă, provenită din lumea cosmologilor şi fizicienilor, prevede că atunci când Universul va atinge o vârstă de două ori mai mare decât cea de faţă, deci peste 10-15 miliarde de ani, el va începe un proces de implozie până la o puternică încleştare finală (*big crunch*) – un drum din care nimeni şi nimic nu-l va mai putea întoarce. Andrei Linde şi echipa sa au considerat această descoperire ca o mare surpriză: „S-ar putea să ne aflăm la mijlocul vieţii Universului – a spus el – şi nu la începutul ei!"

Şi totuşi, care va fi soarta Universului?

„Excesiv de speculativă!" – aşa a caracterizat Sir Martin Rees, Astronomul Regal al Marii Britanii, ideea lui Linde. Deschis la orice teorie şi la orice discuţii privind soarta Universului, el este de părere însă că atâta vreme cât nu cunoaştem îndeajuns originea şi proprietăţile energiei întunecate, nici nu putem respinge de la bun început vreun scenariu, dar nici nu ne putem hazarda în speculaţii cu orizont atât de îndepărtat.

Situaţia este asemănătoare cu cea dintr-o glumă: este vorba despre un tip care, speriat că Pământul mai are de trăit doar cinci milioane de ani, se linişteşte totuşi când află că de fapt mai sunt vreo cinci miliarde... Întrebarea poate fi însă alta: ne interesează cu adevărat soarta de peste aproximativ alte 15 miliarde de ani a Universului? Putem interveni? Are vreun sens să o facem, sau măcar să încercăm? Greu de răspuns: *„Niciodată nu a fost uşor să privim în viitor, dar este totuşi posibil şi nu ar trebui să ratăm această şansă. S-ar putea să fim incapabili să ne schimbăm soarta, dar cu siguranţă că dorim să ştim care va fi ea"* Cel puţin acesta este punctul de vedere al lui Andrei Linde, cosmologul care a avut, în paralel cu Alan Guth, ideea unei faze inflaţionare în istoria timpurie a Universului.

MIHAELA DOROBANŢU

Insecte „high-tech"

RĂZBOINICII ÎN MINIATURĂ

Paludismul (malaria) este o infecţie a sângelui care, alături de tuberculoză şi de SIDA, reprezintă una dintre cele mai devastatoare boli din lume: anual, ea ucide circa 2,7 milioane de oameni. Vectorii principali, adică transmiţătorii bolii, sunt ţânţarii. Mai exact, ţânţarii-femele – singurele care se hrănesc cu sânge, acesta fiindu-le necesar la fabricarea ouălor.

Plasmodium – ucigaşul nevăzut

Are doar câteva miimi de milimetru (prin urmare, nu se vede cu ochiul liber), dar, o dată ajuns în ficatul şi în sângele victimei, *Plasmodium* – parazitul responsabil de această boală cumplită – e capabil să ucidă în chinuri, după nu mai mult de 12 ore. În Africa, peste 50% din populaţie este infectată anual, faţă de 0,4-0,5% în America Centrală şi subtropicală şi în Asia de Sud şi de Sud-Est. Este foarte interesant modul în care ţânţarii transmit parazitul de la un bolnav la persoane sănătoase. O dată cu ingerarea sângelui infestat, femela primeşte în stomac microbi, care se înmulţesc rapid, traversează pereţii stomacului şi se orientează către glandele salivare ale insectei. De aici, în momentul când gazda purtătoare înţeapă o altă persoană, trece cu uşurinţă în sângele acesteia. Simbioza dintre minuscula insectă şi ucigaşul nevăzut e perfectă: ţânţarul femelă nu este afectat absolut deloc de prezenţa parazitului în trupul său, ci devine o veritabilă seringă cu paraziţi.

Vaccinul, DDT-ul şi... pliciul

Miliardele de ţânţari din diverse specii, răspândiţi în zonele de transmitere a paludismului, au făcut până acum prea puţin eficiente eforturile de stopare a flagelului. Pentru populaţiile locale, singurele metode de evitare a bolii sunt cele tradiţionale: uciderea ţânţarilor şi insecticidele. În Europa şi în America de Nord, DDT-ul pulverizat masiv în zonele umede a dus la suprimarea ţânţarului anofel. În schimb, celelalte focare au înregistrat mutaţii radicale, insectele devenind imune la otrăvuri şi transformându-se astfel în „superanofeli"; o adevărată catastrofă pentru localnici. Vaccinuri, medicamente contra parazitului, distrugerea în masă a ţânţarilor – toate aceste tentative s-au văzut depăşite la un moment dat, de forţa extraordinară a insectelor de a se adapta la condiţiile războiului mut. Moment în care oamenii de ştiinţă au hotărât să mizeze pe artileria grea.

Insectele high-tech, războinicii transgenici

Se întâmplă în zilele noastre. Nu e nimic exagerat în a aprecia că se duce (şi pe acest front) un război în numele civilizaţiei umane. Iar aici nu există aşa-numitele legi ale războiului. Astfel, eminentul genetician Marcelo Jacobs-Lorena, de la Universitatea Case Western, SUA, a conceput crearea unui ţânţar mutant, în organismul căruia Plasmodium să nu se dezvolte, ci să fie distrus. În condiţii de laborator, a fost creat mai întâi ţânţarul incapabil să transmită paraziţii ingeraţi; eficacitate – 80%. S-a mers mai departe, creându-se insectele mutante, în stomacul cărora parazitul devine captiv şi deci nu mai poate migra în glandele salivare ale gazdei sale. Rezultatul – în cazuri extrem de rare, mai apar ţânţari ce transmit boala la om. Drept urmare, ideea de realizare a unor „ferme" pentru creşterea ţânţarilor high-tech antipaludism pare a fi cea mai potrivită, în intenţia de eradicare a flagelului. Problema nu e simplu de rezolvat, întrucât insectele transgenice trebuie făcute să-şi transmită noile calităţi şi celor sălbatice. Pentru aceasta, ţânţarii-aliaţi sunt ajutaţi de oamenii de ştiinţă. Miliarde de mutanţi vor înlocui populaţiile sălbatice exterminate. Atunci când toate acestea vor fi realizate, asaltul final va trebui să includă de fapt toate arsenalurile deja existente în domeniu. Rezultatul – susţin cercetătorii – va însemna cu adevărat victoria împotriva paludismului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Balonul care aduce ploaia

Incendiile declanşate anual pe planetă produc pagube uriaşe, pădurile fiind cel mai puternic afectate. Din nefericire, potenţialul uman şi cel tehnic mobilizate împotriva acestor dezastre se dovedesc prea puţin eficiente, iar ideea de a se anihila focul „atacând" pe cale aeriană a devenit tot mai agreată de specialişti. S-a născut astfel proiectul american Canadair: un fel de nor... mecanic, de fapt un dirijabil uriaş care transportă apă într-un rezervor cu capacitatea de 1 milion de litri. Colosul are 300 metri lungime şi un sistem de navigaţie şi de staţionare în aer foarte bine pus la punct. Deplasarea se face cu 50-120 km/h, la 30-1500 m altitudine, iar deasupra zonei incendiate se proiectează jeturi puternice cu ajutorul unor tunuri de apă, acolo unde focul este mai intens, sau se „cerne" o ploaie sub presiune, printr-un dispozitiv special. Acelaşi aparat uriaş poate fi folosit ulterior şi pentru reîmpădurirea teritoriilor distruse de foc, în locul sistemului de pulverizare a apei ataşându-i-se un altul, care „presară" seminţe viabile, învelite în pământ amestecat cu îngrăşământ natural.

Capcană diabolică

O statistică halucinantă arată că, începând din anul 1950, tutunul a făcut peste 62 milioane de victime numai în ţările occidentale; adică, mai mulţi morţi decât în al doilea război mondial! În prezent, din aceeaşi cauză, se înregistrează un deces la fiecare 10 secunde, micşorându-se astfel speranţa de viaţă cu 8 ani. În ritmul respectiv, dacă astăzi Franţa pierde circa 60000 de cetăţeni anual, în 2025 victimele vor ajunge la 165000, cu-atât mai mult cu cât peste jumătate din tinerii de 18 ani sunt fumători. Există actori plătiţi să fumeze în filme anumite ţigări (Sylvester Stallone a primit de la „Brown & Williamson" incredibila sumă de 500000 dolari). Totuşi, aberaţia supremă în domeniu este reclama agresivă făcută ţigărilor la foarte multe competiţii sportive.

Noua arcă a lui Noe

Parcul zoologic din San Diego, SUA, adăposteşte două grădini zoologice: una obişnuită, cu animale vii, în carne şi oase, şi a doua, unde au acces doar cercetătorii şi veterinarii. Aici însă nu sunt ţinute chiar sălbăticiunile, ci celulele lor. Strania idee are scopul nobil de a conserva circa 90% din diversitatea animală, pe o perioadă de aproximativ 200 de ani, întrucât grădinile zoologice nu au capacitatea de a proteja decât cel mult jumătate

din speciile ameninţate cu dispariţia. Băncile de spermă şi de celule vor putea relansa astfel o specie ameninţată sau deja dispărută. De pildă, sperma unui tigru ar permite fecundarea ultimelor femele, în caz de nevoie, în timp ce animalele dispărute vor fi recreate din celule, cu ajutorul tehnicilor de clonare. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Agenda secretă a intruşilor

Profesorul David Jacobs afirmă că la început, când aveam puține informații privind răpirile OZN, oamenii se puteau lansa lesne în speculații precum că rostul acestora ar fi pregătirea unei invazii sau prevenirea izbucnirii unui război nuclear pe Pământ, ori conștientizarea treptată a existenței altor civilizații în Univers. Azi însă, spune el, cantitatea de date este suficient de mare pentru a înțelege că răspunsul este altul.

Un program în folosul veneticilor, şi nu al omenirii

După Jacobs, cei ce efectuează răpirile OZN nu doresc nici să ne ajute, nici să ne facă rău. Vor doar să-şi vadă de obiectivele lor egoiste. Acesta este şi motivul pentru care lucrurile se fac pe ascuns. Ei nu doresc nici să ne audă părerea şi sfaturile, nici să ne lămurească atunci când cei răpiți întreabă despre scopurile lor. Şi, desigur, nu doresc să-i împiedice cineva în ceea ce fac.

David Jacobs crede că are acum suficiente indicii pentru a înțelege că adevăratul țel al intruşilor este integrarea unor hibrizi în societatea umană, pentru a putea apoi controla omenirea. În acest scop, după părerea sa, se derulează patru programe.

1. Programul de răpiri – selectarea unor victime umane de peste tot din lume şi instituirea unor proceduri pentru a putea răpi pe neobservate aceste persoane şi progeniturile lor, din locul în care trăiesc.

2. Programul reproductiv – colectarea de spermă şi ovule, alterarea informației genetice, utilizarea de mame purtătoare umane şi obligarea oamenilor de a interacționa, mental şi fizic, cu progeniturile rezultate, pentru buna lor evoluție.

3. Programul de hibridare – modificarea treptată a zestrei genetice a hibrizilor, generație după generație, pentru a deveni tot mai apropiați de specia umană, reținându-şi totuşi caracteristicile extraterestre esențiale.

4. Programul de integrare – cei răpiți sunt pregătiți pentru cele ce vor urma şi anume că, la un moment dat, hibrizii sau chiar extratereştrii se vor integra în societatea umană, preluând controlul. Acest moment ar putea fi destul de aproape.

Un viitor trist pentru omenire

Jacobs argumentează că veneticii vorbesc adesea despre o lume mai bună, dar niciodată despre un parteneriat cu oamenii sau despre coexistență pașnică ori egalitate. De pildă, în mesajul transmis unuia dintre răpiți – Reshma Kamal – veneticii au spus că va fi o „schimbare", după care nu vor mai fi guverne naționale, ci doar „un sistem" şi „un țel comun". Vorbind despre „oamenii" care vor trăi în această lume viitoare, ei vedeau un rol numai pentru cei răpiți, restul omenirii fiind menținut într-un statut inferior, probabil doar ca un potențial fond genetic, pentru eventualitatea altor hibridări necesare în viitor.

David Jacobs recunoaşte că promovând această viziune a devenit întrucâtva apocaliptic, dar se întreabă dacă mai este ceva de făcut. Părerea sa este că extratereştrii au reuşit să profite din plin de suficiența noastră, de scepticismul cu care privim orice informație despre existența lor, astfel încât am fost incapabili să înțelegem dimensiunile amenințării şi să ne apărăm. El îşi încheie cartea *„The Threat"* (Amenințarea) patetic: „Nu mi-am imaginat niciodată că [fenomenul OZN] va lua o astfel de turnură. Doresc cu disperare să nu fie adevărat. [...] Când eram copil, aveam un viitor la care să visez, acum mă tem pentru viitorul copiilor mei".

DAN D. FARCAŞ

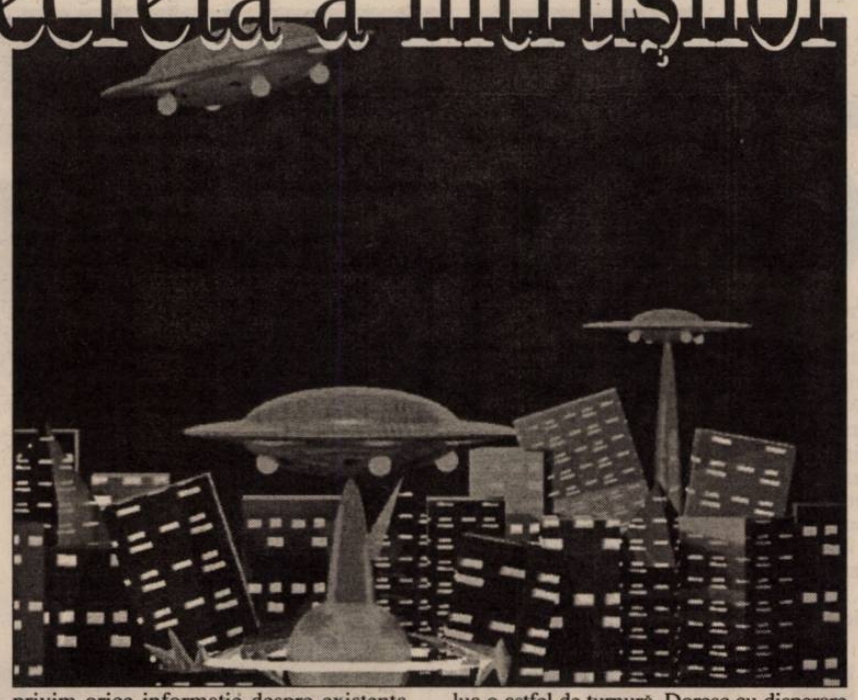

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Simplificând brutal lucrurile, oamenii de ştiință „oficiali", să spunem, se împart în două mari categorii: adversarii declarați şi vehemenți şi cei ce ezită să se pronunțe, în lipsa unor informații exhaustive...

LUME BUNĂ ÎN LUMEA PARAPSIHOLOGIEI

Statele Unite: Rand, Westinghouse, General Electric, Bell Telephone Company, Redstone Military Research Center, Institutul de Cercetări Ştiințifice pentru Ştiințe Comportamentale şi Sociale al Armatei (Alexandria) – iată doar câteva instituții de primă mână care tratează probleme de parapsihologie. Institutul de Cercetări Stanford, cunoscut pentru legăturile sale cu Pentagonul, este extrem de activ. Printre fenomenele complexe pe care cercetătorii şi experții le studiază se află percepția extrasenzorială (percepția proprietăților obiectelor, condiția lor, sunetele, mirosurile şi gândurile oamenilor fără a avea contact cu aceştia), telepatia, adică transferul la distanță a gândurilor şi a stării psihice, fără contact direct, clarviziunea, psihokinezia, telekinezia – adică mutarea corpului unei persoane doar prin puterea gândului, corpul rămânând în stare de repaus (fenomen cunoscut şi ca mişcare într-o stare paranormală sau experiențe în afara corpului).

Direcții în bioenergie Un alt domeniu fascinant şi cu multiple promisiuni practice este cel al bioenergiei. Printre direcțiile majore, în special pentru aplicațiile militare, se pot identifica la ora actuală metodele de influențare intenționată a activității psihice a unei anumite persoane şi, în al doilea rând, clarviziunea şi telekinezia. Presa americană a făcut cunoscut că încă din anii 1980 s-au desfăşurat cercetări militare pentru o „armată New Age". Au fost incluse aici însuşirea, de către soldați, a tehnicilor de meditație, antrenarea capacităților de percepție extrasenzorială, aşa-numita „instrucție neurolingvistică" şi metode de hipnotism. *„The New York Times"* afirmă că acest program a fost încheiat şi conducătorii săi... scoşi la pensie, dar cercetările totuşi continuă. Mai mult, Departamentul Apărării a alocat Academiei Naționale un buget de 425000 de dolari pentru redactarea unui studiu care să analizeze din punct de vedere ştiințific posibilitatea de a crea „super-soldați" pornind tocmai de la diverse capacități paranormale. Primul raport, finalizat în 1988 sub titlul *„Dezvoltarea potențialului uman"*, a ajuns la concluzia că aceste fenomene neobişnuite nu sunt sprijinite de date ştiințifice, dar că unele din problemele ridicate ar putea fi interesante pentru domeniul apărării, făcând necesare finanțări suplimentare pentru cercetarea fundamentală...

Cursa psihică Acesta este titlul *unei cărți, publicate* de Russell Targ şi Kit Harari în 1984. Ea tratează şi descrie fenomenele de tipul clarviziunii şi psihokineziei, de un interes evident pentru aplicațiile militare. Dr. Targ este psihiatru, cu studii în domeniul laserilor, tehnologiei optice şi de microunde, care a studiat parapsihologia timp de 10 ani, realizând experimente pentru evidențierea abilității unei persoane de a observa obiecte dincolo de contactul vizual *(„vederea la distanță")*. Rezultatele au fost satisfăcătoare, deşi nici subiectul, nici organizatorii nu aveau nici o informație asupra obiectului-țintă şi totul era monitorizat de persoane independente. Prima concluzie: recurgerea la clarviziune şi psihokinezie pentru distrugerea unor sisteme de comandă şi control, precum şi pentru perturbarea funcționării armelor strategice poate fi luată în considerare în modul cel mai serios...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

TREI CRAI DE LA RĂSĂRIT...

Impresionantă de fiecare dată când o retrăim în preajma Crăciunului şi a Anului Nou, oricât am crede că ne-am obişnuit cu ea, tradiția colindatului – nu trebuie să uităm – este specific românească. În Europa, ea nu există în afară de zona noastră, sud-estică. Este, pe de altă parte, o impresionantă punte între obiceiuri a căror origine se pierde probabil în negura trecutului daco-roman şi în creştinismul timpuriu al primelor secole ale noii ere. Tradiția colindatului se mai păstrează astăzi doar în spațiul carpato-pontic, prepondernt pe teritoriul României. Păstrată şi în țări ca Bulgaria sau Ucraina, preluată din Transilvania, şi adaptată de Ungaria, numai la români a reuşit tradiția să păstreze fondul originar, latin, al vechilor *calende*, sărbători romane închinate Soarelui. Pe un fond păgân, comun tuturor colindelor, s-au adaptat textele cu conținut evanghelic. Folosind melodii păstrate practic nealterate, mai ales în zone izolate cum ar fi Maramureşul, cântate în cerc, pentru a proteja oamenii de demonii cărora li se dă drumul pe Pământ de Anul Nou, colindele vorbesc mai ales despre Naşterea Mântuitorului şi despre Magi – cei Trei Crai de la Răsărit, aduşi de Stea pentru a se închina în fața Pruncului Iisus, aducându-i cele trei daruri: aur, tămâie şi mir.

Cântați în colindele noastre, Cei Trei Crai întrunesc în figura lor elemente de profund esoterism. Cunoscuți sub numele de Gaspar, Melchior şi Balthasar începând din secolul 7 d.Ch., ei reprezintă cele trei mari rase, neagră, albă şi galbenă. Dar este fascinantă şi o altă interpretare, care îi consideră ca reprezentându-i pe Lemurieni, Atlanți şi Arieni, personificați, de altfel, şi în cele trei daruri. Aurul este simbol al înțelepciunii şi al inteligenței; tămâia – al intuiției (atlante); mirul este simbol lemurian al morții (unei vieți inferioare) şi al învierii (într-o viață superioară). Moaştele lor au fost aduse mai întâi din Persia la Constantinopole de către Împăratul Zeno, apoi la Milano şi în fine, de către Frederik Barbarosa, la Köln, în Catedrală, într-o raclă de aur aşezată în spatele altarului. „Adorația Magilor" încheie sărbătorile Crăciunului, sărbătorindu-se pe 6 ianuarie. De ce atunci? Într-o lucrare atribuită Sfântului (Venerabilului, cum mai este cunoscut) Bede, care a murit în anul 735, se povesteşte cea de a doua întâlnire a celor trei inițiați, a celor Trei Crai de la Răsărit. Aceasta a avut loc în anul 54, când s-au dus să mai celebreze o dată, printr-o slujbă făcută împreună, Naşterea Domnului. Apoi au murit pe rând: Sf. Melchior la 1 ianuarie, în vârstă de 116 ani, Sf. Balthasar la 6 ianuarie, în vârstă de 112 ani şi Sf. Gaspar, la 109 ani, pe 11 ianuarie. Înainte ca Steaua călăuzitoare să le fi apărut, se spune că în chiar ora naşterii, au mai avut şi alte semne. În curtea lui Gaspar un struț a făcut două ouă, din unul sărind un leu şi din celălalt, un miel. Prin grădina lui Melchior a zburat o pasăre care a anunțat ştirea cea mare cu voce de om. Iar lui Balthasar i s-a născut un fiu care de îndată a şi vorbit, spunându-i că s-a născut Iisus, că va trăi 33 de ani şi că el însuşi va trăi doar 33 de zile. Iar când celor trei le-a sunat şi lor ceasul din urmă, tot aşa se spune că Steaua a mai strălucit o dată. Dar, cum ar fi spus un mare poet al nostru, foarte puțin...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să ştiți cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să ştiți ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este prețuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____

M/51

Dominarea viitorului

Când se reunesc „paranormalii"...

În perioada solstițiului de iarnă şi a echinocțiului de primăvară, pe străzile din Paris, Toulouse şi Lyon (în Franța, dar şi în alte țări europene) se adună „paranormalii" altor continente pentru a-şi exercita „talentele" (ei spun „puterile") asupra trecătorilor din marile piețe ale oraşelor respective. Este o manifestare spontană, deloc simandicoasă, fără nici o organizare specială şi care trece cu dezinvoltură peste confesiuni şi prejudecăți. Denumirea generalizatoare a acestor oameni simpli, aparținând tuturor raselor, este aceea de „marabout". Termenul franțuzesc înglobează toate „meseriile" posibile care, spun protagoniştii, „ajută oamenii să se simtă mai bine".

Din China, Vietnam sau Thailanda vin cei care nu fac altceva decât să te convingă să atingi „pietrele magice ale Marelui Dragon" pentru a-ți regăsi echilibrul sufletesc. Unii te invită să atingi cartoane speciale cu însemnele secrete ale astrologiei taoiste. „Tao este calea, de ce ochii tăi nu văd ce vede sufletul?", te întreabă ei, încercând să-ți limpezească gândurile şi să te binedispună. Din Brazilia şi Haiti sosesc vindecătorii care scot spiritele rele din tine, adică exorciştii. Din Maroc şi alte țări africane se adună ghicitorii în palmă şi în cutele frunții, ambulanți. Nu lipsesc nici clarvăzătorii care numai prin atingerea mâinii şi privind drept în ochii tăi îți pot spune viitorul, de ce boli să te fereşti, ce regim să ții etc.

Din acest Turn Babel al paranormalilor nu aveau cum să lipsească „amuletiştii", vânzătorii de amulete aducătoare de noroc, veniți (cei mai mulți) din India. Ei îți vând mangalele (pietricele cu forme şi culori diferite, în funcție de suferința pe care le-o mărturisești), convingându-te că a dat norocul peste tine şi că vei fi ferit de orice boală, inclusiv de gânduri rele... Etnologii francezi spun că aceste manifestări ale paranormalilor din toate colțurile lumii sunt o dovadă a faptului că indiferent de credință, puterile supranaturale asumate de anumiți oameni sunt de fapt o revoltă împotriva incertitudinii destinului uman, trăsătură comună care face posibilă coexistența lor pestriță în acelaşi loc şi-n acelaşi timp. Există, desigur, şi o concurență de tip comercial; unii îşi permit să-şi deschidă buticuri efemere, alții se mulțumesc să stea în picioare sau pe carpete frumos colorate şi decorate cu desene „astrale". Nimeni nu face filosofie, nici unul nu se pretinde „savant", de aceea atmosfera este destinsă şi pentru o clipă chiar crezi că paranormalul există.

PAUL IOAN

LEGI CARE NE PROVOACĂ RÂSUL

Cum se spune, legea este lege! Dar, prin unele ţări şi locuri din lumea aceasta, unele legi par de-a dreptul ridicole. Pentru cine îşi poate permite să râdă...

Plăceri interzise

Dacă toată lumea ştie că pe o femeie nu trebuie să o atingi nici măcar cu o floare, în statul american Virginia nu ai voie nici măcar să o faci... să râdă! Te aşteaptă o amendă substanţială. La fel ca atunci când, frizer fiind, ai mâncat ceapă înainte de a începe să tunzi sau să razi un client sau, trecând „alături", la coafor, ai avut neşansa să adormi sub cască! Şi, ca să rămânem tot în domeniul plăcerilor care ne pot costa exagerat de mult, dacă aveţi bani şi vreţi să vă achiziţionaţi o proprietate în California (uneori mai ieftină decât anumite locuri din Bucureşti!), aveţi grijă: în unele zone rezidenţiale nu este permis să ai două săli de baie în casă iar la San Jose, de pildă, trebuie să vă lipsiţi de plăcerea unor „colocatari" cu patru labe! În schimb, legea, egală pentru toţi, vă va da dreptul la... Soare fără limite!

A fost... şi va mai fi

Statele Unite sunt, de obicei, considerate ţara tuturor libertăţilor. Dacă nu există o lege, hotărârea unui judecător devine ea însăşi lege, cel puţin un timp, până când Senatul statului respectiv, de pildă, o anulează. Cum însă la nivel municipal, judecătorii sunt aleşi direct de cetăţeni, deciziile acestora, cu putere de lege, cum spuneam, reflectă de multe ori interese de grup sau exclusiv locale. În oraşul californian Arcadia, păunii „au dreptul" să traverseze orice stradă sau chiar autostrada – „accidentele" sunt pedepsite cu amenzi substanţiale! Tot în California, la Pacific Grove, cei ce beneficiază de o protecţie specială sunt fluturii - 500 de dolari trebuie să plătească cine este prins atacându-i sau chinuindu-i în vreun fel. „Legile" de felul acesta sunt de cele mai multe ori invocate de avocaţi pentru... ridicolul lor, mai mult decât pentru vreo altă valoare juridică. Cum ar fi cazul unui stat american unde se pare că este suficient să înnoptezi la hotel ca să petreci Crăciunul, de pildă, cu un prieten sau o prietenă, pentru a fi automat considerat... căsătorit cu „perechea" respectivă! Sau cazul unui cetăţean din statul Washington care a dat în judecată, a cerut daune pastorului protestant care l-a căsătorit, pentru că în timpul ceremoniei s-a referit la sex ca la un... păcat, determinând-o pe proaspăta căsătorită să refuze, cu teamă, să încheie în patul matrimonial fericita seară. Inutil de spus că reclamantul a avut câştig de cauză şi omul bisericii a fost obligat să plătească amenda...

U.E. – 4,8 kg de legi pe lună!

Credeţi, nu credeţi, aceasta este „măsura" activităţii legislative a ţărilor vest-europene din organizaţia la care aspirăm şi noi. Este vorba în primul rând de „directivele CEE", dar, cum spun deseori chiar şi specialiştii, măsurile legislative sunt... „obsesive". Cum este cazul cu legiferarea... numărului de boabe într-o păstaie de mazăre, lungimea sparanghelului sau diametrul caiselor de calitate extra. După cum se vede, calitatea cere sacrificii...

Atenţie la mustăcioşi!

Tot în Statele Unite există destule legi care „reglementează" schimbul de efuziuni între bărbaţi şi femei. Atenţie însă dacă treceţi prin statul Iowa, sunteţi bărbat şi aveţi mustaţă: legea interzice să sărutaţi în public o femeie! Sigur, nu puţină lumea se întreabă cum de a putut intra în vigoare o astfel de lege, chiar şi temporar. Mai ales că ea nu spune nimic despre ce se întâmplă dacă... femeia este cea care are mustăţi!

Ameninţare... TV!

Încheiem totuşi cu o lege valabilă în Singapore şi care ar putea da de gândit... cel puţin unora dintre noi. Ei, bine, în intenţia de a descuraja cetăţenii cu comportament antisocial, în particular cei care sunt surprinşi de mai mult de trei ori aruncând gunoaie pe stradă, sunt obligaţi nu doar să cureţe locul, ci şi să străbată oraşul purtând agăţată de gât o pancartă pe care scrie „sunt unul dintre cei care murdăresc străzile"! Iar imaginea respectivă trebuie să apară pe toate canalele de televiziune din oraş...

MIHAELA DOROBANŢU

Întrebări pline de candoare

Dar mai întâi să vedem ce fel de maşină: desigur, nu una de mare tonaj şi care, pe de altă parte, să aibă motoare foarte puternice. Dacă vă gândiţi la „torpilele" de Formula 1, ei bine, aflaţi că sunteţi foarte departe de adevăr şi nici premisele enunţate mai sus nu stau la baza situaţiei reale. Pentru că maşina – mai corect spus vehiculul terestru, cel care rulează pe sol – care deţine recordul de viteză cântăreşte nu mai puţin de 10 tone. *Thrust SSC* (de la Super Sonic Car), cum au numit-o constructorii săi americani, este echipată cu două turboreactoare, ceea ce face din ea un fel de avion cu reacţie... de sol. Iar incredibilul record de viteză obţinut în deşertul Nevada

Cât de repede se poate deplasa o maşină?

este de 1227 km/h! În ciuda tonajului considerabil, bolidul este capabil de o acceleraţie la fel de uluitoare: de la 0 la 965 km/h, în numai 16 secunde. Specialiştii afirmă că Thrust SSC este singurul vehicul terestru care a depăşit vreodată viteza sunetului, însă nu trebuie să omitem amănuntul că acest experiment s-a desfăşurat, nu pe o autostradă, ci în condiţiile cu totul speciale ale unei piste de sare amenajate în acest scop, pentru evitarea riscului distrugerii roţilor pe parcursul unei asemenea curse nebune.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Omul şi natura

Va deveni Groenlanda o amintire?

Gheţurile Antarcticii şi ale Groenlandei reprezintă aproximativ 77 la sută din rezervele de apă dulce ale planetei; topirea lor ar determina ridicarea nivelului oceanelor cu aproape 70 de metri. Se va petrece acest lucru vreodată?

Topirea permanentizată a unor anumiţi gheţari ai Groenlandei a devenit un fenomen vizibil cu ochiul liber. Localnicii spun că peisajul se schimbă an de an, iar turiştii nu mai recunosc locurile pe unde au trecut în anii precedenţi. Această situaţie alarmantă, generată de încălzirea globală a Terrei, va fi monitorizată – începând cu luna decembrie 2002 – de un satelit special lansat de NASA, şi anume „ICEsat". Suprafaţa gheţarilor Groenlandei este de 1,7 milioane de kilometri pătraţi, cu o grosime medie de 2,5 kilometri. Zona critică, unde localnicii spun că se produc topiri şi deplasări de gheţuri aproape zilnic, se situează în vestul ţării, la Ilulissat. Aici se află gheţarul cel mai prolific al emisferei nordice, „Sermeq Kujalleq", care produce 22 de milioane de tone de aisberguri în fiecare zi. Subţierea acestuia este un indiciu preţios pentru specialişti. În ultimii douăzeci şi cinci de ani, viteza acestui fenomen a întrecut orice previziune. Apa provenită din topire şi-a creat numeroase canale prin care se scurge în mare.

Cât de primejdioasă este situaţia Groenlandei, vom afla în primele luni ale anului 2003. Din fericire, încălzirea globală a generat şi o creştere a cantităţii de zăpadă cu care ninsorile alimentează ceea nu de mult numeam „gheţurile veşnice".

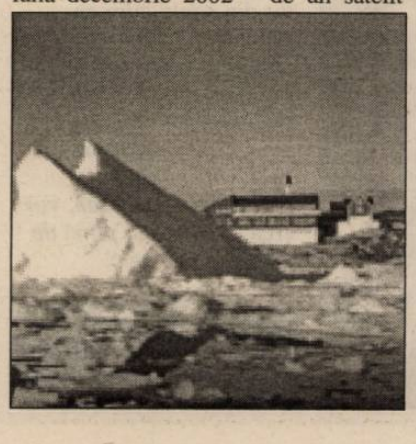

Disperarea elefanţilor

Cel mai spectaculos mamifer terestru, elefantul, are parte de un tratament incredibil de dur în centrele de dresaj ale Thailandei. Ecologiştii care au vizitat mai multe ţări asiatice, alarmaţi de descreşterea galopantă a numărului de exemplare, au descoperit în nordul Thailandei centre de „domesticire" a elefanţilor care au ajuns la vârsta de 4-5 ani.

Tehnicile folosite de localnici sunt bazate pe suferinţa provocată pachidermelor. Ţinerea într-o cuşcă foarte strâmtă şi înfometarea, bătaia şi înţeparea cu ţepuşe a picioarelor sunt „reguli ancestrale" aici, afirmă cei mai bătrâni dintre dresori. Este o tradiţie să chinuieşti astfel uriaşele patrupede, care reprezintă pentru thailandezi (şi nu numai) „tancuri, taxiuri şi buldozere". Consecinţa acestor tratamente brutale nu s-a lăsat mult aşteptată; dacă acum un veac trăiau în Thailanda o sută de mii de elefanţi, astăzi mai rezistă doar cinci mii, dintre care jumătate sunt în slujba omului. Din nefericire, turiştii acceptă situaţia, plătind bani grei pentru o plimbare prin junglă călare pe un elefant docil, care ascultă înfricoşat de stăpânul său. Sclavia elefanţilor contrastează puternic cu faptul că aceştia reprezintă o emblemă culturală a Thailandei, fiind considerat un animal sacru. Dar interesele economice predomină. Tot ceea ce pot face ecologiştii este schimbarea metodelor de dresaj. În alte colţuri ale lumii, dresajul prin teroare a fost de mult înlocuit cu tehnica recompensei.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

DE UNDE VENIM?

...Întrebare aparent retorică, dar la care oamenii ce ştiinţă se înghesuie să dea răspuns deşi, se ştie bine, teoriile „desenate" sunt încă încărcate de mister.

Prima parte – să-i spunem ***partea A*** – a răspunsului ţine de geologie. Pământul a apărut, ca planetă, cam acum 4,5 miliarde de ani (s-a rupt din Soare? s-a autoformat din aglutinarea unor rămăşiţe stelare?), a fost, multă vreme, o masă în fierbere, iar după cam 800.000.000 de ani se răcise suficient pentru a i se forma, în oceanul primordial, primele continente. Geologia se opreşte aici.

Partea B: acum 2,7 miliarde de ani apare, brusc, viaţa. ***Varianta B_1*** a teoriei rezolvă totul într-o frază: panspermie, adică viaţa a venit pe Pământ transportată de serviciile unei poşte galactice – prin meteoriţi, în care erau încastrate bacterii, cu ADN-ul, încifrat – iar o dată scrisorile ajunse la ţinte, pe planete cu apă, ADN-ul îşi începea activitatea de replicare. Urmare: divizarea celulară, multiplicarea, evoluţia spre forme superioare de viaţă etc., până la om.

Varianta B_2 spune că nu, nici vorbă de amestecul cosmosului în apariţia vieţii, totul s-a petrecut aici, la noi, pe Terra, în oceanul primordial, din motive pur şi simplu chimice. Pe tânăra Terra, vulcanii creaseră deja atmosfera, acumulându-se molecule de oxigen (O_2) iar pe fundul mărilor din protoistorie se depunea carbonul. Viaţa poate apărea în acest moment după trei scenarii. Primul – îi spun ***B_{11}***, din motive de numerotare matematică – s-ar putea denumi „ipoteza Martia Brasier": din simple molecule de oxid de carbon, prin asociere cu molecule de hidrogen apar hidrocarburi de genul metanului şi propanului. Eliminate prin fumerolele – gurile de vulcani – submarine, aceste gaze vor forma cu metalele prezente în roci – fier, nichel – prima materie organică: uleiul de stâncă, conform unei formule chimice cunoscute (aşa-numita sinteză Fisher-Tropsch). De aici încolo, algele, coacervatele (teoria Oparin-Haldane), viaţa în oceane, ieşirea din ape, primatele, omul. Scenariul ***B_{12}*** este cel al „căii metanice" şi presupune existenţa (de unde?) a unor bacterii ancestrale (numite hipertermofile), care îşi sug energia de care au nevoie prin reducerea gazului carbonic, cu eliberare de metan ***B_{12}*** se mai numeşte „ipoteza Frances Westall". De la metan se ajunge la molecule organice complexe, apoi la alge, coacervate etc., până la Homo Sapiens. Iar ***scenariul B_{13}*** este cel al fotosintezei: ştim că 6 molecule de CO_2 plus 6 molecule de apă + lumină dau o moleculă de glucoză (hrană pentru viitoarele plante şi animale) şi oxigenul (pentru respiraţie, la toate formele de viaţă). Algele vor oxigena atmosfera, stratul de ozon de deasupra ei va apăra viaţa nascentă. Rămăşiţe ale procesului – conform ipotezei William Schopf – stromatolitele, edificii de calcar antediluviene, zăcând şi acum pe fundul mărilor planetei.

După tehnologiile descrise fie de B_{11}, fie de B_{12}, fie de B_{13}, algele preiau comanda cam acum 2,7 miliarde de ani şi domină viaţa terestră vreme de aproape două lungi miliarde de ani. Viaţa explodează în jurul anului de graţie 600.000.000 î.Hr. – cu o marjă de 100.000.000 de ani – şi iată-ne pe noi, deştepţi, frumoşi, adaptabili, curajoşi, numai buni de plecat mai departe. Unde?

ALEXANDRU MIRONOV

Zilele zboară cu viteză, pregătirile pentru Sărbători sunt în toi. Doriți să fiți o gazdă desăvârșită sau, când este cazul, un musafir strălucitor. Dacă vă gândiți mai bine, parcă nu v-ați decis; nu știți nici ce variantă de meniu ar fi mai apetisantă, nici cum să vă îmbrăcați, nici ce „tracari" rapide să adoptați pentru a fi în formă maximă în feerica noapte dintre ani. Vom încerca să vă sugerăm câteva idei.

STAR pentru o seară

Bustiere din paiete strălucitoare, rochii din mătase, asimetrice, cu umeri dezgoliți și decoltee provocatoare vor „coexista", în cea mai lungă noapte a anului, cu ținute aparținând clasicului seducător. Etole de vizon, rochii de catifea, satin, dantele, broderii vor putea face din fiecare femeie un veritabil star.

Dosarele frumuseții

Irezistibilă

De Sărbători, indiferent unde petreceți, trebuie să fiți irezistibilă. Pentru aceasta este suficient să respectați câteva „reguli de aur" pe care vi le reamintim.

Mai întâi, o soluție rapidă pentru o siluetă frumoasă. Un nutriționist renumit, dr. Jacques Fricker, ne asigură că o zi de dietă poate face minuni. Punerea aparatului digestiv în repaus, din când în când, este benefică. O zi de dietă, prin efectul depurativ pe care îl are, acționează eficient și asupra tenului, dându-i o strălucire aparte. Efectul său principal se răsfrânge însă asupra liniilor trupului. O zi de dietă, urmată de alta cu o alimentație ușoară, poate echivala cu o pierdere în greutate de 1 kg. În ziua respectivă puteți să beți lichide suficiente: apă minerală, ceaiuri de plante, sucuri de legume. Seara puteți mânca o cină ușoară: legume fierte în aburi (dar nu cartofi) și un iaurt. Dr. Jacques Fricker recomandă pentru ziua următoare reluarea, progresiv, a alimentației normale. La micul dejun, un ceai sau o cafea, o felie de pâine cu unt, un iaurt. La prânz, o friptură sau pește la grătar cu sote de legume și un fruct. La cină, mămăliguță cu brânză de vaci sau iaurt, sau pește rasol cu legume.

Stresul cotidian își pune amprenta și asupra tenului, îmbătrânindu-l, asprind trăsăturile feței, adâncind ridurile. Cercetătorii din domeniul cosmeticii au imaginat creme, uleiuri și săruri capabile să relaxeze, să catifeleze pielea sau să o revigoreze. Efectul obținut rapid depinde de ceea ce picurăm în apă: lapte, esențe de plante sau alge. Acest tip de băi acționează prin impregnarea porilor. Sub acțiunea căldurii și a umidității, porii de pe întregul corp se dilată și captează elementele benefice. Aromoterapia completează excelent acțiunea băii, gândită și ca remediu al stresului cotidian. Bogat în proteine, laptele este un remediu excelent împotriva deshidratării. Câteva linguri de lapte praf, ce dau apei o culoare alb-opalescentă, transformă totul într-o baie de sănătate.

Numeroase teste au demonstrat că mirosurile au o influență psihologică sau fiziologică asupra comportamentului. Astfel, unele esențe pot avea un efect dinamizator. În Japonia, un grup de cercetători au demonstrat că diverse mirosuri pot servi drept ceasornic deșteptător. Dacă la o anumită oră se răspândește în încăpere o esență de pin sau eucalipt, automat cel ce doarme se trezește din somn. Efectul demonstrat poate fi folosit pentru a obține o stare fizică și psihică bună, de prospețime. Uleiul vegetal de baie cu pin sau mentă tonifică organismul. Esența aromatică de eucalipt, de culoare verde intens, dă senzația de prospețime.

Iată și alte „reguli de aur", ce vă pot ajuta să fiți irezistibilă.

Frumusețea ochilor, privirea cuceritoare pot fi puse în valoare de farduri adecvate. O nuanță de fard neutră și mată, cum este cea bej-roz, dă rafinament machiajului.

Aceeași *atenție* trebuie să o *acordați buzelor*. Cu un creion retușor puteți crea conturul unei guri frumoase, perfecte. Apoi, rujul, perfect armonizat cu fardul de ochi și de obraz, va accentua seducția.

Nu uitați, *mâinile* sunt și ele un atu al seducției. Mâini frumoase înseamnă mâini îngrijite, cu unghii frumoase. Lacul de unghii ales trebuie să se armonizeze perfect cu rujul.

Pentru a sublinia *frumusețea decolteului*, pudrați, cu atenție, cu o pudră luminoasă.

O *coafură seducătoare* nu este greu de realizat. (Și părul reprezintă unul dintre atuurile esențiale ale șarmului.) *Buclele lejere* dau o notă de naturalețe și accentuează feminitatea. *Părul lung*, bine pieptănat, ar trebui „să mângâie" delicat umerii, sau *strâns* ar putea dezvălui privirilor *delicatețea gâtului*. Dacă purtați *păr scurt*, aveți asigurată o mină tinerească, iar frumusețea ochilor și senzualitatea buzelor pot fi accentuate.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic și de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 51
Valabil până pe data de: 27 DECEMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
București, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

AMBIANȚĂ plină de armonie

Împodobirea locuinței pentru Crăciun și pentru Anul Nou este o îndeletnicire ce solicită imaginația și bunul gust. Gândiți soluții pentru fiecare colț al locuinței fără însă a încărca exagerat spațiul. Câteva accente decorative spectaculoase sunt suficiente pentru a realiza atmosfera caldă, dorită. Elementele decorative tradiționale cu care puteți „jongla" sunt crenguțele de brad și de vâsc, globurile strălucitoare sau mătăsoase, lumânări de diverse dimensiuni, forme și parfumuri. Nu uitați, decorarea specială a mesei pentru sărbătoare. Tendința este de a specula transparența sticlei. Un aranjament alcătuit dintr-un bol umplut cu globuri colorate peste care se așază un platou, tot din sticlă, plin cu globuri, lumânări și crenguțe verzi, plasat în mijlocul mesei, va da o notă strălucitoare, de bun gust. Globurile, prin excelență simbol al Sărbătorilor de iarnă, vor crea o ambianță plină de magie și armonie.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Cititoarele noastre fidele – doamna Chereji Clara, din Vișeul de Sus, și doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca – ne oferă câteva rețete de prăjituri atât de apreciate de Sărbători.

Tort de ciocolată

300 g ciocolată, 300 g unt, 250 g zahăr, 4-5 linguri făină, 5 ouă. Facultativ: frișcă.

Ciocolata se rade. Untul se topește pe foc și i se adaugă zahărul și ciocolata, amestecând totul până când se subțiază. După ce s-a răcit, se freacă până devine o cremă omogenă în care se sparg ouăle, unul câte unul. Se adaugă făina. Compoziția se coace 60-75 minute la foc moale. Se servește garnisit cu frișcă.

Pandișpan cu fructe

8 linguri cu făină, 6 ouă, 12 linguri cu zahăr, 12 linguri cu ulei, 1 pachețel cu praf de copt, zeamă de lămâie, fructe (caise sau piersici, prune, vișine, cireșe).

Gălbenușurile de ou se amestecă și se freacă cu zahărul, uleiul și praful de copt dizolvat în zeamă de lămâie. Se adaugă alternativ câte 1 lingură cu făină și 1 lingură cu albuș de ou bătut până s-a făcut spumă, astfel ca treptat să se adauge toată făina și tot albușul. După ce compoziția s-a omogenizat, aceasta se toarnă în tava unsă și presărată cu făină, iar deasupra se așază jumătăți de caise spălate și zvântate sau, după preferință, de piersici, vișine, cireșe. Se coace, iar după ce s-a răcit se taie în romburi, dreptunghiuri sau pătrate.

Cupe de înghețată cu caise sau piersici

12 pișcoturi de șampanie, 6 linguri de vanilie, 12 caise sau piersici, 6 linguriță sirop de zmeură, 1 pahar de vin dulce sau lichior, frișcă (facultativ).

Se sfărâmă pișcoturile de șampanie, se îmbibă cu vin dulce sau lichior. Se tapetează fundul a 6 cupe și se adaugă în fiecare o lingură plină de înghețată de vanilie. Se pun deasupra 2 bucăți de caise sau piersici (opărite și decojite). Se stropesc cu sirop de zmeură. La dorință, se servește cu frișcă.

Figuri din turtă dulce

Se amestecă 250 g zahăr pudră cu 2 linguri de margarină sau unt. Se adaugă pe rând, 6 ouă întregi, 1 praf de copt, dizolvat în suc de lămâie, 1/2 kg miere de albine și 1 kg făină. Se adaugă arome, scorțișoară și cuișoare măcinate (praf).

Se frământă bine compoziția și se lasă în frigider până a doua zi. Se întinde foaie și se taie în diferite forme – cu paharul sau forme speciale din comerț. Se pun la cuptor, într-o tavă unsă cu unt și presărată cu făină. Înainte de a le pune la cuptor se ung cu ou. Aluatul poate fi modelat (ca plastilina) făcând unele figuri (păpuși, covrigei împletiți, trompetă etc.). Aceste figurine pot fi agățate în pomul de Crăciun, fiind decorative și gustoase.

Prăjitură japoneză

Se freacă 140 g unt cu 140 g zahăr, se adaugă 140 g nucă măcinată, 4 albușuri bătute spumă și 100 g făină (în ploaie). Se coace în tavă (nu prea mare) unsă cu unt și tapetată cu făină.

Când foaia s-a copt atât cât suportă mâna, se toarnă cele 4 gălbenușuri frecate cu 150 g zahăr pudră și vanilie. Se mai pune puțin la cuptor până se întărește. Se scoate și se lasă până a doua zi, când se toarnă deasupra crema din 70 g unt, frecat cu 70 g zahăr pudră, 100 g nuci prăjite și măcinate, două linguriță cu cacao, rom. Deasupra se presară 30 g nucă prăjită și măcinată.

Mini-ghid terapeutic

Cum procedăm dacă, de Crăciun, ni se întâmplă asta?

◆ Arsură cu ulei încins, apă clocotită, cratiţă încinsă

Ungem zona arsă cu miere, care alină durerea şi grăbeşte vindecarea.

◆ Ne curge sânge din nas

Ne aşezăm pe un scaun şi presăm puternic cu vârful degetului nara prin care curge sânge. Interiorul nării respective se poate tampona cu suc de lămâie. Respiraţia se face numai pe gură.

◆ Ne ia ameţeala

Dacă ameţeala se instalează brusc, uneori fiind însoţită de dureri de cap violente, persoana trebuie să se retragă într-o încăpere cu aer curat, să stea în repaus şi să bea infuzie de ceai de mentă (10-12 linguri de plantă la un litru de apă). În cazul unei persoane sănătoase, ameţeala poate interveni în timpul sau după o călătorie cu avionul sau cu maşina, după o doză de băutură

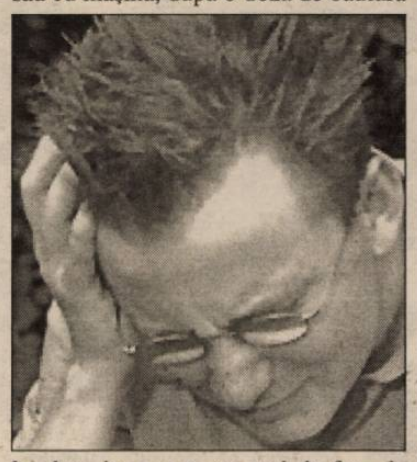

în plus, după ce a stat mult în fum de ţigară... Această stare poate apărea cu atât mai mult la suferinzii de hipertensiune arterială, artroză cervicală, scleroză în plăci etc.

◆ Stare de leşin

Într-o încăpere aglomerată şi neaerisită, la care se mai adaugă oboseala, statul prea mult în picioare, emoţii puternice, scăderea bruscă şi trecătoare a tensiunii arteriale poate apărea brusc. Omul acuză ameţeală şi senzaţie de „urechi înfundate", apoi devine palid şi îşi pierde cunoştinţa. Va fi întins imediat la orizontală, cu capul ceva mai jos, evident într-o încăpere bine aerisită; i se desfac hainele la gât şi la abdomen, se stropeşte cu apă rece pe faţă, se fricţionează cu apă rece fruntea şi regiunea inimii. I se poate da să inspire oţet sau amoniac.

◆ Crampă musculară (cârcei)

Oboseala, poziţia incomodă a corpului şi a picioarelor în mod special, statul prea mult în poziţie şezândă etc. pot declanşa contracţii involuntare, scurte, dar foarte dureroase, ale unui muşchi sau grupe de muşchi. Pentru calmarea cârceilor de la picioare există câteva manevre „ad-hoc": întinderea piciorului cât mai mult posibil şi efectuarea unor mişcări bruşte de flexie a labei piciorului spre gambă, de mai multe ori, urmate de un masaj uşor la nivelul tendonului lui Achile, alternând cu ciupiri uşoare; fricţionarea locului respectiv cu gheaţă; aplicarea pe locul dureros a unui obiect rece (din metal).

◆ Ne înecăm cu mâncarea

La pătrunderea unui corp străin în trahee, organismul reacţionează printr-o tuse explozivă, mobilizându-se pentru a-l elimina cât mai repede. Când corpul străin rămâne blocat în trahee, persoana în cauză începe să respire greu, nu mai poate vorbi, tuşeşte în spasme şi se învineţeşte. În astfel de cazuri e nevoie ca altcineva să o cuprindă cu braţele din spate către faţă, pentru a ajunge cu pumnul stâng în capul pieptului şi palma dreaptă deasupra. Cu pumnul şi palma se apasă abdomenul de sus în jos, cât mai puternic, de mai multe ori. Cu ajutorul acestei manevre, presiunea din plămâni, apoi cea din trahee, va creşte brusc, ceea ce va produce expulzarea corpului străin.

◆ Sughiţăm

Ingerarea rapidă a unor alimente sau lichide (în special reci), consumul de prea multe băuturi gazoase şi alcoolice pot declanşa o „repriză" de sughiţ de nestăpânit. Şi totuşi... ca să ieşim din impas întrerupem respiraţia cât mai mult timp posibil; inspirăm şi expirăm brusc, apoi ne reţinem respiraţia (manevra va fi executată de mai multe ori); bem un pahar cu apă rece, cu înghiţituri mici, pe nerăsuflate; înghiţim câteva picături de lămâie.

◆ Senzaţie de balonare şi greaţă

În primul rând, facem o pauză de mâncare. Pentru a stimula digestia şi a înlătura greaţa, bem una-două căni cu ceai rece de mentă şi ghimbir.

◆ O criză de colică biliară

Masa prea copioasă, alimentele indigeste, stropite cu ceva mai mult vin sau alte băuturi alcoolice, dar şi oboseala şi stresul pot declanşa spontan acea durere intensă şi epuizantă din regiunea ficatului, însoţită de greţuri şi vărsături. Colica apare în special la bolnavii cu suferinţă biliară mai veche. Remediul constă în repaus absolut la orizontală; aplicarea pe regiunea ficatului (când nu apare şi febră) a unei comprese calde sau aplicarea unei comprese cu

apă rece (dacă apare şi febra); consumul de lichide reci – ceai de tei, mentă, sunătoare, muşeţel etc., eventual cu lămâie pentru anularea greţurilor.

◆ Criză de anghină pectorală

Criza se manifestă prin dureri în regiunea inimii – ca o gheară, o strângere, o apăsare etc. De multe ori durerea iradiază în mâna stângă, până la degetul mic. În general, durata durerilor nu depăşeşte 30 de minute. Oriunde s-ar afla persoana în cauză trebuie întinsă la orizontală, cu capul mai sus, în repaus absolut. I se administrează nitroglicerină şi, eventual, o infuzie din flori de tei (6 linguri la un litru de apă), 1-2 căni în timpul crizei. Sau infuzie de păducel (o lingură de flori, fructe şi frunze de plantă la o cană cu apă), o cană în timpul crizei. Binevenite sunt şi băile calde (40 grade C) la mâini, timp de 15 secunde, la fiecare 5-10 minute până la încetarea crizei. Dacă durerile nu încetează este necesară solicitarea medicului.

◆ Ne „omoară" o criză hemoroidală

Condimentele mai abundente, specifice preparatelor tradiţionale de Crăciun, alcoolul, excepţiile de la dieta obişnuită şi consumul de alimente care constipă sunt suficiente motive pentru apariţia durerilor vii, pulsatile şi continue, provocate de tromboflebita venelor hemoroidale. Remediul? Aplicarea pe regiunea dureroasă şi congestionată a compreselor călduţe cu infuzie de muşeţel (o lingură de flori la o cană cu apă), cu apă rece, pungă cu gheaţă, cataplasme cu cartofi cruzi raşi; băi de şezut cu apă rece, fiartă în prealabil.

O băutură fină e binevenită!

◆ BRANDY. Este denumirea englezească a rachiului în general şi a coniacului în special. Dacă este folosit singur, semnifică rachiul din vin (Cognac, Armagnac etc.) iar asociat cu numele unui fruct desemnează alcoolul obţinut din fructul respectiv – caise, cireşe (Apple Jack, Calvados american etc.).

◆ VERMUT. Este un aperitiv pe bază de vin şi macerat de plante, fabricat în Italia încă din secolul al XVII-lea. Pentru a obţine maceratul se folosesc o serie de plante sau numai din fructele acestora (pelin, măghiran, ienupăr, cuişoare, coajă de portocală, petale de trandafir), uscate, tăiate mărunt, macerate cu un distilat de vin. Marile firme producătoare din lume îşi păstrează secretul de fabricaţie. Tăria alcoolică a vermutului este de 16-18 grade iar culoarea băuturii poate fi albă, roz sau roşu.

◆ GRAPPA. Este un rachiu de tescovină, fabricat în nordul Italiei. Acest alcool foarte tare este obţinut prin distilarea reziduurilor de la presarea strugurilor, din care se obţin cele mai bune vinuri din Piemont, Veneţia şi Trentin.

◆ CIDRU. Este o băutură obţinută prin fermentaţia naturală a sucului de mere. Fermentaţia se face natural, fără să se adauge vreun fel de ferment, şi durează în jur de o lună. Tăria alcoolică este în jur de 5%. Când tăria alcoolică este sub 3% se opreşte fermentaţia ca să se obţină cidrul dulce. În Franţa, procedeele cu îndulcire cu zahăr şi reconstituirea calităţilor cu ajutorul concentratelor de mere sunt interzise.

◆ VINARS. Este o băutură alcoolică obţinută din distilat de vin învechit.

◆ SAKE. Este rachiul fabricat din orez, băutura naţională a japonezilor. După fierberea cerealelor în vapori şi însămânţarea cu spori specifici, sake-ul este pritocit, filtrat şi învechit în butoaie. Are o tărie de 14-15 grade, este incolor, cu savoare dulceagă şi gust amărui.

◆ TEQUILA. Este rachiul mexican ce poartă numele unei localităţi din statul Jalisco. Este obţinut prin distilarea sucului din fructul de agave. După prima distilare se obţine un rachiu (mescal) care are în jur de 20 de grade, iar la a doua distilare se obţine tequila, care are în jur de 40 de grade.

◆ WHISKY. Este rachiul de grâne originar din Scoţia, unde este considerat băutura naţională. „Oricând un whisky este binevenit" se spunea cândva într-o reclamă a acestei băuturi care îşi datorează numele Irlandei, faima – Scoţiei, reputaţia – Angliei şi cea mai bună clientelă – Americii.

Dacă vă suiţi la volan

V-aţi programat să plecaţi cu maşina la munte, la ţară, la rude, la prieteni, pentru a petrece sărbătorile? Nu uitaţi că la întoarcere aveţi de parcurs un drum lung, pe care trebuie să-l realizaţi în deplină siguranţă. Aşadar:

- *Nu vă ridicaţi de la o masă copioasă pentru a pleca la drum.*
- *Odihniţi-vă timp de o oră după ce aţi mâncat, abia apoi urcaţi-vă la volan.*
- *Nu vă lăsaţi tentat de un „pui de somn" de 10-15 minute, nu e suficient, pentru că acesta reduce întotdeauna activitatea digestivă.*
- *În timpul mesei de dinaintea plecării, consumaţi cât mai multe lichide.*
- *Evitaţi mâncarea grasă, „stinsă" cu vin.*
- *Nu vă bazaţi pe „efectul miraculos" al unei cafele tari, aceasta nu numai că nu anihilează efectul alcoolului, ci chiar îl accentuează.*
- *În cazul senzaţiei de oboseală, nervozitate, indispoziţii fizice sau psihice, nu luaţi medicamente ca: romergan, feniramin, extraveral, rudotel, tavegyl, antideprim sau orice alt calmant care poate produce somnolenţă.*

Pagină realizată de AURORA POPESCU

10 trucuri gospodăreşti!

Când cozonacul nu iese din formă, se acoperă cu un şervet umed sau se ţine forma deasupra aburilor.

Drojdia de bere se păstrează bine în făină sau în sare de bucătărie.

Mirosul de varză nu se mai răspândeşte în toată casa dacă pe capacul oalei aflate pe foc puneţi un tifon îmbibat cu oţet.

Cârnaţii nu mai crapă în timp ce sunt prăjiţi dacă înainte sunt opăriţi cu apă clocotită.

Aluatul pentru tarte va fi mai fin dacă în compoziţie se pune şi un măr ras.

Plăcinta cu fructe se coace mai bine, fără a murdări cuptorul, dacă în aluat se înfig câteva macaroane scurte, ca nişte „furnale".

Cafeaua capătă un gust deosebit dacă se pun câteva cristale de sare în apa din ibric, înainte de fierbere.

Zarzavaturile veştede îşi revin dacă sunt ţinute puţin în apă rece, în care se adaugă o lingură de oţet.

Un vârf de cuţit de sare grăbeşte formarea spumei din albuş de ou; intensifică culoarea gălbenuşului la batere; nu permite ouălor să crape la fierbere.

Câteva picături de lămâie uşurează baterea spumei din albuşul de ouă; nu permite înnegrirea legumelor din salată sau în timp ce fierb.

Nu uitaţi înţelepciunea străveche!

✍ Petrecerea nu înseamnă cantitatea de vin pe care o bei tu, ci doza de veselie şi voie bună pe care o transmiţi celor de faţă. *(M. Cervantes)*

✍ E folositor să luăm vinul fie ca pe un medicament, numai în vederea sănătăţii, fie să-l gustăm ca să ne uşurăm îngândurările şi să ne veselim. Cel ce se îmbată nu pricepe înţelepciunea lui... *(Clement Alexandrinul)*

✍ Vinul, în comparaţie cu alte băuturi alcoolice, este nevătămător, dacă se respectă doza, moderaţia şi cumpătarea. *(C. I. Parhon)*

✍ Nimeni nu trebuie să întreacă justa măsură, nici în băutură şi nici în mâncare. *(Pitagora)*

✍ Vinul vechi se poate asemui cu o vioară; este cu atât mai de preţ, cu cât a plâns şi a oftat de-a lungul anilor. *(Johann Sebastian Bach)*

TRADIȚII

Festivalul Internațional al Grădinilor

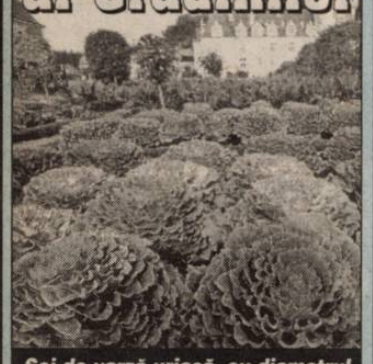

Soi de varză uriașă, cu diametrul de 1-1,2 metri, realizat de specialiști francezi fără ajutorul chimicalelor

Specialiști francezi din domeniu organizează anual un Festival Internațional al Grădinilor la Chaumont-sur-Loire. Sunt expuse, atât pe uscat (în parcele), cât și-n mediu acvatic (pe platforme plutitoare), peste cinci mii de soiuri de plante ornamentale și legume de pe toate continentele. Inițiatorii vor să demonstreze – și reușesc an de an – două lucruri esențiale. În primul rând este vorba de o replică „sănătoasă" la adresa plantelor transgenice, al căror consum are consecințe imprevizibile asupra metabolismului uman („abia după mai multe generații vom vedea ce influență are asupra copiilor noștri", spune expertul Jean-Louis Pignot). În al doilea rând, este vorba de posibilitatea coexistenței în regiunea climatică a Franței a unor soiuri din toate colțurile lumii, inclusiv din nordul Asiei, din Canada sau din Africa. Este surprinzător pentru specialiști să constate că și în țările mai puțin dezvoltate există o mare inventivitate a grădinarilor în ceea ce privește obținerea de

În cosulețe plutitoare de răchită, salatele cresc mai mari și, se spune, sunt mai gustoase

recolte de legume cât mai mari, fără nici o intervenție cu chimicale.

Această manifestare a fost inspirată de amenajarea celebrei grădini Villandry de lângă Angers, realizată în anul 1775. Acolo sunt cultivate o sută de mii de plante (leguminoase și decorative sau „ale inimii"), într-un sistem de parcele cu o geometrie extrem de riguroasă.

BOROBUDUR

cel mai mare templu buddhist din lume

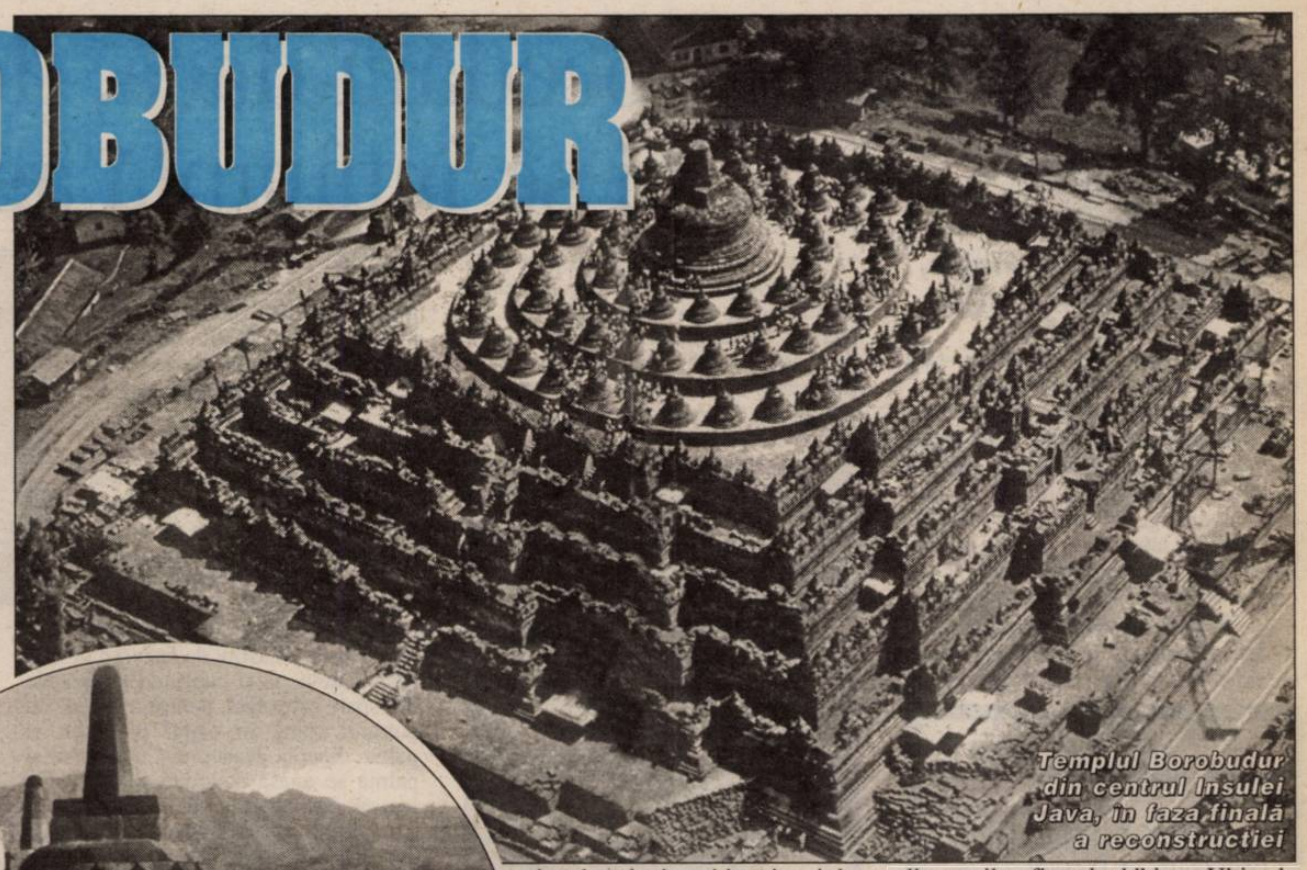

Templul Borobudur din centrul insulei Java, în faza finală a reconstrucției

Acum aproximativ 1200 de ani, conducătorii dinastiei Sailendra din insula indoneziană Java au decis să construiască un templu imens pentru credincioșii buddhiști din acea regiune a lumii. Lucrările au durat 80 de ani, iar „muntele de piatră" (andezită și bazalt vulcanic, fără mortar) s-a ridicat până la înălțimea de 32 de metri, diametrul bazei pătratice fiind de 123 de metri (spre comparație, baza Piramidei lui Keops are 238 m). Concepția arhitectonică este aceea a unei piramide multietajate. Borobudur are zece platforme, șapte pătratice și trei (cele superioare) circulare.

Amplasarea uriașului templu a fost riscantă; monumentul se află pe câmpia Kedu, care este înconjurată de patru vulcani activi. De altfel, erupțiile din anul 1006 au reprezentat o mare lovitură asupra întregului ansamblu, a cărui fundație s-a deteriorat profund, iar multe zone ale etajelor s-au dezechilibrat. Valuri de cenușă vulcanică au acoperit Borobudurul, iar populația s-a refugiat în alte regiuni ale insulei. Distrugerea a fost atât de avansată, încât aproape o mie de ani nu s-au putut executa lucrări de refacere eficiente.

Statuie a lui Buddha, de la ultimul etaj, care a rămas neacoperită de clopotul de piatră numit „stupa"

Abia în 1975 au început studii sistematice de arhitectură, de conservare a pietrelor, de drenaj interior și de echilibru al pereților galeriilor. Cu ajutorul unor modele matematice pentru calculator, au fost catalogate individual peste 800 de mii de pietre de construcție, după poziție, greutate, mărime, natura rocilor. Se poate spune că Borobudurul a renăscut mai întâi pe calculator, centimetru cu centimetru.

Din punct de vedere al credinței buddhiste, acest templu adăpostește la primele etaje „Lumea dorințelor" („omul prizonier celor lumești"), care este ilustrată în 160 de basoreliefuri; urmează „Lumea formelor" (în care omul poate deveni „Preiluminat"), cu 1300 de basoreliefuri reprezentând momente din viața lui Buddha și pilde din cărțile sfinte buddhiste. Ultimele trei etaje, cele circulare, simbolizează „Lumea fără forme" unde s-a retras Iluminatul. Acestea au în total 72 de stupa (clopote sau mini-domuri) în care este „ascunsă" câte o statuie a lui Buddha. În vârf este plasată o imensă stupă, cea „a Coroanei".

Giganticul templu Borobudur, unic prin măreția lui, este în continuare înconjurat de vulcani și de vegetația luxuriantă a junglei indoneziene, a cărei umiditate este foarte mare. Pentru a se preveni degradările, toate cele 800 de mii de noi pietre de construcție au fost tratate cu soluții care previn creșterea inoportună a ierburilor. Însă, din păcate, solul pe care a fost durat magnificul monument este în continuare vulnerabil la cutremure de natură vulcanică, specifice zonei.

Tripticul

SFÂNTA FECIOARĂ CU PRUNCUL IISUS

Modalitate de exprimare artistică larg răspândită în evul mediu, tripticul este format din trei suporturi (de obicei de lemn): unul central, ilustrând tema principală, și două laterale având imagine sau text (rugăciuni). Unul dintre marii maeștri ai acestui gen de reprezentare a temelor religioase a fost pictorul flamand Hans Memling (uneori scris Memlinc), care a trăit între 1433 și 1494.

Tripticul *Sfânta Fecioară cu Pruncul Iisus, alături de sfinți și aducătorii de daruri* (titlul complet), realizat în ulei pe lemn de stejar (în 1470), oferă privitorului, pe suportul central scena clasică, plină de evlavie, a adorației față de Familia sfântă. Pe „aripi" sunt reprezentați Sf. Ioan Botezătorul (stânga) și Sf. Ioan Evanghelistul. Acest triptic reprezentativ pentru secolul XV flamand este, spun experții, destul de bizar din punct de vedere al personajelor care-l populează. Și asta, pentru că cele două personaje laice îngenuncheate și pline de umilință, din fața Pruncului Iisus și a Sfintei Fecioare, nu sunt altcineva decât persoanele care i-au comandat lui Memling tripticul. Este vorba despre John Donne și soția sa, nobili din familia de York.

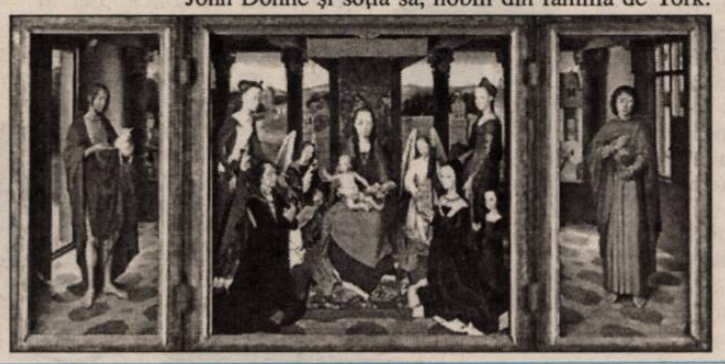

Din motive financiare, probabil, pictorul a acceptat să facă această concesie, rar întâlnită, clientului său. Tot din acest motiv, pe aripi apar doi sfinți John (Ioan). Parcă pentru a se revanșa, în spatele Sf. Ioan Botezătorul apare foarte discret însuși autorul... Atitudinea concesivă a pictorului poate fi înțeleasă și ținând seama că acest triptic care se închide (aripile sunt legate prin intermediul balamalelor și acoperă perfect suportul central), cu dimensiunile de 70,8 / 70,5 cm, fusese o comandă particulară. Astăzi el se află la Galeriile Naționale din Londra.

Notă: *Stilul tripticelor, și în general al polipticelor, este larg răspândit în arta decorării altarelor. De dimensiuni mult mai mari, acestea au imagini pe ambele fețe și nu este obligatoriu ca aripile să se închidă, deci să aibă suprafețe mai mici decât suportul central.*

Ce cadouri se ofereau acum peste două mii de ani?

Ambianța specifică acestei perioade a anului, credem că ar fi interesant să amintim cum se împodobeau femeile în antichitate, într-o anume zonă europeană, și anume în ceea ce istoricii numesc Magna Graecia. Acest teritoriu reprezintă regiunile italiene sudice ocupate de greci în secolul VIII î.Ch., și care au fost cucerite de romani în veacul al III-lea î.Ch.; locuitorii ei se numeau „italioți".

Arta și cultura elenă au influențat enorm civilizația din marile așezări din acea zonă. Centre economice importante precum Tarento, Cuma, Metaponto sau Paestum au reunit atât filosofi și literați greci, cât și arhitecți, sculptori și, nu în ultimul rând, bijutieri. Despre realizările acestei bresle vom vorbi în acest context. În numeroase morminte (cele rămase nejefuite) arheologii au descoperit faptul că în secolele IV și III se instaurase în Magna Graecia o autentică modă a... cerceilor! Aurarii veniți din Elada s-au dovedit a fi creatorii unor inestimabile capodopere care împodobeau urechile femeilor din aproape toate categoriile sociale. Atât forma, cât și compoziția cerceilor erau de o varietate și o finețe excepționale. Cea mai însemnată colecție de acest gen a fost alcătuită din podoabele găsite la Tarento.

Dintr-o unică bucată de aur, în formă de spirală cu cașete de zei la extremități, sau formați din mai multe elemente decorative filigranate (inclusiv lănțișoare), cerceii acelei epoci îți dau impresia că au fost lucrați pentru o expoziție a vreunei Curți regale medievale și nu pentru femei de rând sau cu o poziție socială superioară. Și în mormintele modeste, unde hoții nu s-ar fi așteptat să găsească valori importante, au fost găsiți cercei cu o lucrătură demnă de invidiat chiar de către bijutierii de astăzi, care lucrează cu lupa.

1 Cercel cu disc și acvilă, specific unei femei de rang superior.
2 Cercel spiralat cu capete de zei la extremități, considerat în epocă un model „modest".
3 Cercel cu cinci lănțișoare cu bulbi.
4 Cercel cu disc și cap de femeie.
5 Cercei cu disc și coș de fructe.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

...în zona Abrudului se obișnuiește ca la colindatul de Crăciun, în urma Craiului să meargă

un fecior mascat? Acesta se numește bondro.

...prin „Barba lui Moș Ajun" se înțelege, în Moldova și Bucovina, un fuior de cânepă? Fuiorul este primit de preotul care sfințește alimentele în Ajunul Crăciunului.

...în județul Sălaj, uratul se numește „cucuia"? Este vorba de cel practicat în Ajunul Crăciunului.

...în Someș și în Năsăud, în mijlocul Postului Crăciunului tinerii se adună la o șezătoare specială, când fetele torc până la miezul nopții și apoi începe o adevărată petrecere? Sărbătoarea se numește „șumandră".

...brezaia este masca zoomorfă excesiv împodobită? Este un substitut al zeului care moare și renaște la sărbătorile de Crăciun.

...în unele regiuni ale țării, în ajunul Crăciunului, cete de feciori joacă dansuri asemănătoare Călușului? Feciorii se numesc călușeri.

...în Moldova, Bucovina și, local, în alte ținuturi, există credința că prima persoană străină care-ți intră în casă de Crăciun, An Nou sau

Paști trebuie să fie de sex masculin? Numai astfel familia se va bucura de sănătate și prosperitate întregul an.

...în mitologia populară există niște divinități meteorologice care pedepsesc oamenii cu fulgere, tunete și viscole dacă le nesocotesc zilele de celebrare (16-18 ianuarie)? Ele se numesc Fulgerătoarele. (I.S.)

Știați că...

Bethleem

Un loc de legendă

În tradiția, în colindele românești și nu numai, Bethleemul este locul în care s-a născut Iisus Cristos. Localitatea, situată la opt kilometri sud de Ierusalim, se află la 200 de kilometri de locuința Fecioarei Maria, mama Mântuitorului nostru. Ce căuta Ea la o depărtare destul de mare de Nazaret? Răspunsul este foarte simplu. Un recensământ comandat de romani cerea ca înregistrările să se facă în locul de naștere al soțului, iar Sfântul Iosif era originar din Bethleem. În primele secole ale erei creștine, populația orașului a fost, vreme de două generații, în majoritate creștină. Ei au rezistat în ciuda ocupației romane și a celei arabe, urmate de cele ale mamelucilor și turcilor. Treptat, însă, populația creștină a luat drumul exilului, musulmanii devenind majoritari. Locul este dominat de Biserica Nașterii Domnului, cel mai vechi așezământ creștin din țară. Ridicată deasupra grotei unde s-a născut Iisus, ea a fost construită de Constantin cel Mare, în anul 325 și restaurată în întregime de Justinian, în anul 540. Apărată de numeroase atacuri prin întărituri puternice, ea a devenit o veritabilă fortăreață. Porțile au fost înlocuite cu unele mai joase ca înălțime, în secolul al VI-lea, pentru ca sarazinii să nu-și poată exprima imensul dispreț intrând călare în biserică.

Intrarea în Biserica Nașterii Domnului

Basilica este suficient de mare, cu o singură navă, grota fiind situată în corul bisericii.

Ca și Biserica Sfântului Mormânt, Biserica Nașterii Domnului este atent împărțită între armeni, ortodocși greci și franciscani. În 1852, autoritatea otomană de atunci a dat chiar un decret pentru stabilirea strictă a acestui partaj. Totul este bine stabilit: sectorul serviciului divin al fiecăreia dintre bisericile amintite, drumul procesiunilor, orele liturghiilor, întreținerea tapițeriilor, a mobilelor, numirea celor care se ocupă de candele.

Biserica Nașterii Domnului

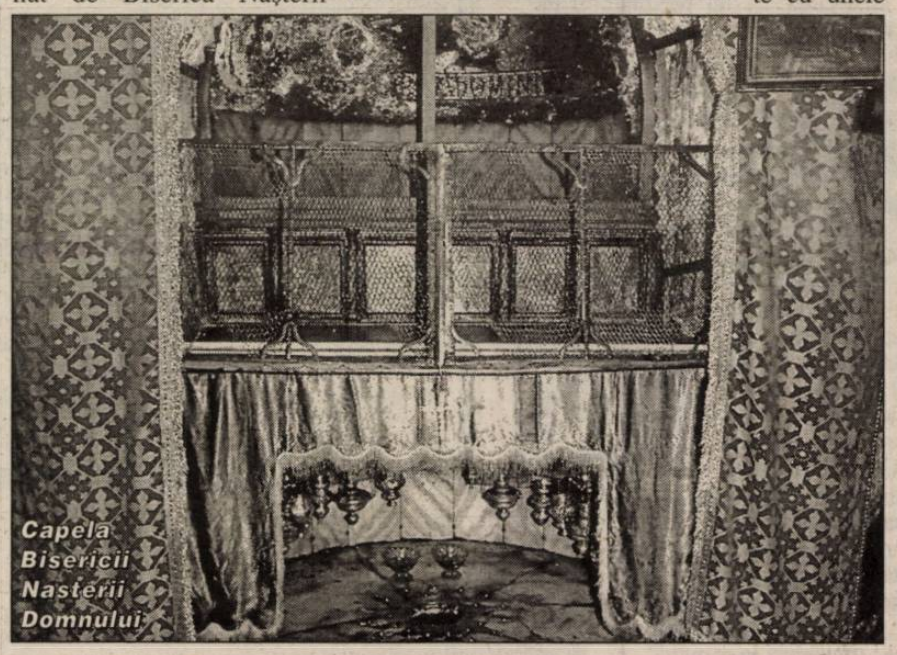

Capela Bisericii Nașterii Domnului

Rugăciune la tradiționalul loc al Nașterii Domnului

Pentru vizitatori există de asemenea reguli cât se poate de stricte. Nu se intră în Biserica Nașterii Domnului în șort sau în orice altă vestimentație considerată nu tocmai potrivită acestui scop. Daca turiștii vin ceva mai sumar îmbrăcați pot fi închiriate un fel de pelerine de la negustorii de suveniruri, aflați în imediata apropiere. Suma este rezonabilă și sistemul este folosit de mulți dintre vizitatori. Acești negustori oferă de altfel o mulțime de surprize.

Pe taraba unuia dintre ei au fost descoperite și celebrele manuscrise de la Marea Moartă. Fragmentele de manuscris, găsite de un tânăr păstor într-o grotă din apropierea mării, erau risipite printre statuete, cruciulițe și mătănii. A fost un adevărat noroc faptul că un ochi vigilent le-a surprins acolo, putând astfel să le redea locul pe care-l merită.

În apropierea Bisericii Nașterii Domnului se află Biserica Sfânta Ecaterina adăpostind Grota Sfântului Ieremeia. Este de asemenea un loc sacru de pelerinaj pentru creștinii din lumea întreagă.

Nimic nu poate egala însă în aceste zile sărbătoarea, pacea și bucuria pe care ți le picură în suflet vizitarea locului atât de umil odinioară, unde a văzut lumina zilei Pruncul Iisus.

IRINA STOICA

Tradiții

Porți secuiești în inima Ardealului

Dacă ați ajuns să vizitați pitorestile meleaguri ale Harghitei sau Covasnei, sunt sigură că ați fost plăcut impresionați, admirând, în multe sate, tradiționalele porți secuiești, ce atrag atenția prin monumentalitatea și ornamentica lor. Porțile secuiești sunt cioplite de meșteșugari care s-au dedicat acestei îndeletniciri încă din anii copilăriei, urmând exemplul părinților sau al bunicilor și devenind chiar creatori populari. În satele Zagon, Târgu Secuiesc, Turia, Cernat, Mereni, Dalnic, Ozun sau Tamașfalău, porțile secuiești te întâmpină la intrarea în gospodăriile țăranilor, bucurându-ți privirea cu ornamente și cioplituri în lemn doar de mâna meșterilor de aici știute.

Meseria de cioplitori ai porților secuiești s-a transmis din tată-n fiu. Există cioplitori care păstrează încă stilul tradițional al zonei covăsnene, pentru că în zona harghiteană, monumentalitatea porților are un accent deosebit. Ele sunt mai înalte, pe când în Covasna sunt mult mai joase și au o deschizătură mai mare.

O caracteristică deosebită a porților secuiești este *columbarul*. În Harghita, la fiecare poartă se observă două columbare, iar în Covasna, doar unul. De asemenea, ornamentica porților este specifică zonei. Motivele dominante sunt cele florale. *Laleaua* este nelipsita floare de pe aceste porți. O altă caracteristică ar fi simetria compozițiilor decorative.

Astăzi, porțile secuiești sunt adevărate ansambluri decorative. Alături de elementele tradiționale, meșterii populari pun motive noi, cioplind în lemn figuri geometrice sau chiar animale. Efectul îmbinării tradiționalului cu arta contemporană este plin de originalitate. În acest mod iau naștere compoziții decorative inedite, originale care stau de pază la aproape fiecare gospodărie.

IOANA PROCA FLORIA

Viitorul aparține spațiului

ROCI TERESTRE ajunse pe... Lună!?

Astrobiologii și „astrogeologii" sunt în prezent preocupați de două fenomene din perioada de început a formării planetei noastre: a) cu 3,8 ÷ 4,5 miliarde de ani în urmă, Terra a trecut prin „Etapa Marelui Bombardament (EMB)", când a suferit un impact zilnic cu meteoriți și asteroizi de diverse mărimi; b) există urme fosile care atestă prezența vieții pe Pământ cu aproximativ 3,8 miliarde de ani în urmă, deci la finele etapei EMB.

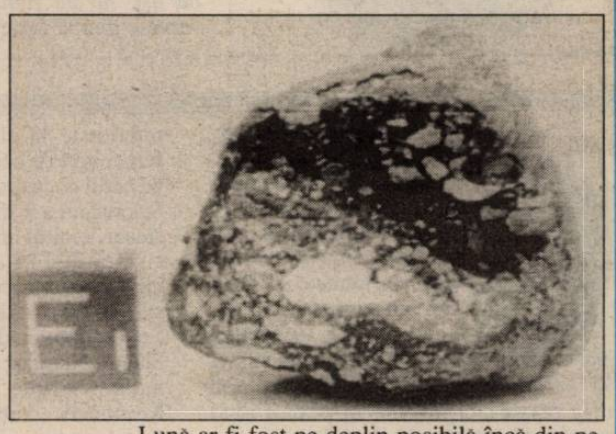

Această ultimă ipoteză a constituit unul din principalele subiecte analizate de participanții la Simpozionul internațional „Perspective în astrobiologie" sponsorizat de NASA și de NATO și ținut la Chania în Creta (octombrie a.c.). Unii participanți la simpozion au susținut că, deoarece viața microbiană a fost detectată în roci fosile având această vârstă, ea, viața terestră, ar fi fost „importată" pe Pământ în timpul etapei EMB și anume de către meteoriții sau cometele care au lovit Terra!

Întrucât fenomenele tectonice, cele atmosferice etc. au acoperit integral rocile și fosilele chimice din acele timpuri străvechi, unii specialiști prezenți la simpozion au emis ipoteza că astfel de probe ar putea fi găsite pe... Lună! Ajungerea sfărâmăturilor de rocă terestră pe Lună ar fi fost pe deplin posibilă încă din perioada EMB, când acest infernal bombardament ar fi putut desloca bucăți de rocă terestră care au ajuns în spațiu și au lovit Selena, deci similar felului cum a ajuns pe Terra bucata de rocă selenară din imaginea alăturată...

Trebuie menționat că dificultățile de care se vor lovi astronauții viitoarelor misiuni selenare, pentru a găsi și a culege roci de proveniență terestră de pe suprafața satelitului nostru natural, vor fi eliminate prin analiza structurală, care atestă că rocile terestre au, spre deosebire de cele selenare, minerale hidratate...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

NOAPTEA DARURILOR

Una dintre cele mai mari bucurii ale Crăciunului o constiutuie fără îndoială darurile pe care le aşteptăm aduse sub brad. De obicei, Moşul îşi face conştiincios datoria şi dacă cineva se mai îndoieşte de existenţa lui, nu are decât să urmărească filmul „Misterul din strada 34", care îi probează fără drept de apel „prezenţa reală" în casele noastre, la data potrivită. Desigur însă că Moşul, oricât de rapid şi de priceput ar fi, nu poate acoperi chiar toate zonele geografice, în ciuda vitezei lui uluitoare pe care o poate atinge în sania trasă de reni, mâncători de praf de stele, sau de iepuraşi năzdrăvani. De aceea apelează nu doar la ajutoarele sale tradiţionale, îngeri sau spiriduşi, ci, uneori, lasă chiar în seama altora împărţirea darurilor.

Astfel, în Ungaria, darurile erau aduse de „Micul Iisus" şi în casele maghiarilor din Transilvania sarcina revenea „mânzului năzdrăvan".

Tot aproape de noi, în Rusia, atribuţiile lui Moş Crăciun sunt preluate de Moş Gerilă (Ded Maroz), un bătrân zdravăn, stăpân al stepelor şi al pădurilor acoperite de zăpadă. El a refuzat categoric costumul roşu, devenit clasic în acest scop, continuând să apară îmbrăcat într-o şubă albă sugerând nămeţii sau o haină albastră ca gheţurile nordului. El vine împreună cu nepoţica sa Zăpezica (Snegurocika), un ajutor de nădejde în împărţirea darurilor. Evenimentul se petrece de obicei de Anul Nou, ca şi în Grecia, unde cadourile sunt aduse tocmai din Kesaria, de Sfântul Vasile.

În Italia, Moş Crăciun, numit Babbo Natale, este ajutat de Befana, o vrăjitoare bătrână, bună şi prietenoasă. Ea vine în zbor, călare pe mătură şi coboară pe hornuri în case, lăsând darurile pregătite de Moş.

Mult mai amatori de fast şi de ceremonii, spaniolii au convenit ca dificila sarcină a împărţirii cadourilor să fie lăsată în seama celor Trei Magi. Ei se instalează în caleşti frumos împodobite, în fruntea unui alai de cavaleri, curteni şi muzicanţi şi, spre bucuria copiilor, procesiunea culmineză cu momentul oferirii darurilor.

În mitologia Islandei existau două personaje crude, Gryla şi Leppaludi, care îi furau şi-i mâncau pe copiii neascultători. Acestea au dat naştere la 13 urmaşi numiţi Jolasveinr (flăcăi de Crăciun) care aduc daruri celor cuminţi, celor răi punându-le în ciorapii anume pregătiţi doar un cartof.

În Danemarca, Moşul se numeşte Jule Mander iar în Suedia sarcinile lui îi revin lui Jultomte, un pitic vesel, cu barbă albă şi manta roşie, mare amator de orez cu lapte.

În Norvegia, bătrânul Nisse, o făptură ciudată, amestec de gnom şi episcop, şi-a schimbat înfăţişarea semănând întru totul cu Moş Crăciun.

Moşul nostru, odinioară stăpân al turmelor, devenit bun şi generos peste noapte, este acelaşi de o bună perioadă de timp, dar oricare ar fi numele şi înfăţişarea acestui personaj, el nu simbolizează altceva decât bucurie şi generozitate în noaptea sfântă a Naşterii Domnului.

Panteon creştin

În această săptămână, când încercăm să ne pregătim sufleteşte pentru sărbătoarea Naşterii Domnului, trebuie să ne amintim şi de sfinţii prăznuiţi în respectivul interval de timp, sfinţi care au pus pietre de temelie la înălţarea bisericii creştine.

Pe 20 decembrie îl prăznuim pe ***Sfântul Sfinţit Mucenic Ignatie Teoforul.*** O veche legendă spune că el ar fi fost copilul luat în braţe şi arătat ucenicilor ca un simbol

al nevinovăţiei. A primit învăţătura creştină direct de la Apostoli, devenind un propovăduitor al crediţei întru Cristos. În vremea lui Traian (98-117), a fost hirotonit episcop în Antiohia, dar în al zecelea an al domniei împăratului, este arestat şi adus la Roma, unde urma să fie aruncat fiarelor la circ, aşa cum se întâmplase şi cu alţi creştini.

Sfântul primeşte cu bucurie osânda, considerând că moare pentru Cristos şi temându-se doar să nu fie salvat în ultimul moment.

Drumul spre Roma îl parcurge în lanţuri, păzit de soldaţi, dar scrie epistole pentru oraşele prin care trece: Smirna, Philadelphia, Efes, Magnezia, Tralles. Moare în arenă în ziua de 20 decembrie şi este numit Teoforul (purtătorul de Dumnezeu).

Pe 21 decembrie, creştinii ortodocşi sărbătoresc pe ***Sfânta Mucenită Iuliana cea din Nicomidia*** şi pe ***Sfântul Mucenic Temistocle.***

Sfânta Mucenită Iuliana se născuse în Nicomidia, într-o familie bogată, în vremea împăratului Diocleţian (284-305). La 16 ani părinţii au vrut să o mărite cu un tânăr păgân. Îmbrăţişând în taină religia creştină, ea refuză categoric această căsătorie. Tânărul, ajungând mare dregător, vrea să o facă să-şi abjure credinţa, având în acest scop şi acordul părinţilor ei. Este supusă la chinuri groaznice şi în cele din urmă este spintecată cu sabia, în anul 304, la numai 18 ani.

Sfântul mucenic Temistocle a fost un păstor din Mira, provincia Lieia, în timpul domniei lui Deciu, cunoscut pentru prigoana sa împotriva creştinilor. Sfântul Dioscoride propovăduia credinţa creştină dar, urmărit de oamenii împăratului, este adăpostit de Sfântul Mucenic Temistocle, care este adus în faţa judecătorilor. Aici, refuzând să renunţe la religia creştină, este legat de un stâlp şi bătut până i s-au sfâşiat pântecele, având astfel parte de un sfârşit cumplit.

Sfânta Mucenită Eugenia, prăznuită în ziua de 24 decembrie, s-a născut la Roma, într-o familie aristocrată. Este o tânără educată, iar după ce tatăl ei este numit prefect în Alexandria se converteşte la creştinism datorită scrierilor Apostolului Pavel.

Refuzând căsătoria cu un tânăr bogat, fuge de acasă împreună cu doi slujitori şi îşi taie părul, spunând celor din jur că este eunuc. Intră într-o mănăstire de călugări, fiind deosebit de apreciată şi fără să ştie nimeni că este femeie.

Egumenul „Eugeniu", cum se numea acum, devine vestit, convertind o mulţime de oameni la noua credinţă, dar o tânără, Melantia, se îndrăgosteşte de „el". Când avansurile îi sunt refuzate, reclamă că „Eugeniu" a încercat să o violeze şi, cu acest prilej, se află adevărul. Tatăl, fericit că şi-a regăsit fiica, trece la religia creştină, dar amândoi sunt ucişi în timpul prigoanei împăratului Galeriu (305-311).

Şi să facem o cunună...

Obiceiul de a pune cununi de brad sau de flori agăţate de uşile de la intrare este de dată mai recentă şi a pătruns în tradiţie, ca şi bradul de Crăciun, pe cale orăşenească.

Există însă şi un alt fel de cunună, un ceremonial agrar care se manifestă din vară, de la secerat până la Crăciun şi mai târziu. Obiceiul este practicat în ţara noastră din cele mai vechi timpuri. După seceriş, din spice rămase pe câmp şi flori se împleteşte o cunună care este dusă la casa gospodarului, de un alai alcătuit din cei care au muncit ogorul, participând eventual la o clacă. Există şi cântece speciale pentru acest eveniment iar cununa se păstrează ca un obiect sacru, până la următoarea recoltă. În tot timpul anului ea se foloseşte la ceremonii, împodobeşte steagul de nuntă şi este aşezată pe masa festivă de Crăciun. În ultimul secol obiceiul şi-a pierdut din solemnitate, păstrându-se numai în zone restrânse.

În ţările catolice şi în cele protestante există un obicei legat de asemenea de „cunună". El este de origine germanică şi datează din secolul al XVI-lea. De data aceasta, cununa este împletită din imortele şi plante care rămân verzi. În ea sunt înfipte lumânări de jur împrejur, punându-se şi una în centru. Fiecare lumânare se arde seara pe parcursul unei săptămâni a postului, timp în care se rosteşte o rugăciune. Cea din mijloc, diferit colorată de celelalte, se arde în seara de Ajun, lumina ei reprezentând naşterea lui Iisus. Celelalte cununi, agăţate de uşi, nu au nimic sacramental şi servesc numai la decorarea casei.

Ne daţi, ori nu ne daţi?

Printre alimentele sacre, preparate în ţara noastră de Crăciun, un loc de seamă îl ocupă colacii. Aceştia se prepară tot timpul anului, oferindu-se la ospeţe rituale, mai ales la înmormântări, dar cei de Crăciun au o semnificaţie aparte şi se dăruiesc cetei de colindători. Colacii pot avea formă de cerc, potcoavă şi stea, de păpuşă sau de cifra opt.

Cei pregătiţi pentru Crăciun reprezintă sacrificiul spiritului grâului, jertfa divinităţii care „moare şi renaşte", cum arată Ion Ghinoiu în cartea sa „Obiceiuri la români".

„Colacul mare" are formă rotundă şi se aşază în mijlocul mesei festive de Crăciun. Este împodobit cu motive astrale, fitomorfe şi zoomorfe iar calitatea colacilor oferiţi colindătorilor este sever apreciată, stabilindu-se astfel calităţile de gospodină ale gazdei.

BUTURUGA

mică de brad...

În satele româneşti există obiceiul ca în seara de Ajun să se ardă în sobă un trunchi de brad, acesta fiind un substitut fitomorf al zeului autohton, Crăciun. Se simbolizează astfel naşterea şi renaşterea divinităţii şi a anului, la solstiţiul de iarnă. Obiceiul a fost atestat, de asemenea, la letoni şi la sârbo-croaţi dar şi la germani şi olandezi care, la rândul lor, l-au răspândit în toată America. Buturuga pe care o aprindeau în casă, aici, trebuia să ardă trei zile. Focuri se aprind şi în Islanda şi în Marea Britanie iar buturuga arde în noaptea de Ajun şi în Franţa. Peste ea se toarnă un pahar de vin, ca semn de recunoştinţă pentru Cel de Sus şi prăjitura tradiţională de aici are forma unei buturugi acoperite de cremă.

Speranţă, ideal, Paradis

Crăciunul este una dintre cele mai mari sărbători creştine, sărbătoarea naşterii lui Iisus Christos. Dacă Mântuitorul s-a născut sau nu pe 25 decembrie rămâne o chestiune incertă şi este treaba filosofilor, teologilor, astronomilor şi a altor oameni de ştiinţă să precizeze acest lucru. Pentru noi, data respectivă rămâne în primul rând un simbol, încărcat la rândul său de alte simboluri. Unul dintre acestea este fără îndoială Steaua, reprezentând astrul care i-a călăuzit pe cei trei magi la căpătâiul micului Iisus.

Steaua magilor rămâne o noţiune mitologică destul de controversată, uneori considerată ecou al unor mituri mai vechi, alteori pusă în legătură cu venirea cometei escatologice sau chiar cu explozia unei nove, reluată de unele apocrife biblice slavone. Se ştie că unicul text canonic referitor la acest fenomen este Evanghelia lui Matei şi de aceea datele referitoare la el par insuficiente. Indiferent însă de ceea ce ar fi reprezentat ea pe cerul de acum 2000 de ani, chiar dacă fenomenul a fost sumar interpretat atunci, steaua a intrat în tradiţii şi în iconografie cu o imensă încărcătură tainică. Iconarii din Rusia, Ucraina, România, Serbia, Albania detaliază Steaua Magilor în mai multe variante. Victor Kernbach subliniază faptul că toţi aceşti artişti s-au inspirat din apocrife, între timp pierdute, iar reprezentările ei sunt dintre cele mai insolite, totul sugerând o stea „mergătoare" care avea raze foarte lungi şi uneori chiar aripi de vultur.

În tradiţia popoarelor, steaua a simbolizat întotdeauna speranţe, idealuri, încrederea în Cele Sfinte. Pentru lumea creştină steaua reprezintă, de asemenea, Paradisul, seninătatea sufletească dorită de fiecare dintre noi. Poate şi de aceea este prezentă în casele şi în sufletele noastre, în zilele Crăciunului.

În Statele Unite nu poate fi conceput bradul de Crăciun fără a avea în vârf steaua strălucitoare. Onoarea de a o pune revine capului familiei sau celui care s-a remarcat cu ceva deosebit în ultimul timp. Casele americanilor sunt pline de flori în aceste zile, iar dintre flori, cea preferată este „poisettia", adusă din Mexic, şi având şi ea forma unei steluţe roşii. În Alaska se merge „cu steaua" ca şi la noi, din casă în casă.

În Suedia ferestrele caselor şi vitrinele magazinelor sunt, de asemenea, decorate cu stele. Steaua tradiţională este confecţionată din lemn, paie şi hârtie colorată.

În Polonia există un „Festival al Stelei", care se ţine în Ajunul Crăciunului. Cu acest prilej preotul satului sau al diocezei devine „Omul-Stea". El adună copii în jur şi le testează cunoştinţele de religie, răsplătindu-i pe cei sârguincioşi.

În Ungaria se coioplește forma unei stele într-o jumătate de măr, sperându-se că acest ornament neobişnuit va aduce noroc.

Nimic nu evidenţiază încrederea în miracolul Stelei mai bine şi mai frumos decât colindele româneşti şi cântecele de stea.

Steaua din lemn şi hârtie colorată, împodobită uneori cu clopoţei şi chiar, mai nou, cu beculeţe – este purtată de copii care cântă cu glasuri cristaline: „Steaua sus răsare/ Ca o taină mare", slăvind în acest fel minunea cerească, Naşterea Domnului, anunţată de Steaua, ea însăşi o minune, marcând într-un anumit fel începutul erei creştine.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Şi-a incendiat liceul pentru a-şi aprinde o ţigară

Un elev de 17 ani a fost condamnat de un tribunal american să plătească suma de două milioane de dolari pentru că a dat foc liceului din Sacramento, California, unde învăţa. Focul a fost pus într-o încăpere anexă şi s-a extins cu repeziciune în 15 clase şi în sala de teatru a liceului. Cei 2000 de elevi şi personalul liceului au fost din fericire imediat evacuaţi, fără ca flăcările să fi atins pe cineva. Tânărul a încercat pe această cale să declanşeze alarma de incendiu şi să întrerupă orele de curs pentru a ieşi mai repede din clasă, din nevoia acută de a-şi aprinde o ţigară cu marijuana. Vinovatul de cele întâmplate a fost obligat ca după proces să urmeze un program de reabilitare de 4 luni şi să plătească o despăgubire în valoare de două milioane de dolari. Mai precis, părinţii lui, care se aflau în imposibilitatea de a plăti această sumă de bani. O soluţie a existat totuşi. O poliţă de asigurare pentru membrii familiei. Soluţia se află însă în litigiu, întrucât compania de asigurări refuză să suporte plata despăgubirilor, considerând că tânărul a comis o crimă. Noul proces este extrem de complicat şi întreaga familie îşi pune ultima nădejde în abilitatea avocatului lor, de a convinge tribunalul că plata celor două milioane de dolari trebuie suportată de compania de asigurări. *(D.M.)*

Dacă păsările şi animalele ar putea vorbi...

RAŢA CARE FURĂ. Sărmana orătanie, care sfârşeşte (în poezia din copilărie) în gura cţelului hoţ, este de domeniul trecutului. Dar sunt şi raţe care se dedau ele însele la hoţii. Astfel

s-a întâmplat în cea mai importantă piaţă a capitalei statului african Zair, Kinshasa, unde o raţă a îndrăznit să fure şi să mănânce pe loc o prăjitură. Poliţia fost însă neobişnuit de operativă şi a arestat-o imediat pe infractoarea cu fulgi, trimiţând-o apoi în instanţă. Tribunalul care a judecat-o sub acuzaţia de vandalism nu a ţinut seamă de amănuntul că numai foamea o va fi îndemnat la nesăbuita faptă şi a condamnat-o la detenţie pe durată nelimitată, până la revendicarea ei de către stăpânul considerat vinovatul moral pentru infracţiune. Din păcate, acesta nu a apărut şi în cele din urmă pasărea a răposat în spatele gratiilor, dovedind încă o dată că specia sa are acelaşi sfârşit tragic, fie că e victimă, fie că e „făptuitor"...

VACA NU E DELOC NEBUNĂ! Povestea cu vaca nebună a demontat-o o echipă de cercetători britanici care au demonstrat că, dimpotrivă, docila vită e dotată chiar cu inteligenţă. Experimentul derulat la o fermă a avut cumva la bază vechiul principiu al lui Pavlov, vacile urmând să fie hrănite sau nu de fermieri buni sau răi. După puţine zile, încornoratele i-au ţinut minte pe cercetătorii-fermieri răi, care nu voiau să le dea de mâncare şi, drept urmare, au început să-i ocolească. Degeaba aceştia şi-au schimbat hainele între ei ori şi-au pus măşti (!), că vigilenţa junincilor n-a putut fi înşelată, ele trăgând fără ezitare la preferaţii lor. Aşadar, ideea de nebunie oricum se exclude, deşi, dacă ne gândim că cercetătorii şi-au pus măşti precum cea cu chipul lui Einstein sau cu lighioane drăceşti de Halloween, nu mai ştim ce să credem!

AMOR DE CĂŢEL. O pasiune aprigă (mă rog, nu păcătoasă) i-a revoltat la culme pe locuitorii-electori ai unui stat australian, când au constatat că ditamai ministrul transporturilor nu se despărţea de câinele său, transformat într-un fel de anexă a limuzinei de protocol a ministerului pe care, temporar, îl păstorea. Problema cea mai gravă a fost că respectivul patruped nu fusese instruit în unele „subtilităţi" ale protocolului ministerial, ceea ce l-a determinat ca, în contextul anumitor presante necesităţi naturale, să folosească pe post de pom scaunele din spate ale limuzinei. Ceea ce – nu-i aşa? – nici măcar într-un deşert nu poate fi tolerat. Totuşi, poveşti asemănătoare se mai întâmplă şi pe la alte case. *(A.N.P.)*

O tragedie aviatică, OMAGIATĂ CA UN MARE SUCCES

Un filatelist francez, care petrece ore în şir analizând cu lupa cele mai mici detalii de pe timbrele din colecţia personală, a descoperit un fapt incredibil: pe un timbru de 0,46 euro reprezentând un avion Concorde în plin zbor, filatelistul a observat numărul aparatului de zbor; era chiar avionul companiei Air France, care pe 25 iulie 2000 s-a prăbuşit în zona Gonesse, făcând 113 victime.

Timbrul, editat în martie 2001, face parte dintr-o serie de cinci mărci poştale care omagiază cele mai apreciate mijloace de transport ale secolului XX, din punctul de vedere al francezilor. Mini-seria e compusă din automobilul 2CV, Mobylette, pachebotul „La France", TGV (trenul de mare viteză) şi avionul Concorde.

Filatelistul a atras atenţia Poştei franceze asupra gafei comise, iar instituţia cu pricina s-a văzut nevoită să recunoască în mod public că regretă eroarea. Totodată, a mai precizat că fotografia care a stat la baza tipăririi timbrului a fost pusă la dispoziţie chiar de Airbus, firma-constructor, şi că asocierea imaginii avionului cu tragicul accident nu a fost făcută la vremea respectivă. Timbrul a fost editat în şase milioane de exemplare, tiraj aproape în întregime vândut. Reacţia filateliştilor, de obicei foarte exigenţi în privinţa calităţii pieselor pe care le includ în colecţiile personale, a fost dură, în ciuda încercării Poştei de a aplana scandalul şi speculaţiile pe marginea acestei neglijenţe. (A.P.)

Un milion de dolari, DAR DE CRĂCIUN

Jane Frazer din Oklahoma începuse să se creadă o femeie lipsită de noroc. Soţul avusese un accident la fermă şi stătea cu ambele picioare în ghips de mai bine de trei luni. Băiatul cel mare încerca să ţină locul tatălui dar, la numai 14 ani, e greu să faci munca unui bărbat, având şi grija mamei, şi a celor două surori mai mici.

Toţi încercau să mai câştige un ban, ca să nu fie nevoie să ipotecheze ferma. Jane începuse să o ajute la treburi pe vecina lor, doamna Johnson, o văduvă bogată şi destul de generoasă. Aceasta avea o casă încărcată şi trăia într-o permanentă dezordine. Jane îi promisese că îi va „lumina" casa de Crăciun, dar o rugase să încerce să-şi trieze maldărele de scrisori, reclame şi oferte, care erau împrăştiate peste tot în living, facându-i munca imposibilă. Doamna Johnson îi spusese să arunce absolut totul şi, ca să fie mai convingătoare, răsturnase în mijlocul casei un sertar cu scrisori vechi, bune, de asemenea, de aruncat.

Cu toate că era presată de timp, Jane analiză răbdătoare vechile plicuri, desprinzând timbrele. Cinstită, le oferi doamnei Johnson şi aceasta, dându-şi seama că Jane a făcut un lucru foarte bun, îi propuse să mearga împreună în oraş şi să le vândă. Tranzacţia se făcu repede şi femeia obţinu pe ele aproape un milion de dolari. Generoasă ca întotdeauna, ea împărţi suma în mod egal cu Jane.

Era darul ei de Crăciun pentru cea care, din spirit de ordine, o ajutase să nu-şi arunce în vânt lucrurile de preţ. *(I.S.)*

„Crăciun fără nevastă"

În comuna Marssiani din sudul Italiei există un obicei unic în lume, probabil. În preajma Crăciunului, bărbaţii îşi joacă la cărţi nevestele! Jocul, numit „Natale senza moglia" (Crăciun fără nevastă), nu are deloc conotaţiile pe care şi le-ar dori unii soţi, după o anumită vârstă. Practic, nevasta pierzătorului jocului (un fel de tabinet) trebuie să gătească bucatele pentru seara de Crăciun, şi pentru familia celui care a câştigat. În felul acesta, o femeie se odihneşte (dând sfaturi) şi alta munceşte de două ori mai mult. Şi asta în funcţie de norocul şi priceperea la cărţi ale „stăpânului" ei. Evident, acest „Natale senza moglia" se practică între prieteni şi vecini, cu acordul jumătăţilor lor, care speră să nu stea ore în şir la bucătărie, în timp ce bărbaţii se cinstesc din belşug cu Chianti.

Tradiţia are şi cazuri în care situaţia devine de-a dreptul periculoasă pentru protagonişti şi nu numai. Astfel, Dino Bertini a pierdut trei ani la rând la cărţi în faţa vecinului său, Mario Cerni, ultima dată fiind anul trecut. Când a auzit doamna Nona Bertini (56 de ani) ce ispravă a făcut bărbatul său, a luat foc. I-a reproşat pe un ton ce făcea ferestrele să vibreze că a pierdut intenţionat, ca s-o vadă plecată de acasă în vecini şi să robotească dublu, a treia oară. Dino a contrazis-o pe un ton împăciuitor, zicându-i că nu i-au intrat deloc cărţi bune. Dar Nona i-a întors spatele şi s-a dus la familia Cerni, unde, pe aceeaşi tonalitate înţepată, i-a reproşat învingătorului că a trişat. Acesta nici n-a apucat să scoată vreo vorbă, când soţia lui, Daria, s-a repezit la Nona. Şi-a făcut prietena de-o viaţă cu ou şi cu oţet şi a vrut s-o dea afară din casă. Femeile erau gata-gata să se păruiască din cauza soţilor lor, însă Mario a intervenit la timp şi le-a temperat, propunând să se rejoace partida în prezenţa lor...

Scorul era 11 la 11 şi urma jocul decisiv. Dino transpirase şi se ruga în gând să-i vină cărţi potrivite. Lui Mario îi tremurau mâinile şi n-avea curaj să ridice ochii de pe masă... Când să se ajungă la ultima etapă a jocului, se aude un zgomot teribil. Localul tremură brusc din toate încheieturile, oamenii sar îngroziţi de la mesele care se răstoarnă. Ce se întâmplase? Un camion intrase pur şi simplu în peretele de la stradă a pizzeriei şi-l făcuse zob. Noroc că şoferul pusese în cele din urmă frâna. Dino şi Mario se uită încremeniţi la cărţile de joc împrăştiate pe jos. Nevestele lor, aproape leşinate de spaimă, sunt îmbrăţişate şi privesc buimace la maşina care era să le curme viaţa. În această situaţie, nimănui nu-i mai pasă de câştigător. Oamenii care ştiau tărăşenia au spus că-i un semn divin împotriva jocului care crease dihonia. Astfel, cei doi bărbaţi au jurat că nu-şi vor mai juca niciodată nevestele la cărţi. Iar patronul localului refuză de atunci să mai accepte partide de „Natale senza moglia", cu toate că jocul îi sporea numărul de clienţi. Probabil că anul acesta Ajunul Crăciunului va fi cel mai liniştit dintre toate câte s-au desfăşurat la Marssiani. *(P.I.)*

Aerobic pentru Cartea Recordurilor

Ridicând mâinile în aer şi scandând „Suntem puternici, suntem în formă", nu mai puţin de 46.824 de thailandezi, în frunte cu prim-ministrul ţării, au participat la o şedinţă de aerobic gigant într-un parc din Bangkok. Tot acest efort făcut pe o vreme câinoasă a fost depus doar pentru ca încercarea să fie omologată de Cartea Guinness a Recordurilor de anul viitor.

O pasăre mai mult decât precaută

Ţoiul, ţicleanul sau scorţarul – *Sitta europae* – este o pasăre de talie mică ce se remarcă prin măsurile luate pentru securitatea cuibului amenajat în scorbură sau în cuiburile artificiale. Intrarea în scorbura naturală sau în cea artificială este tapisată de ţiclean cu un strat de pământ în grosime de 3-4 cm, care se continuă în interior printr-un tub cu diametrul de 3,5 – 4 cm, ce se răsfrânge pe partea interioară a peretelui. Impresionează cantitatea de pământ – 600-700 g – transportată la cuib şi rezistenţa acestuia la precipitaţii şi sfărâmare. Rămâne o enigmă compoziţia liantului ce asigură „cimentarea" pământului depus.

Efortul păsării în amenajarea intrării cu pământ este considerat ca un act de precauţie în asigurarea securităţii cuibului faţă de răpitori, limitându-le intrarea şi creându-le dificultăţi de mişcare prin tubul format. Tot ca o măsură de precauţie, pământul depus pe pereţi contribuie şi la stabilitatea climaterică din cuib, limitând pierderile de căldură formată în interior, prin temperatură corporală normală, a păsării, de 41-42° C – şi necesară la incubaţia ouălor şi la creşterea puilor, lipsiţi de un penaj de protecţie. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

Săptămâna 20-26 DECEMBRIE

1

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România! **12.00** România 1 şi... strada (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Serial: „Amy" **19.00** Jurnal **20.00** Ploaia de stele **22.10** Serial: „Criminaliştii" **23.30** Film: „Intrusa" (coprod., 1999). Cu: Nastassja Kinski.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Aventuri cu Lilipufi **11.00** Debut 50 Plus **13.15** Istorie polemică **14.20** Mulţumesc! **16.00** Poveste fără sfârşit **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Jurnal **20.00** Surprize, surprize **23.15** Film: „Omul care plânge" (coprod., 2000). Cu: Johnny Depp.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **10.00** Tip-top, minitop **11.00** Viaţa satului **12.00** Tezaur folcloric **13.00** Ultima ediţie **14.20** Siesta şi fiesta **16.20** Deştept şi bogat **17.20** Bravo, bravissimo! **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Puterea iubirii" (SUA, 1999). Cu: Diane Keaton, Julliette Lewis **23.20** Festivalul Libertăţii **4.30** Spectacolul lumii.

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! **9.00** Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" (ep.1) **14.30** Spectacolul lumii (r) **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Gala fotbalului românesc **19.00** Jurnal **20.00** Iartă-mă! **21.00** Serial: „Om bogat, om sărac" **22.00** Calea de mijloc **23.30** Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! **9.30** Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.00** Veseleşte-te, Domn bun! **18.00** Gala Premiilor Comitetului Olimpic Român 2002 **18.30** Flori dalbe **19.00** Jurnal **20.00** Concertul de Crăciun de la Vatican **22.00** Seara Sfântă de Ajun **0.25** Film: „Anotimpul miracolelor" (SUA, 1999) **2.50** Film: „Băiatul care l-a salvat pe Moş Crăciun" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.00 Repere sacre: Hristos s-a născut, slăviţi-l! **11.30** Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" **12.00** Tezaur folcloric **13.00** Repere sacre. Ediţie specială **14.15** Şcoala de Moşi Crăciuni **16.30** „Vis". Marking Of **17.00** Retrospectiva sportivă a anului **18.00** Reclame cu colinde **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Pretty Woman" (SUA, 1990). Cu: Julia Roberts **23.25** Uriah Heep în România **3.00** Film: „Cine este Moş Crăciun?" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Film: „Miracolul" (SUA, 1985) **8.40** Desene animate **9.10** Serial: „Năzdrăvăniile fraţilor Kratt" **10.15** Regatul animalelor în universul Disney **11.00** Film: „Annie" (SUA, 1999) **12.40** O vedetă populară **14.15** Desene animate **14.45** Film: „De Crăciun sunt acasă" (SUA, 1998) **17.30** Domnuleţ şi Domn din Cer **18.30** Documentar **19.00** Jurnal **20.00** Seara bună! **22.00** Concert aniversar Phoenix **23.15** Film: „Nevasta pastorului" (SUA, 1996). Cu: Denzel Washington, Whitney Houston **2.30** Film: „Şofer de taxi în Chicago" (SUA, 1998). Cu: Gillian Anderson, Julianne Moore **4.05** Film: „Dorinţa" (SUA, 1997).

JULIA ROBERTS
ROMÂNIA 1, miercuri, 20.00

acasă

VINERI 6.00–13.20 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **22.00** Serial: „Clona" **23.15** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" **9.30** Serial: „Rază de lumină" **10.20** Serial: „Prima dragoste" **13.10** Serial: „Amor latino" **14.00** Club 700 **16.00** Serial: „Iubire fără de păcat" **17.30** Dădaca **18.00** Serial: „Arabella" **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Maddie şi David" **0.00** Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 9.45 Serial: „Rază de lumină" **10.30** Serial: „Prima dragoste" **13.15** Promotor **14.15** Film: „Viaţa e minunată" (SUA, 1946). Cu: James Stewart **17.00** Dana de pică **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Singură şi disponibilă".

LUNI 6.00 – 13.20 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie – ediţie specială **22.00** Serial: „Clona" **23.15** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.20 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.30** Film: „Un altfel de Moş Crăciun" (SUA, 1996) **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** Prăjituri cu cântec – ediţie specială **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Dragoste şi putere" **0.00** Muzică de Crăciun de la Vatican.

MIERCURI 6.00 – 11.00 Reluări **12.00** Desene animate **13.45** Special: Frank Sinatra **14.30** Film: „Un argentinian la New York" (Argentina, 1998). Cu: Natalia Oreiro **16.00** Special: pur şi simplu Thalia **17.00** Special: Luis Miguel (I) **18.00** Premiile TV y Novelas 2002 (I) **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Film: „Un Crăciun de neuitat" (SUA, 1989) **22.00** Miss Venezuela 2002 (I) **23.45** Concert Tina Turner **1.15** Muzică de Crăciun de la Vatican.

JOI 8.45 Desene animate **14.30** Film: „Tata e idolul meu" (Argentina, 2000) **16.00** Special: Placido Domingo **17.00** Special: Luis Miguel (II) **18.00** Premiile TV y Novelas 2002 (II) **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Film: „Panteleon şi vizitatoarele" **22.00** Miss Venezuela 2002 (II) **0.45** Muzică de Crăciun de la Vatican.

KELLY PRESTON
PRO TV miercuri, 22.00

GILLIAN ANDERSON
ROMÂNIA 1 joi, 2.30

RITA HAYWORTH
ANTENA 1, vineri, 13.15

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Film: „Alcatraz – Insula morţii II" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.30** Film: „Spionul Dandana" (SUA, 1996). Cu: Leslie Nielsen **23.00** Serial: „Totul despre sex" **23.45** Film: „Două fete şi un băiat" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **11.00** Serial: „Scorpionul negru" **12.15** Promotor **13.00** Serial: „Cybill" **13.30** Film: „Klondike – Câmpiile cu aur" (SUA, 1980) **16.00** Film: „Legenda războinicului" (SUA, 1996). Cu: Chuck Norris **17.45** Serial: „Smallville" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Twister" (SUA, 1996). Cu: Helen Hunt **22.45** Film: „Eyes Wide Shut" (SUA, 1999). Cu: Tom Cruise, Nicole Kidman, Sydney Pollack.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate **11.00** Serial: „Scorpionul negru" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Cybill" **13.30** Serial: „Susan" **14.00** Bucătăria lui Radu **15.00** Prot Tv Magazin **17.00** Film: „Incredibilele aventuri ale ursuleţului Panda" (SUA, 1995) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **21.15** Film: „Filantropica" (România, 2001) **23.45** Film: „Proscrişii" (SUA, 1986). Cu: Demi Moore.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **12.00** Film (r) **14.00** Film: „Comoara ascunsă" (SUA, 1999) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Una din două" (Franţa, 1998). Cu: Jean-Paul Belmondo, Alain Delon, Vanessa Paradis **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Serial: „Alias" **0.30** Serial: „Asta-i televiziunea!" **1.30** Film: „Oameni obişnuiţi" (SUA, 1980). Regia: Robert Redford.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** Serial: „Cybill" **13.30** Serial: „Susan" **14.00** Film: „Print pentru o zi" (SUA, 1995) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.00** Teo **18.00** Dăruieşti şi câştigi & Moş Crăciun există! **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Mr. Bean – o comedie dezastru" (M. Britanie, 1997). Cu: Rowan Atkinson **22.00** Film: „Dennis, pericol public" (SUA, 1993). Cu: Walter Matthau **0.30** Film: „Îndrăgostit cerebral" (SUA, 1983). Cu: Steven Martin, Cathleen Turner **2.30** Concert: Crăciun la Vatican.

MIERCURI 7.00 Desene animate **9.00** Film: „Muppet – Colindă de Crăciun" (SUA, 1992). Cu: Michael Caine **10.45** Film: „Stăpânul cărţilor" (SUA, 1994). Cu: Macaulay Culkin **12.00** Documentar **15.15** Film: „Drumul spre casa bunicii" (US, 1992) **17.15** Film: „Secretul Crăciunului" (SUA, 2000) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Oră de vârf" (SUA, 1998). Cu: Jackie Chan **22.00** Film: „Jack Frost" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton, Kelly Preston **0.00** Film: „Noroc criminal" (SUA, 1986). Cu: Danny De Vito **2.00** Film: „Călător în timp" (coprod., 1993). Cu: Robin Williams.

JOI 8.00 Desene animate **10.15** Concert Colegiul Pro **11.00** Film: „Poveste fără sfârşit II" (coprod., 1990) **15.00** Film: „Cine este Moş Crăciun?" (SUA, 2000) **17.00** Film: „Moş Crăciun cu muşchi" (SUA, 1996). Cu: Hulk Hogan **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Stai, că trage mama!" (SUA, 1992). Cu: Sylvester Stallone **22.00** Making Of „Garcea şi oltenii" **23.00** Concert: Ştefan Bănică Jr. **1.15** Film: „Cavaleri de onoare" (SUA, 1997). Cu: Drew Barrymore.

prima

VINERI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Super Banc Show **22.30** Focus Plus **23.15** Eveniment special **0.45** Uik-end.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **11.00** Sport Magazin **14.30** Serial: „ED" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Mutant X" **20.00** Film: „Greu de ucis" (SUA, 1988). Cu: Bruce Willis **22.00** Serial: „24 de ore" **23.00** Film: „Moartea şi impozitele" (SUA, 1964). Cu: Shirley MacLaine **0.45** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **7.30** Desene animate **10.00** Top 10 **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambianţa **16.00** Cronica cârcotaşilor (r) **18.00** Focus **19.00** Apel de urgenţă **20.00** Film: „Greu de ucis II" (SUA, 1990). Cu: Bruce Willis **22.00** Film: „BD la munte şi la mare" (România, 1971).

LUNI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Greu de ucis III – răzbunare infernală" (SUA, 1995). Cu: Bruce Willis **22.30** Focus Plus **23.15** Film: „Goana după cadou" (SUA, 1996). Cu: Arnold Schwarzenegger.

MARŢI 8.00 Desene animate **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Film: „Jucării" (SUA, 1992) **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Dna Doubtfire, tăticul nostru trăznit" (SUA, 1993). Cu: Robin Williams **22.30** Film: „Singur acasă" (SUA, 1990). Cu: Macaulay Culkin.

MIERCURI 8.00 Desene animate **9.30** Film: „Călătorie prin oglindă" (M. Britanie, 1998) **11.30** Special pentru copii **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Film: „Dorinţa de Crăciun" (SUA, 1991) **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Cronica cârcotaşilor – ediţie specială **22.30** Film: „Singur acasă 2" (SUA, 1992). Cu: Macaulay Culkin **0.15** Film: „O noapte specială" (SUA, 1999). Cu: Julie Andrews.

JOI 8.00 Desene animate **11.30** Film: „O iubire ca-n poveşti" (SUA, 1998). Cu: Drew Barrymore, Anjelica Houston **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Film: „Oglinda magică" (SUA, 1996) **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Reuniunea de clasă **22.30** Film: „Singur acasă 3" (SUA, 1998) **0.15** Film: „Provocarea" (SUA, 1984). Cu: Sylvester Stallone, Dolly Parton.

2 TVR

VINERI 7.05 Desene animate **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Dimineţile unui bărbat cuminte **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **17.00** Serial: „Zona crepusculară" **19.10** Serial: „Familia şi legea" **20.30** Documentar **21.10** D'ale lu'Mitică **22.15** Film: „O întâlnire" (Franţa, 1985). Cu: Juliette Binoche **0.05** Film: „Pasiune şi prejudecată" (SUA, 2001).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **9.05** Arta apărării **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Mărul lui Newton" **12.50** Zestrea românilor **13.25** Planeta singuratică **14.15** Bărbaţi, la cratiţă! **16.00** Atlas **17.05** Serial: „Bonanza" **18.10** Serial: „Tabăra din Alpi" **18.45** Serial: „În înaltul cerului" **19.35** Serial: „Un bărbat de succes" **20.10** Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" (ultimul ep.) **21.05** Film: „Arborele genealogic" (partea a IV-a) **0.35** Film: „O întâlnire" (Franţa, 1985).

DUMINICĂ 8.40 Tradiţii **9.15** Croinici votive **10.40** Desene animate **11.05** Prietenii lui Piticot **11.50** Serial: „Mărul lui Newton" **13.30** Medalion **14.05** Gala Superlative Vip **15.45** Timpul trecut **16.40** Floarea din Grădină (etapa I) **18.10** Serial: „Tabăra din Alpi" **18.45** Serial: „În înaltul cerului" **19.35** Serial: „Un bărbat de succes" **20.05** Serial: „În faţa instanţei" (ep.1) **21.10** Film: „Căminul ideal" (Canada) **22.45** Film: „Balanţa" (România, 1992).

LUNI 7.00 Itinerare spirituale **7.40** Cât doi ani de vacanţă **11.00** Dăruind, vei dobândi **14.00** Cât doi ani de vacanţă **15.00** Festivalul „AOI" secretele bucătăriei japoneze **16.00** Veni, video, vici! **17.40** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.15** Charlie Chaplin **20.00** Serial: „Familia şi legea" **20.50** Sport plus – ediţie specială **22.00** Serial: „Locuinţă pentru doi" **22.30** Teatru: „Vacanţă de Crăciun".

MARŢI 7.00 Itinerare spirituale **7.40** Cât doi ani de vacanţă **11.00** Dăruind, vei dobândi **11.50** Toţi, împreună - ediţie specială **14.00** Cât doi ani de vacanţă **15.30** Tradiţii **16.00** Magie – Lance Burton **17.40** Gala muzicii uşioare **20.00** Film: „Două mame de Crăciun" (Franţa, 1997) **22.00** Serial: „Locuinţă pentru doi" **22.30** Deschide uşa creştine **23.45** Ferestre spre cer.

MIERCURI 7.00 Itinerare spirituale **7.40** Cât doi ani de vacanţă **11.00** Dăruind, vei dobândi **11.45** Concertul celor trei tenori - Viena **14.00** Cât doi ani de vacanţă **15.00** Televiziunea, dragostea mea! **17.40** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.15** Serial: „Un bărbat de succes" **18.50** Am pornit să colindăm **20.00** Film: „E Crăciun" (SUA, 1998) **22.00** Concert – Suflet de copil **0.10** Concert – Smash Hits.

JOI 7.00 Itinerare spirituale **7.40** Cât doi ani de vacanţă **11.00** Dăruind, vei dobândi **11.45** Tradiţii **14.00** Cât doi ani de vacanţă **15.00** Crăciuniţele **15.50** Magie – Lance Burton **17.40** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.15** Serial: „Un bărbat de succes" **19.00** Circ **20.05** Film: „Totul merge bine de Crăciun" (Franţa, 2001) **23.00** Film: „Taxiul de Crăciun" (SUA, 1991).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **13.15** Film: „Drumul spre Cordura" (SUA, 1959). Cu: Gary Cooper, Rita Hayworth **16.00** Serial: „Pasiune obsesivă" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Tăcerea mieilor" (SUA, 1991). Cu: Jodie Foster, Anthony Hopkins **22.30** Film: „Robocop 2" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins **10.00** Casa de piatră **11.30** Medicul de gardă **12.30** Cursa Eco-Challenge **13.30** Film: „Imperiul Regelui Maimuţă" (SUA, 2001, partea I) **15.30** Serial: „Cei şapte magnifici" **16.30** Film: „Aparenţe înşelătoare" (SUA, 1999) **18.30** Kulinoriada **19.00** Observator **20.00** Divertis Parc **21.00** Film: „Un alibi perfect" (SUA, 1998). Cu: Luke Perry **23.00** Film: „Johnny Skidmarks" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 9.00 Divertis Parc (r) **10.00** Desene animate **11.30** România mea **12.30** Serial: „Misiune imposibilă" **13.30** Film: „Imperiul Regelui Maimuţă" (ultima parte) **15.20** Serial: „Podul de pe râul Kwai" (coprod., 1957) **19.00** Observator **19.55** Batem palma **23.00** Serial: „Stargate: SG1".

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Batem palma (r) **14.00** Film: „Coincidenţă fericită" (SUA, 1998) **16.00** Serial: „Pasiune obsesivă" (ultima parte) **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Moş Crăciun cu muşchi" (SUA, 1996). Cu: Hulk Hogan **22.30** Film: „Despărţirea" (SUA, 1998). Cu: Bridget Fonda **0.30** Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Film: „Aladin" (SUA, 1986). Cu: Bud Spencer **14.00** Film: „Cadouri de Crăciun" (SUA, 1997) **16.00** Serial: „Femeile clanului Kennedy" (ep.1) **17.00** Kulinoriada – ediţie specială **17.30** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Film: „Nopţi albe în Seattle" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks, Meg Ryan **0.30** Montserrat Caballe şi Montserrat Marti în Concert de Crăciun **2.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare – ediţie specială **10.00** Desene animate **13.00** Film: „Buddy" (SUA, 1997) **14.30** Film: „A Diva's Christmas Carol" (SUA, 2000). Cu: Vanessa Williams **16.10** Serial: „Femeile clanului Kennedy" **17.00** Kulinoriada – ediţie specială **17.30** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Canal TV – Ediţie specială **21.00** Cacealmaua – Ediţie specială **22.30** Echipa Fantastică în familie **0.30** Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Desene animate **12.00** Echipa Fantastică în familie (r) **14.00** Film: „A fost odată un Crăciun" (Canada, 2000) **16.00** Serial: „Femeile clanului Kennedy" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Pariul" (SUA, 1983) **22.30** World Music Awards 2002 **0.30** Serial: „Dilemele vârstei".

HULK HOGAN
ANTENA 1, luni, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

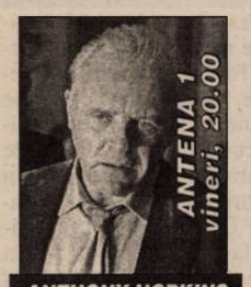

ANTHONY HOPKINS
ANTENA 1 vineri, 20.00

ALAIN DELON
PRO TV luni, 20.00

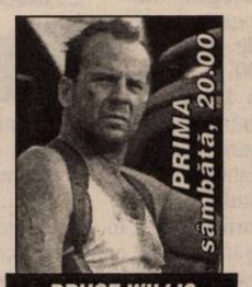

BRUCE WILLIS
PRIMA sâmbătă, 20.00

ROWAN ATKINSON
PRO TV marţi, 20.00

VINERI 8.05 Serial pentru copii **11.00** Documentar (r) **13.00** Chestiunea zilei **13.30** Alo! Florin! (r) **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo! Florin!.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri **12.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" (r) **17.00** Cântece populare **18.30** Cutia muzicală **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Tot mai tânăr" (SUA, 1993) **21.45** Serial: „Agent 22 – Nebunul" (ep.1) **22.40** Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Serial **10.30** Vetical **12.10** Cântăreţii străzii **12.40** Secretele succesului **13.30** Auto Moto Sport **14.00** Serial: „Aventurile ştiinţei" **14.30** Cântece populare **17.00** The Best of Alo, Florin! **17.30** Jurnal european **18.00** Caleidoscopul artelor **18.30** 7 zile în lume **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Alege-mă!" (SUA, 1984) **22.00** Loto. Pariul Trio.

LUNI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!.

MARŢI 8.00 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!.

MIERCURI 8.00 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!.

JOI 8.00 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin! **23.30** Loto. Pariul Trio.

Mitul blondelor în cinematografie

Peste un secol de cinema, nici un titlu de film nu a fost dedicat brunetelor. În schimb, zeci de filme şi-au formulat titlurile în genul celebrei creaţii având-o ca protagonistă pe Marilyn Monroe – *Domnii preferă blondele*. Filme de duzină sau chiar de primă mână n-au ezitat să folosească până la saturaţie cuvântul blondă – *În pielea unei blonde*, *Eu şi blonda*, *O adevărată blondă*, *Răzbunarea blondei*... şi nu-i de mirare, de vreme ce şi scriitorii, muzicienii, pictorii au evocat blondele în operele lor. Specialiştii în marketing au apelat tot la blonde pentru a cuceri piaţa mondială; pe seama păpuşii Barbie, cu părul ei blond şi mătăsos, s-a construit un imperiu, iar domeniul cosmeticii a inventat cele mai neaşteptate produse, exclusiv pentru blonde. Şi tot blondele i-au inspirat la nesfârşit şi pe creatorii de glume şi bancuri maliţioase...

De unde vine fascinaţia?

Cu buclele lor oxigenate, blondele amintesc de basmele care au legănat copilăria fiecărui muritor de rând, basme cu zâne învăluite în aură de mister şi înzestrate cu puteri supranaturale. Dar tot blondele sunt femeile care stârnesc compasiunea pentru aerul lor fragil şi neajutorat. Şi tot ele sunt cele care irită pentru că în mod evident ştiu să profite de puterea lor de seducţie, datorată imaginii. Cu alte cuvinte, un personaj generos, în special din punct de vedere cinematografic. Aşa se face că o veritabilă mitologie a blondei s-a dezvoltat de-a lungul unui secol de cinema, marcat de această invenţie genial de profitabilă. S-au creat câteva stereotipii puse pe seama personalităţii blondei, s-a alcătuit un fel de portret-robot, după care s-au fabricat în serie staruri cu părul platinat. Excepţie a făcut epoca filmului mut.

La început, „blondele" erau brunete

În anii filmului mut, bruneta era cea înzestrată cu trăsăturile care mai târziu aveau să devină apanajul blondelor. Femeile cu părul ca de carbon erau cele care întruchipau vampa, seducătoarea, devoratoarea, în timp ce actriţele „decolorate" jucau personajul cuminte. „Blondele" cu părul negru se numeau pe atunci Theda Bara în rolul Cleopatrei cu priviri de smoală, Gloria Swanson, mondena acoperită din cap până în picioare cu bijuterii grele, sau Louis Brooks, cea mai „rea" dintre toate. În contrapondere, actriţele cu părul blond erau asociate cu tinerele la locul lor. Erau în vogă Mary Pickford supranumită „mica logodnică a Americii" sau Mae Murray, căreia i se mai spunea şi „fata cu buzele umflate de muşcături de ţânţari"... Un fel de străbunică a Pamelei Anderson de azi, singura diferenţă fiind legată de faptul că Mae Murray juca în filmele unui cineast de geniu, Erich von Stroheim.

Revolta platinatelor

În preajma anilor 30, blondele cuminţi, suave, ingenue, înşelate de soţii lor care cădeau în mrejele „blondelor-brunete", sau plictisite de amanţii bătrâni care le tratau ca pe nişte obiecte personale, au cerut un alt statut. Dar, cum nimeni nu voia să le asculte, şi-au luat de la sine curajul de a-şi exprima personalitatea reală. Ajutate însă de cineaştii dispuşi să spargă tiparele de până atunci. Bunăoară, sub bagheta regizorului Josepf von Sternberg, Marlene Dietrich a asociat în filmul *Viciul blond* (1932) imaginea unui înger cu bucle platinate, cu cea a unei femei provocatoare. Cel mai mare scandal l-a produs însă atunci când, în filmul *Maroc* (1930), a apărut într-un costum bărbătesc, în ipostază de androgin şi a sărutat o femeie pe gură. Oroare pentru morala de-atunci! Actriţele cu părul blond din anii 30 aspirau să se poarte... ca blondele, aşa că Jean Harlow joacă roluri senzuale, în timp ce Mae West calcă toate convenţiile şi, în viaţa personală, îşi asumă reputaţia de metresă, exprimându-şi sexualitatea după bunul ei plac.

Frumoasa fără creier

Problema era că, în ciuda faptului că în jurul blondelor bărbaţii roiau ca albinele la stup, platitudinile rostite de vedetele cu păr... platinat întreceau orice imaginaţie. Printre coordonatele care defineau personalitatea blondelor nu fusese inclus şi aerul intelectual. La un moment dat, această contradicţie devine de-a dreptul stânjenitoare. Betty Grable, o minionă platinată, cu picioare lungi şi fuselate, stăpâneşte la perfecţie arta ocheadelor, ştie cum să stârnească fantezii erotice, e mândră că fotografia ei încălzeşte inima soldaţilor care luptă în cel de-al doilea război mondial, dar când trebuie să-şi spună replicile în film, dificultăţile capătă dimensiunile unei catastrofe. Marilyn Monroe provoacă la rândul său seisme. Senzualitatea debordantă n-o ajută nici să-şi înveţe cu uşurinţă rolurile, nici să fie convingătoare când vorbeşte. Chiar dacă numele ei s-a transformat în legendă, chiar dacă era „o actriţă" mult mai dotată decât altele din generaţia sa, ea rămâne prototipul blondelor „cu creierul extirpat". O anecdotă pusă pe seama ei spune că în timp ce se turna *Domnii preferă blondele*, Marilyn a constatat că partenera ei din film, bruneta Jane Russell, beneficia de o cabină mai spaţioasă. Marilyn s-a simţit profund ofensată şi s-a plâns producătorilor invocând următorul argument: „titlul filmului este *Domnii preferă blondele*, iar aici blonda sunt eu".

Blondă, sinonim cu actriţă

Dincolo de orice poveşti cu „perle" ale blondelor, cert este că fie cu părul platinat, fie vopsit ca pana corbului, atât actriţele din Statele Unite, cât şi cele din Europa, au avut multe dificultăţi în a le fi recunoscut şi talentul (atunci când exista!), nu doar frumuseţea. În Franţa, povara pletelor oxigenate a fost purtată de Brigitte Bardot, un fel de păpuşă... modernă la acea vreme. Italia se lăuda pe atunci cu brunetele Sophia Loren şi Gina Lollobrigida, niciodată totuşi distribuite în vreun rol de intelectuală. În America, Ava Gardner, Elizabeth Taylor (brunete) sau Doris Day (blondă) au avut parte de acelaşi tratament.

Să fi fost anii 50 sub semnul unui misoginism universal?, se întreabă unii critici. Posibil, răspund tot ei. Şi totuşi, în uzina de vise a existat un cineast care a diluat această atitudine faţă de actriţele frumoase. E vorba de Alfred Hitchcock. El este bărbatul care fantazează ca nimeni altul când e vorba de blonde. Dar, după cum spunea chiar el, imaginaţia sa nu e stimulată de „acele blonde care îşi poartă sexualitatea afişată pe frunte", ca Marilyn de exemplu. Trucul său este blonda misterioasă, cu faţa ascunsă de ochelari de soare închişi la culoare, cu taioare impecabile, cu un aer uşor sever, care te lasă să ghiceşti focul de sub gheaţă. Ca Grace Kelly din *În spatele ferestrei* sau Kim Novak din *Vertigo*. Pentru Hitchcock, blonda rămâne un simbol al seducţiei, dar înnobilată de eleganţă şi de rafinament.

Răzbunarea umilinţelor

Anii 60-70 aveau să pună capăt definitiv stereotipului legat de blonde. O dată cu mişcarea de eliberare sexuală şi cu cea feministă, adio bucle perfecte, adio priviri abil filtrate printre gene şi mers unduit. Acum, pletele lungi, cu eşarfe şi flori prinse în ele, flutură libere în vânt, indiferent de culoare. Ce-i drept, blondul care sugerează părul decolorat natural de soarele de la malul mării, îndepărtându-se astfel de varianta platinată hollywood-iană, este în vârful topului, dar nu bătut în cuie. Ba chiar la modă sunt perucile care dau oricui posibilitatea să fie dimineaţa blondă, la prânz roşcată iar seara brunetă. Actriţele nu mai au nici o reţinere în a-şi schimba look-ul, mergând de la o extremă la alta. Blonda Jane Fonda se transformă într-o brunetă dinamică pentru a interpreta rolul avangardist din filmul lui Roger Vadim – *Barbarella* – şi apoi pe cel al prostituatei din creaţia lui Alan J. Pakula – *Klute*, încununat cu un Oscar. Spre deosebire de Jane Fonda, Faye Dunaway rămâne mereu cu părul bălai, dar asta n-o împiedică să intre în pielea unei spărgătoare memorabile, în *Bonnie & Clyde*.

Din când în când, nostalgia „epocii de aur" de la Hollywood reînvie şi cineaştii tineri, cu idei novatoare de altfel, fac loc în creaţiile lor glamour-ului de odinioară. Bunăoară, prin intermediul actriţei Michelle Pfeiffer, Brian De Palma aduce în *Scarface* un omagiu muzelor care îl inspiraseră pe marele Hitchcock, idolul său.

O „culoare" nouă – propria personalitate

Cinematografia ultimelor două decenii este în mod evident dominată tot de blonde: Kathleen Turner, Sharon Stone, Kim Bassinger, Jodie Foster, Meg Ryan, Uma Thurman, Drew Barrymore, Patricia Arquette, Gwyneth Paltrow, Cameron Diaz, Renee Zelleger... Starurile cu părul roşcat (Julia Roberts, Nicole Kidman) sau negru (Demi Moore, Catherine-Zeta Jones, Winona Ryder, Salma Hayek) sunt mai puţin numeroase. Dar culoarea părului nu mai reprezintă la ora actuală criteriul principal în definirea unui rol. Lui Demi Moore nu i-au trebuit plete blonde ca să joace în *Striptease*, nici lui Nicole Kidman pentru *Moulin Rouge*. După cum nici Jodie Foster n-a fost vopsită în culori închise pentru a-şi asuma rolul superspecialistei în descifrarea mecanismului mental al psihopatului Hannibal Lecter din *Tăcerea mieilor*. În *Erin Brocovich*, Julia Roberts s-a transformat în blondă, a purtat haine ultra-provocatoare, a folosit un limbaj direct şi uneori obscen, deşi rolul ei era cel al unei femei care luptă pentru salvarea unei comunităţi de la moartea prin intoxicarea cu apă contaminată. Cinica Sharon Stone a lăsat în *Instinct primar* să se vadă când s-a aşezat picior peste picior că nu purta lenjerie intimă, dar asta nu i-a împiedicat pe mai-marii de la Hollywood să recunoască faptul că actriţa blondă are un coeficient de inteligenţă cu mult peste medie.

Vechile şabloane au fost aşadar pulverizate. Indiferent de culoarea părului, starurile de azi sunt construite după criteriul propriei personalităţi. Li se caută şi li se impune un stil propriu. Senzualitatea de budoar de odinioară a fost înlocuită cu feminitatea sexy, dinamică, explozivă. „Blondele" din filmele contemporane nu mai sunt doar obiecte sexuale, ele au mereu un cuvânt de spus în relaţia de cuplu, de familie, în societate sau în politică.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

BIODANSUL

arta mişcării pentru sănătate

Cum credeţi că v-aţi simţi, dacă o zi întreagă aţi petrece-o alergând, dansând, sărind, strigând, agitându-vă în toate părţile? Probabil veţi răspunde că aţi fi epuizaţi, storşi de energie, deşi la fel de bine s-ar putea să vă simţiţi – dimpotrivă – proaspeţi, regeneraţi. Secretul ar consta în a şti cum anume să efectuaţi mişcările menţionate mai sus, astfel încât ele să vă reconforteze.

Persoanele specializate în arta mişcării terapeutice numesc acest remediu *biodans*; aşadar, „dansul vieţii". Exerciţiile care îl compun sunt concepute în primul rând pentru a elimina blocajele şi pentru a face ca energia să circule în corpul fizic şi nu numai. Terapeuţii trebuie să fie însă şi buni psihologi, pentru a-i determina pe pacienţi să fie activi, să-şi abandoneze inerţia, în favoarea mişcării.

În timpul unui tratament sau în contextul unei transformări personale, apare tendinţa de a „cerebraliza", de interiorizare a subiectului şi deci de a rămâne imobil. La un moment dat, devine necesară includerea corpului, a mişcării, a acţiunii, în dimensiunile psihologice şi spirituale.

Biodansul („biodanza", în denumirea originară) a apărut – unde altundeva? – pe continentul sud-american, în Chile, conceput de psihologul şi antropologul Rolando Toro de Araneda, în anul 1964. Este semnificativ amănuntul că acesta s-a inspirat în bună parte din dansurile primitive şi din fenomenele de transă, pentru a-şi dezvolta metoda, pusă în practică, într-o primă etapă, în spitale de psihiatrie, sub numele de *psihodans*. Ulterior, detaşându-se de contextul medical, el a realizat treptat un sistem, biodansul, având drept scop dezvoltarea personală şi socială, pornindu-se de la elementele referitoare la sănătatea şi la potenţialul individului. Originalitatea insolitei tehnici o constituie lucrul pentru stimularea părţilor sănătoase ale organismului, cu prioritate faţă de tratarea patologiilor.

În biodans, potenţialul uman se explică trecând prin canale numite *vivencias*, în număr de cinci: vitalitatea, afectivitatea, sexualitatea, creativitatea şi transcendenţa. Prin urmare, fiecare exerciţiu de biodans vizează deschiderea şi dezvoltarea acestor canale de expresie, prin intermediul dansului, al muzicii, al cântecului şi al comunicării non-verbale în grup. Acest remediu încearcă să creeze un alt fel de sensibilitate faţă de viaţă, pe care subiectul (care nu este neapărat ceea ce înţelegem prin pacient, adică bolnav) să o primească mai degrabă prin simţuri, decât prin solicitarea mentalului.

Un exemplu poate fi mai edificator, el venind din partea unui terapeut care practică biodansul şi se referă la o serie de şedinţe în cursul cărora s-a urmărit dezvoltarea în mod special a canalului afectivităţii. Lucrul asupra acestui canal este legat de identitatea subiectului, de încrederea în sine şi de respectul pentru sine. Graţie acestor exerciţii, participanţii devin capabili să accepte realitatea a ceea ce sunt ei şi apoi să accepte privirea celorlalţi. Mai concret, ei încearcă să-şi definească teritoriul de existenţă şi să se mişte în cadrul acestuia cu ochii închişi, întărindu-şi totodată „rădăcinile", contactul cu solul. Următoarea etapă constă în începerea lărgirii acestui teritoriu, în explorarea spaţiului înconjurător. Faptul de a ţine ochii închişi obligă la căutarea unei siguranţe, a unor repere în interiorul propriei fiinţe, la a se stabili între coordonate cât mai exacte. Odată atins acest echilibru şi mişcările au devenit încărcate de supleţe, fluide, începe lucrul cu partenerul. În doi, apoi în grup, exerciţiile capătă rotunjime, în cadrul lor fiecare „îmblânzind" privirile celuilalt şi învăţând să se mişte printre cei din jur în deplină siguranţă şi cu încredere. Aşadar, dansul nu mai trebuie considerat doar un element distractiv, deconectant, ci realmente o artă a mişcării pentru sănătate.

Leacuri din vechime

VRABIA DE CRĂCIUN. Pentru că omul a văzut întotdeauna cum unele animale dovedesc calităţi superioare celor cu care el a fost înzestrat, şi-a dorit să primească şi el însuşiri asemănătoare. Un ritual de dobândire simbolică a unor asemenea daruri se desfăşoară în prima zi de Crăciun sau de Paşti (zile cu funcţii speciale, când se deschid căi de comunicare între lumi). Atunci, se zice că e bine să mănânci, înainte de bucatele tradiţionale, peşte sau pasăre, „ca să fii uşor ca pasărea şi vioi ca peştele". Sau – se mai spune – „cine mănâncă în ziua de Crăciun carne de vrabie, acela e uşor la muncă, vara, ca vrabia".

PIETRE DE SÂNGERARE. Ceea ce azi se cheamă cristaloterapie se practică de mii de ani. Hematita şi sardonixul aveau odinioară mare reputaţie, pentru oprirea scurgerilor de sânge. Despre sardonix, există şi o observaţie foarte interesantă în Pravila lui Matei Basarab: *„Sardion,* căria-i zic «vaviloneană», iaste o piatră de-i iaste firea *ca focul* şi *ca sângele...* şi iaste luminoasă şi are puterea dohtorească de vindecă, care iaste de treabă dohtorilor la umflături şi la rane carele se fac de fier, ungând cu dânsa ranele şi umflăturile".

LĂCUSTA ŞI... POPA. Lipsa poftei de mâncare însoţeşte numeroase boli, adică perioade nefaste, când organismul are nevoie mai mult ca oricând să fie hrănit. Pentru remedierea problemei, i se indica bolnavului să-şi înconjoare gâtul cu o lăcustă, insectă cunoscută pentru voracitatea ei, şi să zică: „Lăcustă, dă-mi pofta ta, pofta popii, a preotesei, a diacului, a diacesei!" Şi în popor se spune că, negreşit, persoana respectivă căpăta o poftă de mâncare cu adevărat nestăpânită.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Natural 100%

Pledoarie pentru obiceiuri „uitate"

Ca în oricare alt domeniu, există, şi printre cei ce se ocupă activ de remedierea şi menţinerea sănătăţii semenilor, oameni „uitaţi". Ne vom referi în cele ce urmează la realizările domnului *Constantin Pricop,* din Braşov, pensionar în vârstă de 73 de ani, care a avut amabilitatea să ne ofere câteva informaţii în acest sens. Vă vom prezenta succint invenţii brevetate ale d-lui Pricop, cu o carte de vizită ce nu are nevoie de comentarii suplimentare, întrucât calităţile produselor au fost testate şi confirmate, ca având multiple efecte în menţinerea sănătăţii organismului uman. Menţionăm în mod deosebit că acest material nu reprezintă (nu are cum!) ceea ce se numeşte publicitate mascată, întrucât produsele respective pur şi simplu nu se fabrică. Se fabrică, în schimb, sucuri colorate sintetic, îndulcite cu chimicale şi conţinând arome „identic naturale". Or, invenţiile pensionarului braşovean sunt 100% naturale şi depăşesc „statutul" de băuturi răcoritoare, contribuind la energizarea fără riscuri a corpului nostru.

◆ *Băutura răcoritoare „Citrom"* (obţinută din morcovi, urzică, suc de cătină, suc concentrat de mere, suc de citrice). Are efecte pozitive în procesele fiziologice şi biochimice; ajută în convalescenţă; tonic în avitaminoze; restabileşte pofta de mâncare; regenerează pielea; menţine echilibrul acido-bazic în plasma sangvină; intervine în metabolismul glucidic şi lipidic; recomandat pentru plămâni şi pentru îmbunătăţirea vederii.

◆ *Concentrat pentru băutură răcoritoare din varză albă.* Dintre nenumăratele efecte ale consumului de suc de varză albă, menţionăm rezultatele excelente în ulcerele gastrice, în afecţiuni intestinale (colite ulceroase, parazitoze), în boli respiratorii, ciroze, ascite, anemii şi slăbiciune generală, alcoolism, diabet. Se mai cunoaşte bine, de asemenea, că varza este alimentul-medicament optim de folosit în profilaxia scorbutului (carenţa vitaminei C); mai puţin se ştie că sucul de varză conţine şi o substanţă bactericidă, ceea ce plasează această plantă în categoria antibioticelor.

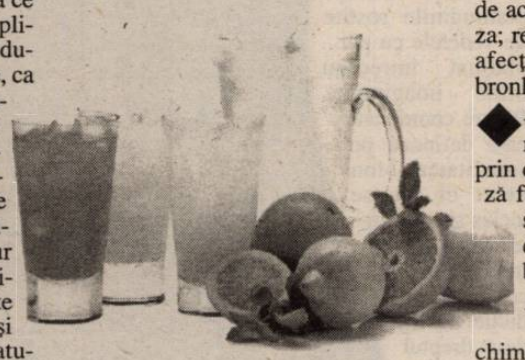

◆ *Băuturi răcoritoare pentru profilaxia cariei dentare,* realizate împreună cu un colectiv de medici stomatologi coordonat de prof. dr. Petru Firu, fost decan al Facultăţii de Stomatologie din Bucureşti.

◆ *Băutura răcoritoare „Camevo",* realizată din concentrat de varză, concentrat de mere, suc de cătină, must de struguri.

D-l Constantin Pricop mai deţine brevete de invenţii pentru realizări ce pot părea insolite, precum „aroma naturală indigenă de portocale, din cetină de *Duglas verde*" sau „coloranţi alimentari naturali – roşu, din sfeclă roşie şi galben, din morcov – realizaţi împreună cu un colectiv de specialişti de la Facultatea de Silvicultură din Braşov, condus de prof. dr. ing. Silviu Corlăţeanu.

De asemenea, domnia sa a participat la realizarea unor concentrate integral naturale, pentru fabricarea băuturilor răcoritoare; dintre ele, menţionăm:

◆ *Rocola* (must concentrat de struguri, ulei de lămâie, salvie, flori de salcâm, flori de soc, fructe de păducel). Este tonic în avitaminoze; menţine echilibrul acido-bazic în plasma sângelui; aromatizant; scade febra; măreşte secreţia bilei; antiinflamator intestinal antiseptic; calmant al sistemului nervos; scade aciditatea gastrică; creşte diureza; recomandat în obezitate, gripe, afecţiuni renale; vasodilatator, bronhodilatator, hipotensiv uşor.

◆ *Migdala* (cicoare, esenţă de migdale, ulei de ienupăr obţinut prin distilarea fructelor). Stimulează funcţiile hepatice şi digestive; stimulează funcţiile renale; depurativ şi laxativ; antiseptic bronşic; diuretic; aromatizant.

◆ *Flores* (must de struguri concentrat, fenicul fruct, chimion fruct, maghiran, coada-şoricelului, sulfină, pelin, isop). Pe lângă majoritatea efectelor care apar şi la „Citrom", este galactogog (măreşte secreţia glandelor mamare); antispastic al tractului digestiv; expectorant în tusea bronşică; stimulent al secreţiei gastice; hipotensiv; sudorific, bronhodilatator, carminativ (ajută la eliminarea gazelor din intestine); sedativ etc.

Deocamdată, ne oprim aici cu enumerarea unor produse naturale care... nu mai sunt. Accentuăm că nu e vorba despre medicamente ori produse tip Plafar, ci despre „banale" băuturi răcoritoare. Atât de banale, încât interesul fabricanţilor faţă de asemenea elixire ale sănătăţii a devenit nul, preferându-se cele bazate pe compuşi chimici. În caz că, totuşi, cineva ar vrea să reînvie obiceiul unei alimentaţii sănătoase, d-l Pricop îi stă la dispoziţie, prin intermediul revistei noastre.

Consultaţii parapsihologice

PĂCATELE PĂRINŢILOR

Din cazuistica înregistrată de colaboratoarea noastră ***Emilia Vlădescu,*** am preluat într-un număr anterior situaţii legate de relaţia copii-părinţi. De multe ori, disfuncţionalităţile acestui întreg format din două elemente distincte, dar inseparabile, au la origine erori marcate în existenţa părintelui, repercutate asupra copilului, cu forţă mai mare sau mai mică. La modul general vorbind, fiecare caz are particularităţile sale care-i conferă unicitate. Totuşi, se pot contura anumite tipologii, în măsură să fixeze coordonatele fenomenului respectiv. Iar peste toate „guvernează" ideea atât de bine concentrată în vechea zicală: „Părinţii au mâncat aguridă şi copiilor li s-au strepezit dinţii".

În articolul de faţă ne vom referi la cazul unui băiat de 17 ani, din Bacău, adus la cabinetul Emiliei Vlădescu din cauza unui cancer al sângelui şi a unei metastaze pe os, la un picior. La prima întâlnire, terapeuta a văzut imaginea unei femei, suprapusă peste cea a băiatului, ceea ce însemna că boala acestuia reprezintă consecinţa faptelor negative ale femeii. În urma discuţiilor cu pacientul şi cu părinţii, a aflat că tatăl avusese un vis premonitoriu: mama copilului luând nişte haine şi punându-le peste acesta. La scurt timp, băiatul s-a îmbolnăvit, dar relaţiile dintre părinţi s-au deteriorat rapid, în casa lor instalându-se o atmosferă de tensiune, plină de energii negative. Totuşi, intervenţia Emiliei Vlădescu a dat rezultatele dorite, tumorile înregistrate anterior retrăgându-se. Sub celălalt aspect, mama şi tatăl au ajuns la despărţire, însă femeia a continuat să-l şicaneze pe bărbat, folosindu-se de copil: îl ducea la spital deseori, anunţându-l pe tată că băiatul este grav bolnav şi că ea singură se zbate pentru el, în timp ce pe bărbat nu-l interesează soarta acestuia. Într-un asemenea context, boala a recidivat, copilul a avut o cădere psihică şi Emilia Vlădescu a fost nevoită să-i cheme pe toţi trei la cabinetul său. Pe parcursul întâlnirii respective, a apărut sprijinul unei entităţi care a indicat clar că pacientul se va vindeca doar prin forţele lui, adică excluzând cumva un aport pozitiv al părinţilor, în condiţiile date. Ideea de bază era că, deşi între băiat şi tatăl său relaţiile erau foarte bune, opoziţia agresivă a mamei şi comportamentul ei negativ în cadrul familiei îi inducea energii nocive copilului.

Mai apare o idee care trebuie menţionată, în acest caz. Nu trebuie să se creadă că mama îi făcea rău propriului copil în mod premeditat, ca să se răzbune pe tatăl acestuia. Dimpotrivă, avea cele mai bune intenţii faţă de el, dar elementul, deşi esenţial, nu este şi suficient. Un părinte trebuie să „funcţioneze", cu toată fiinţa lui, ca un izvor nesecat de energii pozitive şi nu doar în relaţia directă cu copilul. Gândurile, vorbele şi faptele rele – în special ale mamei – se repercutează violent asupra copiilor, care devin astfel foarte vulnerabili la atacurile energiilor negative, manifestate mai devreme sau mai târziu prin boli pe corpul fizic al acestor copii (prin *copii,* nu se face referire strictă la o categorie de vârstă, ci la orice persoană, privită în raport cu părinţii).

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

PE STRADĂ

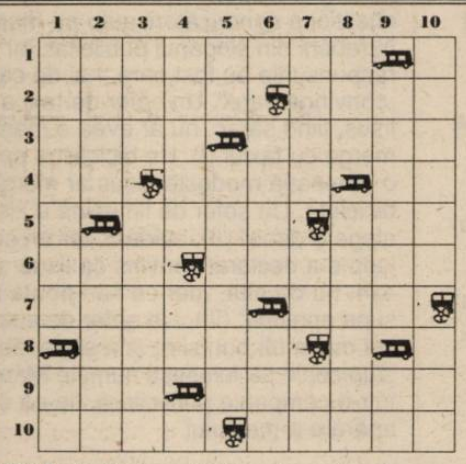

ORIZONTAL: 1) Protagoniştii unui spectacol grozav, oferit în plină stradă. 2) Scriitor român, autorul romanului „Strada ancorei" (Ion) – Timp când porţi umbrela pe stradă. 3) Oraşul din romanul „Strada Lăpuşneanu" de Mihail Sadoveanu – Vedete precum Cella Dima, protagonista filmului „Bulevardul Fluieră-vânt". 4) Munte! – „Popa..." stradă din Bucureşti – Alifie. 5) „Desen cu străzi şi...", poezie din lirica lui Constantin Abăluţă – Loveşte bila. 6) Egal cu zero – Drum citadin însoţit de case. 7) Sterpe – Elevul amator de plimbări pe stradă, din romanul „Vacanţa" de Costache Anton. 8) Cu grijă faţă de copiii străzii (fem.). 9) Târgul Internaţional Bucureşti – Muzicianul nostru nepereche, care a organizat concerte de stradă în scopuri caritabile (George). 10) Liric maramureşan, autorul poeziei „Strada" (Tiberiu) – Cu ochii mari la traversarea străzii.

VERTICAL: 1) Umblă haihui pe stradă – Apelativ intim. 2) Aspectul străzilor neîngrijite – Zgomotul străzii, produs de căruţe şi tramvaie. 3) Fricos – A străbate o stradă din plăcere. 4) A reproduce o faţadă – Ultima stradă! 5) Strigătul gâştei – Romancier care ne-a condus la „Hotel Ambasador" (Artur Maria). 6) Vremea petrecută pe stradă – Eroina romanului „Strada vânătorilor" de Nelly Cutava. 7) Actor român admirat în filmul „Străzile au amintiri" (Dan) – A doua notă – Pieton pe centru! 8) Mame (arh.) – Neuitata interpretă a melodiei „Pe uliţă, mai colea" (Maria). 9) Scriitor şi filozof român care a dedicat vieţii stradale romanul „Huliganii" (Mircea) – Citadin la periferii! 10) Autorul romanului „Domnişoara din strada Neptun" (Felix) – Stă pe uliţă (fig.).

DICŢIONAR: IME.

GHEORGHE CÂMPEANU –*Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI („Pe stradă"): HULIGANI - A - ARAMA - UMED - IASI - STELE - MT - TATU - IR - A - PARA - TAC - NUL - STRADA - ARIDE - ENE - UMANA - A - L - TIB - ENESCU - UTAN - ATENT.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VELERIM ŞI VELER, DOAMNE!

1. Cine este, în mitologia românească, fratele lui Moş Crăciun?

2. Cine a scris textul şi a compus muzica frumosului colind, răspândit în lumea întreagă, „Stille Nacht".

3. Cine a scris romanul „Velerim şi veler, Doamne"?

4. Ce compozitor francez a compus în 1935 ciclul de lucrări pentru orgă „Naşterea Domnului" („La Nativite du Seigneur")?

5. Ce pictor italian a realizat, în 1488, fresca „Închinarea Magilor" de la Ospedale degli Innocenti?

6. Cine a publicat, în 1934, romanul „Crăciunul de la Silvestri"?

7. Cine a regizat, în 1954, filmul „Crăciunul alb"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mod obişnuit, printr-o scară se înţelege un ansamblu de trepte, unind două diferenţe de nivel şi servind la urcare sau la coborâre. 2) Din punct de vedere anatomic, scărita reprezintă unul dintre cele trei oscioare ale urechii mijlocii. 3) Peştera Scărişoara se află în sudul Masivului Bihor din Munţii Apuseni, la o altitudine de aproximativ 1200 metri. 4) Lucrarea „Scara Paradisului" aparţine Cuviosului Ioan Scărarul, sfânt căruia i se mai spune şi Scolasticul, stareţ al mănăstirii Sinai pe la anul 600. 5) Muzica operetei „Scara mâţei" (1859) a fost compusă de Alexandru Flechtenmacher (1823-1898). 6) Piesa de teatru „Să nu-ţi faci prăvălie cu scară" a fost scrisă în 1968 de Eugen Barbu (1924-1993). 7) Rolul principal masculin din filmul lui Mauro Bolognini „Pe scările străvechi" a fost interpretat de Marcello Mastroianni (1924-1996).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 48 al revistei, întrebări cu tema „Pietre" am primit scrisori cu răspunsuri de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani; Florentina Gorea - Topliţa; Prof. Maria Iova - Constanţa; Monica Ionescu – Bucureşti; Ing. Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti; Vasile Dinu - Timişoara.*

După cum se vede, toţi prietenii vechi ai revistei au răspuns bine la *toate* întrebările. Îi felicităm şi le dorim succes în continuare.

Mulţumind tuturor cititorilor pentru cuvintele frumoase şi felicitările pentru Sfintele Sărbători şi Anul Nou, vă dorim, la rândul nostru, noroc, sănătate şi îndeplinirea tuturor dorinţelor. *(I. Stoica)*

ŞAH

Pollock - N.N., 1893

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Dd7!! Nd7
2. Cd6 Rd8 3. Cf7 Rc8 4. Te8 Ne8
5. Td8 mat.

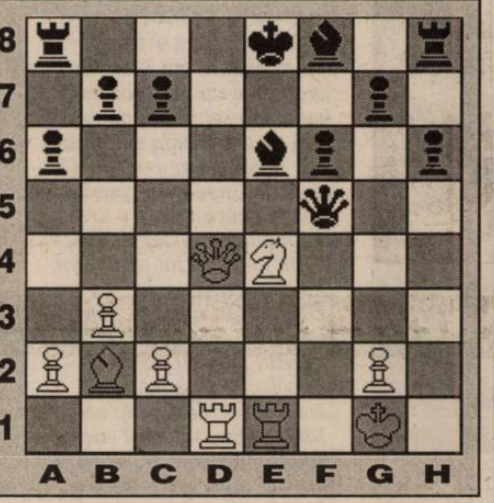

© **GHEORGHE POPESCU** –
maestru F.I.D.E.

HOROSCOP
23 - 29 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Două bucurii consistente vă întâmpină în această perioadă. Ambele situaţii fericite se produc în familie. Se pare că partenerul dv. de viaţă este mult mai atent acum faţă de dorinţele dv. decât de obicei, fără să ceară ceva anume pentru asta.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară cunoaşte o uşoară scădere la începutul intervalului, dându-vă mari emoţii. Însă redresarea se produce rapid şi s-ar putea, în a doua jumătate a săptămânii, să primiţi o sumă frumuşică de bani, la care nu vă aşteptaţi câtuşi de puţin.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară stagnează la o cotă acceptabilă şi se încăpăţânează să nu se ridice deloc spre piscuri. Dar, cu toate astea, aţi pus ceva deoparte pentru cadouri şi veţi şti să le faceţi câte o bucurie de sfintele sărbători, chiar dacă nu ca altădată.

RAC (22.06-22.07): Cel mai interesant aspect îl prezintă acum curba psihicului. Oscilaţiile ei sunt periculoase şi sugerează că vă nemulţumeşte profund atitudinea cuiva din anturajul familial sau profesional. Cu un efort suplimentar de voinţă, veţi alunga gândurile cenuşii.

LEU (23.07-22.08): A venit vremea să „fumaţi pipa păcii" cu un fost amic care v-a dezamăgit acum câtva timp. Atenţie, dacă este o persoană din Capricorn, veţi putea avea surpriza ca armistiţiul să dureze doar câteva... minute. În rest, toate bune şi la locul lor.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară este acum cea mai buclucaşă. Ba suie, ba coboară şi s-ar putea să vă întâlniţi cu un ghinion la bani dintre cele mai strașnice. Totuşi, în cele din urmă vă vine sufletul la loc când veţi afla o veste extraordinară de natură financiară.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Marţi sau miercuri veţi întâlni cu o persoană de sex opus extrem de apetisantă, cu care veţi depăna îndelung amintiri de pe vremea când eraţi mult mai apropiaţi. Pe de altă parte, Venus şi Soarele nu vă favorizează nici o aventură galantă.

SCORPION (23.10-21.11): Cel mai interesant aspect îl prezintă curba afectivităţii, care parcă o ia razna spre finele săptămânii. Se pare că va reînvia, greu de spus pentru câtă vreme, o mai veche prietenie „demolată" din cauza unor ciocniri scânteietoare de orgolii.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O mare bucurie în familie vă produce, probabil, una dintre odrasle. S-ar putea şă fie o veste de natură financiară sau una de suflet. În orice caz, aveţi o bună dispoziţie demnă de invidiat, molipsitoare pentru toţi cei din preajmă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Atât curba financiară, cât şi cea emoţională sunt în continuă descreştere, semn că s-ar putea să parcurgeţi unele situaţii delicate. Noroc de faptul că starea dv. de spirit este una excelentă şi, fără ajutorul cuiva, veţi ieşi cu fruntea sus din orice încercare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate bune şi frumoase în constelaţia dv. La rândul lor, principalele curbe astrale se menţin la cote ridicate. S-ar putea să primiţi bani sau un cadou extrem de valoros din partea cui vă aşteptaţi mai puţin. Nu uitaţi să vă revanşaţi!

PEŞTI (19.02-20.03): Aproape în fiecare zi a acestei săptămâni veţi primi câte o veste bună sau bunicică. Joi sau vineri va trebui să faceţi o scurtă călătorie, iar efortul vă va fi răsplătit. Din nefericire, situaţia materială nu înfloreşre deloc, ci se menţine la un nivel acceptabil.

Personalităţile săptămânii: *Tudor Vianu, Tristan Tzara, Ion Ţugui, Nicolae Leonard, Viorica Cortez;* Pablo Casals, Woodrow Wilson, A. N. Tupolev, Gèrard Depardieu, Marlene Dietrich.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

STEAUA CRĂCIUNULUI

◆Steaua Crăciunului se mai numeşte şi *Poisenţia*, după numele primului ambasador al SUA în Mexic, Joel Poinsett care a remarcat şi îndrăgit această plantă, motiv pentru care a trimis-o în ţara sa natală, în 1825. Originară din regiunile muntoase, umede, ale Mexicului şi ale Americii Centrale, poisenţia era cultivată de aztecii mexicani încă dinaintea creştinării lor. Oamenii foloseau latexul din plantă la prepararea unor medicamente pentru combaterea febrei iar frunzele roşii, la obţinerea unor tincturi colorante. În secolul 17, preoţii franciscani îi utilizau florile în procesiunile şi sărbătorile religioase.

◆Printre pionierii cultivării acestei plante se numără Albert Ecke care, la începutul anilor 1870 pleacă din Germania în SUA unde, împreună cu fiii săi, Hans şi Paul, se ocupă de obţinerea de variante cât mai rezistente şi spectaculoase.

◆Este una dintre florile relativ recent introduse în sortimentul mondial. Totuşi, pentru multe popoare a devenit simbolul Crăciunului şi a intrat în tradiţia acestei sărbători. În ţara noastră a fost introdusă în anii 60.

◆Deşi este considerată o plantă cu flori, partea decorativă e formată din frunzele dinspre vârf, aşezate în formă de stea şi colorate în roşu sau alb, roz, galben. Adevărata floare e mică, galbenă, lipsită de petale, în formă de cupă. Înfloreşte numai iarna, pentru înflorire şi colorarea frunzelor planta având nevoie de aproximativ două luni cu zile scurte.

◆Cei mai importanţi creatori de soiuri noi de Poisenţia aparţin Norvegiei, Germaniei, Franţei şi Statelor Unite. 60% din producţia mondială de Poisenţia este reprezentată de varietatea cu „flori" roşii. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„URĂRI TRADIŢIONALE"

PRIMA ÎNAINTE DE AMIAZĂ		LINGUŞITĂ MĂTUROI		CUPE! PUN DE OMĂT!		SPUŞI CA DINŢII BABEI		STROP PROSTUL PROŞTILOR		A SE RIDICA ACEEA		
STAT STAŢII DE TEREN					A SE UNI TĂŞTILE VÂNĂTORILOR					ÎN OALĂ! SALTURI... LA GIMNASTICĂ		
				NEAM DE INDIENI A ÎNMIRĂSMA								
ÎNDĂRĂT FORMĂ JOASĂ DE RELIEF							PUN DE VISE! MORALĂ				SCRIITOR	
		LAŢ SUCIT! BUN LA POVEŢE				A ARĂTA CĂRŢILE JEEP AUTOHTON						
	NIVEL DE VIAŢĂ	S	A	R	B	A	T	O	R	I		CERCUL CORIFEILOR
			POCNESC URĂTORII CU EL	F	E	R	I	C	I	T	E	
LIDER INTERZIS A ÎNDURA					ÎN ROCĂ! INDIVID NECUNOSCUT			MIXERUL BUNICII POD PLUTITOR				
						APĂ GAZOASĂ! ÎN RAMĂ!						
MÂNCARE CU CARTOFI CU TOATE CĂ...							LUCRUL CU PLUGUL					
				TRĂSNITĂ, ŢICNITĂ								

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VARIABILE"

Orizontal: D - V - D - N - Z - T - NECASATORITE - PANA - REUSIT - VESTITA - FANI - ST - VATRA - DE - CE - PARAU - AER - U - URNA - IAR - A - MARI - MANUSA - SIMT - CARARI - STA - ATATA - GO - ESTUAR - REAL - MAIaURI - MIXTA.

Blitz cu reni şi Moş!

„CE MAŞINĂ AR CONDUCE IISUS?”

În SUA a fost declanşată recent o campanie publicitară împotriva jeep-urilor, a maşinilor cu tracţiune integrală, pe motiv că acestea poluează mediul. Grupul de credincioşi, aparţinând mai multor confesiuni, şi-a ales ca personaj central al acestei campanii, nimic altceva decât figura Mântuitorului! Se zice în acest clip publicitar că „Dumnezeu n-a creat maşinile ca să umple plămânii credincioşilor cu emisii de carburant”. Şi ca să fie mai convingători în această aiureală, au folosit şi un slogan pe măsură: „Ce maşină ar conduce Iisus?”; se înţelege, dacă ar poposi în SUA. Un post de televiziune a avut apoi iniţiativa de a chestiona conducătorii auto pe marginea întrebării din sloganul publicitar, iar răspunsurile au fost care mai de care mai „convingătoare”. Un şofer de taxi a spus că Iisus, fiind sărac, nu ar avea o maşină, ci ar merge cu taxiul (!). Un biciclist a spus că fiind o persoană modestă, Iisus ar merge cu bicicleta. Un şofer de limuzină a zis că Iisus ar alege o „limo” (!!), evident, iar un şofer de jeep s-a declarat convins că Iisus ar folosi un 4x4, nu de alta, „dar ca să-i poată transporta şi pe apostoli” (!!!). Un şofer de autobuz a avut cel mai mult bun simţ şi a spus răspicat: „E o stupizenie să foloseşti numele Mântuitorului într-o campanie publicitară, fie ea şi de apărare a mediului”.

Harry Potter şi Frodon, salvatorii Lumii?

„În săli obscure, se derulează nişte aventuri ale unor personaje despre care se spune că sunt salvatorii lumii, dar ele nu trebuie confundate cu Iisus sub pretextul că sosesc de Crăciun. Harry Potter şi Frodon, Stăpânul inelelor, sunt nişte metafore ale lumii noastre în care binele şi răul se află într-un conflict permanent... Ca şi Iisus la Bethleem, Harry şi Frodon cresc într-o lume în care nu se recunosc, dar comparaţia cu Iisus se opreşte aici” se spune într-un comunicat oficial emis de bisericile protestante de Est, din Franţa. Comunicatul mai spune: „Dacă în universul lui Harry şi Frodon răul este inevitabil, Biblia, dimpotrivă, anunţă că răul nu a fost niciodată o fatalitate”. În fine: „Iisus n-a salvat lumea distrugând „răul”, ci arătându-le bărbaţilor şi femeilor că pofta de putere, dorinţa de avere şi uitarea de Dumnezeu îi face practic străini în faţa propriului Sine”.

ZONĂ LIBERĂ DE MOŞ CRĂCIUN!

Nimic nu este mai enervant decât campaniile de marketing difuzate de mass-media sau de magazine cu ocazia Sărbătorilor de iarnă, care distrug, în fiecare minut, imaginea candidă şi unică a Crăciunului. Un preot german, agasat şi el de această maimuţăreală generalizată, a lansat o campanie proprie împotriva moşului cu barbă albă şi costum roşu, distribuind autocolante pe care este scris: „Zonă fără Moş Crăciun”. Eckhard Bieger, preot catolic din Frankfurt nu are nimic cu sărbătorile de iarnă, cu schimbul de cadouri sau cu reuniunile de familie, dar îl consideră pe Moş Crăciun „o impostură comercială”. „Moş Crăciun este o creaţie publicitară lansată de Coca-Cola în serviciul propriilor interese comerciale” – a zis Bieger. Dorinţa lui, mărturisită, este de a-l replasa în centrul atenţiei pe Moş Nicolae şi de a lua locul acestei cochilii goale care este Moş Crăciun. Omul ştie ce spune. Într-adevăr, în 1931, artistul americano-suedez Haddon Sundblom a creat personajul cu costum roşu şi barbă albă pentru campania publicitară a firmei Coca-Cola şi de atunci toată lumea a imitat această imagine.

Nu faceţi copiii să plângă!

Adică nu repetaţi gafa unui pastor englez, plin de bun simţ şi cu bogate cunoştinţe de fizică. El s-a trezit săptămâna trecută să le spună unor copii că Moşul nu există, ceea ce a provocat un ocean de lacrimi din partea ţâncilor şi o reacţie puternică din partea părinţilor. În timpul unei slujbe pe care o oficia în faţa unor elevi din clasele primare, Lee Rayfield, vicar la biserica St. Mary din Maidenhead, a explicat că renii ar fi transformaţi în cenuşă dacă ei ar călători cu viteze supersonice. Lecţia de fizica a continuat cu constatarea că este imposibil ca echipajul (reni plus Moşul) să livreze 378 milioane cadouri în 31 de ore, fără a lua foc. Pentru asta el ar trebui să se deplaseze cu de 3.000 de ori viteza sunetului pentru a putea vizita 91,8 milioane de case, a mai arătat Rayfield în faţa unei asistenţe şocate. Obligat să-şi ceară scuze pentru lecţia de fizică prost înţeleasă, pastorul a declarat în ziarul Daily Telegraph: „Sunt absolut dezolat din pricina faptului că am pus copiii şi pe părinţii acestora într-o postură neplăcută”.

Bani furaţi din pomul de Crăciun

Lăcomia nu cunoaşte hotare. Nişte hoţi au dat lovitura, furând toţi banii care decorau pomul de Crăciun plasat în faţa Gării Centrale din Oslo. Muzicianul grupului A-HA, Magne Furuholmen, care s-a reprofilat în arta decorativă, a decis să împodobească bradul de Crăciun cu 14.000 de coroane norvegiene (1.928 euro), în bancnote şi monede. Opera de artă, comandată de societatea de căi ferate NSB, n-a rămas intactă decât trei zile, după care banii au dispărut, rămânând atârnate de crengi doar un pumn de monede. Şi se mai zice despre noi că ne plac lebedele...

Cadou pentru conducătorii lumii: ADN DE REN

Pentru cei care încă sunt în căutarea unui cadou de Crăciun, un laborator din Hong-Kong a propus doritorilor un eşantion de ren finlandez, pe care îl comercializează într-o fioală ornată cu brad argintiu, totul pentru suma de 60 de euro. „Brelocul conţine codul genetic al unui ren. Dacă dispuneţi de tehnologia necesară puteţi, în teorie, să recreaţi un ren” a explicat Richard Collins, şeful proiectului de la ADN Tech. ADN-ul provine din sângele de ren, livrat de un institut finlandez aflat în apropierea Cercului Polar. ADN-Tech va trimite cîte o fiolă violet fiecărui conducător al lumii, în semn de pace şi bunăvoinţă cu ocazia Sărbătorilor de Crăciun.

ÎN NUMĂRUL SPECIAL:
■ Răvaşe răvăşite la Revelionul fantomelor
■ Horoscop 2003
■ Noaptea dintre două crime ■ Disparitii de gradul zero si un pic

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN”!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană